

जगतां धाता कर्ता ह्रीं श्वरः स्वयम् ॥ ७ ॥ मत्परः पूजितो नास्ति मत्परः पूजितेन्द्रियः ॥ इत्येवं मनसा कृत्वा बहुदोषं
॥ ८ ॥ गोलोके स्वसमीपे च वसंतं पुरतो विभोः ॥ पंचवक्त्रं चतुर्वक्त्रं षड्वक्त्रं च ततोधिकम् ॥ ९ ॥ शतवक्त्रं च प्रत्येकं ब्रह्मा
लीलया ॥ त्यक्तुं कामं स्वदेहं च व्रीडयानतः कंधरम् ॥ १० ॥ पुनः प्रसादं कृपया तं चकार कृपानिधिः ॥ कालेन मोहिनी
तमपूज्यं चकार सः ॥ ११ ॥ स्वकन्यां दर्शयित्वा तं सकामं च चकार ह ॥ पुनस्तद्वर्पभंगं च शिवद्वारा चकार सः ॥ १२ ॥ त
जलज्जयादेहं पुनर्देहं दधार सः ॥ पुनश्चकार तं पूज्यं ब्रह्माणं ब्रह्मणः प्रभुः ॥ १३ ॥ ज्ञानंदौ महान् ज्ञानी ज्ञानानंदः सनात
ः ॥ विष्णोर्बभूव गर्वश्च जगत्पाता ह्रीं श्वरः ॥ १४ ॥ तमात्मविस्मृतं कृष्णश्चकार रामजन्मनि ॥ अहं विश्वं विभर्मीति शेषद
र्पो बभूव ह ॥ १५ ॥ तद्वर्पं गरुडद्वारा चूर्णीभूतं चकार सः ॥ एकदा पूजितो नागैर्गरुडः कृष्णवाहनः ॥ १६ ॥ न पूजितश्च शेषेण
स्वदर्पेण पुरामुने ॥ गरुडेन जितं क्रोधात्तमनंतं मनस्विनम् ॥ १७ ॥ चकार मोक्षणं तस्य श्रीकृष्णश्च कृपानिधिः ॥ स्वयं शिवः
स्वदर्पाच्च विवाहं चकार सः ॥ १८ ॥ तं कृत्वा मायया मोहं कारयामास स्त्रीयुतम् ॥ पुनर्जहार पत्नीं च दक्षकन्यां महासतीम् ॥
॥ १९ ॥ वर्षशुशोच तद्देहं क्रोडे कृत्वा च शंकरः ॥ नानास्थानं च बभ्राम रुदनं शोकान्मुहुर्मुहुः ॥ २० ॥ जन्मांतरे पुनः प्राप्य तां स
तीं पार्वतीं मुदा ॥ विसस्मार च स्वज्ञानं दक्षशप्तः पुनः शिवः ॥ २१ ॥ पुनश्चांगिरसद्वारा स्मारयामास सत्वरम् ॥ एकदा सरथः
नेरितस्त्रिपुरेपुरा ॥ २२ ॥ हत्वा दैत्यं शिवद्वारा त्रिपुरारिं चकार तम् ॥ सर्ववरं च सर्वस्मै दातुं शंभुः कृपानिधिः ॥ २३ ॥ स्व
तरुर्भूत्वा प्रतिज्ञां च चकार सः ॥ वृकासुरोऽनुष्ठानं च कृत्वा वने वरं विभुम् ॥ २४ ॥ दास्यामि हस्तं यन्मूर्ध्नि भस्मसाद्भव
त् ॥ जगाद जगतां नाथ ईप्सितं ते भविष्यति ॥ २५ ॥ इति कृत्वा वरं रुद्रात् गच्छंतं शंकरं विभुम् ॥ हस्तं दातुं च तन्मू

।वत्सत्वरं पुरा ॥ २६ ॥ अतीवभीतः शंभुश्च जगाम शरणं हरिम् ॥ भगवांश्च शिवस्यार्थे दैत्यं भस्म चकार सः ॥ २७ ॥ शि
 कुर्वतं बाणं युद्धे पुरा विभुः ॥ लीलया जृम्भणास्त्रेण जडीभुतं चकार सः ॥ २८ ॥ समागतं दक्षयज्ञे शंभुं दंभेन लीलया ॥
 नामास भगवान् हस्तं दत्वा चतद्रले ॥ २९ ॥ केदारकन्यकाद्वारा शप्तो धर्मोति दैवतः ॥ बभूवाति कृशो भीतः कुब्हामेव यथा
 शशी ॥ ३० ॥ तदा तस्य च शापांते सत्ये पूर्णे बभूव ह ॥ त्रिपाद्वभूव त्रेतायां द्वापरे च द्विपादिति ॥ ३१ ॥ एकपाच्च कलौ सोऽपि
 कलेरंते पुनः क्षयः ॥ षोडशांशोति कृष्टश्च सस्मार चरणं विभोः ॥ ३२ ॥ तदा सत्ययुगारंभे परिपूर्णो भवत्पुनः ॥ पुनर्युगानुरोधे
 न क्रमेण च पुनः क्षयः ॥ ३३ ॥ यमो मांडव्यशापेन शूद्रयोनिमवाप ह ॥ तदा पुनः शताब्दांते पुनः शुद्धो बभूव ह ॥ ३४ ॥ सांबो वि
 मातृशापेन गलत्कुष्ठी बभूव सः ॥ चंद्रो दर्पमदेनैव जहार च गुरोः प्रियाम् ॥ ३५ ॥ बभूव दर्पभंगो स्य यक्ष्मग्रस्तो बभूव सः ॥
 सूर्यो दर्पात्तेजसश्च हंतुं शंकरं किंकरं ॥ ३६ ॥ सुमालीत्यभिधं दैत्यं जगामाशुगिरिं प्रति ॥ अहर्निशं दीप्तिकरं कुर्वतं विषयं रवेः
 ॥ ३७ ॥ सूर्येण भीतो दैत्यश्च शंकरं शरणं ययौ ॥ सूर्यदृष्ट्वा शंकरश्च जग्राह शूलमेव च ॥ भीतो दुद्राव सूर्यश्च दृष्ट्वा तं शूलिनं मुने ॥ ३८
 धानकाश्यां शूलेन शूलीकाशीश्वरो रविः ॥ मूर्च्छासंप्राप्य शूलेन दर्पभंगो बभूव ह ॥ ३९ ॥ सांद्रांधकारः सहसा जग्राह पृ
 तिष्ठम् ॥ आशुतोषो महादेवो जीवयामास तत्क्षणम् ॥ ४० ॥ तुष्टाव शंकरं सूर्यो लज्जितोऽपि भयेन च ॥ कृत्वा तमाशिषंतु
 गेहं कृपानिधिः ॥ ४१ ॥ विभुर्गरुत्मतो दर्पं बभ्रंज लीलया पुरा ॥ निःश्वासैः प्रेरितस्यापि शिवस्य वृषभस्य च ॥ ४२ ॥
 उतश्च वैकुण्ठं पृष्ठे कृत्वा शिवं पुरा ॥ द्रष्टुं समागतं भक्त्या देवं नारायणं परम् ॥ ४३ ॥ वन्दि दर्पाभृगोः शापात् सर्वभक्षो ब
 गुरोः स्वभार्याहरणा दर्पश्रूणो बभूव ह ॥ ४४ ॥ दुर्वाससो दर्पभंगो न भूवदं नरीषतः ॥ सुदर्शनेन चक्रेण विष्णोर्दुर्विष

॥ ४५ ॥ जयस्यविजयस्यापिदर्पभंगंचकारसः ॥ वैकुण्ठात्पतितस्यापिब्रह्मशापच्छलेनच ॥ ४६ ॥ नृसिंहेणहतः
 रण्यकशिपुर्यथा ॥ सूकरेणहिरण्याक्षोलीलयाचरसातले ॥ ४७ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चनिहतौरामबाणतः ॥ जन्मां
 कायांब्रह्मणाप्रार्थितस्यच ॥ ४८ ॥ शिशुपालोहिनिहतःकृष्णबाणेनलीलया ॥ दंतवक्रश्चसहसापरिपूर्णेत्रजन्मनि
 ॥ ४९ ॥ सुराणांदर्पभंगंचदैत्यद्वाराचकारह ॥ असुराणांसुरद्वाराविरोधेनपरस्परम् ॥ ५० ॥ विधिद्वारादर्पभंगंभवतश्च
 रसः ॥ भवानासीन्नारदश्चपुरापुत्रःप्रजापतेः ॥ ५१ ॥ गंधर्वश्चपितुःशापात्तशूद्रीपुत्रस्ततःक्रमात् ॥ ततःपुनर्नारदश्चप्र
 सादादधुनाविभोः ॥ ५२ ॥ ममसाध्यंविश्वमितिकामदर्पोबभूवह ॥ तंप्रमत्तंहरद्वाराभस्मसाच्चकारसः ॥ ५३ ॥ पुनःकृत्वा
 प्रसादंतंजीवयामासलीलया ॥ एकांतिकंचतद्रक्तंसचनासं करोतिहि ॥ ५४ ॥ चकारदर्पभंगंचदर्पिणोलक्ष्मणस्यच ॥ र
 णेशंकरशूलेनरावणप्रेरितेनच ॥ ५५ ॥ पुनस्तंजीवयामासरामस्यस्तवनेनच ॥ स्वयंविस्मृतविष्णोश्चब्रह्मशापेननारदः ॥
 ॥ ५६ ॥ चकारदर्पभंगंचकार्तवीर्यार्जुनस्यच ॥ जामदग्न्यस्यशस्त्रेणामोघेनपरशुनापुरा ॥ ५७ ॥ विप्रपुत्रस्यमरणेहरणे
 कृष्णयोषिताम् ॥ कर्णेनसार्द्धसमरेपार्थदर्पबभंजसः ॥ ५८ ॥ बाणस्यचोषाहरणेचिच्छेदचभुजान्विभुः ॥ भृगोश्चदक्षयज्ञे
 चदर्पभंगंचकारसः ॥ ५९ ॥ परशुरामस्यरामस्यविवाहेपथिगच्छतः ॥ बभंजदर्पसमरेरामद्वारापुराविभुः ॥ ६० ॥ सुमेरोःश्वं
 गभंगंचवायुद्वाराचकारसः ॥ समुद्राणांदर्पभंगंचकारागस्त्यभक्षणात् ॥ ६१ ॥ अकालेसृष्टिहरणेतत्पुत्रमरणेपुरा ॥ को
 पयुक्तस्यवायोश्चदर्पभंगंचकारसः ॥ ६२ ॥ उषाहरणयात्रायांद्वारकागमनेहरेः ॥ बाणस्यचगवांहेतोर्वरुणंचशशापसः ॥ ६३
 कलहेगंगयासार्द्धवाण्यानारायणाग्रतः ॥ सरस्वतींचतत्प्राजतस्यादर्पबभंजसः ॥ ६४ ॥ दर्पयुक्तांचदुर्गांचत्यक्त्वाशंभुर्हि

मालये ॥ कामंचभस्मसात्कृत्वा तपसे च ययौ विभुः ॥ ६५ ॥ लज्जामवाप सा देवी तस्यादर्पवभंजसः ॥ सा ययौ तपसे
 विष्णोः प्राप्तिहेतोः शिवस्य च ॥ ६६ ॥ भारते सुचिरं तद्वा देवी विष्णोर्वरेण च ॥ चकार स्वामिनं शंभुं भगवंतं सनातनम् ॥ ६७
 सहसौभाग्ययुक्ता सा बभूव शंकरप्रिया ॥ विश्वेषु सर्वदेवीषु पूज्या वंद्यास्तुता सुरैः ॥ ६८ ॥ दर्पयुक्ता महा लक्ष्मीर्बभूव सामहा
 मुने ॥ पराभूता पुरा देवी जयेन विजयेन च ॥ ६९ ॥ प्रविशंती विभोर्द्वारं दत्त्वा भक्ता यवांच्छितम् ॥ निवारिता सा द्वाराच्च तेन
 दौवारिकेण वै ॥ ७० ॥ यदात्मनस्तिरस्कारं साभिमाना महासती ॥ दृष्ट्वा हरेः पादपद्मं देहं त्यक्तुं समुद्यता ॥ ७१ ॥ तदा ब्र
 ह्मामहेशश्च विष्णुर्धर्मश्च भास्करः ॥ चंद्रश्च कामदेवश्च वैश्वानरो धनेश्वरः ॥ ७२ ॥ ऋषयो मुनयश्चैव मनवो विघ्ननायकाः ॥
 महेंद्रो वरुणश्चैव जगत्प्राणो हुताशनः ॥ ७३ ॥ समा ययू रदंतस्ते पद्मायाः पुरतः पुरः ॥ तुष्टुवुश्च महा लक्ष्मीं मूलप्रकृतिमीश्व
 रोम् ॥ ७४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ क्षमस्व भगवत्यं बक्षमा शीले परात्परे ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपे च कोपादिपरिवर्जिते ॥ ७५ ॥ उपमे
 सर्वसाध्वीनां देवीनां देवपूजिते ॥ त्वया विना जगत्सर्वमृततुल्यं च निष्फलम् ॥ ७६ ॥ सर्वसंपत्स्वरूपा त्वं सर्वेषां सर्वरूपिणी ॥
 रासेश्वर्यधिदेवित्वं त्वत्कलाः सर्वयोषितः ॥ ७७ ॥ कैलासे पार्वती त्वंच क्षीरोदे सिंधुकन्यका ॥ स्वर्गे च स्वर्गलक्ष्मीस्त्वं मर्त्य
 मीश्वभूतले ॥ ७८ ॥ वैकुण्ठे च महा लक्ष्मीर्देवदेवी सरस्वती ॥ गंगा च तु लसी त्वंच सा वित्री ब्रह्मलोकतः ॥ ७९ ॥ कृष्णप्रा
 देवी त्वंगो लोके राधिका स्वयम् ॥ रासे रासेश्वरी त्वंच वृंदावनवने वने ॥ ८० ॥ कृष्णप्रिया त्वं भांडीरे चंद्रा चंदनकानने ॥
 चंपकवने शतशृंगे च सुंदरी ॥ ८१ ॥ पद्मावती पद्मवने मालती मालती वने ॥ कुंददंती कुंदवने सुशीला केतकी वने ॥ ८२ ॥
 माला त्वं देवी कदंबकाननेऽपि च ॥ राजलक्ष्मी राजगोहे गृहे गृहे गृहे गृहे ॥ ८३ ॥ इत्युक्त्वा देवताः सर्वे मुनयो मनवस्त

रुदुर्नम्रवदनाः शुष्ककंठोष्ठतालुकाः ॥ ८४ ॥ इति लक्ष्मीस्तवं पुण्यं सर्वदेवैः कृतं शुभं ॥ यः पठेत् प्रातरुत्थाय स वै सर्वल
 ॥ ८५ ॥ अभायौ लभते भार्या विनीतां च सुतां सती ॥ सुशीलां सुंदरीं रम्यां अति सुप्रियवादिनीं ॥ ८६ ॥ पुत्रपौत्रवतीं
 लज्जां कोमलांबरां ॥ अमुत्रो लभते मुत्रं वैष्णवं चिरजीवेन ॥ ८७ ॥ परमैश्वर्ययुक्तं च विद्यावंतं यशस्विनं ॥ अष्टराज्यो
 द्राज्यं अष्टश्रीलभते श्रियं ॥ ८८ ॥ हतबंधुलभे द्वंधुधनं अष्टोधनं लभेत् ॥ कीर्तिहीनो लभेत् कीर्तिं प्रतिष्ठां च लभेत् ध्रुवं ॥ ८९ ॥
 विमंगलदंस्तोत्रं शोकसंतापनाशनं ॥ हर्षानंदकरं शश्वद्धर्ममोक्षसुहृत्प्रदं ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीमत्सर्ववर्ते म० श्रीकृष्णज०
 भगवद्गुणवर्णने लक्ष्मीस्तोत्रकथनं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ देवानां स्तवनं श्रुत्वा
 त्यक्त्वा चरोद नं सती ॥ उवाच सुप्रसन्ना तानूतेषां स्तोत्रेण नारद ॥ १ ॥ ॥ महालक्ष्मीरुवाच ॥ ॥ त्वजामि देहं न क्रोधा
 न्न वैराग्येण सांप्रतं ॥ इदं हृदि समालोच्य देवास्तच्छ्रुयतामिति ॥ २ ॥ यस्मिन्सदीशे महति सर्वसाम्ये च निर्गुणे ॥ सर्वात्मनिस
 दानंदे समता तृणशैलयोः ॥ ३ ॥ भ्रूभंगलीलया लक्ष्मीर्लक्षं स्रष्टुमलं च यः ॥ भृत्यस्त्रियां पत्समता किं कार्यं तस्य सेवया ॥ ४ ॥
 तत्पत्नीनां प्रधानाहं निरस्ता हारिणा धुना ॥ तद्भृत्यभृत्यभृत्येन परिपूर्णं न नेप्सिता ॥ ५ ॥ त्वक्ष्यामि जीवनमहमसौ भाग्या
 च स्वामिनि ॥ बह्वौ च कामनां कृत्वा यथा भद्रं भवेत्पुरा ॥ ६ ॥ यास्त्री भर्तुरसौ भाग्या सा सौ भाग्या च सर्वतः ॥ शयने भोजने तस्या
 न सुखं जीवनं वृथा ॥ ७ ॥ यस्यानास्ति प्रियप्रेमतस्या जन्म निरर्थकं ॥ तत्किं पुत्रधने रूपे संपत्तौ यौवने धवा ॥ ८ ॥ यद्भक्ति
 नास्ति कांते च सर्वप्रियतमे परे ॥ सा शुचिर्धर्महीना च सर्वकर्मविवर्जिता ॥ ९ ॥ पतिर्वधुर्गतिर्भर्ता देवतं गुरुरेव च ॥ सर्वस्माच्च
 परस्वामी न गुरुः स्वामिनः परः ॥ १० ॥ पिता माता सुतो भ्राता क्लृष्टा धातुमिदं धनम् ॥ सर्वस्वदाता स्वामी च मूढानां पोषितां सु

राः ॥ ११ ॥ काचिदेवहिजानातिमहासाध्वीचस्वामिनं ॥ अतिसद्वंशजाताचसुशीलाकुलपालिका ॥ १२ ॥ असद्वंशप्रसूता
 यादुःशीलाधर्मवर्जिता ॥ मुखदुष्टायोनिदुष्टापतिनिंदतिकोपतः ॥ १३ ॥ यास्त्रीसर्वपरंदेष्टिपतिविष्णुसमंगुरुम् ॥ कुंभीपा
 केपचतिसायावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १४ ॥ व्रतंचानशनंदानंसत्यंपुण्यंतपश्चिरम् ॥ पतिभक्तिविहोनायाभस्मीभूतंनिरर्थकं ॥ १५
 अतःकिंचिन्नवक्ष्यामिनिष्ठुरंपतिमीश्वरं ॥ भृत्यापराधैर्देवस्यप्राणांस्त्यक्ष्यामिनिश्चितं ॥ १६ ॥ पतिदोषेमहासाध्वीपतिं
 चानिष्ठुरंवदेत् ॥ यदिसोढुमशक्ताचप्राणांस्त्यजतिधर्मतः ॥ १७ ॥ पतिसेवाव्रतंस्त्रीणांपतिसेवापरंतपः ॥ पतिसेवापरोधर्मः
 पतिसेवासुरार्चनं ॥ १८ ॥ पतिसेवापरंसत्यंदानतीर्थानुकीर्तनं ॥ सर्वदेवमयःस्वामीसर्वदेवमयःशुचिः ॥ १९ ॥ सर्वपुण्यस्व
 रूपश्चपतिरूपीजनार्दनः ॥ यासतीभर्तुरुच्छिष्टंभुंक्तेपादोदकंसदा ॥ २० ॥ तस्यादर्शमुपरुपर्शनित्यंवांछंतिदेवताः ॥ ततःस
 र्वाणितीर्थानिपुनंतिपापिनोत्थघात ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वाचमहासाध्वीरुरोदचमुहुर्मुहुः ॥ उवाचब्रह्माभीतश्चभक्तिनम्रात्मकं
 धरः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भविष्यतिनभद्रंचजयस्यविजयस्यच ॥ त्वयानशप्तौतौमूढौप्रियापराधभीतया ॥ २३ ॥
 ॥ पराधंचधर्मिष्ठःक्षमयानाशपेयादि ॥ सर्वनाशोभवेत्तस्यनिश्चितंमाचिरंसति ॥ २४ ॥ यदिशत्रुंनशक्तश्चनदंदंकर्तुमिदं
 सापराधेचपुरुषेधर्मोदंदंकरोतिच ॥ २५ ॥ सर्वक्षमस्वहेमातर्गच्छगच्छप्रियांतिकं ॥ मांचत्वत्स्वामिनोभक्तंनियोज्य
 मणि ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वातांपुरस्कृत्वासाद्वैदेवैर्मुनींद्रकैः ॥ शीघ्रंजगामवैकुण्ठंवैकुण्ठंस्तोतुमीश्वरः ॥ २७ ॥ तत्रगत्वा
 यंतुष्टावकमलासनः ॥ चतुर्वक्त्रैश्चतुर्वक्त्रैश्चतुर्वेदविदांगुरुं ॥ २८ ॥ ब्रह्मणस्तवनंश्रुत्वाद्दृष्ट्वालक्ष्मीपुरःसरां ॥ रुदं
 वदनामुवाचकमलापतिः ॥ २९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सर्वजानामिसर्वज्ञःसर्वात्मासर्वपालकः ॥ सर्व

पचसर्वादिकारणं कमलोद्भव ॥ ३० ॥ भक्ते कलत्रे बंधौ च सर्वत्र समतामम ॥ विशेषतोति मद्रक्तः कलत्रात्पर एव च ॥
 मद्रक्तौ तव पुत्रौ च द्वारपालौ दुरंतकौ ॥ क्षम मामपराधं च तयोश्च भक्तिपूर्णयोः ॥ ३२ ॥ मद्रक्तिपूर्णो बलवान् दैत्ये
 विभेति च ॥ रक्षितो मम चक्रेण भक्तिमाध्वी कदुर्मदः ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथो लक्ष्मीं कृत्वा स्ववक्षसि ॥ समानी
 रपालं तमुवाचे दमेव च ॥ ३४ ॥ मा भैर्वत्स सुखं तिष्ठ भयं किं ते मयि स्थिते ॥ मद्रक्तानां च कः शास्ता गच्छ वत्सात्मनः पदं
 ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वा भगवांस्तत्र विराममहामुने ॥ ययुर्देवाश्च स्वस्थानं प्रणम्य जगदीश्वरं ॥ ३६ ॥ नारायणवचः श्रुत्वा द्वार
 पाल उवाच तं ॥ पुलकांचित सर्वांगो भक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ ३७ ॥ जय उ० ॥ नाहं विभे मि देवांश्च लक्ष्मीं मुनिगणांस्तथा ॥
 त्वदीयचरणां भोजध्यानैकतानमानसः ॥ ३८ ॥ इति श्री ब्र० म० श्री कृष्णज० वैराग्यमोचनं नाम सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
 ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ बभूवदर्पः पृथ्व्याश्च सर्वा धाराहमेव च ॥ पृथुद्वारा चतुर्धर्पजघान चैव तत्प्रभुः ॥ १ ॥ बभू
 वदर्पः सावित्र्या वेदमाताहमेव च ॥ काले च कारतस्याश्च मपुत्राया अदर्शनं ॥ २ ॥ बभूवदर्पो गंगाया अहं निर्वाणदेति च ॥ ज
 न्हुद्वारा चतुर्धर्पजहार जगतां पतिः ॥ ३ ॥ जहार मनसा दर्पदुर्गाद्वारा पुरामुने ॥ विरजोपगतं कृष्णं भर्त्सयामास कोपतः ॥ ४ ॥
 प्रविशं तं रासगृहं गोपीभिर्विनिवारितं ॥ दौवारिकाभिर्वैत्रैश्च ताडितं तं च दर्पतः ॥ ५ ॥ सुदाम्ना निजभक्तेन राधाशप्ता बभूव ह ॥
 देवेन सह साध्वस्ता गोलोकादागता धरा ॥ ६ ॥ वृषभानुस्त्रियां जाता कलावत्यां च नारद ॥ कृष्णस्तदनुरोधेन कंसभीतिच्छले
 न च ॥ ७ ॥ समागतो नंदगेहं तेनाहं नंदनं दनः ॥ सुदाम्नः शपिच्छेदपालनार्थं जगत्पतिः ॥ ८ ॥ पुनर्जंगाममथुरामित्याह
 कमलोद्भवः ॥ अस्याः परमभिप्रायं कोवाजानातिनारद ॥ ९ ॥ कथं जातः समायातो मथुरायाश्च गोकुलम् ॥ इत्येवं कथितं स

वमपरंश्रूयतामिति ॥ १० ॥ यथाजगाममथुरानंदात्सनंदनंदनः ॥ शोकंनंदोयशोदाचयथासंप्रापदैवतः ॥ ११ ॥ यथागोपा
 श्वगोप्यश्वगावोत्तंदावनेवने ॥ वनेवनेवावन्यास्तेवन्याजानंति किंचन ॥ १२ ॥ वनंरम्यंवन्ययदमापित्यक्त्वावनेवने ॥ १३ ॥ शानेवाश्मशानेवावभ्रामभामिनीमुने ॥ १४ ॥ भ्रामंत्यक्त्वाचवभ्रामचेतनाचेतनाक्षणम् ॥ क्षणेनवर्जितासाचप्रार्थयंतीप्र
 तीक्षणं ॥ १५ ॥ क्षणंक्षणंसाश्वसंतीचितनंकुर्वतीक्षणं ॥ क्षणंविशंतीतल्पेचक्षणमुत्थायतिष्ठति ॥ १६ ॥ इति श्रीब्र० म
 हा० श्रीकृष्णज० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ इत्येवंकथितं सर्वं सर्वेषां दर्पभंजनं ॥
 इंद्रस्य दर्पभंगं च विस्तारेण निशामय ॥ १ ॥ इंद्रो दर्पात्सभायां चरत्नसिंहासनाद्वरात् ॥ नोत्तस्थौ स्वगुरुं दृष्ट्वा ब्रह्मिष्ठं
 च बृहस्पतिं ॥ २ ॥ गुरुर्जगामातिरुहः स्वापमाने समत्सरः ॥ तथापि कृपया धर्मो ज्ञेयश्च न शशाप तं ॥ ३ ॥ विनाशापेन तद्
 र्पश्रूणीभूतो बभूव ह ॥ अन्यश्चेन्न शपेद्दुर्मात्प्रेम्णा वाचाति किल्बिषं ॥ ४ ॥ तथापि तं च फलति धर्मस्तं हंति नारदः ॥ यो यं हिंसं
 सापराधशपेत्कोपेन धार्मिकः ॥ ५ ॥ विनाशः सापराधस्य धर्मो न ह्यश्वधर्मिणः ॥ तेनाधर्मेण शक्रस्य ब्रह्महत्या बभूव ह ॥ ६ ॥
 गीतस्त्यक्त्वा स्वराज्यं च प्रययौ स सरोवरं ॥ सरसः पद्ममूत्रे च निवासं च चकार सः ॥ ७ ॥ गंतुं न शक्ता हत्या च पुण्यं विष्णुसरो
 ॥ श्रेष्ठं भरतवर्षे च तपस्थानं तपस्विनां ॥ ८ ॥ तदेव पुष्करं तीर्थं प्रवदंति पुराविदः ॥ राज्यं अष्टहं रिरुद्रं दृष्ट्वा हरिभक्तो नराधि
 १ ॥ बलाज्जहार तद्राज्यं नहुषो नाना धार्मिकः ॥ दृष्ट्वा शचीं वरारोहामनपत्यां च सुंदरीम् ॥ १० ॥ स्वर्गं गंगां च गच्छंतीं
 विदूयता ॥ नवयौवनसंपन्नं रत्नालंकारभूषितां ॥ ११ ॥ मुकोमलां तां सुदतीं वदंतीं च महासतीं ॥ मुखां संप्रापराजेंद्रः
 यौवनं च ॥ १२ ॥ उवाच तत्पुरःस्थित्वा सुविनतिश्च दासवत् ॥ ॥ नहपउ ॥ ॥ धातुर्गतिविचित्रा हो न बोध्या

मपि ॥ १३ ॥ ईदृशीस्त्रीभगांगस्यलुब्धस्यपरयोषिति ॥ ईदृशीसुंदरीयस्यपरभार्यासुतन्मनः ॥ १४ ॥ अस्याअग्रे
 कोर्वशोकातिलोत्तमा ॥ कावामेनाघृताचीवारत्नमालाकलावती ॥ १५ ॥ कालिकासुंदरीभद्रावतीचंपावतीत
 एताश्चाप्सरसश्चान्याकलानार्हेतिषोडशी ॥ १६ ॥ इमांविहायमूढोन्यांकथंगच्छतिमंदधीः ॥ अस्माकंयोषितोया
 दीतुल्याश्चनिश्चितं ॥ १७ ॥ मांभजस्ववरारोहेसुप्रीताभवकिंकरं ॥ यथाराधाचगोलोकेकृष्णवक्षसिराजते ॥ १८ ॥ वै
 कुठोरसिवैकुण्ठेयथालक्ष्मीःसरस्वती ॥ ब्रह्मलोकेचब्रह्माणीययैवब्रह्मवक्षसि ॥ १९ ॥ यथामूर्तिर्महासाध्वीधर्मवक्षःस्थल
 स्थिता ॥ पातालतललक्ष्मीर्वायथैवानंतवक्षसि ॥ २० ॥ यथापुष्टिर्गणेशेचदेवसेनाचकार्तिके ॥ वरुणेवरुणानीचयथास्वा
 हाहुताशने ॥ २१ ॥ यथारतिःकामदेवेयथासंज्ञादिनेश्वरे ॥ वायोःपत्नीयथावायौयथाचंद्रेचरोहिणी ॥ २२ ॥ यथादिति
 देवमातातवश्चश्रूश्चक्षयपे ॥ यथाहिमालयेमेनापितृकन्याचमानसी ॥ २३ ॥ लोपामुद्रायथागस्त्येयथाताराबृहस्पतौ ॥
 कर्दमेदेवहूतीचवासेष्टेरुंधतीयथा ॥ २४ ॥ मनौचशतरूपेवदमयंतीनलेयथा ॥ तथाभवत्वंसौभाग्याममवक्षसिसुंदरि ॥ २५ ॥
 लीलयाचसहस्रेंद्रान्छेतुंशक्तेहमीश्वरः ॥ नारीवांछतिजारंचस्वामिनोबलवत्तरं ॥ २६ ॥ सुमेरुगिरिकूटेचदुर्गमेतिरह
 स्थले ॥ अथवामलयेरम्येरम्येचंदनवायुना ॥ २७ ॥ विश्वंभकेसुरसनेकिंवानंदनकानने ॥ निकटेशतशृंगस्यपुष्पभद्रा
 नदीतटे ॥ २८ ॥ गोदावरीतीरनीरेसमीपेशितवायुना ॥ चंपावतीनदीतीरेरम्येचंपककानने ॥ २९ ॥ श्मशानेतिश्मशानेचर
 म्येतिनिर्जनेवने ॥ शैलेशैलेतिरहसिकंदरेकंदरेवने ॥ ३० ॥ द्वीपेद्वीपेदुर्गदुर्गेनद्यांनद्यांनदेनदे ॥ समुद्रपुलिनेरम्येसर्वजं
 तुविवर्जिते ॥ ३१ ॥ विदग्धायाविदग्धेनसंगमोनिर्जनेसुखः ॥ पुष्पचंदनशय्यायांपुष्पचंदनचर्चिते ॥ ३२ ॥ मांगृही

त्वाकुरु रतिं पुष्पचंदनचर्चितं ॥ ब्रह्मणश्च वरैर्देवी जरा मृत्युविवर्जितं ॥ ३३ ॥ मांकुरुष्वपतिं भद्रे नित्यं सुस्थिरयौवनं ॥ सु
 वेषं सुंदरं धीरं कामशास्त्रविशारदं ॥ ३४ ॥ शरत्पार्वणचंद्रास्यं चंद्रवंशसमुद्भवं ॥ आगतामुर्वशीमित्यात्यक्तवतं च याचती ॥
 ॥ ३५ ॥ न मे स्पृहा परस्त्रीषु त्वां दृष्ट्वा लोलुपं मनः ॥ त्यक्ता मया स्वभार्याश्च रत्नभूषणभूषिताः ॥ ३६ ॥ अथ वा वक्षताः सर्वा
 दासीः कृत्वा वरानने ॥ रत्नेंद्रसारां मालां तैदास्यामि वरुणस्य च ॥ ३७ ॥ निर्जित्य वरुणं युद्धे ब्रह्मास्त्रेणातितेजसा ॥ वन्निह शुद्धं
 वस्त्रयुगं जित्वा वन्निह सुदुर्बलं ॥ ३८ ॥ दास्याम्यद्यैव ते देवि विजयं मां नियोजय ॥ मणींद्रसारनिर्माणमकराकारकुंडले ॥ ३९ ॥
 दास्यामि देवा निर्जित्य देवमातुश्च सुंदरि ॥ करभूषणयुगमंचात्यमूल्यरत्ननिर्मितं ॥ ४० ॥ दास्याम्यद्यैव रोहिण्याश्चंद्रं जित्वा
 तिदुर्लभं ॥ यक्षमग्रस्तमतिकृशं ममैव पूर्वपुरुषं ॥ ४१ ॥ विना युद्धेन भीतो मांकुरुपया वा प्रदास्यति ॥ अल्परत्नविनिर्माणं क
 णमंजीरयुगमकं ॥ ४२ ॥ दास्याम्यद्यैव पार्वत्या भिक्षां कृत्वा महेश्वरं ॥ आशुतोषं स्तुतिवशं भक्तेशं च कृपामयं ॥ ४३ ॥ स
 प्राणनां च दातारं परं कल्पतरुशुभे ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणकेयुरयुगलं प्रिये ॥ ४४ ॥ दास्यामि ते ध्रुवगंगाया युद्धं कृत्वा सुदुर्लभं ॥
 बहुलीयुगलं चारुसूर्यपत्न्या मनोहरं ॥ ४५ ॥ सद्रत्नसारनिर्माणं दास्याम्यद्य सुशोभने ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं दर्पणं चातिनि
 ॥ ४६ ॥ दास्यामि ते कामपत्न्याः कामं जित्वा च लीलया ॥ क्रीडाकमलमम्लानं कमलायाश्च सुंदरि ॥ ४७ ॥ भिक्षां कृत्वा
 त्यामि स्तुत्वा च कमलापतिं ॥ अंगुलीयकरत्नानि विश्वेषु दुर्लभानि च ॥ ४८ ॥ सावित्र्याश्च प्रदास्यामि कृत्वा च ब्रह्मण
 ॥ स्वयं गीतं प्रगायंती मूर्छानाश्रुतिसंयुता ॥ ४९ ॥ वाणीवीणां प्रदास्यामि कृत्वा नारायणव्रतं ॥ रत्नपाशकसंघं च
 कर्मविनिर्मितं ॥ ५० ॥ कुबेरपत्न्या दास्यामि पादांगुलिभूषणं ॥ इत्येवमुक्त्वा नहुषः पपात तत्पदांबुजे ॥ ५१ ॥ उवा

मारंगुरुं हरिं ॥ ११ ॥ शच्युवाच ॥ १२ ॥ अचेतनस्य मूढस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ १३ ॥ श्रोष्याम्यद्य कतिविधां कथां
 कामातुरस्य च ॥ मधुमत्तः सुरामत्तः काममत्तो विचेतनः ॥ १४ ॥ मृत्युं न गणयेत्कामी कामेन हृतमानसः ॥ त्यज मामद्य हे
 मत मातुल्यारजस्वलां ॥ १५ ॥ क्रतोः प्रथमे दिवसे त्यद्य हे नृप मे ध्रुवं ॥ प्रथमे दिवसे श्रीचचांडाली सारजस्वला ॥ १६ ॥
 द्वितीये दिवसे म्लेच्छा तृतीये रजकी तथा ॥ शुद्धा भर्तुश्चतुर्थे न्हिन शुद्धा देवपैत्र्ययोः ॥ १७ ॥ असत्शूद्रसमासा च तद्दिने च परंप्र
 ति ॥ प्रथमे दिवसे कांतां यो हि गच्छेद्रजस्वलां ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्या चतुर्थी शंभतेनात्र संशयः ॥ स पुमान्निहिकर्मा ह्येव पि
 त्र्ये च कर्मणि ॥ १९ ॥ अधमः स च सर्वेषां निदितश्चायशस्करः ॥ द्वितीये दिवसे नारीं यो व्रजे च रजस्वलां ॥ २० ॥ कामतः
 परिपूर्णश्च गोहत्यां लभते ध्रुवं ॥ आजीवनं नाधिकारी पितृविप्रसुरार्चने ॥ २१ ॥ आमनुष्यो यशस्यः स्यादित्यांगिरसभा
 षितं ॥ तृतीये दिवसे जायां यो हि गच्छेद्रजस्वलां ॥ २२ ॥ समूढो भूणहत्यां च लभते नात्र संशयः ॥ पूर्ववत्पतितः सोऽपि न चा
 हः सर्वकर्मसु ॥ २३ ॥ असत्शूद्रा चतुर्थे न्हिन गच्छेत्तां विचक्षणः ॥ यदि मां मातरं मूढगृहिष्यसि बलेन च ॥ २४ ॥ क्रतावतीति
 त्रिवसे गमनं च करिष्यसि ॥ शच्युश्च वचनं श्रुत्वा प्रहस्य नहुषस्तथा ॥ २५ ॥ उवाच मधुरं शांतः शक्रकांतां च सुव्रतां ॥ देवपत्नी
 शुद्धा तद्वयूनं मानवं प्रति ॥ २६ ॥ शयने भोजने देवीनां शुद्धा मानवं प्रति ॥ रजस्वलायाः संभोगे कर्मक्षेत्रे च भारते ॥ २७ ॥
 कंच भवेत्पापं नात्र दुर्गे च सुंदरि ॥ कर्मक्षेत्रेऽपि तत्कर्म यद्देदोक्तं शुभाशुभे ॥ २८ ॥ न भवेद्दूष्णवानां च ज्वलतां ब्रह्मते
 यथा प्रदीप्ते बन्धौ च शुष्काणि च तृणानि च ॥ २९ ॥ भवन्ति भस्मा भूतानि तथा पापानि वैष्णवे ॥ बन्धि सूर्यब्राह्मणे
 यो यान्वैष्णवः सदा ॥ ३० ॥ रक्षितो विष्णुचक्रेण स तत्रो मृतकं ज्वरः ॥ न विचारो न भोगश्च वैष्णवानां स्वकर्मणां ॥ ३१ ॥

॥ १ ॥ स्वर्गमागच्छति नरो विहाय मानवीं तनुम् ॥ स्वशरीरेणागतोऽहं तत्पुण्यं पश्य सुंदरि ॥
 अनेकजन्मपुण्येन चागतो स्वर्गमीप्सितं ॥ ततः किं केन पुण्येन दर्शनं त्वया सह ॥ ११ ॥ न हि कर्मस्थलमिदं स्वर्गभो
 मेव च ॥ भोगस्थले भोगवस्तु न हित्यक्तुं प्रशस्यते ॥ १२ ॥ भावानुरक्तारसिका भोग्यात्वं भोगिनामिह ॥ द्रव्यमस्वामि
 त्वं मुखं त्यजति मंदधृतिः ॥ १३ ॥ आविरोधसुखत्यागी पशुरेव न संशयः ॥ गच्छ कान्ते गृहं गत्वा कुरु तत्पुण्यं मनोहरं ॥ १४ ॥
 मणोयं वरहसिवरं रतिकरं परं ॥ त्यज द्वैधं च मनसो निश्चितं वरवर्णिनि ॥ १५ ॥ वरानने नयासद्धिं मोदस्व वरमांदरे ॥ अमूल्य
 रत्नमालां च मणिराजविराजितां ॥ १६ ॥ भिक्षां कृत्वा च दास्यामि लक्ष्मीवक्षसि शोभितां ॥ मणिं चानंतशिरसः सर्वेषामतिदु
 र्लभं ॥ १७ ॥ दुष्प्राप्यं त्रिषु लोकेषु तुभ्यं दास्यामि सुंदरि ॥ मणिरत्नं कौस्तुभं च यन्मारायणवक्षसि ॥ १८ ॥ भिक्षां कृत्वा तु दा
 स्यामि कृत्वा नारायणवतं ॥ चंद्रशेखरमौलेश्च दद्वं चंद्रभूषणं ॥ १९ ॥ जरामृत्युव्याधिहरं शकं क्रीडाकरं वरं ॥ अतीव विश्व
 दुष्प्राप्यं विश्ववन्द्यं च सुंदरं ॥ १० ॥ विश्वनाथवतं कृत्वा तुभ्यं दास्यामि निश्चितं ॥ दास्यामि ते श्रीसूर्यस्य मणिश्रेष्ठं स्यमंतकं
 ॥ ११ ॥ भक्त्या सूर्यवतं कृत्वा त्रिषु लोकेषु दुर्लभं ॥ अष्टौ भारान्सुवर्णं च यश्चानित्यं प्रसूयते ॥ १२ ॥ जरामृत्युहरं चैव परं क्रीडाकरं प्रिये
 ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं पात्ररत्नं मनोरमं ॥ १३ ॥ संततं मधुपूर्णं च दास्यामि मदनस्य च ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं सूर्यतुल्यं च ते जसा
 ४ नानाचित्रविचित्राद्वयं निर्माणमीश्वरेच्छया ॥ निमलं मंडलं करं मणिराजविराजितं ५ हस्तलक्षपारिमितं चतुरस्रं च सुंद
 रि ॥ पद्मापद्मासनं श्रेष्ठं प्रेष्ठं तस्याः सुदुर्लभं ॥ ६ ॥ ध्रुवं तुभ्यं प्रदास्यामि कृत्वा पद्मालयावतं ॥ इत्येवमुक्त्वानहुषः कृत्वा वर्त्म
 रोधनं ॥ ७ ॥ पुनः पपात चरणे महेंद्राण्यामुहुर्मुहुः ॥ नृपस्य वचनं श्रुत्वा शुष्ककंठोऽष्टतालुका ॥ ८ ॥ तमुवाच महेंद्राणीस्मा

स्ताराजमार्गगतं नृपं ॥ उत्थाप्यतं करे धृत्वा शुष्ककंठोष्ठतालुका ॥ ५२ ॥ स्मारं स्मारं पदां भोजं महासाध्वी हरे
 गच्युवाच ॥ शृणु वत्स महाराज हेतात भय भंजन ॥ ५३ ॥ अयत्राताचराजाच सर्वेषां पालकः पिता ॥ भ्रष्टश्रीश्च महेंद्रो
 रस्वर्गे नृपो धुना ॥ ५४ ॥ यो राजा स पिता पाता प्रजाना मेव निश्चितं ॥ गुरुपत्नी राजपत्नी देवपत्नी तथा वधूः ॥ ५५ ॥
 स्वसाशिष्यपत्नी भृत्यपत्नी च मातुली ॥ पितृपत्नी भ्रातृपत्नी श्वश्रूश्च भगिनी सुता ॥ ५६ ॥ गर्भधात्री ष्टदेवोच पुंसः
 दशमातरः ॥ त्वं नरो देव भार्या हं माता ते देव संमता ॥ ५७ ॥ गच्छ वत्सा देतिरंतुं यदि चेच्छसिमातरं ॥ सर्वेषां निष्कृतिश्चा
 स्ति न वत्स मातृगामिनां ॥ ५८ ॥ कुंभीपाके ते पचंति यावद्ब्रह्मणो वयः ॥ ततो भवंति कृमयः कल्पासप्त भवंति ते ॥ ५९ ॥ त
 तश्च कुष्ठेनो म्लेच्छा भवंति सप्त जन्मसु ॥ नास्त्येव निष्कृतिस्तेषां मित्याह कमलोद्भवः ॥ ६० ॥ एवं विदुश्च शूद्राणां ब्राह्म
 णी गमने नृप ॥ वेदेषु निष्कृतिर्नास्ति चेत्यांगिरसभाषितं ॥ ६१ ॥ स्वर्गसंपत्तिभोगश्च सुखं संसारिणां ध्रुवं ॥ मुमुक्षूणां
 च मोक्षश्च तपश्चैव तपस्विनां ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणानां च ब्रह्मण्यं मुनीनां मौनमेव च ॥ वेदाभ्यासो वैदिकानां कवीनां काव्यवर्ण
 नं ॥ ६३ ॥ विष्णुदास्यवैष्णवानां विष्णुभक्तिरसंवरं ॥ विष्णुभक्तिं विना नैव मुक्तिं वाञ्छंति वैष्णवाः ॥ ६४ ॥ मलाढ्येषु च क्ले
 षेषु दुर्गाधिनिलयेषु च ॥ साधूनां किं सुखं साधोस्त्रीणां योनिषु मां वद ॥ ६५ ॥ कुलप्रदीपे राजेंद्र राज्ञां मंडलवर्तिनां ॥ लब्धं च
 भारते जन्म पुण्येन बहु जन्मनां ॥ ६६ ॥ पद्मानां वंद्यं शयानां नृपाणां दीप्तिहेतवे ॥ त्वमा विरासीस्ते जस्वी ग्राममध्याह्ना
 स्करः ॥ ६७ ॥ सर्वेषां माश्रमाणां च स्वधर्मश्च यशः परम् ॥ स्वधर्महीनानरके पतंति मूढचेतसः ॥ ६८ ॥ ब्राह्मणस्य स्वधर्म
 त्रिसंध्यमर्चनं हरेः ॥ तत्पादोदकनैवेद्यभक्षणं च सुधाधिकं ॥ ६९ ॥ अन्नं विष्टाजलं मूत्रमनिवेद्यं हरेर्नृप ॥ भवंति सूक

सर्वे ब्राह्मणा यदि भुंजते ॥ ७० ॥ आजीवं भुंजते विप्रा एकादश्यां न भुंजते ॥ वृष्णजन्मदिने चैव शिवरात्रौ सुनिश्चितं ॥
 ॥ ७१ ॥ तथारामनवम्यां च यत्नतः पुण्यवासरे ॥ ब्राह्मणानां स्वधर्मश्च कथितो ब्रह्मणानृप ॥ ७२ ॥ व्रतं पतिव्रतानां च प
 तिसेवा परंतपः ॥ यथा पुत्रः परपतिरेष धर्मश्च योषितां ॥ ७३ ॥ पालयंति यथा भूपाः प्रजाः पूत्रा निवोरसान् ॥ प्रजाः स्त्रियं च
 पश्यंति राजानो मातरं यथा ॥ ७४ ॥ यज्ञं कुर्वति विष्णोश्च सेवनं देवविप्रयोः ॥ निवारणं च दुष्टानां शिष्टानां प्रतिपालनं ॥ ७५ ॥
 इति धर्मः क्षत्रियाणां कथितो ब्रह्मणा पुरा ॥ वाणिज्यं चैव वैश्यानां स्वधर्मो धर्मसंचयः ॥ ७६ ॥ शूद्राणां वेप्रसेवा च परो धर्मो
 विधीयते ॥ सर्वन्यासो हरौ भूपधर्मः संन्यासिनां ध्रुवं ॥ ७७ ॥ रक्तैकवासा दंडी च विभर्ति मृत्कमंडलुं ॥ सर्वत्र समदर्शी च स्म
 रेन्नारायणं सदा ॥ ७८ ॥ करोति भ्रमणं नित्यं गेहे गेहे न तिष्ठति ॥ विग्रामं च कस्मै चिन्नददाति च लोभतः ॥ ७९ ॥ करोति ना
 श्रमां भिक्षुः करोति नान्यवासनां ॥ करोति नान्यसंगं च निर्मोहः संगवर्जितः ॥ ८० ॥ न स्वादुभुंक्ते लोभाच्च स्त्रीमुखं न हि पश्य
 ते ॥ न वांछितं भक्ष्यं वस्तु याचते गृहिणं व्रती ॥ ८१ ॥ इति संन्यासिनां धर्ममित्याहुः कमलोद्भवः ॥ इति ते कथितं पुत्रगच्छवत्स
 यामुखं ॥ ८२ ॥ इत्युक्त्वा च महेंद्राणी विरराम च वर्त्माने ॥ उवाच नहुषो राजा शचीवक्रप्रकंधरः ॥ ८३ ॥ ॥ नहुष उ० ॥
 यत्कथितं देवि सर्वतत्तु विपर्ययं ॥ यथार्थधर्मवेदोक्तं निबोध कथयामि ते ॥ ८४ ॥ कर्मणां फलभोगश्च सर्वेषां सुरसुंदरि ॥
 वर्गेन पाताले नान्यद्विषे श्रुतौ श्रुतं ॥ ८५ ॥ कृत्वा शुभाशुभं कर्म पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ अन्यत्र तत्फलं भुंक्ते कर्मिकर्मानेबंध
 ॥ ८६ ॥ हिमालयादां समुद्रं पुण्यक्षेत्रं च भारतं ॥ श्रेष्ठं सर्वस्थलानां च मुनीनां च तपस्थलं ॥ ८७ ॥ तत्र लब्ध्वा जन्मजीवीं व
 र्गमायया ॥ शश्वत्करोति विषयं विहाय सेवनं हरेः ॥ ८८ ॥ कृत्वा तत्र महत्पुण्यं स्वर्गं गच्छति पुण्यवान् ॥ गृहीत्वा

तं साम्नि कौथुम्यां कुरुप्रश्रवं बृहस्पतिं ॥ अस्मांश्च सर्वे जानंति चंद्रवंश्यांश्च वैष्णवान् ॥ २८ ॥ देवमन्यं न सेवते चंद्रवं
 विना ॥ सदृशप्रभवो यो हि ब्राह्मणः क्षत्रियो यवा ॥ २९ ॥ विष्णुमंत्रं न गृह्णाति वांचितो देवमायया ॥ को वामंत्रं श्रुके
 न हि शास्ता यमो मम ॥ १३० ॥ सर्वान् शास्तुं समर्थोऽहं ब्रह्मविष्णुशिवं विना ॥ शय्यां कुरु गृहं गत्वा शीघ्रं यास्यामि ते
 ॥ ३१ ॥ ऋतुपापं मयि भवेत्तव किं गच्छ शोभने ॥ इत्युक्त्वा नहुषो राजा प्रफुल्लवदनेक्षणः ॥ ३२ ॥ रत्नयानं समारुह्य य
 नानंदनकाननम् ॥ नययौ साशची गेहं प्रजगाम गुरोर्गृहं ॥ ३३ ॥ गत्वा कुशासनस्थं च ददर्श च बृहस्पतिं ॥ तारासेवितपादा
 बज्रं ज्वलंतं ब्रह्म तेजसा ॥ ३४ ॥ जपमालाकरं शश्वज्जपंतं कृष्णमीप्सितं ॥ परमं परमानंदं परमात्मानमीश्वरं ॥ ३५ ॥ निर्गु
 णं च निरीहं च स्वतंत्रं प्रकृतेः परं ॥ स्वेच्छामयं परं ब्रह्म भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ ३६ ॥ तमानंदाश्रुनेत्रं च ननाम शिरसाभुवि ॥ रुदं
 तीसाश्रुनेत्रासामज्जंती भक्तिसागरे ॥ ३७ ॥ शोकार्णवे निमज्जंती हृदये न विदूयता ॥ तुष्टावभीतास्वगुरुं ब्रह्मिष्ठं च कृपानिधिं
 ॥ ३८ ॥ ॥ शच्युवाच ॥ ॥ रक्षरक्ष महाभाग मां भीतां शरणागतां ॥ त्वमीश्वरः स्वदासीं च निमग्नां शोकसागरे ॥ ३९ ॥
 अनीश्वरश्चेश्वरो वा बलवान् वा सुदुर्बलः ॥ स्वशिष्यभार्यापुत्रांश्च शासितुं च सदाक्षमः ॥ ४० ॥ दूरीभूतः स राज्याच्च स्वशिष्य
 श्रकृतस्त्वया ॥ शस्तिर्बभूव दोषस्य चाधुना निग्रहं कुरु ॥ ४१ ॥ सर्वेषां च गुरुणां च जन्मदाता परो गुरुः ॥ पितुः शतगुणामा
 ता पूज्या वंद्या गरीयसी ॥ ४२ ॥ विद्यादाता मंत्रदाता ज्ञानदोहरि भक्तिदः ॥ पूज्यो वंद्यश्च सेव्यश्च मातुः शतगुणो गुरुः ॥ ४३ ॥
 मंत्रमुद्गीरणे नैव गुरुरित्युच्यते बुधैः ॥ अन्यो वंद्यो गुरुरयमन्यश्च आरोपितो गुरुः ॥ ४४ ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानां जनशला
 कया ॥ चक्षुरुन्मीलितेन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १४५ ॥ अदीक्षितस्य मूर्खस्य निष्कृतिर्नास्ति निश्चितं ॥ सर्वकर्मस्वनर्हस्य

नरकेतत्पशोस्थितिः ॥ ४६ ॥ जन्मदातान्नदाताचमातान्येगुरवस्तथा ॥ पारंर्कुनशक्तास्तेघोरसंसारसागरे ॥ ४७ ॥ विद्यामंत्रज्ञानज्ञातानिपुणःपारकर्माणे ॥ सशक्तःशिष्यमुद्भूतमिश्वरश्चेश्वरात्परः ॥ ४८ ॥ गुरुर्विष्णुर्गुरुर्ब्रह्मागुरुर्देवोमहेश्वरः ॥ गुरुर्धर्मोर्गुरुःशेषःसर्वात्मानिर्गुणोर्गुरुः ॥ ४९ ॥ सर्वतीर्थार्थमश्वैवसर्वदेवाश्चयोगुरुः ॥ सर्वदेवस्वरूपश्चगुरुरूपीहरिः स्वयं ॥ ५० ॥ अभोष्टदेवरूपेचगुरुःशक्तोहि रक्षितुं ॥ गुरोरुष्टेभोष्टदेवोनहिराक्तश्चरक्षितुं ॥ ५१ ॥ सर्वग्रहाश्चयंरुष्टारुष्टाश्च देवब्राह्मणाः ॥ त्वमेवरुष्टोभवामिगुरुरेवहिदेवताः ॥ ५२ ॥ नगुरोश्चाप्रियश्चात्मानगुरोश्चाप्रियःसुतः ॥ धनंप्रियंचनगुरोर्न चभार्याप्रियातथा ॥ ५३ ॥ नगुरोश्चाप्रियोधर्मोर्नगुरोश्चाप्रियंतपः ॥ नगुरोश्चाप्रियंसत्यंनपुण्यचगुरोःपरः ॥ ५४ ॥ गुरोःपरो नशास्ताचनहिबंधुर्गुरोःपरः ॥ देवोराजाचशास्ताचशिष्याणांचसदागुरुः ॥ ५५ ॥ यावानृशक्तोदातुमञ्जतावत्शास्तात मन्नदः ॥ गुरुःशास्ताचशिष्याणांप्रतिजन्मनिजन्मनि ॥ ५६ ॥ मंत्रोविद्यागुरुर्देवःपूर्वलब्धोयथापतिः ॥ प्रतिजन्मनि बंधनसर्वेषामुपरिस्थितं ॥ ५७ ॥ पितागुरुश्चवंशश्चयत्रजन्मनिजन्मदः ॥ गुरुश्चन्येतथामातागुरुश्चप्रतिजन्मनि ॥ ५८ ॥ चिप्राणांत्वंवारेष्ठश्चगरिष्ठश्चतपस्विनां ॥ ब्रह्मिष्ठोब्रह्मविद्वग्नुधर्मिष्ठःसर्वधर्मिणां ॥ ५९ ॥ तुष्टोभवमुनिश्चेष्टमांचशक्रंचसां ॥ त्वयितुष्टेसदातुष्टाभवतिग्रहदेवताः ॥ ६० ॥ इत्युक्तासाशचीब्रह्मन्पुनरुच्चैरुरोदह ॥ दृष्ट्वातद्रोदनंतरारुरोदोच्चैर्मुहु ॥ ६१ ॥ पयातचरणेतारा रुरोदचपुनःपुनः ॥ अपराधक्षमेत्युक्त्वागुरुस्तुष्टोप्युवाचतां ॥ ६२ ॥ ॥ गुरुर्वाच ॥ ॥ ऐशच्याश्चसर्वभद्रंभविष्यति ॥ सद्यःप्राप्स्यतिभर्तारंमहेंद्रंचमदाशिषा ॥ ६३ ॥ इत्युक्त्वासगुरुस्तत्रविररामच ॥ पयातचरणेतारा पुनरेवरुरोदच ॥ ६४ ॥ गृहीत्वा च भक्तिं तां संस्थाप्य च त्ववक्षसि ॥ बोधयामास विविधमध्यात्म

अ० ५९

11 9 11

उत्तिमं ॥ ६५ ॥ शचीकृतंगुरुस्तोत्रं पूजाकाले च यः पठेत् ॥ गुरुश्चाभीष्टदेवश्च संतुष्टः प्रतिजन्मनि ॥ ६६ ॥ ग्रहदेवद्विजा
 परितुष्टाश्च संततं ॥ राजानो बांधवाश्चैव संतुष्टाः सर्वतः सदा ॥ ६७ ॥ गुरुभक्तिं विष्णुभक्तिं वांछितं लभते ध्रुवं ॥ सदा हर्षो
 तस्य न च शोकः कदाचन ॥ ६८ ॥ पुत्रार्थं लभते पुत्रं भार्यार्थं लभते प्रियां ॥ सुस्वरूपां गुणवतीं सतीं पुत्रवतीं ध्रुवं ॥ ६९
 तौ मुच्यते रोगाद्वद्वो मुच्येत बंधनात् ॥ अस्पृष्टकीर्तिः सुयशामूर्खो भवति पंडितः ॥ ७० ॥ कदाचिद्वंधुविच्छेदो न भवेत्त
 स्य निश्चितं ॥ नित्यं तद्द्वंद्वं ते धर्मो विपुलं निर्मलं यशः ॥ ७१ ॥ लभते परमैश्वर्यं पुत्रपौत्रधनान्वितं ॥ इह सर्वं मुखं भुक्त्वा प्रा
 प्य ते श्रीहरेः पदं ॥ ७२ ॥ न भवेत्तत्पुनर्जन्म हरिदास्यं लभेत् ध्रुवं ॥ विष्णुभक्तिरसाब्धौ च निमग्नश्च भवेत् ध्रुवं ॥ ७३ ॥ शश्वत्पि
 बति शांतश्च विष्णुभक्तिरसामृतं ॥ जन्ममृत्युजराव्यधिशोकसंतापनाशनं ॥ ७४ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म० श्रीकृष्णजन्म०
 महेंद्रदर्पणं गप्रकरणे शचीशोकापनोदने शचीकृतगुरुस्तोत्रकथनं नाम ऊनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीनारायण
 उवाच ॥ ॥ शचीस्तोत्रं समाकर्ण्य परितुष्टो बृहस्पतिः ॥ उवाच मधुरं शांतः कांतामिंद्रस्य नारद ॥ १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ० त्यज व
 त्से भयं सर्वं भयं किं ते मयि स्थिते ॥ यथा कचस्य पत्नी मे तथा त्वमपि शोभने ॥ २ ॥ यथा पुत्रस्तथा शिष्यो न भेदः पुत्रशिष्य
 योः ॥ तर्पणे पिंडदाने च पालने परितोषणे ॥ ३ ॥ यथा मिदाता पुत्रश्च तथा शिष्यश्च निश्चितं ॥ इतींद्रकण्वशाखायामुवाच
 कमलोद्भवः ॥ ४ ॥ पिता माता गुरुर्भार्या शिशुश्चानाथ बांधवाः ॥ एते पुंसां नित्यपोष्या इत्याह कमलोद्भवः ॥ ५ ॥ यश्चैतांश्च न
 पुष्णाति भस्मांतं तस्य सततं ॥ दैवे पित्र्येन कर्मार्हः सो पीत्याहमहेश्वरः ॥ ६ ॥ कुरुते न बुद्धिं च मातरं पितरं गुरुं ॥ अयशस्त
 स्य सर्वत्र विघ्न एव पदे पदे ॥ ७ ॥ संपन्मत्तो यः करोति स्वगुरोश्च पराभवं ॥ अचिरात् सर्वनाशश्च भवेत्तस्य सुनिश्चितं ॥ ८ ॥ मां

च दृष्ट्वा सभामध्येनोत्तस्थौ पाकशासनः ॥ तत्फलं भुज्यते साक्षात्सद्यः पश्य च सांप्रतं ॥ ९ ॥ अहं करोमि मोक्षं च तवरक्षां सु
 निश्चितं ॥ शासितुं रक्षितुं शक्तः स एव गुरु रूच्यते ॥ १० ॥ न पश्यति सती त्वं च तद्च्छुद्धायाश्च योषितः ॥ यन्मानसे विकल्पश्च त
 स्य धर्मश्च नश्यति ॥ ११ ॥ भविष्यति प्रभावस्ते दुर्गायाश्च समः सति ॥ लक्ष्मी समाप्रतिष्ठा च यशस्तद्यशसा समं ॥ १२ ॥ सौ
 भाग्यं राधिका तुल्यं तत्समं प्रेम भर्त्तरि ॥ तत्तुल्यं गौरवं मान्यं प्रीति प्राधान्यमीश्वरे ॥ १३ ॥ रोहिण्याश्च समापेक्षा पूज्याश्च भा
 रती समा ॥ शुद्धानिरुपमा शश्वत्सा वित्री सदृशी सदा ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र आगतो नहुषाच्चरः ॥ उवाच वचनं भीतो वाक्प
 तेर्गोचरेततः ॥ १५ ॥ दूत उवाच ॥ उत्तिष्ठ देवि शीघ्रं त्वंगच्छ स्व नहुषं प्रति ॥ क्रीडां कर्तुं च रहसि रम्येनंदन कानने ॥ १६ ॥ दूतस्य वचनं श्रु
 त्वा तमुवाच बृहस्पतिः ॥ कं पिता वयवः को पातृ रक्तपंकजलोचनः ॥ १७ ॥ गुरु उवाच ॥ नहुषं वद गत्वा त्वं शची चेद्भोक्तुमिच्छसि
 अपूर्वयानमारुह्य निशायामागमिष्यसि ॥ १८ ॥ सप्तर्षीणां च स्कंधे च दत्त्वा स्वशिबिकां शुभां ॥ तामारुह्य सुवेषश्च गमनं कर्तुम
 हंसि ॥ १९ ॥ वाक्पतेर्वचनं श्रुत्वा गत्वोवाच नृपंतदा ॥ दूतस्य वचनं श्रुत्वा प्रहस्योवाच किं करम् ॥ २० ॥ गच्छ गच्छ त्वरन् गच्छ
 सप्तर्षीन् शीघ्रमानय ॥ उपायं च करिष्यामि तैः सार्द्धं सांप्रतं चर ॥ २१ ॥ नृपस्य वचनं श्रुत्वा गत्वा दूतस्तदंतिकं ॥ उवाच सर्वास्त
 दयथोक्तं नहुषेण च ॥ २२ ॥ दूतस्य वचनं श्रुत्वा ययुः सप्तर्षयो मुदा ॥ राजा दृष्ट्वा च तान्सर्वान्नूननामोवाच सादरं ॥ २३ ॥ नहुष उ
 ब्रह्मणः पुत्राज्ज्वलंतो ब्रह्म तेजसा ॥ ब्रह्मणः सदृशाः सर्वे सततं भक्तवत्सलाः ॥ २४ ॥ नारायणपराः शश्वच्छुद्धसत्त्वस्व
 णः ॥ मोहमात्सर्यहीनाश्च दर्पाहंकारवर्जिताः ॥ २५ ॥ नारायणसमाः सर्वे ते जसा यशसा सदा ॥ गुणेन रूपया प्रेम्णा वर
 णानिश्चितं ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वा प्रणतो राजा तुष्टाव च हरोदय ॥ दृष्ट्वा ते कादरं भूपमूचुः परहितैषिणः ॥ २७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥

॥ जीष्वादेवत्सयत्ते मनसि वाञ्छितं ॥ सर्वदा तु वं शक्तानां साध्यं न श्य क्वेचन ॥ २८ ॥ इन्द्रत्वं वामनुत्वं वाचिरा युर्वतितः परं ॥
 दीपेश्वरत्वं चाप्यतीव सुचिरं सुखं ॥ २९ ॥ अथापि सर्वसिद्धित्वं सर्वैश्वर्यं सुदुर्लभं ॥ मुक्तिं वा हरिभक्तिं वा तपसा या सुदु-
 ना ॥ ३० ॥ किमीप्सितं ते हेवत्स ब्रूहि नः सांप्रतं मुदा ॥ सर्वतुभ्यं प्रदायैव यास्यामस्तपसे मुदा ॥ ३१ ॥ युगलक्षसमं यच्च क्ष-
 णं कृष्णार्चनं विना ॥ तद्दिनं दुर्दिनं यत्तत्तद्धानसेवनवर्जितं ॥ ३२ ॥ विना तत्सेवनं यो हि विषयान्यं च वाञ्छति ॥ विषमत्तिप्र-
 णाशाय विहायामृतमीप्सितं ॥ ३३ ॥ ब्रह्मा शिवश्च धर्मश्च विष्णुश्चापि महान्विराट् ॥ गणेशश्च दिनेशश्च शेषश्च सनकादयः
 ॥ ३४ ॥ एते यच्च रणां भोजं ध्यायंतो हर्निशं मुदा ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिहरं तन्निरता वयं ॥ ३५ ॥ तेषां च वचनं श्रुत्वा तानुवा-
 च नृपेश्वरः ॥ स लज्जितो न भ्रवक्रोमायामोहितमानसः ॥ ३६ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ सर्वदा तु मम र्थाश्च यूयं च भक्तवत्सलाः ॥
 अधुना देहि मे तूर्णं शची दानमभीप्सितं ॥ ३७ ॥ सप्तर्षिवाहनं कांतं शचीच्छति महासती ॥ एतदेव मम वरं निष्पन्नं कुरुतां चिरं ॥ ३८ ॥
 नहुषस्य वचः श्रुत्वा मुनयश्च परस्परं ॥ अत्युच्चैर्जहसुः सर्वे कौतुकेन च नारद ॥ ३९ ॥ राजानं मोहितं मत्वा वेष्टितं विष्णुमायया ॥
 चक्रुः प्रतिज्ञां वोढुं च कृपया दीनवत्सलाः ॥ ४० ॥ चक्रुः स्कंधे तच्छिबिकां मुक्तामाणिक्यभूषिताम् ॥ राजाय यौ सुवेषश्च रत्न-
 भूषणभूषितः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा चातिविलंबं च भर्त्सयामास तान्नृपः ॥ क्रुधा शशाप दुर्वासा आग्रामी च वर्त्मनि ॥ ४२ ॥ महानजग-
 रो भूत्वा पतवै मूढमानसः ॥ दर्शनाद्धर्मपुत्रस्य तव मोक्षो भविष्यति ॥ ४३ ॥ रत्नयानेन वैकुण्ठं गत्वा वैकुण्ठसेवनं ॥ करिष्यामि म-
 हाराज न कर्मनिष्फलं भवेत् ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वा प्रययुः सर्वे प्रहस्य मुनि सत्तमाः ॥ राजापपात तच्छापात् सर्पा भूत्वा महामुने-
 ॥ ४५ ॥ शची जगाम तच्छ्रुत्वा गुरुं न त्वामरावती ॥ ययौ बहस्पतिः शीघ्रं यत्रेंद्रः पद्म तंतुषु ॥ ४६ ॥ गत्वा सरोवराभ्याशमाजु-

हावसुरेश्वरं ॥ अतिप्रसन्नवदनः कृपयाचकृपानिधिः ॥ ४७ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अयिवत्सत्वमागच्छ भयं किं ते म
 यि स्थिते ॥ त्यज भीतिमिहा गच्छ गुरुस्ते हं बृहस्पतिः ॥ ४८ ॥ स्वगुरोश्च स्वरं श्रुत्वामहेन्द्रो हृष्टमानसः ॥ रूपं विहायानूहं च
 स्वरूपेण समाययौ ॥ ४९ ॥ पपात दंडवन्मूर्ध्ना भक्त्या चरणयोर्गुरोः ॥ तं रुदंतं महाभीतं मुदोरसि चकार सः ॥ ५० ॥ कारयित्वा
 सोमयागं प्रायश्चित्तार्थमेव च ॥ रत्नसिंहासने रम्ये वासयामास तं गुरुं ५१ प्रददौ परमैश्वर्यं पूर्वस्माच्च चतुर्गुणं ॥ आगत्य सर्व
 देवाश्च चक्रुः सेवां मुदान्विताः ॥ ५२ ॥ शचीसंप्राप भर्तारं महेंद्रं त्रिदशेश्वरं ॥ मंदिरे पुष्पतल्पे च मुमुदे सामुदान्विताः ॥ ५३ ॥
 इत्येवं कथितं वत्समहेन्द्र दर्पभंजनं ॥ शचीसतीत्वरक्षाचकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ५४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सोमयाग
 विधानं च ब्रूहि मां मुनिसत्तम ॥ कथं तं कारयामास गुरुश्च किं फलं परम् ॥ ५५ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ ब्रह्महत्या प्रश
 मनं सोमयागफलं मुने ॥ वर्षं सोमलतापानं यजमानः करोति च ॥ ५६ ॥ वर्षमेकं फलं भुंक्ते वर्षमेकं जलं मुदा ॥ त्रैवार्षिकं वर्ष
 मिदं सर्वपापप्रणाशनं ॥ ५७ ॥ यत्र त्रैवार्षिकं धान्यं निहितं भूतवृद्धये ॥ अधिकं वापि विद्येत सोमं पातुमर्हति ॥ ५८ ॥ महा
 यजश्च देवो वा यागं कर्तुं फलं मुने ॥ न सर्वसाध्यो यज्ञो बब्रूवह बहुदक्षिणः ॥ ५९ ॥ इति ० म ० श्रीकृ ० शक्रदर्पभंगप्रकरणे शक्र
 शकथनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ इति ते कथितं किंचिदिंद्रस्य दर्पभंजनं ॥ अपरं श्रूयतां ब्रह्मन्सा
 नानि गूढकं ॥ १ ॥ समुद्रमथनं कृत्वा पीत्वा मृतरसं पुरा ॥ निर्जित्य दैत्यसंघांश्च बहुदर्यां बभूव ह ॥ २ ॥ तदा कृष्णो बलिद्वारा शक्र
 भंज ह ॥ अष्टश्रियो बभूवुस्ते देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ ३ ॥ तदा बृहस्पतेः स्तोत्राददितेश्च वतेन ते ॥ जातश्च स्वांशकलयाप्यदि
 तमनो विभुः ॥ ४ ॥ यत्तु चां कृत्वा बलिं राज्यं कृपयाचकृपानिधिः ॥ ततमै ददौ महेंद्राय देवेभ्यश्चापि संपदं ॥ ५ ॥ बभू

हृदयपुनः कल्पान्तरे पुरा ॥ विभुर्दुर्वाससाद्वाराजहार तच्छ्रियं मुने ॥ पुनर्ददौ च कृपया कृपालुर्भक्तवत्सलः ॥ पुनः श्रीदुर्म
 पिजहार गौतमप्रियाम् ॥ ७ ॥ तदा गौतमशापेन भगांश्च भवसः ॥ संप्रापयातनामिन्द्रः स्वांगवेदनया पुरा ॥ ८ ॥ उ
 स्तं जह सुहृद्वाक् कृपया मनवस्तथा ॥ देवाश्च लज्जिताः सर्वे मृततुल्यो बृहस्पतिः ॥ ९ ॥ तदा सहस्रवर्षं च तपस्तप्त्वारवेः पुरा
 वर्षेण शक्रः सहस्राक्षो बभूव ह ॥ १० ॥ कलंकं रूपमिन्द्रस्य तच्च क्षुर्निकरं परं ॥ यथा चंद्रे कलंकश्च तारकाहरणादभूत् ॥ ११ ॥
 नारद उवाच ॥ ॥ ब्रह्मन् केन प्रकारेण जहार गौतमप्रियां ॥ महासती महत्यां च पूज्यां भुवनपावनीं ॥ १२ ॥ शुद्धाशयां म
 हाभागां निर्मलां कमलाकलां ॥ एतद्देदितुमिच्छामि वदेदविदां वर ॥ १३ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ पुष्करे तीर्थ
 यात्रायां सूर्यपर्वणि नारद ॥ तत्रागता महत्यां च ददर्श पाकशासनः ॥ १४ ॥ सुस्मितां सुदतीं शांतां पीनश्रोणिपयोधरां ॥ मू
 र्छामवाप चंद्रश्च दृष्टिमात्रेण तत्क्षणात् ॥ १५ ॥ अथापरदिने तां च दृष्ट्वा मंदाकिनी तटे ॥ एकाकिनी सुस्मितां च स्नानार्थं लम्बां
 सलज्जितां ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा श्रोणीं स्तनयुगमतीव विपुलं हरिः ॥ मूर्छामवाप कामार्तो जहार चेतनां पुनः ॥ १७ ॥ क्षणेन चेतनां
 प्राप्य गत्वा कामी तदंतिकं ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा विनयेन पतिव्रतां ॥ १८ ॥ ॥ महेंद्र उवाच ॥ ॥ अहो गुणमहोरू
 पमहो किं वानवं वयः ॥ अहो किं वामुखश्रीस्तेश्चंद्रं विनिदिता ॥ १९ ॥ अहो कटाक्षं कुटिलं पुंसां चित्तविकर्षणं ॥ किमहो
 लोचनं पद्मप्रभामोचनमीप्सितं ॥ २० ॥ गमनं रमणीयं च गजखंजनभंजनं ॥ अहो वाक्यं तु मधुरं पीयूषादपि दुर्लभं ॥ २१ ॥
 किमहो विपुलश्रोणीकामाधारा मनोहरा ॥ कामदा कामुका यैव मुनिमानसमोहिनी ॥ २२ ॥ अतीव कठिना पीनारंभास्तंभ
 विडंबिता ॥ अहो नितंबयुगलं वर्तुलं चंद्रविंबवत् ॥ २३ ॥ श्रीयुक्तं श्रीफलं युगलं तुल्यं ते स्तनयुग्मकं ॥ अत्युन्नतं सुकठिनं चैलो

कयचित्तमोहनं ॥ २४ ॥ अहो किं वातपस्तेपे गौतमश्च तपोधनः ॥ संप्रापयत्फलेनैव सुदतीं सुंदरीं वराम् ॥ २५ ॥ निषेव्य प्र
 कृतिं दुर्गा विष्णुमायां सनातनीं ॥ लक्ष्मीं च लक्ष्मीं सदृशीं तपसा प्राप्य पद्मिनीं ॥ २६ ॥ सुकोमलां सुवदनां ललनां नलिना
 ननां ॥ शुद्धां च सुदतीं श्यामां न्यग्रोधदलमध्यमां ॥ २७ ॥ त्वत्पालनं च जानामि कामशास्त्रविचक्षणः ॥ कामो वा कामुकश्चंद्रः
 किं वां जानाति गौतमः ॥ २८ ॥ मां प्रशंसंति नित्यं ते कामशास्त्रविचक्षणाः ॥ उर्वश्याद्याश्चाप्सरसो मां प्रशंसंति संततं ॥ २९ ॥
 दासीं कृत्वा च दास्यामि शचीं तु भयं वरानने ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीं विपुलां गृहाणत्यज गौतमं ॥ ३० ॥ अनभिज्ञं कामशास्त्रे दुर्बलं
 च तपस्विनं ॥ अव्यवहार्यं निष्कामं नारायणपरायणम् ॥ ३१ ॥ अविदग्धो विधाता च योजयामास योक्षमं ॥ ईदृशीं कामु
 कीं रम्यां ददाति च तपस्विने ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा कामुकः शक्रः पपात चरणे मुदा ॥ तमुवाच महासाध्वी विदोक्तं च यथोचितं ॥
 ॥ ३३ ॥ ॥ अहल्यो वाच ॥ ॥ अभाग्यद्वल्लणश्चापि मरीचेऽश्च तपस्विनः ॥ अभाग्यात्कश्यपस्यापित्वं पुत्रः पापमानसः
 ॥ ३४ ॥ किं तज्जपेन तपसामौनेन च व्रतेन च ॥ सुरार्चनेन तीर्थेन स्त्रीभिर्यस्य मनो हृतं ॥ ३५ ॥ स्त्रीरूपं निर्मितं सृष्टौ मोहाय
 कामिनां मनः ॥ अन्यथान भवेत्सृष्टिः सृष्टा तेन पुराज्ञया ॥ ३६ ॥ सर्वमाया करंडश्च धर्ममार्गा गलं नृणां ॥ व्यवधानं च तप
 मांदोषाणामाश्रमं परं ॥ ३७ ॥ कर्मबंधानि बंधानां निगडं कठिनं स्मृतं ॥ प्रदीप रूपं कीटानां मीनानां बडिशं यथा ॥ ३८ ॥ विष
 मं दुग्धं मुखमारं भेदधुरोपमं ॥ परिणामे दुःखबीजं सोपानं नरकस्य च ॥ ३९ ॥ ऋषयः सनकाद्याश्च नो द्वाहं च क्रुरीप्सितं
 मीषु मनो येषां तेषां सर्वं च निष्फलं ॥ ४० ॥ परस्त्रीसेवनं शक्र इहैवात्ययशस्करं ॥ परत्र नरकं घोरं ददाति कामुकाय च ॥ ४१
 कृत्वा च महासाध्वी विहाय तं च कामुकं ॥ प्रययौ स्वगृहं गंतुं गृहिणी गौतमस्य च ॥ ४२ ॥ तत्सर्वं कथयामास गौतमाय त

॥ तस्थौ प्रहस्य समुनिर्महेंद्रं च विनिंघच ॥ ४३ ॥ एकदा गौतमः शीघ्रं जगाम शंकरालयं ॥ शक्रो गौतमरूपेण तां संचकार सः ॥ ४४ ॥ सर्वज्ञात्वा च सर्वज्ञो स्वयं मंदिरमाययौ ॥ निर्गच्छंतं महेंद्रं च ददर्श मुनिपुंगवः ॥ ४५ ॥ नमामहल्यां पीनश्रोणिपयोधरां ॥ मुनिः शशाप शक्रं च भगांगश्च भवेति च ॥ ४६ ॥ कोपाच्छशापपत्नीं च रुदंतीं भयविबहलां ॥ त्वं पाषाणरूपा च विचारं कुरु कर्मतः ॥ ४७ ॥ ॥ गौतम उ० ॥ ॥ त्वां जानामि मनः शुद्धां सुवतां च पतिव्रतां ॥ त्यक्ष्यामि च त्वापित्वां परवीर्यं च विभ्रतीं ॥ ४८ ॥ परभोग्या च याकांता साऽशुद्धा सर्वकर्मसु ॥ तां योगछेन्महामूढो नरकं तस्य कल्पकं ॥ ४९ ॥ अन्नं विष्ठाजलं मूत्रं परभोग्याश्च निश्चितं ॥ उपस्पृशेन्न तस्याश्च हंति पुण्यं पुराकृतं ॥ ५० ॥ अनिच्छया च शृंगारे स्त्रीजारेण न दुष्यति ॥ दुष्टा स्त्री निश्चितं सा ध्वीस्वेच्छा शृंगारकर्मणि ॥ ५१ ॥ त्वं शक्रं स्वामिनं मत्वा सुखं भुक्त्वा रतिं गृहे ॥ पश्चाद्भवते ज्ञानं मां दृष्ट्वा च निशामय ॥ ५२ ॥ गच्छ गच्छ महारण्यं भवपाषाणरूपिणी ॥ रामपादांगुलिस्पर्शात्सद्यः पूता भविष्यसि ॥ ५३ ॥ मां संप्राप्स्यसि तत्पुण्यात् पुनरेवागमिष्यसि ॥ गच्छ कांते महारण्यमिति युक्त्वा तपसे ययौ ॥ ५४ ॥ इत्येवं कथितं सर्वमहेंद्रदर्पभंजनं ॥ पुनः संप्राप्य लक्ष्मीं च विभोश्च रूपयामुने ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्री ब्र० कृ० एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ नारद उ० ॥ ॥ ब्रह्मन् केन प्रकारेण रामो दाशरथिः स्वयं ॥ चकार मोक्षणं कुत्र युगे गौतमयोषितः ॥ १ ॥ रामावतारं सुखदं समासेन मनोहरं ॥ कथयस्व महाभाग श्रोतुं कौतूहलं मम ॥ २ ॥ ॥ श्रीनारायण उ० ॥ ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितो विष्णुर्जातो दाशरथिगृहे ॥ कौशल्यायां च भगवानूत्रे तायां च मुदान्वितः ॥ ३ ॥ कैकेय्यां भरतश्चैव रामतुल्यो गुणेन च ॥ लक्ष्मणश्चापिशत्रुघ्नः सुमित्रायां गुणार्णवः ॥ ४ ॥ विश्वामित्रोऽपि तत्र श्रीरामश्च लक्ष्मणः ॥ प्रययौ मिथिलारम्यां सीताग्रहणहेतवे ॥

॥ ५ ॥ दृष्ट्वा पाषाणरूपां च रामो वर्त्मनिकामिनीं ॥ विश्वामित्रं च पप्रच्छ कारणं जगदीश्वरः ॥ ६ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रो महातपः ॥ उवाच तत्र धर्मिष्ठो रहस्यं सर्वमेव च ॥ ७ ॥ कारणं तन्मुखाच्छ्रुत्वारामो भुवनपावनः ॥ पस्पर्शपादांगुलिना सावभवा च पद्मिनी ॥ ८ ॥ साराममाशिषं कृत्वा प्रययौ भर्तृमंदिरं ॥ शुभाशिषं ददौ तस्मै भार्या संप्राप्य गौतमः ॥ ९ ॥ रामश्च मिथिलां गत्वा धनुर्भगं शिवस्य च ॥ चकार पाणिग्रहणं सीतायाश्चैव नारदः ॥ १० ॥ कृत्वा विवाहं राजेंद्रो भृगुदर्पनिहत्य च ॥ अयोध्यां प्रययौ रम्यां क्रीडाकौतुकमंगलैः ॥ ११ ॥ राजापुत्रं नृपं कर्तुमियेष कृतसादरं ॥ सप्ततीर्थोदकं तूर्णमानीय मुनिपुंगवान् ॥ १२ ॥ कृत्वा धिवासं श्रीरामं सर्वमंगलसंयुतं ॥ दृष्ट्वा भरतमाता च कैकेयी शोकविह्वलः ॥ १३ ॥ वरयामास राजानं पूर्वमंगीकृतं वरं ॥ रामस्य वनवासं च राजत्वं भरतस्य च ॥ १४ ॥ वरं दातुं महाराजो नयेष प्रेममोहितः ॥ धर्मसत्यो भयेनैवोवाच रामो नृपसुधीः ॥ १५ ॥ श्रीराम उ० ॥ तडागशतदानेन यत्पुण्यं लभते नरः ॥ ततो धिकंच लभते वापीदानेन निश्चितं ॥ १६ ॥ दशवापीप्रदानेन यत्पुण्यं लभते नरः ॥ ततो धिकंच लभते पुण्यं कन्याप्रदानतः ॥ १७ ॥ दशकन्याप्रदानेन यत्पुण्यं लभते नरः ॥ ततो धिकंच लभते यज्ञैकेन नराधिपः ॥ १८ ॥ शतयज्ञेन यत्पुण्यं लभते पुण्यकृज्जनः ॥ ततो धिकंच लभते पुत्रास्य दर्शनेन ॥ १९ ॥ दर्शने शतपुत्राणां यत्पुण्यं लभते नरः ॥ तत्पुण्यं लभते नूनं पुण्यवान्सत्यपालनात् ॥ २० ॥ न हि सत्यात्परो धर्मो ज्ञात्पातकं परं ॥ न हि गंगासमं तीर्थं न देवः केशवात्परः ॥ २१ ॥ नास्ति धर्मात्परो बंधुर्नास्ति धर्मात्परं धनं ॥ धर्मात्प्रियः पतिश्च स्वधर्मरक्षयत्नतः ॥ २२ ॥ स्वधर्मरक्षिते तात शश्वत्सर्वत्र मंगलं ॥ यशस्यं सुप्रतिष्ठा च प्रतापः पूजनं परं ॥ २३ ॥ चतुर्धर्मेण त्यक्त्वा गृहसुखं भ्रमन् ॥ वनवासं करिष्यामि सत्यस्य पालनाय ते ॥ २४ ॥ कृत्वा सत्यं च शपथमिच्छयानि

थवा ॥ न कुर्यात्पालनं यो हि भस्मांतं तस्य सूतकं ॥ २५ ॥ कुंभीपाके सपचतियावच्चंद्रदिवा करौ ॥ ततो मूको भवेत्कु
 निवः सप्तजन्मसु ॥ २६ ॥ इत्येवमुक्त्वा श्रीरामो विधाय वल्कलं जटां ॥ प्रययौ च महारण्ये सीतया लक्ष्मणेन च ॥ २७ ॥
 शोकान्माहाराजस्तत्याजस्वतनुं मुने ॥ पालनाय पितुः सत्यं रामो बभ्राम कानने ॥ २८ ॥ कालांतरे महारण्ये अग्निनीराव
 स्य च ॥ भ्रमंतिकानने घोरे भर्त्रा साद्धं मुकौ तुकात् ॥ २९ ॥ ददर्श रामं कुलटाकामार्तारक्षसी तदा ॥ पुलकांचित सर्वांगी मू
 र्छामापस्मरेण च ॥ ३० ॥ श्रीरामनिकटं गत्वा सस्मितो वाचकामुकी ॥ शश्वद्यौवनसंयुक्तातिप्रौढाकामदुर्मदा ॥ ३१ ॥ ॥ शूर्प
 णखो ॥ ॥ हे राम हे घनश्याम रूपधाम गुणान्वित ॥ भावानुरक्तां वनितां मांगूहाण सुनिर्जने ॥ ३२ ॥ श्रुत्वा शूर्पणखा वाक्यं
 धर्मसंस्मृत्य धार्मिकः ॥ उवाच मधुरं वाक्यं शापभीतश्च नारद ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीराम उ ॥ ॥ अंबमातः स भार्यो ह म भार्यं गच्छ मेनु
 जं ॥ दुःखं प्रियो न्यां प्रभजेदितरंच सुखालयं ॥ ३४ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा प्रययौ लक्ष्मणं मुदा ॥ ददर्श लक्ष्मणं शांतं कांतं
 चलक्षणान्वितं ॥ ३५ ॥ मां भजस्व महाभागेत्युवाच च पुनः पुनः ॥ लक्ष्मणस्तद्वचः श्रुत्वा तामुवाच कुतूहलात् ॥ ३६ ॥ ॥ ल
 क्ष्मण उ ॥ ॥ विहाय रामं सर्वेशं हे मूढे दासमिच्छसि ॥ सीता दासी च मत्पत्नी सीता दासो ह मेव च ॥ ३७ ॥ भवसीता सपत्नी
 त्वंगच्छ रामं मदीश्वरं ॥ तव पुत्रो भविष्यामि सीतायाश्च यथासति ॥ ३८ ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा कामेन हतमानसा ॥ उ
 वाच लक्ष्मणं मूढाशुष्ककंठोष्ठतालुकी ॥ ३९ ॥ ॥ शूर्पणखो वाच ॥ ॥ यदित्यजसि मां मूढकामात्स्वयमुपस्थिता ॥ यु
 वयोश्च विपत्तिश्च भविष्यति न संशयः ॥ ४० ॥ ब्रह्मा च मोहीनीं त्यक्त्वा विश्वेऽपूज्यो बभूव सः ॥ रंभा शापेन दक्षश्च छागम
 स्तो बभूव सः ॥ ४१ ॥ स्ववैद्यश्चोर्वशीशापात् यज्ञभागविवर्जितः ॥ रूपहीनः कुबेरश्च मेनाशापेन लक्ष्मण ॥ ४२ ॥ कामो घृता

चीशापेन बभूव भस्मसात् शिवात् ॥ बलिर्मदालसाशापात् भ्रष्टराज्यो बभूव ह ॥ ४३ ॥ शापेन मिश्रकेश्याश्च तद्भाय्यो बृहस्प
 तिः ॥ ममशापात् तथारामो ह तद्भाय्यो भविष्यति ॥ ४४ ॥ कामातुरां यौवनस्थां भार्यां स्वयमुपस्थितां ॥ नृत्यजेद्धर्मभीतश्च
 श्रुतं माध्यंदिने पुरा ॥ ४५ ॥ इहत्य कत्वा विपद्वस्तः परत्र नरकं व्रजेत् ॥ श्रुत्वा शूर्पणखा वाक्यमर्द्धचंद्रेण लक्ष्मणः ॥ ४६ ॥ चि
 च्छेदनासिकां तस्याः क्षुरधारेण लीलया ॥ तस्या भ्राता च युयुधे बलवान् स्वरदूषणः ॥ ४७ ॥ स सैन्यो लक्ष्मणास्त्रेण स जगा
 म यमालयं ॥ चतुर्दशसहस्रं च राक्षसान् स्वरदूषणं ॥ ४८ ॥ मृतान् दृष्ट्वा शूर्पणखा भर्त्सयामास रावणं ॥ सर्वं निवेदनं कृत्वा
 जगाम पुष्करंतदा ॥ ४९ ॥ ब्रह्मणश्च वरं प्राप कृत्वा च दुष्करंतपः ॥ उवाच तादृशीं दृष्ट्वा निराहारांतपस्विनीं ॥ ५० ॥ सर्वज्ञस्त
 न्मनो मत्वा कृपासिंधुश्च नारदः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अप्राप्य रामं दुष्प्रापं करोषि दुष्करंतपः ॥ ५१ ॥ जितेंद्रियाणां प्रवरं लक्ष्म
 णं धर्मलक्षणं ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनामीश्वरं प्रकृतेः परं ॥ ५२ ॥ जन्मांतरे च भर्तारं प्राप्स्यसि त्वं वरानने ॥ इत्येव मुक्त्वा ब्र
 ह्मा च जगाम स्वालयं मुदा ॥ ५३ ॥ देहंत त्याज सावन्हौ सा च कुब्जा बभूव ह ॥ अथ शूर्पणखा वाक्यात् कोपात् कंपितविग्रहः ॥
 ॥ ५४ ॥ जहार मायया सीतां मायावीराक्षसेश्वरः ॥ सीतां न दृष्ट्वा रामश्च मूर्च्छां प्राप चिरं मुने ॥ ५५ ॥ चेतनां कारयामास भ्रा
 चाध्यात्मिकेन च ॥ ततो बभ्राम गहनं शैलं च कंदरं नदं ॥ ५६ ॥ स चाहं नैशं शोकात् तोमुनीनामाश्रमं मुने ॥ चिरमन्वेषणं कृ
 त्वा न दृष्ट्वा जानकीं विभुः ॥ ५७ ॥ चकार मित्रतां रामः सुग्रीवेण स्वयं प्रभुः ॥ निहत्य वालिनं बाणैर्ददौ राज्यं च लीलया ॥ ५८
 ॥ वायच मित्राय स्वीकारपालनाय वै ॥ दूतान् प्रस्थापयामास सर्वत्र वानरेश्वरः ॥ ५९ ॥ तस्थौ सुग्रीवः प्रवने श्रीरामश्च स
 गाः ॥ हनूमते वरं दत्त्वा रम्यं रत्नांगुलीयकं ॥ ६० ॥ सीतां चैव भूयं देवं प्राणधारणकारणं ॥ तं च प्रस्थापयामास दक्षिणां

॥ ६१ ॥ सुप्रीत्यालिंगनं दत्त्वा पादरेणूनसुदुर्लभान् ॥ हनुमान्प्रययौ लंकां सीतान्वेषणहेतवे ॥ ६२ ॥ रामाद
 संदेशो ययौ रुद्रकलोद्भवः ॥ अशोककानने सीतां दर्शयित्वा शोककर्शितां ॥ ६३ ॥ निराहारामतिक्लृप्तां कुब्हां चंद्रकलामिव ॥
 तं रामरामेति जपन्तीं भक्तिपूर्वकं ॥ ६४ ॥ विभ्रतीं च जटाभारं तप्तकांचनसंनिभाम् ॥ ध्यायमानां पदाब्जं च श्रीरामस्य
 वानिनां ॥ ६५ ॥ शुद्धशय्यां सुशीलां च सुव्रतां च पतिव्रतां ॥ महालक्ष्मीलक्ष्मयुक्तां प्रज्वलन्तीं स्वतेजसा ॥ ६६ ॥ पुण्यदां
 सर्वतीर्थानां दृष्ट्वा भुवनपावनीं ॥ प्रणम्य मातरं दृष्ट्वा रुदन्तीं वायुनंदनः ॥ ६७ ॥ रत्नांगुलीयं रामस्य ददौ तस्यै मुदान्वितः ॥
 रुरोदधर्मीतां दृष्ट्वा धृत्वा तच्चरणं बुजम् ॥ ३८ ॥ उवाच रामसंदेशं सीताजीवनरक्षणम् ॥ ॥ हनुमानुवाच ॥ ॥ पारं समु
 द्रे श्रीरामः सन्नद्धश्च सलक्ष्मणः ॥ ६९ ॥ बभूव राममंत्रं च सुग्रीवो बलवान्कपिः ॥ रामश्च वालिनं हत्वा राज्यं निष्कटकंददौ ॥
 ॥ ७० ॥ सुग्रीवाय च मित्राय तद्गार्यां वालिना हतां ॥ सुग्रीवश्च तवोद्धारं स्वीचकार च धर्मतः ॥ ७१ ॥ वानराश्च ययुः सर्वे तवा
 न्वेषणकरणात् ॥ प्राप्य मंगलवार्तां च मत्तो राजीवलोचनः ॥ ७२ ॥ गंभीरं सागरं बध्वा सोऽचिरेणागमिष्यति ॥ निहत्य
 रावणं पापं सपुत्रं च सबांधवं ॥ ७३ ॥ करिष्यत्यचिरेणैव हेमातस्तव मोक्षणं ॥ अद्य रत्नमयीं लंकां निःशंकस्त्वत्प्रसादतः ॥
 ॥ ७४ ॥ भस्मीभूतां करिष्यामि मातः पश्य च सस्मितं ॥ मर्कटीडिं भृतुल्यां च लंकां पश्यामि सुव्रते ॥ ७५ ॥ मूत्रतुल्यं समुद्रं च
 शरावमिव भूतलं ॥ पिपीलिकासंघमिव सैन्यं रावणं तथा ॥ ७६ ॥ संहर्तुं च समर्थोऽहं मुहूर्ताधेनलीलया ॥ रामप्रतिज्ञारक्षार्थं
 न हनिष्यामि सांप्रतं ॥ ७७ ॥ स्वस्था भव महाभागे त्यज भीतिं मदीश्वरि ॥ वानरस्य वचः श्रुत्वा रुरोदोच्चैर्मुहुर्मुहुः ॥ ७८ ॥
 उवाच वचनं भीता सीतारामपतिव्रता ॥ सीतोवाच ॥ अये जीवति मे रामो मच्छोकार्णवदारुणात् ॥ ७९ ॥ अपि मे कुशली

नाथः कौसल्यानंदनः प्रभुः ॥ कीदृशश्च कृशांगश्च जानकीजीवनोद्युता ॥ ८० ॥ किमहारश्च किं भुंक्ते मम प्राणाधिकः प्रियः ॥
 अपिपारे समुद्रस्य सत्यं सीतापतिः स्वयं ॥ ८१ ॥ अपि सत्यं ससन्नद्वोनशोकेन हतः प्रभुः ॥ अपि स्मरति मां पापांस्वामिनो दुः
 स्वरूपिणी ॥ ८२ ॥ मदर्थे कति दुःखं वासं प्राप समदीश्वरः ॥ हारो नारो पितः कंठे पुरा व्यवहितो रतौ ॥ ८३ ॥ अधुनैवावयोर्म
 ध्ये समुद्रः शतयोजनः ॥ अपि द्रक्ष्यामि तं रामं करुणासागरं प्रभुं ॥ ८४ ॥ कांतं शांतं नितांतं च धर्मिष्ठं धर्मकर्मणि ॥ अयि सेवां
 करिष्यामि पादपद्मे पुनः प्रभोः ॥ ८५ ॥ पतिसेवा विहीनायामूढाया जीवनं वृथा ॥ अयि मे धर्मपुत्रश्च सत्यं जीवति लक्ष्मणः
 ॥ ८६ ॥ मच्छोकसागरे मग्नो भग्नदर्पो मया विना ॥ वीराणां प्रवरो धर्मादेव कल्पश्च देवः ॥ ८७ ॥ अपि सत्यं ससन्नद्वो मत्प्रभो
 रनुजः सदा ॥ अपि द्रक्ष्यामि सत्यं तं लक्ष्मणं धर्मलक्षणं ॥ प्राणानामधिकं प्रेम्णा धन्यं पुण्यं स्वरूपिणं ॥ ८८ ॥ इत्येवं वच
 नं श्रुत्वा दत्त्वा प्रत्युत्तरं शुभम् ॥ भस्मीभूतां च लंकां च चकार लीलया मुने ॥ ८९ ॥ पुनः प्रबोधं तस्यैव दत्त्वा वायुसुतः कपिः ॥
 प्रययौ लीलया वेगाद्यत्र राजीवलोचनः ॥ ९० ॥ सर्वतः कथयामास वृत्तांतं मातुरेव च ॥ सीतामंगलवृत्तांतं श्रुत्वारामो रुरो
 दच ॥ ९१ ॥ रुरोदोच्चैर्लक्ष्मणश्च सुग्रीवश्चापि नारद ॥ वानरारुरुदुः सर्वे महाबलपराक्रमाः ॥ ९२ ॥ निबध्यसेतुं लंकां च प्र
 ययौ रघुनंदनः ॥ ससैन्यः सानुजः शीघ्रं सन्नद्धश्चापि नारद ॥ ९३ ॥ निहत्य रावणं रामोरणं कृत्वा सबांधवं ॥ चकार मोक्षणं
 ननु सीतायाश्च शुभेक्षणे ॥ ९४ ॥ कृत्वा पुष्पकयानेन सीतां सत्यपरायणां ॥ अयोध्यां प्रययौ शीघ्रं क्रीडाकौतुकमंगलैः ॥
 ५ ॥ क्रीडां चकार भगवान् सीतां कृत्वा च वक्षसि ॥ विजहौ विरहज्वालां सीतारामश्च तत्क्षणं ॥ ९६ ॥ सप्तद्वीपेश्वरो रामो
 वपथि वीतले ॥ बभूव निखिला पृथ्वी आधिव्याधि विवर्जिता ॥ ९७ ॥ बभूव तूराम पुत्रौ धार्मिकौ च कुशीलवौ ॥ तयो

नदं नदं नदं ॥ स्वेच्छामयं सर्वपरं सर्वबीजं सनातनं ॥ १९ ॥ वदंति योगिनः शश्वत्प्यायंते हरनिशं शिशुं ॥ मन्वंतरसहस्रं
निराहारः कृशोदरः ॥ २० ॥ पद्मे पाद्मतपस्ते पेपुरा पाद्मे तु यत्कृते ॥ पुनः कुरुत पस्यांचतदाद्रक्ष्यसि मामिति ॥ २१ ॥ सकृ
च्छब्दं च शुश्रावनददर्शतथापितं ॥ तावत्कालं पुनस्तप्त्वा वरं प्रापददर्शितं ॥ ईदृशं परमेशं च द्रक्ष्याम्यद्यतमुद्वव ॥ २२ ॥ पुराशं
भुस्तपस्ते पेयावद्वै ब्रह्मणो वयः ॥ ज्योतिर्मंडलमध्ये च गोलोके तं ददर्श सः ॥ २३ ॥ सर्वतत्त्वं सर्वसिद्धं ममतत्त्वं परं वरं ॥ संप्रापत
त्पदां भोजे भक्तिं च निर्मलां परां ॥ २४ ॥ चकारात्मसमंतं च यो भक्तो भक्तवत्सलः ॥ ईदृशं परमेशं च द्रक्ष्याम्यद्यतमुद्वव ॥ २५
सहस्रशक्रपातांतं निराहारः कृशोदरः ॥ यस्यानंतस्तपस्ते पेभक्त्या च परमात्मनः ॥ २६ ॥ तदा चात्मसमं ज्ञानं ददौ तस्मै य ईश्व
रः ॥ ईदृशं परमेशं च द्रक्ष्याम्यद्यतमुद्वव ॥ २७ ॥ सहस्रशक्रपातांतं धर्मस्ते पे च यत्तपः ॥ तदा बभूव साक्षी स धर्मिणां सर्वक
र्मिणां ॥ २८ ॥ शास्ता च फलदा तौ च यत्प्रसादान्भूणामिह ॥ सर्वेशमीदृशमहो द्रक्ष्याम्यद्यतमुद्वव ॥ २९ ॥ अष्टाविंश
तिरिंद्राणां पतने यद्विवानिशं ॥ एवं क्रमेण मासाब्दैः शताब्दैः ब्रह्मणो वयः ॥ ३० ॥ अहो यस्य निमेषेण ब्रह्मणः पतनं भवेत्
ईदृशं परमात्मानं द्रक्ष्याम्यद्यतमुद्वव ॥ ३१ ॥ नास्ति भूरजसां संख्या यथैव ब्रह्मणा तथा ॥ तथैव बंधो विश्वानां तदा धारो महावि
राट् ॥ ३२ ॥ विश्वे विश्वे च प्रत्येकं ब्रह्म विष्णु शिवा दयः ॥ मुनयो मनवः सिद्धा मानवाद्याश्चराचराः ॥ ३३ ॥ यत्षोडशांशः स विराट्सृ
ष्टौ नष्टश्च लीलाया ॥ ईदृशं सर्वशास्तरं द्रक्ष्याम्यद्यतमुद्वव ॥ ३४ ॥ इत्येवमुक्त्वा क्रूरश्च पुलकांचितविग्रहः ॥ मूर्च्छां प्राप सा
श्रुनेत्रादध्यौ तच्चरणांबुजम् ॥ ३५ ॥ बभूव भक्तिपुर्णश्च स्मारं स्मारं पदांबुजं ॥ उद्ववश्च तमाश्लिष्य प्रशशंस पुनः पुनः ॥
सच शीघ्रं यौगेहमकूरोपि स्वमंदिरं ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्री० श्रीकृ० अक्रूरहर्षोत्कर्षकथनं नाम पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

१.३.
१९॥

श्रीनारायण उवाच ॥ अथ रासे सखी युक्तो रासे रसेश्वरः स्वयं ॥ सचरे मेतया सार्द्धं मतीवरमणोत्सुकः ॥ १ ॥ सुखसंभोगमात्रेण
ययौ निद्रां च राधिका ॥ दृष्ट्वा स्वप्नं समुत्थाय दीनो वाच प्रियं दिने ॥ २ ॥ राधिको वाच ॥ अहो स्वामिन्निहा गच्छ त्वां करोमि स्व
वक्षसि ॥ परिणामे विधाता मे न जाने किं करिष्यति ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा सामहाभागा प्रियं कृत्वा स्ववक्षसि ॥ दुःस्वप्नं कथयामा
सत्तदयेन विदूयता ॥ ४ ॥ राधिको वाच ॥ रत्नसिंहासने हं च रत्नछत्रं च विभ्रती ॥ तदा तपत्रं जग्राह रुष्टो विप्रश्च मे प्रभो ॥ ५ ॥
सागरे कज्जलाकारे महाघोरे च दुस्तरे ॥ गर्भीरे प्रेरयामास मामेव दुर्बलांस च ॥ ६ ॥ तत्र स्रोतसि शोकार्ता भ्रमामि च मुहुर्मुहुः ॥
महोर्मीणां च वेगे न व्याकुलान्क संकुलैः ॥ ७ ॥ त्राहि त्राहीति हेनाथत्वां वदामि पुनः पुनः ॥ त्वां न दृष्ट्वा महाभीता करोमि प्रा
र्थनां सुरम् ॥ ८ ॥ कृष्णतत्र निमज्जंती पश्यामि चंद्रमंडलं ॥ निपतंतं च गगनाच्छतखंडं च भूतले ॥ ९ ॥ क्षणांतरे च पश्यामि
गगनात्सूर्यमंडलं ॥ बभूव च चतुःखंडं निपत्य धरणीतले ॥ १० ॥ एककाले च गगने मंडलं चंद्रसूर्ययोः ॥ अतीव कज्जला
कारं सर्वग्रस्तं च राहुणा ॥ ११ ॥ क्षणांतरे च पश्यामि ब्राह्मणो दीप्तिमानिति ॥ मक्रोडस्थ सुधाकुंभं बभूव च रुषेति च ॥ १२ ॥
क्षणांतरे च पश्यामि महारुष्टं च ब्राह्मणम् ॥ गृहीत्वा च व्रजंतं च रुषा च परुषं मम ॥ १३ ॥ क्रीडाकमलदंडं च हस्ताद्वस्तं मम
प्रभो ॥ सहसा खंडं खंडं च बभूव सह हेतुना ॥ १४ ॥ हस्ताद्वस्तं च सहसा सद्रत्नसारदर्पणः ॥ निर्मलः कज्जलाकारः खंडं खंडं
च बभूव ह ॥ १५ ॥ हारो मे रत्नसाराणां छिन्नो भूत्वा च वक्षसः ॥ अतीव मलिनं पद्मं पपात धरणीतले ॥ १६ ॥ सौधपुत्तलिकाः
वानृत्यंति च हसंति च ॥ आस्फोटयंति गायंति रुदंति च क्षणं क्षणं ॥ १७ ॥ कृष्णवर्णं बृहच्चक्रं खेभ्रमंतं मुहुर्मुहुः ॥ निपतंतं
पतंतं पश्यामि च भयंकरं ॥ १८ ॥ प्राणाधिदेवः पुरुषो निःसृत्याभ्यंतरान्मम ॥ राधे विदायं देहीति ततो यामीत्युवाच ह ॥

अ० ६६

॥ १९ ॥

१ ॥ कृष्णवर्णाचप्रतिमामामश्लिष्यतिचुंबति ॥ कृष्णवस्त्रपरीधानाचेतिपश्यामिसांप्रतं ॥ २० ॥ इतीदंविपरीतंचदृ
 ष्याचप्राणवल्लभ ॥ नृत्यंतिदक्षिणांगानिप्राणाआंदोलयंतिमे ॥ २१ ॥ रुदंतिशोकात्कर्षेतिमुद्विग्नंचमानसं ॥ किमिदं
 किमिदंनाथवदवेदविदांवर ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वाराधिकादेवीशुष्ककंठोष्ठतालुका ॥ पपाततत्पदांभोजेभीतासाशोकविह्व
 ला ॥ २३ ॥ श्रुत्वास्वप्नंजगन्नाथोदेवीकृत्वास्ववक्षसि ॥ आध्यात्मिकेनयोगेनबोधयामासतत्क्षणं ॥ २४ ॥ तत्याजशो
 कंसादेवीज्ञानंसंप्राप्यनिर्मलं ॥ शांतंचभगवंतंचकृत्वाकांतंस्ववक्षसि ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्म०महापु०श्रीकृष्णज०
 श्रीराधाशोकापनोदनेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ विरहव्याकुलांष्टवाकामिनीकाममो
 हनः ॥ कृत्वावक्षसितांकृष्णोययौक्रीडासरोवरं ॥ १ ॥ राजराजेश्वरीराधाकृष्णवक्षसिराजते ॥ सौदामिनीवज्रलदेनवी
 नेगगनेमुने ॥ २ ॥ रेमेसरमयासार्द्धकृपयाचकृपानिधिः ॥ द्वयोर्द्वयोर्यथास्वर्णमण्योर्मरिक्तोमणिः ॥ ३ ॥ रत्ननिर्माण
 पर्यंकेरत्नंद्रसारनिर्मिते ॥ रत्नप्रदीपेज्वलतिस्तनभूषणभूषितः ॥ ४ ॥ स्तनभूषाभूषितयारासरत्नश्चकौतुकात् ॥ रसरत्ना
 करेरम्येनिमग्नोरसिकेश्वरः ॥ ५ ॥ रासेरासेश्वरीराधारासेश्वरमुवाचसा ॥ सुरतौविरतौसत्यांविरतेनमनोरथे ॥ ६ ॥ ॥ रा
 धिकोवाच ॥ प्रफुल्लहंत्वयानाथमृतामलानाचत्वांविना ॥ यथामहौषधिगणःप्रभातेभातिभास्करे ॥ ७ ॥ नक्तंदीपशिखे
 वाहंत्वयासार्द्धत्वयाविना ॥ दिनेदिनेयथाक्षीणाकृष्णपक्षेविधोःकला ॥ ८ ॥ तववक्षसिमेदीप्तिःपूर्णचंद्रप्रभासमा ॥ सद्योमृ
 तात्वयात्यक्ताकुब्हांचंद्रकलायथा ॥ ९ ॥ ज्वलदग्निशिखेवाहंघृताहुत्यात्वयासह ॥ त्वयाविनाहंनिर्वाणशिशिरेपद्मिनीय
 था ॥ १० ॥ चिंताज्वरजराग्रस्तामतस्त्वयिगतेप्यहं ॥ अस्तंगतेरवौचंद्रेध्वांतग्रस्ताधरायथा ॥ ११ ॥ भ्रष्टोवेषस्त्वांविनामेरूपं

उ.
१७॥

अ० ६७

यौवनचेतनं ॥ तारावलीपरिभ्रष्टासूर्यसूतोदयेयथा ॥ १२ ॥ त्वमेवात्माच सर्वेषांममनाथोविशेषतः ॥ तनुर्यथात्मनात्यक्तातथा
हंचत्वयाविना ॥ १३ ॥ स्थलंयथाचित्रयुक्तंत्वयासार्द्धमहंतथा ॥ असंस्कृतात्वयाहीनातृणाछन्नायथामही ॥ १४ ॥ त्वयासा
र्द्धमहंकृष्णचित्रयुक्तेवमृन्मयी ॥ त्वांविनाजलधौताहंविह्वामृन्मयीवच ॥ १५ ॥ गोपांगनानांशोभाचत्वयारासेश्वरेणच ॥
हारेस्वर्णविकारेचश्वेतेनमणिनासह ॥ १६ ॥ ब्रजराजत्वयासार्द्धराजंतेराजराजयः ॥ यथाचंद्रेणनभसिताराराजिर्विराजते
॥ १७ ॥ त्वयाशोभायशोदायानंदस्यनंदनंदन ॥ यथाशाखाफलस्कंधैस्तरुराजिर्विराजते ॥ १८ ॥ त्वयासार्द्धगोकुलेशशोभा
गोकुलवासिनां ॥ यथासर्वालोकराजीराजेंद्रेणविराजते ॥ १९ ॥ रासस्यापिचरासेशत्वयाशोभामनोहरा ॥ राजतेदेवराजे
नयथास्वर्गेमरावती ॥ २० ॥ वृंदावनस्यवृक्षाणांत्वंचशोभापतिर्गतिः ॥ अन्येषांचवनानांचबलवान्केसरीयथा ॥ २१ ॥
त्वयाविनायशोदाचनिमग्नाशोकसागरे ॥ अप्राप्यवत्संसुरभीक्रोशंतीव्याकुलायथा ॥ २२ ॥ आंदोलयंतिनंदस्यप्राणाद
ग्धंचमानसं ॥ त्वयाविनासप्तरात्रेयथाधान्यसमाहकः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वापरमप्रेम्णासापतंतीहरेःपदे ॥ पुनराध्यात्मिके
नैवबोधयामासतांविभुः ॥ २४ ॥ आध्यात्मिकोमहायोगोमोहसंच्छेदकारणं ॥ यथापरशुश्चवृक्षाणांतीक्ष्णधारश्चनारद ॥
॥ २५ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ॥ आध्यात्मिकंमहायोगंवदवेदविदांवर ॥ शोकच्छेदंचलोकानांश्रोतुंकौतूहलंमम ॥ २६ ॥
श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ ॥ आध्यात्मिकोमहायोगोनज्ञातोयोगिनामपि ॥ सचनानाप्रकारश्चसर्ववेत्तिहरिःस्वयं ॥ २७ ॥
अचिदाध्यात्मिकंचैवगोलोकेराधिकेश्वरः ॥ सुप्रीतःकथयामासत्रिपुरारिमहामुने ॥ २८ ॥ सहस्रैर्द्रनिपातांतंतपःकुर्वत
वरं ॥ श्रेष्ठंज्येष्ठंवैष्णवानांवरिष्ठंचतपस्विनां ॥ २९ ॥ पुष्करेदुष्करंतद्वापाद्मेपाद्मंचपद्मजः ॥ दृष्ट्वातंसादरंकृत्वाउ

॥ २० ॥

॥ ३० ॥ शतेंद्रपातपर्यंतं कठोरेण कृशोदरं ॥ निश्चेष्टमस्थिसारं च कृपया च कृपानिधिः ॥ ३१ ॥ सिंहक्षेत्रे पु
 धर्ममत्तातंधर्मिणां वरं ॥ चतुर्दशेंद्रावच्छिन्नंतपस्तप्त्वा कृशोदरं ॥ ३२ ॥ पपाठाध्यात्मिकं किंचित्कृपया च कृपानिधिः ॥
 किंचिच्छतेंद्रावच्छिन्नमातपंतमुवाच सः ॥ ३३ ॥ किंचित्सनत्कुमारं च तपंतं सुचिरं चिरं ॥ सुतपंतमनंतं च किंचिच्चोवाच नार
 दः ॥ ३४ ॥ चिरंतपंतं कपिलं हिमशैले तपस्विनं ॥ पुष्करे भास्करे किंचित्तपंतं दुष्करंतपः ॥ ३५ ॥ उवाच किंचित्प्रन्हादं किंचि
 दुर्वाससं भृगुं ॥ एवं निगूढं भक्तं च कृपया भक्तवत्सलः ॥ ३६ ॥ क्रीडासरोवरे रम्ये यदुवाच कृपानिधिः ॥ शोकात्ताराधिकांत
 च कथयामि निशामय ॥ ३७ ॥ विरसारसिकां दृष्ट्वा वासायित्वा च वक्षसि ॥ उवाचाध्यात्मिकं किंचिद्योगिनीं योगिनां गुरुः
 ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ जातिस्मरे स्मरात्मानं कथं विस्मरसि प्रिये ॥ सर्वगो लोकवृत्तांतं सुदाम्नः शापमेव च ॥
 ॥ ३९ ॥ शापात्किंचिद्दिनं दीने त्वद्विच्छेदो मया सह ॥ भविष्यति महाभागे मेलनं पुनरावयोः ॥ ४० ॥ पुनरेव गमिष्यामि गो
 लोकं तं निजालयं ॥ गत्वा गोपांगनाभिश्च गोपैर्गोलोकवासिभिः ॥ ४१ ॥ अधुनाध्यात्मिकं किंचित्त्वां वदामि निशामय ॥ शो
 कघ्नं हर्षदं सारं सुखदं मानसस्य च ॥ ४२ ॥ अहं सर्वतरात्मा च निर्लिप्तः सर्वकर्मसु ॥ विद्यमानश्च सर्वेषु सर्वत्रादृष्ट एव च ॥ ४३ ॥ वायु
 श्रुतिसर्वत्र यथैव सर्ववस्तुषु ॥ नच लिप्तस्तथैवाहं साक्षी च सर्वकर्मणां ॥ ४४ ॥ जीवो मत्प्रतिबिम्बश्च सर्वसर्वत्र जीविषु ॥ भो
 क्ता शुभाशुभानां च कर्ता च कर्मणां सदा ॥ ४५ ॥ यथा जलघटे ष्वेव मण्डलं चंद्रसूर्ययोः ॥ भग्नेषु तेषु संश्लिष्टस्तयोरेव तथा म
 यि ॥ ४६ ॥ जीवश्च लिष्टस्तथा काले मृतेषु जीविषु प्रिये ॥ आवांच विद्यमानौ च सततं सर्वजंतुषु ॥ ४७ ॥ आधारश्चाहमाधेयं
 कार्यं च कारणं विना ॥ अये सर्वाणि द्रव्याणि न श्वराणि च सुंदरि ॥ ४८ ॥ आविर्भावाधिकाः कुत्र कुत्र चिन्नमेव च ॥ ममां

शाःकेपिदेवाश्चकेचिद्देवाःकलास्तथा ॥ ४९ ॥ केचित्कलाःकलांशांशास्तदंशांशाश्चकेनच ॥ मदंशाप्रकृतिःसूक्ष्मासाचमू
 र्त्याचपंचधा ॥ ५० ॥ सरस्वतीचकमलादुर्गात्विंचापिवेदसूः ॥ सर्वेदेवाःप्रकृतिकायावतोमूर्तिधारिणः ॥ ५१ ॥ अहमात्मा
 नित्यदेहीभक्तध्यानानुरोधतः ॥ येयेप्रकृतिकाराधेतेनष्टाःप्राकृतेलये ॥ ५२ ॥ अहमेवासमवाग्रेपश्चादप्यहमेवच ॥ यथा
 हंचतथात्वंचयथाधावल्यदुग्धयोः ॥ ५३ ॥ भेदःकदापिनभवेन्निश्चितंचतथावयोः ॥ अहमहान्विराट्सृष्टौविश्वानिय
 स्यलोमसु ॥ ५४ ॥ अंशस्त्वंतत्रमहतीस्वांशेनतस्यकामिनी ॥ अहंक्षुद्रविराट्सृष्टौविश्वंयन्नाभिपद्मतः ॥ ५५ ॥ अयं
 विष्णोर्लोमकूपेवासोमेचांशतःसति ॥ तस्यस्त्रीत्वंचमहतीस्वांशेनमुभगातथा ॥ ५६ ॥ तस्यविश्वेचप्रत्येकंब्रह्मवि
 ष्णुशिवादयः ॥ ब्रह्मविष्णुशिवांशाश्चान्याश्चापिचमत्कलाः ॥ ५७ ॥ मत्कलांशांशकलयासर्वेदेविचराचराः ॥ वैकुं
 ठेत्वंमहालक्ष्मीरहंतत्रचतुर्भुजः ॥ ५८ ॥ सचविश्वाद्बहिर्ह्यर्द्धयथागोलोकएवच ॥ सरस्वतीत्वसत्येचसावित्रीब्रह्म
 णःप्रिया ॥ ५९ ॥ शिवलोकेशिवात्वंचमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ विनश्यदुर्गदुर्गाचसर्वदुर्गातिनाशिनो ॥ ६० ॥ साएवदक्षकन्या
 चसाएवशैलकन्यका ॥ कैलासेपार्वतीतेनसौभाग्याशिववक्षसि ६१ स्वांशेनत्वंसिंधुकन्याक्षीरोदेविष्णुवक्षसि ॥ अहंस्वां
 शेनसृष्टौचब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ६२ त्वंचलक्ष्मीःशिवाधात्रीसावित्रीचपृथक्पृथक् ॥ गोलोकेचस्वयंराधारासेरासेश्वरीस
 दा ॥ ६३ ॥ वृंदावृंदावनेरम्येविरजाविरजातटे ॥ सात्वंसुदामशापेनभारतंपुण्यमागता ॥ ६४ ॥ पूतंकर्तुंभारतंचवृंदावण्यं
 सुंदरि ॥ त्वत्कलांशांशकलयाविश्वेषुसर्वयोषितः ॥ ६५ ॥ यायोषित्साचभवतीयःपुमान्सोहमेवच ॥ अहंचकलयावन्हिस्त्वं
 दादाहिकाप्रिया ॥ ६६ ॥ त्वयासहसमर्थोहंनालंघ्यं चत्वाविना ॥ अहंदीप्तिमतांसूर्यःकलयात्वंप्रभाकरी ॥ ६७ ॥ संज्ञा

पाभास्मिन्वाविनाहंनदीप्तिमान् ॥ अहंचकलयाचंद्रस्त्वंचशोभाचरोहिणी ॥ ६८ ॥ मनोहरस्त्वयासार्द्धत्वाविना
 चमुंदरः ॥ अहमिंद्रश्चकलयासर्वलक्ष्मीश्चत्वंशची ॥ ६९ ॥ त्वयासार्द्धदेवराजोहतश्रीश्चत्वयाविना ॥ अहंधर्मश्चकलयात्वं
 चमार्तिश्चधर्मिणी ॥ ७० ॥ नाहंशक्तो धर्मकृत्येत्वांचधर्मक्रियांविना ॥ अहंयज्ञश्चकलयात्वंस्वाहांशेनदक्षिणा ॥ ७१ ॥ त्वया
 सार्द्धचफलदोप्यसमर्थस्त्वयाविना ॥ कलयापितृलोकोहंस्वांशेनत्वंस्वधासती ॥ ७२ ॥ त्वयालंकव्यदानेचसदानालंत्व
 याविना ॥ अहंपुमांस्त्वंप्रकृतिर्नस्रष्टाहंत्वयाविना ॥ ७३ ॥ त्वंचसंपत्स्वरूपाहमीश्वरश्चत्वयासह ॥ लक्ष्मीयुक्तस्त्वयाल
 क्ष्म्यानिःश्रीकश्चत्वयाविना ॥ ७४ ॥ यथानालंकुलालश्चघटंकर्तुमृदाविना ॥ अहंशेषश्चकलयास्वांशेनत्वंवसुंधरा ॥ ७५ ॥ त्वां
 सस्यरत्नाधारांचविभर्तिमूर्धिसुंदरि ॥ त्वंचकांतिश्चशांतिश्चभूतिर्मूर्तिमतीसती ॥ ७६ ॥ तुष्टिःपुष्टिःक्षमालज्जाक्षुधातृष्णाप
 रादया ॥ निद्राशुद्धाचतंद्राचमूर्च्छाचसन्नतिःक्रिया ॥ ७७ ॥ मूर्तिरूपाभक्तिरूपादेहिनां देहहृदिपिणी ॥ ममाधारासदात्वंचतवा
 त्माहंपरस्परं ॥ ७८ ॥ यथात्वंचतथाहंचसमौप्रकृतिपूरुषौ ॥ नहिसृष्टिर्भवेदेविद्वयोरेकतरंविना ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वापरमा
 त्माचराधांप्राणांधिकांप्रियां ॥ कृत्वावक्षसिसुप्रीतोबोधयामासनारद ॥ ८० ॥ सचक्रोडानियुक्तश्चबभूवरत्नमंदिरे ॥ त
 याचराधयासार्द्धकामुकयासहकामुकः ॥ ८१ ॥ इतिश्रीब्र० महापु० श्रीकृष्णजन्मखंडेआध्यात्मिकयोगकथनंनामसप्त
 षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ कृत्वाक्रीडांसमुत्थायपुष्पतल्पात्पुरातनः ॥ निद्रितांप्राणसदृ
 शींबोधयामासतत्क्षणं ॥ १ ॥ वखांचलेनसंस्कृत्यकृत्वातन्निर्मलंमुखं ॥ उवाचमधुरंशांतंशांतांचर्मधुसूदनः ॥ २ ॥ श्रीकृ
 ण्णउवाच ॥ अयितिष्ठक्षणंरासेरासेश्वरिशुचिस्मिते ॥ ब्रजवृंदावनंवापिब्रजंब्रजब्रजेश्वरि ॥ ३ ॥ रासाधिष्ठातृदेवित्वंरासं

रासेकुरुक्षणं॥ ग्रामेग्रामेयथासंतःसर्वत्रग्रामदेवताः॥ ४॥ प्रियालिनिवहैःसार्द्धेक्षणंचंदनकाननं॥ क्षणंवाचंपकवनंगच्छ
वातिष्ठसुंदरि॥ ५॥ क्षणंगहंचयास्यामिविशिष्टंकार्यमास्तिमे॥ विरामंदेहिमेप्रीत्याक्षणंमांप्राणवल्लभे॥ ६॥ प्राणाधि
ष्ठातृदेवित्वंप्राणाश्चत्वयिसंतिमे॥ प्राणीविहायप्राणांश्चकुत्रस्थातुंक्षमःप्रिये॥ ७॥ त्वयिमेमानसशश्वत्त्वमेसंसारवासना॥
त्वत्तोममप्रियानास्ति त्वमेवशंकरात्प्रिया॥ ८॥ प्राणामेशंकरःसत्यंत्वंचप्राणाधिकासति॥ इत्युक्त्वातांसमाश्लिष्यभ
गवान्गंतुमुद्यतः॥ ९॥ अक्रूरागमनंज्ञात्वासर्वज्ञःसर्वसाधनः॥ आत्मापाताचसर्वेषांसर्वोपकारकारकः॥ १०॥ दृष्ट्वात
मेवगच्छंतमुत्सुकंभिन्नमानसं॥ उवाचराधिकादेवीहृदयेनविदूयता॥ ११॥ राधिकोवाच॥ हेनाथरमणश्रेष्ठश्रे
ष्ठश्चप्रेयसांमम॥ हेकृष्णहेरमानाथव्रजेशमाव्रजव्रजं॥ १२॥ अधुनात्वंप्राणनाथपश्यामिभिन्नमानसं॥ गतेत्वयिममप्रे
मगतंसौभाग्यमेवच॥ १३॥ कयासिमांविनिक्षिप्यगंभीरेशोकसागरे॥ विरहव्याकुलांदीनांत्वय्येवशरणागताम्॥ १४
नयास्यामिपुनर्गेहंयास्यामिकाननांतरं॥ कृष्णकृष्णेति कृष्णेतिगायंगायांदिवानिशं॥ १५॥ नयास्याम्यध्वारण्यंया
स्यामिकामसागरे॥ तत्रत्वत्कामनांकृत्वात्यक्ष्यामिचकलेवरं॥ १६॥ यथाकाशोयथात्माचयथाचंद्रोयथारविः॥ तथा
त्वंयासिमत्पाश्वर्णेनिबद्धोवसनांचले॥ १७॥ अधुनायासिनैराशयंकृत्वामेदीनवत्सल॥ नयुक्तंहिपरित्यक्तुंदीनांमांशरणा
गताम्॥ १८॥ यत्पादपद्मंध्यायंतेब्रह्मविष्णुशिवादयः॥ त्वांमाययागोपवेषंकथंजानामिमत्सरी॥ १९॥ कृतंयद्देवदु
र्लभमपराधसहस्रकं॥ यदुक्तंपतिभावेनचाभिमानेनतत्क्षम॥ २०॥ चूर्णंभूतश्चमद्गर्वोदूरीभूतोमनोरथः॥ विज्ञातमात्म
मयंकिमन्यत्कथयामिते॥ २१॥ ज्ञात्वागर्गमुखाच्छुत्वामोहतातवमायया॥ त्वांचवक्तुंनशक्नोमिप्रेम्णावाभक्तिपा

॥ २२ ॥ यासिचेन्मां परित्यज्य सकलं को भविष्यसि ॥ त्वत्पुत्रपौत्रानश्यंति ब्रह्म कोपानलेन च ॥ २३ ॥ क्षणं युगशतं म
 येत्वा विना प्राणवल्लभं ॥ कथं शताब्दं त्वां त्यक्त्वा विभर्ति जिवनं प्रभो ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वा राधिका कोपात् पपात धरणीतले ॥
 मूर्छां प्राप सहसा जहार चेतनां मुने ॥ २५ ॥ कृष्णस्तां मूर्च्छितां दृष्ट्वा कृपया च कृपानिधिः ॥ चेतनां कारयित्वा च वासयामास
 वक्षसि ॥ २६ ॥ बोधयामास विविधयोगैः शोकविखंडनैः ॥ तथापि शोकं त्यक्तुं च न शशाक शुचिस्मिता ॥ २७ ॥ सामान्यवस्तुवि
 श्लेषो नृणां शोकाय केवलं ॥ देहात्मनोऽश्वविच्छेदः कसुखाय प्रकल्पते ॥ २८ ॥ नययौ तत्र दिवसेव जराजोव्रजं प्रति ॥ क्री
 डासरो वराभ्यां प्रययौ राधया सह ॥ २९ ॥ तत्र गत्वा पुनः क्रीडां वकार च तया सह ॥ विजहौ विरहज्वालां रासे रासे श्वरीमुदा
 ॥ ३० ॥ राधा सा स्वामिना सार्द्धं पुष्पचंदनचर्चिता ॥ पुष्पचंदनतल्पे च तस्थौ रहसि नारद ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्री ब्र० म० श्री कृ
 ण्णज० शोकविमोचनं नाम अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अतः परं किं रहस्यं राधा केशवयोर्वद ॥
 निगूढतत्त्वमस्पृष्टं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ श्रीनारायण उ० ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि रहस्यं परमाद्भुतं ॥ गोपनीयं च वेदे
 षु पुराणेषु पुराविदां ॥ २ ॥ पुनः सकामो भगवान् कृष्णः स्वेच्छामयो विभुः ॥ रे मे सरमया सार्द्धं विदग्धश्च विदग्धया ॥ ३ ॥ चतुः
 षष्टिकलाशक्त्या यथाकांता कलावती ॥ कामशास्त्रेषु निपुणा विदग्धारसिकेश्वरी ॥ ४ ॥ शृंगारलीलानि पुणाशश्वत्कामा
 चकामुकी ॥ सुंदरी सुदरीष्वेव शश्वत्सु स्थिरयौवना ॥ ५ ॥ पितृणां मानसी कन्या धन्या मान्या च मानिनी ॥ शंभोः शिष्याज्ञा
 नयुताशतकल्पांत जीविनी ॥ ६ ॥ वेदवेदांगनिपुणा योगनीतिविशारदा ॥ नानारूपधरा सा ध्वी प्रसिद्धा सिद्धयोगिनी ॥ ७ ॥
 तत्कन्याराधिका देवी मातृतुल्या च कामुकी ॥ चकार नानाभावं सा सुशीला स्वामिनं प्रति ॥ ८ ॥ चतुःषष्टिकलामानं शृंगारं च

चकारसः ॥ तथा विशिष्टासाकरासेरासरसोत्सुकः ॥ १ ॥ तान्खाग्रक्षतश्रोणीन्खक्षतपयोधरां ॥ लुप्तचंदनसिद्धांकवरी
 शिथिलांसतीं ॥ १० ॥ सुखसंभोगमग्नांचनग्नांचशोकमूर्च्छितां ॥ पुलकांचितसर्वाङ्गीनिद्रादेवीसमाययौ ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा तां नि
 द्रितां कृष्णः कृपया च कृपानिधिः ॥ रुरोदमाययामायीमायेशोलोकशिक्षया ॥ १२ ॥ कृत्वा वक्षसिराधांचचुंचुंबचपुनःपुनः
 ॥ स्नातांचनेत्रसलिलैः प्राणाधिष्ठातृदेवतां ॥ १३ ॥ प्राणाधिकांप्रियतमां धारयामासवाससी ॥ बन्दिश्रुद्धेति सुक्ष्मे चामू
 ल्ये विश्वसुदुर्लभे ॥ १४ ॥ कवरीं रचयामास ददौ कुंकुमचंदनं ॥ तद्गात्रे च गले हारममूल्यं रत्ननिर्मितं ॥ १५ ॥ सिद्धं च ददौ
 तस्याः सीमंताधःस्थले मले ॥ दाडिंबकुसुमाकारं युक्तं चंदनविदुभिः ॥ १६ ॥ चकार पद्मकं गण्डेनानाचित्रविचित्रकं ॥ ददौ
 तत्पादपद्मे च रत्नमंजीरं रंजितं ॥ १७ ॥ पादांगुलिं नखाग्रे च सुंदरालक्तकंददौ ॥ नानासुवेषोज्ज्वलितां तां निद्राकुलितां विभुः
 ॥ १८ ॥ पुनश्चकार मोहेन गाढालिङ्गनमीप्सितं ॥ पुनश्च चुंबनं कृत्वा निवेश्य च स्ववक्षसि ॥ १९ ॥ सुष्वापजगतां स्वामी
 कामी विरहकातरः ॥ एतस्मिन्नंतरे काले ब्रह्मालोकपितामहः ॥ २० ॥ शिवशेषादिभिर्देवैर्मुनींद्रैस्सार्द्धमाययौ ॥ आगत्य
 नत्वा शिरसा तुष्टावसंपुटांजलिः ॥ २१ ॥ सामवेदोक्तस्तोत्रेण परिपूर्णतमं विभुं ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयजयजगदीशवं
 दितचरणनिर्गुणनिराकारस्वेच्छामयभक्तानुग्रहनित्यविग्रहगोपवेषमाययामायेशसुवेषसुशीलशांतसर्वकांतदांतनितां
 तज्ञानानंदपरात्परतरप्रकृतेः परसर्वांतरात्मरूपनिलोत्पलाक्षिस्वरूपव्यक्ताव्यक्तनिरंजनभारावतारणकरुणार्णवशोकसं
 तापग्रसनजरामृत्युभयादिहरणशरणपंजरभक्तानुग्रहकातरभक्तवत्सलभक्तसांचितधनओंनमोस्तुते ॥ २३ ॥ सर्वाधिष्ठा
 ये वा येत्युक्त्वा वैप्रीणनाय च ॥ पुनः पुनरुवाचे दमर्च्छितश्रवणभवह ॥ २४ ॥ इति ब्रह्मकृतं स्तोत्रं यः श्रुणोति समाहितः ॥ तत्सर्वा

॥ २५ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं प्रिया हीनो लभेत् प्रियाम् ॥ निर्धनो लभते सत्यं परिपूर्णं तमं धनं ॥
 ॥ २६ ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा चांते दास्यं लभेद्द्वरे ॥ अचलां भक्तिमाप्नोति मुक्तेरपि सुदुर्लभाम् ॥ २७ ॥ स्तुत्वा च जगतां
 धाता प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ शनैः शनैः समुत्थाय भक्त्या पुनरुवाच ह ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उत्तिष्ठ देव देवेश परमा
 नंदकारण ॥ नंदनं दनसानंदं नित्यानंदनमोस्तुते ॥ २९ ॥ ब्रजनं दालयं नाथ त्यज वृंदावनं वनं ॥ स्मर सुदामशापं च शतव
 र्षनिबन्धनं ॥ ३० ॥ भक्तशापानुरोधेन शतवर्षं प्रियां त्यज ॥ पुनरेतां च संप्राप्य गोलोकं च गमिष्यसि ॥ ३१ ॥ गत्वा पितृगृ
 हं देवपश्या क्रूरं समागतं ॥ पितृव्यमतिथिमान् यन्धन्यं वैष्णवमीश्वरं ॥ ३२ ॥ तेन सार्द्धं मधुपुरीं भगवन् गच्छ सांप्रतम् ॥
 कुरु शोभोर्धनुर्भगं भग्नं वैरिगणं हरे ॥ ३३ ॥ हन कंसं दुरात्मानं तातं बोधय मातरं ॥ निर्माणं द्वारकायाश्च भारावतरणं भु
 वः ॥ ३४ ॥ दह वाराणसीं शोभोः शक्रस्य सदनं विभो ॥ शिवस्य जृम्भणं युद्धे बाणस्य भुजकुंतलं ॥ ३५ ॥ रुक्मिणी
 हरणं नाथ घातनं नरकस्य च ॥ षोडशानां सहस्रं च स्त्रीणां पाणिग्रहं कुरु ॥ ३६ ॥ त्यज प्रियां प्राणसमां ब्रजेश्वर ब्रजं ब्र
 ज ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते यावद्राधान जाग्रति ॥ ३७ ॥ इत्येवमुक्त्वा ब्रह्मा च सैर्देवैर्देवगणैः सह ॥ जगाम ब्रह्म लोकं च श
 षश्च शंकरस्तथा ॥ ३८ ॥ पुष्पचंदनवृष्टिं च कृष्णस्योपरि देवताः ॥ चक्रुः प्रीत्या च भक्त्या च वाग्बभूवा शरीरिणी ॥
 ॥ ३९ ॥ वधकं संवधा हं च स्वपित्रोर्मोक्षणं कुरु ॥ क्षयं कुरु भुवो भारं नारदेत्येवमेव च ॥ ४० ॥ इत्येव तद्वचः श्रुत्वा
 भगवान्भूतभावनः ॥ राधां भगवतीं त्यक्त्वा समुत्तस्थौ शनैः शनैः ॥ ४१ ॥ ययौ हरिः कियदूरं निरीक्ष्य च पुनः पुनः ॥
 क्षणं तस्थौ चंदनानां वने वाससमीपतः ॥ ४२ ॥ विहाय राधानिद्रां सा समुत्तस्थौ स्वतल्पतः ॥ न निरीक्ष्य हरिं शान्तं कांतं च

दग्धानां सुखावहः ॥ अन्यथा विषतुल्यश्च विषमश्चेत्खलः खलु ॥ ६२ ॥ संसारे चानृते वत्सदंपत्योः प्रीतिरेव
 च ॥ परस्परं च समता प्रेमसौभाग्यमीप्सितं ॥ ६३ ॥ दंपत्योः समतानास्ति यत्र यत्र हिमं दिरे ॥ अलक्ष्मीस्तत्र तत्रैव विफलं
 जीवनंतयोः ॥ ६४ ॥ सुस्वामिनां विभेदश्च परंदुःखं च योषितां ॥ शोकसंतापबीजं च जीवितं मरणाधिकं ॥ ६५ ॥ स्वप्ने जा
 गरणे चापि पतिः प्राणाश्च योषितः ॥ पतिरेव गुरुस्त्रीणामिह लोके परत्र च ॥ ६६ ॥ अस्मात्त्वयि गतेनाथे मूर्छा संप्रापराधि
 का ॥ पपात सहसा भूमौ तृणाच्छन्ने च भूतले ॥ ६७ ॥ मया दत्तं मुखे स्यात् शीतलं जलमुत्तमं ॥ तदा श्वासो बभूवा स्यात् श्वेत
 नंबाल्यमेव च ॥ ६८ ॥ क्षणं वदति हेनाथ हे कृष्णेति क्षणं सखी ॥ क्षणं रोदिति संतप्ता मूर्छा प्राप्नोति तत्क्षणं ॥ ६९ ॥ राधिका
 याः शरीरं च संतप्ता विरहानलैः ॥ दग्धलोहयष्टि सममरुपृथ्व्यमनलोपमं ॥ ७० ॥ स्वप्ने जागरणे रात्रौ दिवा सुचगृहे वने ॥ ज
 ले स्थले चांतरिक्षे भूदये चंद्रसूर्ययोः ॥ ७१ ॥ नास्ति भेदश्च राधायामृततुल्या जडाकृतिः ॥ शश्वत्पश्यति स्थानरूपा सर्ववि
 ष्णुमयं जगत् ॥ ७२ ॥ स्निग्धपंकपंकजानां सजलानिदलानि च ॥ निपत्यतत्कृते तल्पे सुष्वापविरहातुरा ॥ ७३ ॥ सेविता
 सा प्रिया लीभिः संततं श्वेतचामरैः ॥ चंदनद्रवसंस्निक्ता स्निग्धवस्त्रसमन्विता ॥ ७४ ॥ राधांगस्पर्शमात्रेण पंकः संप्रापशुष्क
 तां ॥ स्निग्धानि पद्मपत्राणि बभूवुर्भस्मसात्क्षणं ॥ ७५ ॥ चंदनं शुष्कतां प्रापवर्णं श्वंपंकसन्निभः ॥ बभूव कज्जलाकारः
 केशस्य वर्णतो हरे ॥ ७६ ॥ सिदूरविदूरुचिरः श्यामतां प्रापतत्क्षणं ॥ वेषो विलासो लीलाचक्री डात्यक्ता बभूव ह ॥ ७७ ॥ रत्न
 मालातुतां दृष्ट्वा गत्वा कृष्णांति कंतदा ॥ उवाच मधुरं वाक्यं राधा हितकरं परं ॥ ७८ ॥ रत्नमालोवाच ॥ हे कृष्ण कमलाकां
 तत्त्वद्वियोगेन मत्सखी ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यति शीघ्रं सा यदि नायास्यसि ध्रुवं ॥ ७९ ॥ विचार्य मनसा कृष्णयत्तत्समुचितं कुरु ॥

न भवेत्कामिनीहत्यायेन नीतिविशारदः ॥ ८० ॥ रत्नमालावचः श्रुत्वा प्रहस्योवाच माधवः ॥ हितं सत्यं नीतिसारं परिणामसु
 खावहं ॥ ८१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ईशो यद्यपि शक्तो हं निषेधं खांडितुं प्रिये ॥ तथापि न क्षमो रत्नेनियतेन करोम्यहं ॥ ८२ ॥ ब्रह्मांडे
 पुच सर्वेषु मर्यादास्थापिता मया ॥ तथा कर्म प्रकुर्वति मुनयश्च सुरानराः ॥ ८३ ॥ सुदामशापाद्विच्छेदः शतवर्षमनीप्सितः ॥ अवि
 ष्यत्येव दंपत्योरावयोरेव सुंदरि ॥ ८४ ॥ भेदो जगत्तस्याश्च मया सह सुमध्यमे ॥ संश्लेषः संततं स्वप्ने मद्वरेण अविष्यति ॥ ८५ ॥
 आध्यात्मिकी मया दत्ता शोकच्छेदो अविष्यति ॥ राधां बोधय भद्रं ते यास्यामि नंदमंदिरं ॥ ८६ ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथो ययौ नंदा
 लयं प्रति ॥ राधिकां बोधयामासुरालि संध्याश्च नारदः ॥ ८७ ॥ गत्वा गृहं च पितरं ननाम मातरं तथा ॥ चकार माता क्रोडे च नवनी
 तं च नूतनं ॥ ८८ ॥ मातृदत्तं च तांबूलं च खादशीतलं जलं ॥ उवा स तत्र जगतां नाथो मातृसमीपतः ॥ ८९ ॥ सर्वैर्गोपसमूहैश्च से
 वितः श्वेतचामरैः ॥ माल्यचंदनतांबूलं ते च तस्मै ददुर्मुदा ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीब्र० म० श्रीकृ० ज० श्रीकृष्णागमनंनामो न
 सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ यथा क्रूरः स्वशरणं गत्वा कंसेन प्रेषितः ॥ चकार शयनं तल्पे भु
 क्त्वा मिष्टान्नमुत्तमं ॥ १ ॥ सकर्पूरं च तांबूलं च खादवा सितं जलं ॥ जगाम निद्रां सुखतः सुखसंभोगमात्रतः ॥ २ ॥ ततो दद
 र्शं सुस्वप्नं पुराणश्रुतिसंमितं ॥ निशावशेषसमये वाद्यादिपरिवर्जिते ॥ ३ ॥ अरोगी बद्धकेशश्च वस्त्रयुग्मसमन्वितः ॥ सुत
 ल्पशायी सुस्निग्धश्चिंताशोकविवर्जितः ॥ ४ ॥ किशोरवयसं श्यामं द्विभुजं मुरलीधरं ॥ पीतवस्त्रपरीधानं वनमालाविभूषितं
 ॥ ५ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगं मालतीमालशोभितं ॥ भूषितं भूषणार्हं च सद्रत्नमणिभूषणैः ॥ ६ ॥ मयूरपिच्छचूडं च सस्मितं पद्म
 तं द्विजशिंशुददर्शप्रथमं मुने ॥ ७ ॥ ततो ददर्श रुचिरां पतिपुत्रवतीं सतीं ॥ पीतवस्त्रपरीधानं रत्नभूषणभूषितां

॥ ८ ॥ ॥ दीपहस्तांचशुकुधान्यकरांवरं ॥ शरच्चंद्रनिभास्यांचसस्मितांवरदांशुभां ॥ ९ ॥ ततोददर्शविप्रंचप्रकुर्वंत
 शुभाशिषं ॥ श्वेतपद्मंगतंहंसंतुरगंचसरोवरं ॥ १० ॥ ददर्शचित्रितंचारुफलितंपुष्पितंशुभं ॥ आम्बुनिंबनारिकेलगुर्वार्कक
 दलीतरुं ॥ ११ ॥ दंशंतंश्वेतसर्पंचस्वात्मानंपर्वतस्थितं ॥ वृक्षस्थंचगजस्थंचतरिस्थंतुरगस्थितं ॥ १२ ॥ वीणांवादितवंतं
 चभुक्तवंतंचपायसं ॥ दधिक्षीरयुतान्नंचपद्मपत्रस्थमीप्सितं ॥ १३ ॥ कृमिविट्सहितांगंचरुदंतंमोहितंतदा ॥ शुकुधान्यंपुष्पक
 रंक्षणंचंदनचर्चितं ॥ १४ ॥ प्रासादस्थंसमुद्रस्थमात्मानंचसलोहितं ॥ छिन्नभिन्नक्षतांगंचमेदूपयसमन्वितं ॥ १५ ॥ ततो
 ददर्शरजतंमणिंशुभंचकांचनं ॥ मुक्तामाणिक्यरत्नंचपूर्णकुंभजलंशुभं ॥ १६ ॥ सुरभिंचसवत्सांचवृषभेंद्रंमयूरकं ॥ शुक्रं
 चसारसंहंसंचिल्लंखंजनमेवच ॥ १७ ॥ तांबूलंपुष्पमाल्यंचज्वलदग्निंसुरार्चनं ॥ पार्वतीप्रतिमांकृष्णप्रतिमांशिवलिंगकं
 ॥ १८ ॥ विप्रबालांचबालांचसुपक्वफलितांकृषिं ॥ देवस्थलींचराजेंद्रसिंहंब्याघ्रंगुरुंसुरं ॥ १९ ॥ दृष्ट्वास्वप्नंसमुत्तस्थौचका
 रान्हिकमीप्सितं ॥ उद्धवंकथयामाससर्ववृत्तांतमेवच ॥ २० ॥ उद्धवाज्ञांसमादायकृत्वागुरुसुरार्चनं ॥ यात्रांचकारश्रीकृष्णं
 ध्यात्वा मनसिनारद ॥ २१ ॥ ददर्शवर्त्मन्येवंचमंगलार्हंशुभप्रदं ॥ बांछाफलप्रदंरम्यंपुरोमंगलसूचकं ॥ २२ ॥ वामेशिवंशि
 वांपूर्णनकुलंचाषसुंदरं ॥ पतिपुत्रवर्तीसाध्वीं दिव्याभरणभूषितां ॥ २३ ॥ शुकुष्पंचमाल्यंचधान्यंचखंजनंशुभं ॥ दक्षिणे
 ज्वलदग्निंचविप्रंतंवृषभंगजं ॥ २४ ॥ वत्सप्रयुक्तांधेनुंचश्वेताश्वंराजहंसकं ॥ वेश्यांचपुष्पमालांचपताकांदधिपायसं
 ॥ २५ ॥ मणिंसुवर्णरजतंमुक्तामाणिक्यमीप्सितम् ॥ सद्योमांसंचंदनंचमाध्वीकंघृतमुत्तमं ॥ २६ ॥ कृष्णसारफलंराजसि
 द्धान्नंदर्पणंतथा ॥ विचित्रितंविमानंचसुदीप्तांप्रतिमांतथा ॥ २७ ॥ शुक्रोत्पलंपद्मवनंशंखचिल्लंचकोरकं ॥ मार्जारंपर्वतंमे

घंमयुरंशुकसारसं ॥ २८ ॥ शंखकोकिलवाद्यानां ध्वनिं शुश्रावमंगलं ॥ विचित्रकृष्णसंगीतं हरिं शब्दं जयध्वनिम् ॥ २९ ॥
 एवंभूतं शुभं दृष्ट्वा श्रुत्वा प्रहृष्टमानसः ॥ प्रविवेश हरिं स्मृत्वा पुण्यं वृंदावनं वनं ॥ ३० ॥ ददर्श पुरतोरम्यं रासमंडलमीप्सितं
 चंदनागरुकस्तूरीपुष्पचंदनवायुना ॥ ३१ ॥ वासितं मंगलघटैर्भास्तं भैर्विराजितं ॥ आभ्रपल्लवसंघैश्च पट्टसूत्रविचित्रितैः
 ॥ ३२ ॥ शोभितैः परितः शश्वत्पद्मरागा विनिर्मितं ॥ शोभितं शोभनार्हं च त्रिकोटिरत्नमंदिरैः ॥ ३३ ॥ रम्यैः कुजकुटीरैश्च रा
 जितं शतकोटिभिः ॥ रासं वृंदावनं दृष्ट्वा कियद्दूरं ययौ च सः ॥ ३४ ॥ ददर्श पुरतोरम्यं नंदव्रजमनुत्तमं ॥ परं वैकुण्ठसंकाशं वैकुण्ठ
 निलयं शुभं ॥ ३५ ॥ रत्नसोपानसंयुक्तं रत्नस्तंभैर्विराजितं ॥ नानाचित्रविचित्राढ्यं सद्रत्नवलयां न्वितं ॥ ३६ ॥ खचितं माणिसारे
 ण रचितं विश्वकर्मणा ॥ द्वारिदृष्टेन मार्गेण राजद्वारं विवेश सः ॥ ३७ ॥ पताकारत्नजालाढ्यं मुक्तामाणिक्यभूषितं ॥ रत्नदर्प
 णशोभाढ्यं रत्नचित्रविचित्रितं ॥ ३८ ॥ रत्नवीथीविरचितं मंगलं मंगलैर्घटैः ॥ अकूरागमनं श्रुत्वा साल्हादो नंद एव च ॥ सहितो रा
 मकृष्णाभ्यां जगामानुव्रजाय वै ॥ ३९ ॥ वृषभान्वादिभिर्युक्तः कृत्वावेश्यां पुरः सरां ॥ पूर्णकुंभं जेद्रं च कृत्वा ग्रेषु कुधान्यकं ॥ ४० ॥
 कृष्णां गां मधुपर्कचपाद्यं रत्नासनादिकं ॥ गृहीत्वा सादरः शान्तः सस्मितो विनयस्तथा ॥ ४१ ॥ आनंदयुक्तो नंदश्च स गणः सह बालकः
 ॥ दृष्ट्वा क्रूरं महाभागं तूर्णमालिङ्गनं ददौ ॥ ४२ ॥ प्रणेमुः शिरसा सर्वे गोपाजगूहुराशिषं ॥ परस्परं च संयोगो बभूव गुणवान्मुने ॥ ४३ ॥
 क्रोडे च काराक्रूरश्च कृष्णं रामं क्रमेण च ॥ चुचुं बगंडयुगले पुलकांचितविग्रहः ॥ ४४ ॥ साश्रुनेत्रो तिसाल्हादः कृतार्थः सिद्धवां
 छितः ॥ ददर्श कृष्णं द्विभुजं क्षणं श्यामलसुंदरं ॥ ४५ ॥ पीतवस्त्रपरीधानं मालतीमाल्यभूषितं ॥ चदनोक्षितसर्वांगं परं वंशीध
 नं ॥ ४६ ॥ तुतं ब्रह्मेश शेषाद्यैर्मुनींद्रैः सनकादिभिः ॥ वीक्षितं गोपकन्याभिः परिपूर्णतमं विभुं ॥ ४७ ॥ क्षणंददर्शक्रोड

क्षयो भवेति वाक्यं च मयोक्तं कोपभीतया ॥ वारत्रयं पुनर्वक्त्रं वारयामास भास्करः ॥ ४३ ॥ सत्ये च परिपूर्णं यथा पूर्वं यथा
 धुना ॥ त्रिपादश्चापि त्रेतायां द्विपादो द्वापरे तथा ॥ ४४ ॥ एकपादश्च धर्मो यं कलेश्च प्रथमे हरेः ॥ शेषः कलाषौ डशांशः पुनः सत्ये य
 थापुरः ॥ ४५ ॥ त्रिनिर्गतं मम मुखात्क्षयस्तेन ततः क्रमात् ॥ पुनरुक्ते च मनसि वारयामास भास्करः ॥ ४६ ॥ तेनैव हेतुना यंच क
 लिशेषे कलामयः ॥ तथा शप्तः स्थितो दुर्गे कलिशेषे तथा ध्रुवं ॥ ४७ ॥ एतस्मिन्नंतरे नंदददृशुर्देवतारथं ॥ गोलोकादागतं वेगा
 दतीव सुंदरं शुभं ॥ ४८ ॥ अमृत्यरत्ननिर्माणं हीरहारपरिष्कृतं ॥ मणिमाणिक्यमुक्ताभिर्वस्त्रैश्च श्वेतचामरैः ॥ ४९ ॥ विभूषि
 तं भूषणैश्च रुचिरैरत्नदर्पणैः ॥ नत्वा हरिं हरं वृंदाब्रह्माणं सर्वदेवताः ॥ ५० ॥ समारुह्य रथं दृष्ट्वा गोलोकं च जगाम सा ॥ देवा
 जग्मुश्च स्वस्थानं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्री ब्र० महापुरा० श्रीकृ० भगवद्भक्तसंवादे षडशीतितमोऽध्यायः ॥
 ॥ ८६ ॥ नंद उ० ॥ त्वां ज्ञातुं न हि शक्ताश्च वेदा वेदप्रभुं स्वयं ॥ सुराब्रह्मेशशेषाद्या मुनिसिद्धादयस्तथा ॥ १ ॥ को भवानिति वि
 ज्ञातुं परं कौतूहलं मम ॥ तत्सर्वं स्वात्मयाथाथ्यं निर्जने कथय प्रभो ॥ २ ॥ श्रीनारायण उ० ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र कृष्णं द्रष्टुं मुनी
 श्वराः ॥ आजग्मुः सहसा वत्सज्वलंतो ब्रह्मतेजसा ॥ ३ ॥ पुलहस्त्यपुलस्त्यश्च क्रतुश्च भृगुरंगिराः ॥ प्रचेताश्च वसिष्ठश्च दुवा
 साः कण्व एव च ॥ ४ ॥ कात्यायनः पाणिनिश्च कणादो गौतमस्तथा ॥ सनकश्च सनंदश्च तृतीयश्च सनातनः ॥ ५ ॥ कपिलश्चासु
 रिश्चैव वायुः पंचशिखस्तथा ॥ विश्वामित्रो वाल्मीकिश्च कश्यपश्च पराशरः ॥ ६ ॥ विभांडको मरीचिश्च शुक्रोत्रिश्च बृहस्पतिः ॥
 गार्ग्यश्चापि तथा वात्स्यो व्यासश्च जैमिनिस्तथा ॥ ७ ॥ मितवाक् कृष्णश्च गंधर्वश्च याज्ञवल्क्यः शुकस्तथा ॥ सौमरिः शुद्धजटिलो
 भरद्वाजः सुभद्रकः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयो लोमशश्च आसुरिश्च विटंकणः ॥ अष्टावक्रः शतानंदो वामदेवश्च मागरिः ॥ ९ ॥ संवर्तश्चाप्यु

तद्यच्चश्चनरोहंचापिनारदः॥ जाबालिः परशुरामश्चाप्यगस्त्यः पैल एव च ॥ १० ॥ युधामन्युगौरमुखाप्युपमन्युः श्रुतश्रवाः ॥
 मेत्रैर्यश्च वनश्चैव वररुच्यर्षिरेव च ॥ ११ ॥ तां दृष्ट्वा सहसोत्थाय नमस्कृत्य पुटांजलिः ॥ सिंहासने पुरम्येषु वासयामास सादरं
 ॥ १२ ॥ पूजयामास विधिवत् कुशलप्रश्नपूर्वकम् ॥ परस्परं च संभाष्य मध्ये कृष्ण उवाच सः ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नंतरे कृष्णस्ते
 जोराशिंदे दर्शयः ॥ ददृशुस्ते च मुनयोऽप्याकाशे च ततो ज्वलम् ॥ १४ ॥ तेजसोऽयंतरे वत्स कुमारं कनकप्रभम् ॥ यथैवंपं
 चवर्षीयं नम्रं बालकमीप्सितम् ॥ १५ ॥ आविर्बभूव सहसा सभामध्ये च नारदः ॥ उत्तिष्ठ मानसं सहसा तं दृष्ट्वा मुनिपुंगवाः
 ॥ १६ ॥ प्रणेमुर्मुनयः सर्वे शौरिश्च प्रणनामतम् ॥ सस्मितं स्निग्धनेत्रं च कृत्वा युक्तिं च सादरम् ॥ १७ ॥ स सर्वानाशिषं कृ
 त्वासमुवाच च संसदि ॥ उवाच तांश्च शौरिश्च भगवंतं सनातनम् ॥ १८ ॥ स नत्कुमार उवाच ॥ ॥ भद्रं वो मुनयः शश्वत्तपसां
 फलमीप्सितम् ॥ कृष्णस्य कुशलप्रश्नं शिवबीजस्य निष्फलम् ॥ १९ ॥ सांप्रतं कुशलं वक्ष्ये दर्शनं परमात्मनः ॥ भक्तानुरो
 धाद्देहस्य परस्य प्रकृतेरपि ॥ २० ॥ निर्गुणस्य निरीहस्य सर्वबीजस्य तेजसः ॥ भारवतरणायैव चाविर्भूतस्य सांप्रतम् ॥
 ॥ २१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शरीरधारिणश्चापि कुशलप्रश्नमीप्सितम् ॥ तत्कथं कुशलप्रश्नं मयि विप्रनविद्यते ॥ २२ ॥
 स नत्कुमार उवाच ॥ ॥ शरीरे प्राकृतेनाथ संततं च शुभावहम् ॥ नित्यदेहे ह्येव बीजेशिवप्रश्नमनर्थकम् ॥ २३ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ ॥ यो यो विग्रहकारी च स च प्राकृतिकः स्मृतः ॥ देहो न विद्यते विप्रतां नित्यां प्रकृतिं विना ॥ २४ ॥ स नत्कुमारः
 रक्तबिंदूद्भवादेहास्ते च प्राकृतिकाः स्मृताः ॥ कथं प्रकृतिनाथस्य बीजस्य प्राकृतं वपुः ॥ २५ ॥ सर्वबीजस्य सर्वादिर्भवांश्च
 भगवान्स्वयं ॥ सर्वेषामवताराणां प्रधानं बीजमव्ययं ॥ २६ ॥ कृत्वा वदंति वेदाश्च नित्यं नित्यं सनातनम् ॥ ज्योतिः स्वरूपं

अ०

॥ ६७ ॥

रः कनकप्रभः ॥ कथांकथितुमारेभे संसदिद्विजदेवयोः ॥ ४४ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ॥ मयागतश्चगोलोकेनदृष्टोराधिका
 पतिः ॥ ततो गतं च वैकुण्ठे तत्र नास्ति चतुर्भुजः ॥ ४५ ॥ ततो गतश्चक्षीरोदस्तत्र नास्ति हरिः स्वयं ॥ परिश्रान्तो विषण्णश्च स्नानं
 क्षीरोदधेस्तटे ॥ ४६ ॥ विस्तीर्णं बालुकामध्ये कच्छपः शतयोजनः ॥ भीतश्च कंपितस्तत्र दृष्टो दुःखो च शुष्कितः ॥ ४७ ॥
 निःसारितो राघवेण मीनेन च महात्मना ॥ धन्यो सीति मयोक्तश्चनाहं धन्य उवाच सः ॥ ४८ ॥ क्षीरोदः सागरो धन्यो जंतवो य
 त्रमद्विधाः ॥ मत्तो महत्तराश्चापित्य संख्याश्च महामुने ॥ ४९ ॥ भवान् धन्यो सिक्षीरोदतेनोक्तो नाहमेव च ॥ धन्या वसुंधरादे
 वी यत्रैव सप्तसागराः ॥ ५० ॥ धन्या सिवमुधेत्युक्तानाहमेवेत्युवाच सा ॥ धन्यो नंतो ममाधारः कृष्णांशो नागराड् विभुः
 ॥ ५१ ॥ सहस्रमूर्ध्नां मध्ये हं मध्विशूष च सर्पपः ॥ धन्यो सिशेषेत्युक्तो यं धन्यो नाहमुवाच वै ॥ ५२ ॥ धन्यः कूर्मो ममाधारो
 गच्छतत्रैव वै मुने ॥ धन्यो सिकूर्मेत्युक्तो यं नाहं धन्यो स्मि वै मुने ॥ ५३ ॥ वायुनाधार्यमाणो हं मत्तो धन्यतमश्च सः ॥ धन्यो
 सीत्युक्तः पवनो धन्यो नाहमुवाच सः ॥ धन्यश्च भगवान् ब्रह्मा विधाता जगतामपि ॥ ५४ ॥ धन्यो सितत्रधाता च धन्यो नाह
 मुवाच सः ॥ धन्यो महेश्वरो देवो योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुः ॥ ५५ ॥ सर्वाराध्यः सर्वपूज्यो धर्मरूपः सनातनः ॥ कालकालश्च संह
 तस्वयं मृत्युं जयः प्रभुः ॥ धन्यो सितत्रशंभुश्च धन्यो नाहमुवाच सः ॥ ५६ ॥ सर्वदोषपूजनं यस्मिन् ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुः ॥ धन्यो
 गणेश्वरो देवो देवानां प्रवरः परः ॥ ५७ ॥ सिद्धेद्रेषु मुनीद्रेषु देवेद्रेषु श्रुतौ श्रुतं ॥ योगेद्रेषु च प्राज्ञेषु न गणेशात्परः पुमान् ॥ ५८ ॥
 निम्नगासु यथा गंगा तीर्थेषु पुष्करं यथा ॥ वेदप्रणिहितो धर्मोऽत्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ ५९ ॥ वेदो नारायणः साक्षाद्व्यपूज्याव्य
 वस्थया ॥ तस्माच्छास्त्राणि सर्वाणि पुराणानि च संति वै ॥ ६० ॥ तस्मान्निरूपितो धर्मो चेति हासश्च संहिताः ॥ तस्मात्तु धन्या

परमंपरमात्मानमीश्वरं ॥ २७ ॥ माययासगुणंचैवमार्थशनिर्गुणंपरं ॥ प्रवदंतिचवेदांगास्तथावेदविदःप्रभो ॥ २८ ॥ श्री
 कृ० ॥ सांप्रतंवासुदेवोहंरक्तवीर्याश्रितंविभुः ॥ कथंनप्राकृतोविप्रशिवप्रश्नमभीप्सितं ॥ २९ ॥ सनत्कु० ॥ वासुःसर्वनिवा
 सश्चविश्वानियस्यलोमसु ॥ तस्यदेवःपरंब्रह्मवासुदेवइतीरितः ॥ ३० ॥ वासुदेवेतितन्नामवेदेषुचचतुर्षुच ॥ पुराणेष्विति
 हासेषुयात्रादिषुचदृश्यते ॥ ३१ ॥ रक्तवीर्याश्रितोदेहःकृतेवेदेनिरूपितः ॥ साक्षिणोमुनयश्चैवधर्मःसर्वत्रएवच ॥ ३२ ॥
 साक्षिणोममवेदाश्चरविचंद्रौचसांप्रतम् ॥ ॥ भृगुरुवा० ॥ सत्यंवदसिविप्रेन्द्रत्वमेववैष्णवाग्रणीः ॥ ३३ ॥ स्वागतंकुशलं
 शश्वत्किंनिमत्तमिहागतः ॥ ॥ सनत्कु० ॥ ॥ श्रूयतांमुनयःसर्वेश्रूयतांकृष्णसांप्रतम् ॥ अहोयेननिमित्तेनचातिशीघ्रमिहा
 गतः ॥ ३४ ॥ श्रीकृष्णउ० ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञकिन्निमित्तमिहागतः ॥ सर्वजानासिसर्वज्ञत्वमेवविदुषांवर ॥ ३५ ॥ सन
 त्कु० ॥ ॥ धन्योसिभगवन्शश्वन्मान्योसिजगतामपि ॥ सर्वेश्वरेश्वरोसित्वंत्वत्परोनास्तिविश्वतः ॥ ३६ ॥ श्रीकृष्ण० ॥
 यज्ञानांचव्रतानांचतपस्यानांहिजेश्वर ॥ सततंफलदाताहंदक्षिणाभिःसहेतिच ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वाकुमारश्चजवेनप्रय
 यौचते ॥ मत्वाश्चर्यंचवचनंवारयामासतेपितं ॥ ३८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ हेसिद्धेन्द्रमहाभागकुमारकरुणामय ॥ काशं
 कितकथाप्रोक्ताभगवत्कृष्णसंनिधौ ॥ ३९ ॥ किंपुत्रदृष्टमाश्चर्यंश्रुतंकिमपिकुत्रचित् ॥ अतीवकृत्वाविस्तीर्णमस्माकंव
 कुर्महसि ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मापार्वत्यासहशंकरः ॥ अनंतश्चापिधर्मश्चश्रीसूर्यश्चनिशाकरः ॥ ४१ ॥ आदित्यावस
 वोरुद्रादिक्पालाद्याश्चदेवताः ॥ श्रीकृष्णंसहसोत्थायसंभाव्यचपृथक्पृथक् ॥ ४२ ॥ मधुपर्कादिकंदत्वापूजयामासभ
 क्तितः ॥ प्रणमुर्ऋषयःसर्वशेषंशंभुविधिंशिवाम् ॥ ४३ ॥ परस्परंचसंभाषावभूवद्विजदेवयोः ॥ समुवासासनेमध्येकुमा

नराशेषवन्दितः ॥ ८६ ॥ सुषुपुर्गोपिकाः सर्वाः परं संत्तुष्टमानसाः ॥ पुष्पतल्पे चरन्त्येव राधया सह नारदः ॥ ८७ ॥ सर्वे चानन्दयुक्ताश्च
 जनागो कुलवासिनः ॥ केचिद्गोपाश्च न नृतुः केचित्संगीततत्पराः ॥ ८८ ॥ ॥ इति ० महा ० श्रीकृ ० गोपीविषयो नाम सप्ततित
 मोध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ राधिकायां च सुप्तायां सुप्ता सुगोपिका सुच ॥ पुष्पचन्दनतल्पे च वायुना सुर
 भीकृते ॥ १ ॥ तृतीयप्रहरे तीरे निशायां च शुभेक्षणे ॥ शुभचन्द्रर्क्षयोगे चाऽमृतयोगसमन्विते ॥ २ ॥ सौम्यस्वामियुते लभे सौ
 म्यग्रहविलोकिते ॥ पापग्रहसमासक्तदुष्टदोषादिवर्जिते ॥ ३ ॥ यशोदां बोधयामास कारयामास मंगलं ॥ बंधूनाश्वासया
 मास समुत्थाय हरिः स्वयं ॥ ४ ॥ वाद्यनिषेधयामास राधिकाभयभीतिवत् ॥ स्वतंत्रो विश्वकर्ता च पाताभर्ता स्वतंत्रवत् ॥
 ॥ ५ ॥ प्रक्षाल्य पादयुगलं धृत्वा धौ ते च वाससी ॥ उवास संस्कृते स्थाने विलिप्ते चंदनादिना ॥ ६ ॥ फलपल्लवसंयुक्तं संस्कृतं
 चंदनादिभिः ॥ वामे कृत्वा पूर्णकुंभं वह्निं विप्रं स्वदक्षिणे ॥ ७ ॥ पतिपुत्रवर्ती दीपं दर्पणं पुरतस्तथा ॥ दूर्वाकाण्डं च सुस्निग्धं पु
 ष्पधान्यंसितं शुभं ॥ ८ ॥ गुरुदत्तं गृहीत्वा च प्रदधौ मस्तकोपरि ॥ घृतं ददर्श माध्वीकरजतं कांचनं दधि ॥ ९ ॥ चंदनं लेपनं
 कृत्वा पुष्पमालां गले दधौ ॥ गुरुवर्गं ब्राह्मणं च वंदयामास भक्तिः ॥ १० ॥ शंखध्वनिं वेदपाठं संगीतं मंगलं ॥ विप्रा
 शीर्वचनं रम्यं शुश्राव परमादरं ॥ ११ ॥ ध्यात्वा मंगलरूपं च सर्वत्र मंगलप्रदं ॥ चिक्षेप दक्षिणं पादं सुंदरं स्वात्मविग्रहं ॥ १२ ॥
 विधृत्य नासिकां वामभागं मध्यमया विभुः ॥ विसृज्य वायुं संपूर्णनासादक्षिणरंध्रतः ॥ १३ ॥ ततो ययौ नंदनं दोनंदस्य प्रां
 गणं वरं ॥ सानंदः परमानंदो नित्यानंदः सनातनः ॥ १४ ॥ नित्यो नित्यो नित्यबीजस्वरूपो नित्यविग्रहः ॥ नित्यांगभूतो नि
 त्येशो नित्यकृत्यविशारदः ॥ १५ ॥ नित्यनूतनरूपश्च नित्यनूतनयौवनः ॥ नित्यनूतनवेषश्च वयसानित्यनूतनः ॥ १६ ॥ नि

त्यनूतनसंभाषोयत्प्रेमनित्यनूतनं ॥ सुधारसपरंमिष्टंयद्वाक्यंनित्यनूतनम् ॥ १७ ॥ स्थायंस्थायंप्रांगणेस्मिन्मायेशोमा
 ययायुतः ॥ अतीवरम्येमुस्निग्धोवभूवगमनोन्मुखः ॥ १८ ॥ रंभास्तंभसमूहैश्चरसालपल्लवान्वितैः ॥ पट्टसूत्रनिबद्धैश्चसुं
 दरैश्चसुसंस्कृते ॥ १९ ॥ पद्मरागेणखचितेरचितेविश्वकर्मणा ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तैश्चचंदनैश्चसुसंस्कृते ॥ २० ॥ तत्रत
 स्थौस्वयंकृष्णःसहाक्रूरःसबांधवः ॥ यशोदयासमाश्लिष्टावामपार्श्वेनमायया ॥ २१ ॥ नंदेनानंदयुक्तेनाऽश्लिष्टोदक्षिणपा
 र्श्वतः ॥ संभाषितोबांधवैश्चापित्रामात्राचुचुंबितः ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्म०महापु०श्रीकृ०यात्रामंगलंनामैकसप्ततितमो
 ऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ अथकृष्णोगुरुनत्वा॥निर्गम्याशिविरान्मुने ॥ आरुह्यस्वर्गयानंचशुभांमधुपु
 रींययौ ॥ १ ॥ विवेशमथुरारम्यांसहाक्रूरगणैःसमं ॥ निर्जड्यशक्रनगरींशोभायुक्तांमनोहरां ॥ २ ॥ रत्नश्रेष्ठेनखचितां
 रचितांविश्वकर्मणा ॥ अमूल्यरत्नकलशैराजितैश्चाविराजितां ॥ ३ ॥ राजमार्गशतैरिष्टैर्वष्टितारुचिरैर्वरैः ॥ चंद्राकारैश्चंद्र
 सारैर्मणिभिःपरिसंस्कृतैः ॥ ४ ॥ विचित्रैर्मणिसारैश्चवीथीशतविनिर्मितैः ॥ शोभितैर्वणिजैःश्रेष्ठैःपुण्यवस्तुसमन्वितैः ॥ ५ ॥
 सरोवरसहस्रैश्चपरितःपरिशोभितां ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशैःपद्मरागविराजितैः ॥ ६ ॥ रत्नालंकारभूषाढ्यैःशोभितांपद्मि
 नीगणैः ॥ स्थिरयौवनसंयुक्तैर्निमेषराहितैःपरैः ॥ ७ ॥ साक्षतैरुर्ध्ववदनैःकृष्णदर्शनलालसैः ॥ भ्रूभंगलीलाढ्यैश्चशश्व
 चंचललोचनैः ॥ ८ ॥ शश्वत्कामसमायुक्तैःपीनश्रोणीपयोधरैः ॥ कोमलांगैर्मध्यकूपैरतिरासविशारदैः ॥ ९ ॥ रत्ननिर्मा
 णयानानांकोटिभिःपरिशोभितां ॥ भूषणैर्भूषिताभिश्चाचित्रिताभिश्चाचित्रकैः ॥ १० ॥ नानाप्रकारश्रीयुक्तांपुष्पोद्यानत्रि
 षोडशभिः ॥ नानापुष्पैःपुष्पिताभिर्युक्ताभिर्मधुसूदनैः ॥ ११ ॥ माधुर्यमधुसंयुक्तैर्मधुलुब्धैर्मुदान्वितैः ॥ माध्वीकमधुमत्तै

युक्तमधुकरीचयैः ॥ १२ ॥ नानाप्रकारदुर्गैश्चदुर्गम्यांवैरिणांगणैः ॥ रक्षितारक्षकैः शश्वद्रक्षाशास्त्रविशारदैः ॥ १३ ॥
 त्रिकोट्याट्टालिकाभिश्चसंयुक्तांसुमनोहरां ॥ रचिताभिश्चसद्रत्नैर्विचित्रैर्विश्वकर्मणा ॥ १४ ॥ एवंभूतांचमथुरांदृष्ट्वाकम
 ललोचनः ॥ ददर्शपथिकुब्जांतांवृद्धामतिजरातुरां ॥ १५ ॥ यांतींदंडसहायेनचातिनम्रांनमद्वलीं ॥ रुक्षितांविकृताकारां
 विभ्रतींचंदनद्रवं ॥ १६ ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तंचस्पृष्टमात्रेणनारद ॥ सुगंधिमकरंदेनगंधाढ्यंसुमनोहरं ॥ १७ ॥ सादृष्ट्वास
 स्मितावृद्धाश्रीकांतंशांतमीश्वरं ॥ श्रीयुक्तंश्रीनिवासंतंश्रीबीजंश्रीनिकेतनं ॥ १८ ॥ प्रणम्यसहसामूर्धाभक्तिनम्रापुटांजलिः ॥
 प्रददौचंदनंतस्यगात्रेश्यामलसुंदरे ॥ १९ ॥ गात्रेषुतद्गणानांचस्वर्णपात्रकरावरा ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंकृष्णंप्रणनामपुनः
 पुनः ॥ २० ॥ श्रीकृष्णदृष्टिमात्रेणश्रीयुक्तासावभूवह ॥ सहसाश्रीसमारम्यारूपेणयौवनेनच ॥ २१ ॥ वह्निशुद्धासुवस
 नारत्नभूषणभूषिता ॥ यथाद्वादशवर्षीयाकन्याधन्यामनोहरा ॥ २२ ॥ बिंबोष्ठीसस्मिताश्यामातप्तकांचनसन्निभा ॥ सु
 श्रोणीसुदतीबिल्वफलतुल्यपयोधरा ॥ २३ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणहारसारविराजिता ॥ गजेंद्रराजगमनारत्नमंजीरंजिता ॥
 ॥ २४ ॥ विभ्रतीकवरीभारंमालतीमाल्यवेष्टितम् ॥ रक्षितंवामभागेनरुचिरंवर्तुलाकृतिम् ॥ २५ ॥ कस्तूरीबिंदुमुपरिसा
 र्द्धचंदनबिंदुभिः ॥ रत्नदर्पणहस्ताचप्रशस्तारतिकर्मसु ॥ २६ ॥ श्रीकृष्णंवरयामासलोललोचनकोणतः ॥ श्रीवासस्तां
 समाश्वास्यययौस्थानांतरंपरम् ॥ २७ ॥ कृतार्थरूपासाप्रीत्याययौपद्मायथालयम् ॥ रत्नशय्याविशचितंसद्रत्नसारनि
 र्मितम् ॥ २८ ॥ रत्नप्रदीपराजीर्भाजिताभिश्चराजितम् ॥ रत्नदर्पणराजैश्चराजितंपरितस्ततः ॥ २९ ॥ सिंदूरवस्त्रतां
 बूलंश्वेतचामरमाल्यकम् ॥ विभ्रतीभिश्चदासीभिर्वेष्टितंदाससंघकैः ॥ ३० ॥ तत्रगत्वाचभुक्त्वाचमिष्टान्नंपरममुदा ॥

सुष्वापरत्नपर्यंकेसादासीभिश्चसेविता ॥ ३१ ॥ सकर्पूरंचतांबूलंकस्तूरीकुंकुमान्वितम् ॥ चंदनंस्थापयामासस्वतल्पेहर
 येसती ॥ ३२ ॥ मालतीमाल्ययुगुलंकर्पूरादिमुवासितम् ॥ शीतलंसलिलंस्वादुमिष्टान्नंस्वसमीपतः ॥ ३३ ॥ कर्मणाम
 नसावाचाचिंतयंतीहरेःपदम् ॥ हरेरागमनंचापिमुखचंद्रमनोहरम् ॥ ३४ ॥ जगत्कृष्णमयंशश्वत्पश्यंतीकामुकीमुने ॥
 कोटिकंदर्पलीलाभंकामासक्तंचकामुकम् ॥ ३५ ॥ ततोददर्शश्रीकृष्णोमालाकारंमनोहरम् ॥ मालासमूहंविभ्रंतंगच्छंतं
 राजमंदिरम् ॥ ३६ ॥ सोपिदृष्ट्वाचश्रीकांतंप्रणम्यशिरसाभुवि ॥ ददौमाल्यसमूहंचकृष्णायपरमात्मने ॥ ३७ ॥ कृष्णस्त
 स्मैवरंदत्वास्वदास्यमतिदुर्लभम् ॥ माल्यंगृहीत्वाप्रययौराजमार्गंवरंवरः ॥ ३८ ॥ ततोददर्शरजकंविभ्रंतंवस्त्रपुंजकं ॥
 अहंकृतिबलिष्ठंचसततंयौवनोद्धतम् ॥ ३९ ॥ वस्त्रंययाचेतंकृष्णोविनयेनमहामुने ॥ सतस्मैनददौवस्त्रंतमुवाचचनिष्ठुरं ॥
 ॥ ४० ॥ ॥ रजकउवाच ॥ ॥ गोरक्षकानांत्वयोग्यंवस्त्रमेतत्सुदुर्लभम् ॥ राजयोग्यंचहेमूढहेगोपजनवल्लभ ॥ ४१ ॥
 गृहीत्वागोपकन्याश्चकन्यालोलुपलंपट ॥ यहिहारःकृतस्तत्रवृंदारण्येप्यराजके ॥ ४२ ॥ नचात्रतादृशंकर्मराज्ञःकंसस्य
 वर्त्मनि ॥ विद्यमानोत्रराजेंद्रःशास्तादुष्टस्यतत्क्षणम् ॥ ४३ ॥ रजकस्यवचःश्रुत्वाजहासमधुसूदनः ॥ जहासबलदेवश्च
 साक्रूरोगोपवर्गकः ॥ ४४ ॥ तंनिहत्यचपेटेनजग्राहवस्त्रपुंजकम् ॥ वस्त्रंसंधारयामासश्रीकृष्णःसगणस्तथा ॥ ४५ ॥ रत्न
 यानेनगोलोकंपार्षदैर्वीष्टितेनच ॥ ययौरजकराजश्चधृत्वादिव्यकलेवरम् ॥ ४६ ॥ शश्वद्यौवनयुक्तंचजरामृत्युहरंवरं ॥
 पीतवस्त्रसमासक्तंसस्मितंश्यामसुंदरम् ॥ ४७ ॥ बभूवसोपिगोलोकेपार्षदेषुचपार्षदः ॥ कृष्णस्यागमनंतत्रसस्मारसततं
 ॥ ४८ ॥ अस्तंगतोदिनकरोप्यक्रूरःस्वगृहंययौ ॥ कृष्णस्यानुमतिंप्राप्यकृष्णोपिकस्यचिद्वहम् ॥ ४९ ॥ वैष्णवस्य

रसस्मितचचतुर्भुजं ॥ लक्ष्मीसरस्वतीयुक्तंवनमालाविभूषितं ॥ ४८ ॥ सुनंदनंदकुमुदैःपार्षदैःपरिसेवितं ॥ सेवितंसिद्ध
 संघैश्चभक्तिनम्रैःपरात्परं ॥ ४९ ॥ क्षणंददर्शदेवंतंपंचवक्त्रंत्रिलोचनं ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंनागराजविराजितं ॥ ५० ॥ दिगंबरं
 रत्नहस्तंभस्मांगंचजटायुतं ॥ जपमालाकरंध्याननिष्ठंश्रेष्ठंचयोगिनां ॥ ५१ ॥ क्षणंचतुर्मुखंध्याननिष्ठंश्रेष्ठंमनीषिणां ॥ क्ष
 णंधर्मस्वरूपंचशेषरूपंचक्षणंक्षणं ॥ ५२ ॥ क्षणंभास्कररूपंचज्योतीरूपंसनातनं ॥ क्षणंपरमशोभाढ्यंकोटिकंदर्पनिंदितं ॥
 ॥ ५३ ॥ कामिनीकमनीयंचकामुकंकामसंयुतं ॥ एवंभूतंशिशुंदृष्ट्वास्थापयामासवक्षसि ॥ ५४ ॥ रत्नसिंहासनेरम्येनंद
 दत्तेचनारद ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंभक्त्यापुलकांचितविग्रहः ॥ ५५ ॥ प्रणम्यशिरसाभूमौतुष्टावपुरुषोत्तमं ॥ ॥ अकूरउवाच ॥
 नमःकारणरूपायपरमात्मस्वरूपिणे ॥ ५६ ॥ सर्वेषामपिविश्वानामीश्वरायनमोनमः ॥ परायप्रकृतेरीशपरात्परतरा
 यच ॥ ५७ ॥ निर्गुणायनिरीहायनिरूपायस्वरूपिणे ॥ सर्वदेवस्वरूपायसर्वदेवेश्वरायच ॥ ५८ ॥ सर्वदेवाधिदेवायवि
 श्वादिभूतरूपिणे ॥ असंख्येषुचविश्वेषुब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ५९ ॥ स्वरूपायादिबीजायतदीशविश्वरूपिणे ॥ नमो
 गोपांगनैशायगणेशेश्वररूपिणे ॥ ६० ॥ नमःसुरगणेशायराधेशायनमोनमः ॥ राधारमणरूपायराधाररूपधरायच ॥ ६१
 राधाराध्यायराधायाःप्राणाधिकतरायच ॥ राधासाध्यायराधाधिदेवप्रियतमायच ॥ ६२ ॥ राधाप्राणाधिदेवायविश्व
 रूपायतेनमः ॥ वेदस्तुतात्मवेदज्ञरूपिणेवेदिनेनमः ॥ ६३ ॥ वेदाधिष्ठातृदेवायवेदबीजायतेनमः ॥ यस्यलोमसुविश्वानि
 चासंख्यानित्यशः ॥ ६४ ॥ महद्विष्णोरीश्वरायविश्वेशायनमोनमः ॥ स्वयंप्रकृतिरूपायप्राकृतायनमोनमः ॥ ६५ ॥
 प्रकृतीश्वररूपायप्रधानपुरुषायच ॥ इत्येवंस्तवनंकृत्वामूर्च्छामापसभातले ॥ ६६ ॥ पपातसहस्राभूमौपुनरीशंददर्शसः ॥

बहिस्थं हृदयस्थं च परं दृष्टमतिस्तुतः ॥ ६७ ॥ मिष्टान्नं भोजयामास कुशलं च पुनः पुनः ॥ अक्रूरः कथयामास कंसवृत्तान्तं
 मीप्सितं ॥ ६८ ॥ स्वपित्रोर्मोक्षणार्थं च गमनं रामकृष्णयोः ॥ इत्यक्रूरकृतं स्तोत्रं यः पठेत्सुसमाहितः ॥ ६९ ॥ अपुत्रौ लभ
 ते पुत्रमभार्यौ लभते प्रियाम् ॥ अधनो धनमाप्नोति निर्भूमिर्धनं मही ॥ ७० ॥ हतप्रजः प्रजालेभे प्रतिष्ठां च प्रतिष्ठितः ॥ य
 शः प्राप्नोति विपुलमयशस्वी च लीलया ॥ ७१ ॥ अथ सुष्वाप समये परं संदृष्टमानसः ॥ रम्ये चंपकतल्पे च कृष्णं कृत्वा स्वव
 क्षसि ॥ ७२ ॥ प्रातरुत्थाय सहस्राकृत्वा न्हिकमनुत्तमं ॥ स्वरथे स्थापयामास रामं कृष्णं जगत्पतिं ॥ ७३ ॥ गव्यं पंचप्रका
 रं च नानाद्रव्यं सुदुर्लभं ॥ वृषभानं च नंदं च सुनंदं चंद्रभानकं ॥ ७४ ॥ नानाप्रकारं वाद्यं च मृदंगमुरजादिकं ॥ पटहं पणवं चै
 व ढक्कां दुंदुभिमानकं ॥ ७५ ॥ सज्जासं नहनीकां स्य पट्टमर्दलमंडवीं ॥ वादयामास सानंदं नंदगोपो व्रजेश्वरः ॥ ७६ ॥ श्रुत्वा
 वाद्यं च गोप्यश्च गमनं रामकृष्णयोः ॥ दृष्ट्वा कृष्णं रथस्थं तमाययुः कोपपीडिताः ॥ ७७ ॥ कृष्णेन वारिताः सर्वाः प्रेरिताराधया
 द्विज ॥ बभञ्जुरीश्वर रथं पादघातेन लीलया ॥ ७८ ॥ तत्र सर्वेषु गोपेषु हाहाकारं कृतेषु च ॥ प्रययुर्बलवत्यश्च कृष्णं कृत्वा
 स्ववक्षसि ॥ ७९ ॥ काचिक्कूरं तमक्रूरं भर्त्सयामास कोपतः ॥ काश्चिद्वधा च वस्त्रेण चाक्रूरं प्रययुस्ततः ॥ ८० ॥ काचित्तं ताड
 यामास कंकणेन करेण च ॥ तद्वस्त्रं हारयामास कृत्वा विवसनं मुने ॥ ८१ ॥ क्षतविक्षतसर्वांगं दृष्ट्वा क्रूरं च माधवः ॥ जगाम रा
 धानिकटं बोधयामास तां पुनः ॥ ८२ ॥ आध्यात्मिकेन योगेन विनयेन च सादरं ॥ अक्रूरं बोधयामास बोधयामास तां विभुः ॥
 ८३ ॥ आकाशात्पतितं दिव्यं मंत्रप्रस्थापितं रथं ॥ विचित्रवस्त्रसंयुक्तं ददर्श पुरतो हरिः ॥ ८४ ॥ खचितं मणिराजे न रचितं
 निश्चकर्मणा ॥ तं दृष्ट्वा मातृभवनमाजगाम जगत्पतिः ८५ ॥ भुक्त्वा पीत्वा सुखं सुखागमने सह बांधवः ॥ तस्थौ मुनीन्द्रदेवं द्रव्य

तथा ॥ स्वस्तिकं च तथा तत्र विप्राणां न वनीतकं ॥ २० ॥ मांसमुच्चैः श्रवसकंतस्य दुग्धादिकं तथा ॥ वर्णानां च चतुर्णां चाप्य
 भक्ष्यं च श्रुतौ श्रुतं ॥ २१ ॥ अभक्ष्यमाद्रिकं चैव सर्वेषां च रवेर्दिने ॥ पर्युषितं जलं चान्नं विप्राणां दुग्धमेव च ॥ २२ ॥ वर्णानां च च
 तुर्णां चाप्यवीरान्नस्य भक्षणं ॥ तदन्नं च सुरातुल्यं गोमांसाधिकमेव च ॥ २३ ॥ अवीरान्नं च यो भुंक्ते ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः ॥ पि
 तृदेवाचनंतस्य निष्फलं मनुरब्रवीत् ॥ २४ ॥ ब्राह्मणानां वैष्णवानामभक्ष्यं मत्स्यमेव च ॥ इतरेषामभक्ष्यं पंचपर्वसु निश्चितं
 ॥ २५ ॥ पितृदेवावशेषे च भक्ष्यं मांसं न दूषितं ॥ पंचपर्वसु त्याज्यं च सर्वेषां मनुरब्रवीत् ॥ २६ ॥ असंस्कृतं चलवणं तैलं चाभक्ष्य
 मेव च ॥ भक्ष्यं पवित्रं सर्वेषां व्यंजनं बन्धिसंस्कृतम् ॥ २७ ॥ एकहस्ते धृतं तोयमभक्ष्यं सर्वसंमतं ॥ आविलं कृमियुक्तं चापरि
 शुद्धं च निर्मलं ॥ २८ ॥ अभक्ष्यं ब्राह्मणानां च वैष्णवानां विशेषतः ॥ अनिवेद्यं हरेरेव यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ २९ ॥ पिपीलि
 कामिश्रितं च मधुगव्यं गुडं तथा ॥ यत्किंचिद्भस्ति वा तात न भक्ष्यं च श्रुतौ श्रुतं ॥ ३० ॥ पक्षिभक्ष्यं कीटभक्ष्यं शुद्धं पक्वं फलं तथा
 ॥ काकभक्ष्यमभक्ष्यं च सर्वेषां व्यंजमेव च ॥ ३१ ॥ घृतपक्वं तैलपक्वं मिष्टान्नं शूद्रसंस्कृतम् ॥ अभक्ष्यं ब्राह्मणानां च शूद्रभक्ष्यं
 च पीठकं ॥ ३२ ॥ सर्वेषामशुचीनां च जलमन्नं परित्यजेत् ॥ अशौचां तात्पर्यदिने शुद्धमेव न संशयः ॥ ३३ ॥ विपाकं कर्मणामे
 व दुष्करं श्रुति संमतम् ॥ भक्ष्याभक्ष्यं च कथितं यथा ज्ञानं ब्रजेश्वर ॥ ३४ ॥ क्रमाच्चतुर्षु वेदेषु चोक्तं मतं चतुष्टयम् ॥ सर्वेषां सार
 भूतं च कथयामि पितः शृणु ॥ ३५ ॥ नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ॥ अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ ३६ ॥
 तीर्थानां च सुराणां च साहाय्येन नृणामपि ॥ किंचिद्भवति साहाय्यं कायव्यूहेन सर्वतः ॥ ३७ ॥ प्रायश्चित्तानि चोर्णानि निश्चि
 तं मत्पराद्मुखम् ॥ न निष्पुनंति हेतात सुराकुंभमिवापगाः ॥ ३८ ॥ प्रायश्चित्तेन पुण्येन न हि शुद्ध्यंति मानवाः ॥ सर्वारंभेण

वैश्वेन्द्रदानेन योगतोपि वा ॥ ३९ ॥ शुभाशुभं च यत्कर्म विना भोगान्न च क्षयः ॥ भोगेन शुद्धिमाप्नोति ततो मुक्तिर्भवेन्नृणाम् ॥ ४० ॥ न नष्टं दुष्कृतं कर्म सुकृतेन च कर्मणा ॥ न नष्टं सुकृतं कर्म कृतेन दुष्कृतेन च ॥ ४१ ॥ यज्ञेन तपसा वापि व्रतेनानशनेन च ॥ तीर्थस्नानेन दानेन जपेन नियमेन च ॥ ४२ ॥ भुवः प्रदक्षिणेनैव पुराणश्रवणेन च ॥ उपदेशेन पुण्येन पूजया गुरुदेवयोः ॥ ४३ ॥ स्वधर्माचरणेनैवातिथीनां पूजनेन च ॥ ब्रह्मणां पूजनेनैव भोजनेन विशेषतः ॥ ४४ ॥ यद्वत्तमपि विप्राय तत्प्राप्तं पूर्ण रूपतः ॥ बीजरूपं च तद्दानं क्षेत्ररूपं च ब्राह्मणः ॥ ४५ ॥ एकेन कर्मणा तात स्वर्गं प्राप्नोति मानवः ॥ कर्मणानहि मोक्षं च तदेव मम सेवया ॥ ४६ ॥ स्वर्गं च सुकृतेनैव नरकं दुष्कृतेन च ॥ व्याधिर्जन्मच योनौ च कुत्सितेन ततः शुचिः ॥ ४७ ॥ गोघ्नो यो ब्राह्मणानां च कामतश्चोपपातकी ॥ दंशूकत्वमाप्नोति गोलोमसमवर्षकम् ॥ ४८ ॥ सर्पेण भक्षितस्तेन ज्वालाया गरलस्य च ॥ तृषितो व्यथितश्चैव निराहारः कृशोदरः ॥ ४९ ॥ ततः कुंडात्समुत्थाय गौर्भवे लोमवर्षकम् ॥ ततः कुष्ठी च चांडालो वर्षलक्षं ततो नरः ॥ ५० ॥ तदा भवेद्ब्राह्मणश्च कुष्ठयुक्तो हि कर्मणा ॥ भोजयित्वा विप्रलक्षं निर्व्याधिश्च भवेच्छुचिः ॥ ५१ ॥ अकामतस्तदर्थं च क्षत्रियस्यापि कामतः ॥ अकामतस्तदर्थं च तदर्थं च विशस्तथा ॥ ५२ ॥ तदर्थं शूद्रगोघ्नश्च भुंक्ते पापं न संशयः ॥ प्रायश्चित्तेन शुद्धश्च भुंक्ते शेषं च कर्मणः ॥ ५३ ॥ अनुकल्पे च तुर्यं च पापं भुंक्ते न संशयः ॥ चतुर्गुणं च गोघ्नानां ब्राह्मणानां च पातकं ॥ ५४ ॥ भुंक्ते पापं च ब्रह्मघ्नो ब्राह्मणश्चेतरोपि वा ॥ क्रमेणानेन बोध्यं च कामतो कामतोपि वा ॥ ५५ ॥ प्रायश्चित्तं जन्मकर्म व्याधिरेव न संशयः ॥ गोघ्नो भवति गौश्चापि यावद्वर्षं च निश्चितम् ॥ ५६ ॥ चतुर्गुणं च तेषां च ब्रह्मघ्नो विट्कृमिर्भवेत् ॥ ततो भवति म्लेच्छश्च तावद्वर्षं चतुर्गुणम् ॥ ५७ ॥ ततश्चांधो भवेद्दिप्रः पूर्वेषां च चतुर्गुणम् ॥ ब्राह्मणानां च तुल्यं भोजयित्वा शुचिर्भवेत् ॥ ५८ ॥

चक्षुष्माश्चयशस्वीचभवेत्सोप्यतिपातकात् ॥ स्त्रीघ्नश्चतुर्णां विर्णानां वेदे सोप्यतिपातकी ॥ ५९ ॥ कालसूत्रं च प्राप्नोति स्त्रीलो
 मसमवर्षकम् ॥ भक्षितः कृमिणा तत्र निराहारो व्यथायुतः ॥ ६० ॥ ततो भवति लोके च तावद्वर्षं च पातकी ॥ ततः पापी भवेत्सो
 पियक्ष्मग्रस्तश्च कर्मणा ॥ ६१ ॥ वर्षाणां शतकं चैव विप्रलक्षं च भोजयेत् ॥ ततः शुद्धो ब्राह्मणश्चाविद्वांस्तपसि संयतः ॥ ६२ ॥
 किञ्चिद्भुंक्ते पापशेषं स्वर्णदानाच्छुचिर्भवेत् ॥ गर्भघ्नश्च महापापी संप्राप्नोति सुनीमुखं ॥ ६३ ॥ वर्षाणां शतकं चैव घोटकश्च भ
 वेत्ध्रुवं ॥ वर्षाणां शतकं चैव सूक्ष्मशस्त्रेण पीडितः ॥ ६४ ॥ ततः पापी भवेद्द्वैश्वोद्रव्ययुक्तो हि कर्मणा ॥ पञ्चाशद्वर्षपर्यंतं स्वर्णदा
 नाद्भवेच्छुचिः ॥ ६५ ॥ ततः स्वकुलजातोऽपि निर्व्याधिर्ब्राह्मणः शुचिः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्च क्षत्रियो वा विनारणात् ॥ ६६ ॥
 तप्तशूलं च प्राप्नोति वर्षाणां च सहस्रकं ॥ कथितं तप्तलोहेन चार्तनादं करोति च ॥ ६७ ॥ ततो भवेन्मत्तगजो वर्षाणां शतकं तथा
 ततो रक्तविकारी च शूद्रो वर्षशतं तथा ॥ ६८ ॥ गजदानेन मुक्तश्च व्याधितश्च ततो द्विजः ॥ वैश्यघ्नश्चापि वैश्यश्च शूद्रघ्नो वैश्य एव
 च ॥ ६९ ॥ वैश्यघ्नश्चापि शूद्रश्च समपापं लभेत्ध्रुवम् ॥ कृमिकुण्डं च प्राप्नोति वर्षाणां शतकं तथा ॥ ७० ॥ कृमिभिर्भक्षितो दुः
 स्वीकिरातश्च भवेत्ततः ॥ वर्षाणां शतकं चैव कृमिव्याधिसमन्वितः ॥ ७१ ॥ ततो मंदाग्नि युक्तश्च ब्राह्मणो दैन्यवान् व्रज ॥ पं
 चाशद्वर्षपर्यंतं दुर्बलश्च कृशोदरः ॥ ७२ ॥ मुक्तिर्भवति युक्तेन तीर्थे चाश्वप्रदानतः ॥ शूद्रघ्नो ब्राह्मणश्चैव कामतो कामतोऽपि
 वा ॥ ७३ ॥ सावित्री लक्षजाप्येन तदर्धेन शुचिर्भवेत् ॥ चतुर्वर्णः कुक्कुटघ्नोऽप्यविशप्तश्च शंभुना ॥ ७४ ॥ वर्षाणां शतकं चैव प्रा
 प्नोति रौरवं नरः ॥ ततो भुंक्ते कुक्कुटश्च वर्षाणामपि षोडश ॥ ७५ ॥ ततः शुद्धो भवेद्द्विप्रो भक्षितः कुक्कुटेन च ॥ गंगास्नानेन दानेन
 स्वर्णस्यापि भवेच्छुचिः ॥ ७६ ॥ मार्जारघ्नश्चतुर्वर्णो गंगास्नानाद्भवेच्छुचिः ॥ विप्राय लवणं दत्त्वा षट्पलं च प्रमुच्यते ॥

॥ ७७ ॥ हत्वा सर्पाश्चतुर्वर्णो मम पादेन चिह्नितः ॥ ब्रह्म हत्या चतुर्थं च पातकं चलभेत् ध्रुवम् ॥ ७८ ॥ असिपत्रं च नरकं वर्षाणां
शतकं तथा ॥ प्राप्नोति यातनां युक्तो विच्छिन्नस्तीक्ष्णधारया ॥ ७९ ॥ ततो भवति सर्पश्च दुन्दुभो वर्षपंचकम् ॥ नरेण ताडि-
तो दुःखी मृत्योर्भवति पीडितः ॥ ८० ॥ ततो भवेन्नरः पापी ज्वरयुक्तो हि दुर्बलः ॥ वर्षाणां पंचकेनैव मृतो भवति कर्मणा ॥
॥ ८१ ॥ ततो भवति हस्ती च घोटको वा व्रजेश्वर ॥ यावद्विंशति वर्षं च ततः शूद्रो भवेत् ध्रुवम् ॥ ८२ ॥ अहंकृती व्याधियु-
क्तो रौप्यदानेन मुच्यते ॥ ब्राह्मणानां च शतकं भोजयित्वा शुचिर्भवेत् ॥ ८३ ॥ क्षुद्रजंतुवधेनैव क्षुद्रजंतुर्भवेन्नरः ॥ वर्षाणां
शतकं चैव क्षुद्रव्याधितरेक्षतः ॥ ८४ ॥ कृपाकार्यसिताश्वदा हिंसेषु च जंतुषु ॥ हिंसायां नाहि दोषश्च हिंसाणां च व्रजेश्वर ॥ ८५ ॥
अश्वत्थघ्नश्चतुर्वर्णो ब्रह्म हत्या चतुर्थकम् ॥ पापंचलभते तात चासिपत्रं व्रजेत् ध्रुवम् ॥ ८६ ॥ सतीक्ष्णेनापि शस्त्रेण विच्छि-
न्नश्च दिवानिशं ॥ वर्षाणां शतकं चैव भुंक्ते परमयातनाम् ॥ ८७ ॥ ततो भवति वृक्षश्च शाल्मलिर्वर्षलक्षकम् ॥ ततो भवति शूद्र-
श्च छिन्नांगो व्याधिसंयुतः ॥ ८८ ॥ यावज्जीवनपर्यंतं ततो विप्रो भवेत् ध्रुवम् ॥ व्रणव्याधिसमायुक्तो मुच्यते स्वर्णदानतः ॥ ८९ ॥
मिथ्यासाक्षी प्रदाता च कृतघ्नो तिकृतघ्नकः ॥ विश्वासघाती मित्रघ्नो विप्राणां धनहारकः ॥ ९० ॥ शूद्रश्चाद्वान्न भोजी च शूद्रा-
णां शवदाहकः ॥ शूद्राणां सूपकश्चैव वृषवाहकपातकी ॥ ९१ ॥ धावको देवलश्चापि चैतेति पापिनस्तथा ॥ कुंभीपाकं प्रयां-
त्येव वर्षाणां च सहस्रकम् ॥ ९२ ॥ तत्रैव तप्ततैलेन संतप्तश्च दिवानिशम् ॥ भक्षितो व्याधितश्चैव सर्पाकारेण जंतुना ॥ ९३ ॥
गृध्रः कोटि सहस्राणि शतजन्मानि मूकरः ॥ श्वापदः शतजन्मानि शूद्रो रोगी भवेत्ततः ॥ ९४ ॥ मंदाग्निज्वरसंयुक्तः पंचाशद्वर्ष-
कं तथा ॥ सुवर्णानां शतपलं दत्त्वा शूद्रो भवेत् ध्रुवम् ॥ ९५ ॥ चतुर्वर्णो वस्त्रहारी गव्यहारी च मानवः ॥ रौप्यमुक्तापहारी च शूद्रद्र-

व्यापहारकः ॥ ९७ ॥ वर्षाणां च सहस्रं च वक्रजातिर्भवेद्भुवम् ॥ मूत्रकुंडं च वैभुत्का वर्षाणां शतकं तथा ॥ ९८ ॥ ततो भवेच्छुद्रजातिर्वर्षाणां शतकं वज्र ॥ कुष्ठव्याधिसमायुक्तो गालितश्चैव पातकी ॥ ९९ ॥ ततो भवेद्ब्राह्मणश्च कुष्ठावशेषसंयुतः ॥ स्वर्णषट्पलदानेन व्याधितो मुच्यते शुचिः ॥ १०० ॥ कोशापहारकश्चैव फलापहारकस्तथा ॥ यक्षः पृथिव्यां संभूतो लीलाद्रव्यापहारकः ॥ १०१ ॥ वर्षाणां शतकं चैव चापपक्षी भवेत्भुवम् ॥ ततो भवेत्कृष्णवर्णः शूद्रश्च भारते भुवि ॥ २ ॥ ततो भवेद्ब्राह्मणश्चाप्यधिकां गोपिजन्मभिः ॥ पुनर्जन्मद्विजो भूत्वा मुच्यते विप्रभोजनात् ॥ ३ ॥ पक्वद्रव्यापहारी च पशुयोनिर्भवेत्भुवम् ॥ यस्यांडकोशो गंधाक्तः कस्तुरीयस्य नाम च ॥ ४ ॥ सप्तजन्ममृगो भूत्वा ततो भवति गंधकः ॥ जन्मैकं च ततः शूद्रो गलत्कुष्ठावजन्मनि ॥ ५ ॥ ततो रोगावशेषेण संयुतो ब्राह्मणः कृशः ॥ स्वर्णषट्पलदानेन मुच्यते नात्र संशयः ॥ ६ ॥ धान्यापहारी दुःखी च कृपणः सप्तजन्मसु ॥ विष्ठाकुंडं वर्षशतं संप्राप्य मुच्यते भिया ॥ ७ ॥ स्वर्णापहारी कुष्ठी च मानवः पतितो भवेत् ॥ स्वर्णदानप्रतिग्राही विट्कुंडं च प्रयाति च ॥ ८ ॥ ततो वर्षशतं भुत्का पुरीषं च दिवानिशं ॥ ततो व्याधो भवेच्छुद्रो रक्तदोषेण संयुतः ॥ ९ ॥ तज्जन्मपातकं भुत्का ब्राह्मणश्च पुनर्भवेत् ॥ व्याधिशोषोपयुक्तश्च मुच्यते स्वर्णदानतः ॥ १० ॥ अगम्यानां च गामी च पूर्वोक्तं रौरवं व्रजेत् ॥ कुंभीपाकं महाघोरं वर्षाणां चाप्यसंख्यकं ॥ ११ ॥ ततो भवेत्पुंश्चलीनां योनीनां च कृमिस्तथा ॥ वर्षाणां च सहस्रं च विट्कृमिर्वर्षलक्षकं ॥ १२ ॥ पशुयोनिर्भवेत्तस्मात्तस्माच्च क्षुद्रजंतवः ॥ ततो भवेन्मलेच्छजातिस्ततः शूद्रो धूमस्तदा ॥ ततो भवति विप्रश्च व्याधियुक्तो नृपुंसकः ॥ पुनश्च ब्राह्मणो भूत्वा तीर्थपर्यटनेन च ॥ १४ ॥ क्रमेण शुद्धो भवति वंशहीनश्च पातकात् ॥ भोजयित्वा विप्रलक्षं पुत्रं च लभते शुचिः ॥ १५ ॥ मानवः क्रोधयुक्तश्च गर्दभः सप्तजन्मसु ॥ मानवः कलहाविष्टः सप्तज

नमसुवायसः ॥ १६ ॥ शालग्रामप्रतिग्राहीकालसूत्रं व्रजेत् ध्रुवं ॥ वर्षाणां शतकं चैव खं जराटी भवेत्ततः ॥ १७ ॥ लोहचोरश्च निर्व
 शोमर्षी चोरश्च कोकिलः ॥ शुकोप्यंजनचोरश्च मिष्टचोरः कृमिर्भवेत् ॥ १८ ॥ विप्रद्वेषी गुरुद्वेषी शिरसां च कृमिर्भवेत् ॥ पुंश्च
 लीकामिनीतात भुत्काचरौ खं व्रजेत् ॥ १९ ॥ ततो वृथा कृमिश्चैव वर्षाणां शतकं तथा ॥ ततोऽपि विधवा चैव बंध्या च सप्त जन्मसु
 ॥ २० ॥ अरुपृश्या जातिहीना च छिन्ननासा भवेत्क्रमात् ॥ रक्तद्रव्यापहारी च रक्तदोषान्वितो भवेत् ॥ २१ ॥ आचारहीनो यव
 नः खं जो भवति हिंसकः ॥ अदीक्षितो वंखरश्च दुष्टदर्शी च कानकः ॥ २२ ॥ अहंकारी कर्णहीनो बधिरो वेदानंदकः ॥ वाक्यहर्ता
 च मूकश्च हिंसकः केशहीनकः ॥ २३ ॥ मिथ्यावादी शमश्रुहीनो दुर्वाक्यो दंतहीनकः ॥ जिह्वाहीनः सत्यहारी दुष्टोऽप्यंगुलिहीन
 कः ॥ २४ ॥ ग्रंथोपहारी मूर्खश्च व्याधियुक्तो भवेत् ध्रुवम् ॥ अश्वग्राही च तच्चोरो लालामूत्रं व्रजेदिति ॥ २५ ॥ वर्षाणां च शतं
 स्थित्वा घोटकश्च भवेत् ध्रुवं ॥ गजचोरो गजग्राही विट्कुण्डे च सहस्रकं ॥ २६ ॥ स्थित्वा वर्षं भवेद्दस्ती तत्पश्चाद्दृष्यलो भवेत् ॥
 अयज्ञे छागहंता च छागचोरप्रतिग्रही ॥ २७ ॥ पूयकुण्डे वर्षशतं स्थित्वा चांडालतां व्रजेत् ॥ छागश्च वर्षपर्यंतं तदा भवति मान
 वः ॥ २८ ॥ शत्रुशस्त्रेण छिन्नश्च तदामुक्तो भवेद् द्विजः ॥ दत्तापहारी वाग्दानं कृत्वा पहरते पुनः ॥ २९ ॥ स भवेन्मलेच्छयो नौ च
 भुत्काचनरकं व्रजेत् ॥ एकाकी मिष्टमश्नाति कालसूत्रं व्रजेत् ध्रुवं ॥ ३० ॥ तत्र वर्षशतं स्थित्वा प्रेतो वर्षसहस्रकं ॥ तदा भवति
 जन्मैकं माक्षिका च पिपीलिका ॥ ३१ ॥ जन्मैकं भ्रमरश्चैव जन्मैकं मधुमाक्षिका ॥ जन्मैकं वरलं चैव जन्मैकं दंश एव च ॥ ३२ ॥ ज
 न्मैकं मशकश्चैव जन्मैकं पूतिकं स्मृतं ॥ जन्मैकं तल्पकीटश्च तदा शूद्रो भवेत् ध्रुवम् ॥ ३३ ॥ असद्बुद्धिर्व्याधियुक्तो तदामुक्तो
 भवेद् द्विजः ॥ तैलचोरस्तैलकारो मूर्ध्नि कीटः स्त्रियन्मकं ॥ ३४ ॥ तदा भवेत्स्वर्णकारो जन्मैकं दुष्टमानसः ॥ विश्वैकलिपिकर्ता

वभक्ष्यदातुर्धनं हरेत् ॥ ३५ ॥ तमः कुण्डे वर्षशतं स्थित्वा स्वर्णवणिग्भवेत् ॥ जन्मैकं च दुराचारो जन्मैकं करणो भवेत् ॥ ३६ ॥
 कायस्थेनोदरस्थेन मातुर्मसं नखादितं ॥ तत्र नास्ति कृपा तस्य दंताभावेन केवलं ॥ ३७ ॥ स्वर्णकारः स्वर्णवणिक् कायस्थ
 श्रवजेश्वर ॥ नरेषु मध्ये ते धूर्ताः कृपाहीना महीतले ॥ ३८ ॥ हृदयं क्षुरधाराभंतेषां नास्ति च सादरं ॥ शतेषु सज्जनः कोपि काय
 स्थो नेतरौ चतौ ॥ ३९ ॥ सुबुद्धिः शिवयुक्तश्च शास्त्रज्ञो धर्ममानसः ॥ न विश्वसेत्तेषु तात स्वात्मकल्याणहेतवे ॥ ४० ॥ सीमा
 पहारी दुष्टश्च भूमिचोरश्च हिंसकः ॥ भूमिदानापहारी च कालसूत्रं व्रजेत् ध्रुवम् ॥ ४१ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि क्षुत्पिपासादितः स्थि
 तः ॥ ततोऽपि तानि नामानि विष्टायां जायते कृमिः ॥ ४२ ॥ ततो भवेदसच्छूद्रो जन्मैकं च ततः शुचिः ॥ तस्माद्ज्ञानैः सावधानं
 भवेत्प्राज्ञश्च यत्नतः ॥ ४३ ॥ रक्तवस्त्रापहारी च जन्मैकं रक्तकीटकः ॥ ततः शूद्रश्च जन्मैकं ततो विप्रो भवेच्छुचिः ॥ ४४ ॥ त्रि
 संध्याहीनो विप्रश्च प्रातःशायी च योनरः ॥ संध्याशायी दिवाशायी यज्ञसूत्रापहारकः ॥ ४५ ॥ अशुद्धसंध्याकारी च वेदवेदांग
 निंदकः ॥ तद्विरुद्धः स्वर्गमार्गस्त्रिजन्मपतितो द्विजः ॥ ४६ ॥ यः शूद्रो ब्राह्मणीगामी कुंभीपाके व्रजेत् ध्रुवम् ॥ वर्षाणां च त्रि
 लक्षं च पच्यते तत्र पीडितः ॥ ४७ ॥ दिवानिशं प्रदग्धश्च तप्ततैले च दारुणे ॥ ततो भवेद्योनि कीटो पुंश्चलीनां च पातकी ॥ ४८ ॥
 षष्टिवर्षसहस्राणि चाहारंतस्य तन्मलम् ॥ ततो भवति चांडालो जन्मलक्षं क्रमेण च ॥ ४९ ॥ ततः शूद्रो गलत्कुष्ठी जन्मैकं च त
 तः शुचिः ॥ सोऽपि विप्रो व्याधिशेषस्तार्थपर्यटनाच्छुचिः ॥ ५० ॥ असच्छूद्रश्च भवति सोऽस्थाने सूरपूजिते ॥ दत्त्वा देवाय नैवे
 द्यमपवित्रं च मानवः ॥ ५१ ॥ सकेशं पार्थिवं लिंगं संपूज्य यवनो भवेत् ॥ दुर्बलेन भवेदंधः कुत्सितेन च कुत्सितः ॥ ५२ ॥ अंगही
 नो दरिद्रश्च व्याधियुक्तश्च मानवः ॥ अश्रद्धया च निर्माणो निर्माणसदृशं फलम् ॥ ५३ ॥ मृद्गुल्मगोशकृत्पिंडैस्तथावालुक

यापिवा ॥ कृत्वा लिंगं सकृत् पूज्य वसेत् कल्पायुषां दिवि ॥ ५४ ॥ ततो भवेति विप्रश्च महाप्राज्ञश्च भूमिवान् ॥ राजा भवेद्भारते च
लिंगानां शतपूजनात् ॥ ५५ ॥ सहस्रपूजनात् सोऽपि लभते निश्चितं फलं ॥ स्थित्वा च सुचिरं स्वर्गे राजेंद्रो भारते भवेत् ॥ ५६ ॥
अयुते च तदीशश्च लक्ष्मणश्च पृथिवीश्वरः ॥ पूजने चातिभक्त्या चाप्यतिरिक्तं फलं लभेत् ॥ ५७ ॥ तीर्थस्नानेन दानेन विप्राणां भो
जनेन च ॥ नारायणार्चया चैव विप्रजातिश्च कर्मणा ॥ ५८ ॥ अतिरिक्तेन तपसा पण्डितो ब्राह्मणो भवेत् ॥ पण्डितो ब्राह्मण
श्चैव वैष्णवश्च जितेंद्रियः ॥ ५९ ॥ अनेकजन्मपुण्येन जायते भारते भुवि ॥ तस्यां धिस्पर्शनेनैव सद्यः पूता वसुंधरा ॥ ६० ॥
तीर्थाः कुर्वन्ती तीर्थानि जीवन्मुक्ताश्च वैष्णवाः ॥ स्वपुंसां च सहस्रं च पुनन्तीति श्रुतौ श्रुतं ॥ ६१ ॥ पापेन वैद्यजन्मैव दुश्चिकित्सो
पि ब्राह्मणः ॥ दुश्चिकित्सस्तथा वैद्यो व्यालग्राही चिजन्मसु ॥ ६२ ॥ अतिकूरो दुराचारो द्वेषाच सुरविप्रयोः ॥ स भवेत्कुटि
लव्यालो वर्षाणां च सहस्रकं ॥ ६३ ॥ पुंश्चलीलं पटानां च दूतीया कामिनीव्रज ॥ कालसूत्रे वर्षशतं स्थित्वा च गोधिका भवेत्
॥ ६४ ॥ जन्मैकं गोधिका भूत्वा हरिणश्च त्रिजन्मसु ॥ जन्मैकं महिषश्चैव जन्मैकं भल्लको भवेत् ॥ ६५ ॥ जन्मैकं गंडकश्चैव सू
गालश्च त्रिजन्मसु ॥ करकीयतडागं च सूतसस्यं ददाति च ॥ ६६ ॥ स भवेन्नक्रजातिश्च कच्छपश्च त्रिजन्मसु ॥ वृथामांसं च
यो भुंक्ते मत्स्यलुब्धश्च ब्राह्मणः ॥ ६७ ॥ भुंक्ते मांसं दत्तं च समीनश्च मृगो भवेत् ॥ वर्षाणां च सहस्रं च तात भुक्त्वा च किल्बिषं
॥ ६८ ॥ कर्मभोगाच्छुचिर्भूत्वा स पुनर्ब्राह्मणो भवेत् ॥ एकादशीविहीनश्च ब्राह्मणः पतितो भवेत् ॥ ६९ ॥ भक्ष्यस्य द्विगुणं
दत्त्वा तेन पापेन मुच्यते ॥ मम जन्मदिने चैव यो भुंक्ते मानवो धमः ॥ ७० ॥ त्रैलोक्यजनितं पापं सोऽपि भुंक्तेन संशयः ॥ भुक्त्वा
च नरकं सर्वपश्चाच्चांडालतां व्रजेत् ॥ ७१ ॥ एवं च शिवरात्रौ च श्रीरामनवमीदिने ॥ उपवासासमर्थश्च हविष्यान्नं समाचरेत्

॥ ७२ ॥ ततो शक्तो दुर्बलश्च भोजयेद्ब्राह्मणानपि ॥ कृत्वा महोत्सवं पुण्यं मदीयं पातकाच्छुचिः ॥ ७३ ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं
 नाम संकीर्तनं मम ॥ गृध्रः कोटि सहस्राणि शतजन्मनि सूकरः ॥ ७४ ॥ श्वापदं शतजन्मानि प्राप्तानि निशि भोजनात् ॥ अदीक्षि
 तो द्विजश्चैव शंखश्चिलुः शुको भवेत् ॥ ७५ ॥ अनुद्वाही द्विजश्चैव राजहंसो भवेत् ध्रुवम् ॥ चित्रवस्त्रापहारी च मयूरश्च त्रिजन्म
 सु ॥ ७६ ॥ तैजः पात्रापहारी च भवेत् कारंडवश्चिरं ॥ सुराणां प्रतिमा चोरोऽप्यंधश्च सप्तजन्मसु ॥ ७७ ॥ दरिद्रो व्याधियुक्तश्च ब
 धिरश्चापि कुब्जकः ॥ स्त्रीतैलमधुमांसं च रवौ वा पंचपर्वसु ॥ ७८ ॥ सेवते यो महामुढो वज्रदंष्ट्रं वजेत् ध्रुवं ॥ पातकी दुःखितस्त
 त्र वर्षाणां च सहस्रकं ॥ ७९ ॥ ततो भवति म्लेच्छश्च चांडालः सप्तजन्मसु ॥ व्याधियुक्तस्ततः शूद्रो ब्राह्मणश्च ततः शुचिः ॥ ८० ॥
 तस्माद्यत्नान्न भोक्तव्यं भारते धर्मभीरुणा ॥ ब्राह्मणं च सुरंदृष्ट्वाननमेघो न राधमः ॥ ८१ ॥ यावज्जीवनं पर्यंतं मशुचिर्यवनो
 भवेत् ॥ अभ्युत्थानं न कुरुते दृष्ट्वा चागतब्राह्मणम् ॥ ८२ ॥ स भवेद्ब्रह्मघाती च सप्तजन्मसु निश्चितम् ॥ शिवद्वेषी कुक्कुटश्च
 देवलः सप्तजन्मसु ॥ ८३ ॥ पितृदेवार्चनं हंति वेदोक्तं ज्ञानदुर्बलः ॥ स याति नरकं पापी वर्षाणां च सहस्रकम् ॥ ८४ ॥ ततश्च
 रौरवं भुत्का तीर्थका कश्चिजन्मसु ॥ त्रिजन्मसु शृगालश्च तीर्थे भुङ्क्ते शवं व्रज ॥ ८५ ॥ त्रिजन्मसु भवेत्सोपि तीर्थेषु श्वरक्षकः
 शवानां करमादत्ते कर्मणा कृतपातकी ॥ ८६ ॥ नित्यं सुरार्चनं कृत्वा दांभिको ज्ञानदुर्बलः ॥ गुरुं च नार्चयेद्भक्त्या तस्मै नाज्जद
 दाति यः ॥ ८७ ॥ स भवेद्देवलो दुःखी देवशापेन पातकी ॥ नित्यं सुरार्चनं कृत्वा दांभिको ज्ञानदुर्बलः ॥ ८८ ॥ पूजाफलं न ल
 भते देवद्रोही स दारुणः ॥ दीपनिर्वाणकर्ता च खद्योतः सप्तजन्मसु ॥ ८९ ॥ अतिविमत्स्य लुब्धश्चाप्यनैवेद्यं च खादति ॥ स भवे
 न्मत्स्यरंगश्च मार्जारः सप्तजन्मसु ॥ ९० ॥ गोणीहर्ता कपोतश्च मालाहर्ता विहंगमः ॥ चटको धान्यचोरश्च मांसचोरश्च कुंजरः ॥ ९१ ॥

कविप्रहर्ताविदुषांमंडूकःसप्तजन्मसु॥असत्कविर्ग्रामविप्रोनकुलःसप्तजन्मसु॥१२॥कुष्ठीभवेच्चजन्मैकंकृकलासखिज
न्मसु॥जन्मैकंवरलंचैवततोवृक्षपिपीलिका॥१३॥ततःशूद्रश्चवैश्यश्चक्षत्रियोब्राह्मणस्तथा॥कन्याविक्रयकारीचचतुर्व
र्णोहिमानवः॥१४॥सद्यःप्रयातितामिसंयावच्चंद्रदिवाकरौ॥ततोभवतिव्याधश्चमांसविक्रयकारकः॥१५॥ततोव्याधिर्भवेत्प
श्चाद्योयथापूर्वजन्मनि॥मन्त्रामविक्रयीविप्रोनहिमुक्तोभवेत्ध्रुवं॥१६॥मृत्युलोकेचमन्त्रामस्मृतिमात्रंनविद्यते॥पश्चा
द्भवेत्सगोयोनौजन्मैकंज्ञानदुर्बलः॥१७॥ततश्छागस्ततोमेषोमहिषःसप्तजन्मसु॥महाचक्रीचकुटिलोधर्महीनश्चमान
वः॥१८॥जन्मैकंतैलकारश्चकुंभकारस्तथैवच॥मिथ्याकलंकवक्ताचदेवब्राह्मणीनंदकः॥१९॥सभवेत्स्वर्णकारश्च
रजकःसप्तजन्मसु॥ब्राह्मणःक्षत्रविट्शूद्राःकुत्सिताःशौचवर्जिताः॥२००॥जन्मतेषांम्लेच्छयोनौवर्षाणामयुतंतथा॥
कामतोयोपितांश्रोणीस्तनास्यंयश्चपश्यति॥१॥सभवेद्विहीनश्चपरत्रापिनपुंसकः॥विप्रोभिचारकर्ताचहिंसकोज्ञानदु
र्बलः॥२॥यात्येवमंधतामिसंवर्षाणामयुतंतथा॥तदाभवतिदैवज्ञोप्यग्रदानीचदुर्मतिः॥३॥ततःशूद्रोभवेद्विप्रोभो
गेनकर्मणस्तथा॥शास्त्रज्ञाताचदैवज्ञोमिथ्यावदतिलोभतः॥४॥सभवेच्चध्रुवंज्येष्ठीवानरःसप्तजन्मसु॥अनेकजन्मत
पसाभारतेब्राह्मणोभवेत्॥५॥सुबुद्धिरतिधर्मिष्ठोधर्महीनश्चपातकी॥स्वधर्मनिरतोविप्रःपरमाच्चहुताशनात्॥६॥प
वित्रश्चातितेजस्वीतस्माद्भीतःसुरःसदा॥नदीषुचयथागंगातीर्थेषुपुष्करंयथा॥७॥पुरीषुचयथाकाशीयथाज्ञानिपुशं
करः॥शास्त्रेषुचयथावेदायथाश्वत्थश्चपादपे॥८॥ममपूजातपस्यासुवतेष्वनशनंतथा॥तथाजातिषुसर्वासुब्राह्म
णःश्रेष्ठएवच॥९॥विप्रपादेषुतीर्थानिपुण्यानिचव्रतानिच॥विप्रपादरजःशुद्धंपापव्याधिविमर्दनम्॥१०॥शुभाशौ

वचनं तेषां सर्वकल्याणकारणम् ॥ एतत्ते कथितं तात विपाकः कर्मणामहो ॥ ११ ॥ यथा श्रुतं यथा ज्ञानं तदशेषं निशामय ॥
 श्रुत्वा धर्मविपाकं च वाचकाय सुवर्णकम् ॥ १२ ॥ दद्यात्तस्मै च रौप्यं च वस्त्रं तांबूलमेव च ॥ सुवर्णशतकं दद्यात्सद्यो देही च गो-
 कुलं ॥ रौप्यं वस्त्रं च तांबूलं मत्प्रीत्या ब्राह्मणाय च ॥ २१३ ॥ ॥ इति श्री ब्रह्मवै० महापु० श्री कृष्णज० भगवन्नंदसंवादे पं-
 चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ नंद उवाच ॥ केदारकन्या प्रस्तावात्कथितं कर्म कीर्तनं ॥ कृत्यास्त्रीणां प्रसंगेन तद्व्यासेन
 वदप्रभो ॥ १ ॥ केदारकन्या सा का वा को वा केदारभूपतिः ॥ कस्य वंशे च तज्जन्मतन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्री भग-
 वानुवाच ॥ पुरा दौ ब्रह्मणः पुत्रौ मनुः स्वायंभुवस्तथा ॥ तस्य स्त्री शतरूपा च धन्या मान्या च योषिताम् ॥ ३ ॥ प्रियव्रतोत्ता-
 नपादौ तयोः पुत्रौ बभूवतुः ॥ उत्तानपादपुत्रश्च ध्रुव एव महायशः ॥ ४ ॥ तत्पुत्रो नंदसावर्णिः केदारश्च तदात्मजः ॥ सप्तद्वी-
 पपतिः श्रीमान् केदारो वैष्णवः स्वयम् ॥ ५ ॥ तस्य रक्षानिमित्तेन तत्सभायां सुदर्शनम् ॥ गवां लक्षं नवं शुद्धं स्वर्णशृंगं च भू-
 षितं ॥ ६ ॥ बन्धिशुद्धानि वस्त्राणि दत्तानि वरुणेन च ॥ सुवर्णानां तथा लक्षं सर्वसस्यां वसुंधराम् ॥ ७ ॥ मणिरत्नं च मुक्तां च
 हारकं परमं तथा ॥ माणिक्यमश्वरत्नानां लक्षं लक्षं च हस्तिनाम् ॥ ८ ॥ रौप्यं प्रवालं मिष्टान्नं शतधान्या च लंवरं ॥ नित्यं नि-
 त्यं ब्राह्मणेभ्यो ददौ च रत्नभूषणं ॥ ९ ॥ शतलक्षं ब्राह्मणानां भोजयामास नित्यशः ॥ जलभोजनपात्राणि सुवर्णानां ददौ
 नृपः ॥ १० ॥ सुवर्णानां यज्ञसूत्रमंगुलीयकमुत्तमं ॥ आसनं स्वर्णरत्नानां ब्राह्मणेभ्यो ददौ मुदा ॥ ११ ॥ ब्राह्मणानां च ल-
 क्षं च सूपकारं नृपस्य च ॥ ब्राह्मणानां द्विलक्षं च परिवेषणकारकम् ॥ १२ ॥ घृतकुल्यामघु कुल्यादधिकुल्यामनोहरः ॥ गुड-
 कुल्यादुग्धकुल्यानित्यं प्रार्थनमपि सितम् ॥ १३ ॥ प्रातरारभ्य संध्यांतं विप्राणां भोजनं तथा ॥ दुःखिनां भिक्षुकाणां च धनदानं

यथोचितम् ॥ १४ ॥ फलमूलाशनोराजावैष्णवश्चजितेन्द्रियः ॥ सर्वमदपेणं कृत्वा जपेन्मांचदिवानिशम् ॥ १५ ॥ एकदा
सूपकारश्चतमुवाच नृपेश्वरम् ॥ विप्राणां भोजनायैव दशलक्षमुपस्थितम् ॥ १६ ॥ भुंजते ब्राह्मणाश्चाग्ररुक्षमन्नं वदप्रभो ॥
कुर्वतु भक्षणं ते वै विप्राः सूपादिना नृप ॥ १७ ॥ चतुर्योजनपर्यंतमधिकारं नृपस्य च ॥ यो राजा तच्छतगुणः स एव मंडलेश्वरः
॥ १८ ॥ तत्तद्दशगुणो राजा राजेन्द्रः परिकीर्तितः ॥ राजेन्द्राणां पंचलक्षं नित्यं केदारसंसदि ॥ १९ ॥ अमूल्यरत्नमाणि कथं मुक्ता
हारं मणीश्वरम् ॥ गजरत्नमश्वरत्नं केदाराय करंददौ ॥ २० ॥ कमला कलया जाता यज्ञकुंडसमुद्भवा ॥ बन्दिशुद्धांशुकाधा
नारत्नभूषणभूषिता ॥ २१ ॥ कामुकी कामिनी श्रेष्ठा कल्पा कमललोचना ॥ कन्यास्मिते महाराजेत्युवाच नृपतिचसा ॥
॥ २२ ॥ राजा संपूज्यतां भक्त्या तस्थौ पत्नी समर्प्य च ॥ सा विज्ञाय प्रसूता तं कृत्वा च विनयं मुदा ॥ २३ ॥ ययौ पुण्यवनं रम्यं
तपसेयमुनां तिकं ॥ तत्तपस्यावनं यस्मात्तस्माद्दंदावनं स्मृतम् ॥ २४ ॥ तपसावरयामास मां वरं च वरं वरम् ॥ ब्रह्मादौ वरं त
स्यैष श्वात्कृष्णं लभिष्यसि ॥ २५ ॥ सा चैकदानदीतीरे वसंते सस्मिता सती ॥ शयाना पुष्पशय्यायां रत्नाभरणभूषिता ॥
॥ २६ ॥ ब्रह्मापरीक्षितुं तां च सा ध्वं च सुमनोहराम् ॥ ददर्श कन्यारहसि युवानं पुरुषं परम् ॥ २७ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगं रत्नभू
षणभूषितं ॥ सस्मितं कामुकं रम्यं रमणीनां च वाञ्छितम् ॥ २८ ॥ यथा षोडशवर्षीयं कुमारं कनकप्रभम् ॥ कोटिकंदर्पला
लाभं पीतांबरधरं वरम् ॥ २९ ॥ शरत्पार्वणचंद्रास्यं शरत्पद्मसुलोचनम् ॥ दृष्ट्वा तं च समुत्थाय वासयामास सन्निधौ ॥ ३० ॥
पूजां चकार भक्त्या च फलं मूलदं दौ मुदा ॥ सुवासितं जलं दत्वा प्रणनाम मुदान्विता ॥ ३१ ॥ पूजां गृहीत्वा मुदितः सा दरंता
मुवाच ह ॥ विप्ररूपी च भगवान्प्रज्वलन् ब्रह्मतेजसा ॥ ३२ ॥ कामुकीनां च काम्यं च सतीनां दुष्करं व्रज ॥ ॥ धर्म उवाच ॥

भवती कस्य कन्या वा किं तेनाममनोहरे ॥ ३३ ॥ किं करोषि रहस्ये वतन्मे कथितुमर्हसि ॥ कस्य हेतोस्तपस्याते किं वा वाञ्छ
 सि सुंदरि ॥ ३४ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यत्ते मनसि वाञ्छितम् ॥ ॥ वृंदो वाच ॥ ॥ विप्रकेदार कन्या हं वृंदा वृंदा वने स्थिता ॥ ३५ ॥
 तपः करोमि रहसि चिंतया मिहरिं पतिम् ॥ यदि दातुं समर्थो सि देहि मे वाञ्छितं वरम् ॥ ३६ ॥ असमर्थो सि चेद्गच्छ किं ते प्रश्नेन ब्रा
 ह्मण ॥ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ निरीहमवितर्क्यं च परमात्मानमीश्वरम् ॥ ३७ ॥ निर्गुणं च निराकारं भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ काक्ष
 मातं पतिं कर्तुं विना लक्ष्मीं सरस्वतीम् ॥ ३८ ॥ चतुर्भुजस्य द्वेभार्ये हरैर्वैकुण्ठशायिनः ॥ गोलोके द्विभुजस्यापि श्रीवंशीवद
 नस्य च ॥ ३९ ॥ किशोरगोपवेषस्य परिपूर्णतमस्य च ॥ तस्य भार्या स्वयं राधामहालक्ष्मीः परात्परा ॥ ४० ॥ ब्रह्मस्वरूप
 पापरमापरमात्मानमीश्वरम् ॥ भजते सततं शांतं सुरम्यं श्यामसुंदरम् ॥ ४१ ॥ कोटिकंदर्पसौंदर्यनिंदितं सुकले वरम् ॥ अमू
 ल्यरत्नाभरणं सत्यं च नित्यं विग्रहम् ॥ ४२ ॥ पीतांबरधरं रम्यं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ श्रीरुष्णश्च द्विधारूपो द्विभुजश्च चतुर्भुजः
 ॥ ४३ ॥ चतुर्भुजश्च वैकुण्ठे गोलोके द्विभुजः स्वयम् ॥ यन्निमेषो भवेद्दृष्टे ब्रह्मणः पतनेन च ॥ ४४ ॥ पंचविंशत्सहस्रेण युगेनै
 द्रस्य पातनम् ॥ चतुर्दशेंद्रावच्छिन्नकालेन ब्रह्मणो दिनम् ॥ ४५ ॥ तावतीति निशातस्य विधातुर्जगतामपि ॥ एवं त्रिंश
 दिने मासं द्विषट्के मासि वर्षकं ॥ ४६ ॥ एवं शतायुस्तस्यैव निबोधबोधतत्परम् ॥ यावज्जीवनपर्यंतं सेवते स नकादयः ॥ ४७ ॥
 कल्पानां कोटिकोटिचतन्रसाध्यश्च यो विभुः ॥ सहस्रवक्त्रः शेषश्च सेवते च जपेत्सदा ॥ ४८ ॥ दिवानिशं च यं भक्त्या कल्पको
 टिशतं शतं ॥ तन्न साध्यो हितकरो दुराराध्यः परात्परः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मा ब्रह्मस्वरूपं तं भजे जन्मनि जन्मनि ॥ वक्त्रैश्चतुर्भिः सततं
 स्तौति नित्यं सनातनं ॥ ५० ॥ वेदे निर्वचनीयश्च वेदानां जनको विधिः ॥ विधाता फलदा तात्प्रदाता च सर्वसंपदाम् ॥ ५१ ॥ त

रु.ज.उ.
॥ ६४ ॥

अ० ८६

असाध्यो हि भगवान्कालकालांतकांतकः ॥ संहारकर्ता जगतां कलयारुद्ररूपतः ॥ ५२ ॥ सस्तौति पंचवक्त्रेण कोन्योन्यस्य
पिकाकथा ॥ तत्परश्चप्रियो नास्ति वंदे भगवतः शृणु ॥ ५३ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा सा दुर्गा दुर्गतिनाशिनी ॥ ब्रह्मस्वरूपा पर
मामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ५४ ॥ नारायणी विष्णुमाया वैष्णवी सा सनातनी ॥ यन्मायया जगद्भ्रान्तमनित्ये भ्रमते सदा ॥
॥ ५५ ॥ सास्तौति भक्त्या यं देवं वंदे प्यंगे दिवानिशं ॥ स्तौति भक्त्या स्वशक्त्या च गजवक्त्रः षडाननः ॥ ५६ ॥ ध्यायते यंगणे
शश्च सर्वा दौ यस्य पूजनम् ॥ भगवान्सर्वदेवेशो ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुः ॥ ५७ ॥ सिद्धे द्वेषु च देवे द्वे योगि द्वे ज्ञानिनां गुरौ ॥ नग
णेशात्परो विद्वान्गणेशश्च सुराधिपः ॥ ५८ ॥ सरस्वती च यं स्तोतुमशक्ता परमेश्वरी ॥ दिवानिशं पादपद्मं भक्त्या पद्मानं सेव
ते ॥ ५९ ॥ यत्कटाक्षा जगत्सर्वपरिपूर्णतमं शिवम् ॥ यद्गयाद्वातिवातो यस्य सूर्यस्तपतियद्गयात् ॥ ६० ॥ वर्षतीन्द्रो दहत्य
ग्निमृत्त्युश्चरति जंतुषु ॥ पृथिवी सेवया यस्य सर्वा धारावसुंधरा ॥ ६१ ॥ समुद्रानि श्वलाः शैला यस्य भीताश्च सुंदरि ॥ तीर्थ
सारा च सा गंगा पवित्रा मुक्तिदायिनी ॥ ६२ ॥ जगतां पावनी देवी यस्य पादान्नसेवया ॥ पवित्रा तुलसी देवी स्मरणाद्य
स्य सेवनात् ॥ ६३ ॥ नवग्रहाश्च दिक्पाला भीता यस्य प्रतापतः ॥ ब्रह्मांडेषु च सर्वेषु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाः ॥ ६४ ॥ अन्ये
ये ये सुरेशाश्च शेषाद्या मुनयस्तथा ॥ केचित्कलास्वरूपाश्चाप्यंशरूपाश्च केचन ॥ ६५ ॥ केचित्कलांशाः कृष्णस्य केचित्त्रप
रमात्मनः ॥ पतिमिच्छसि कल्याणि प्रकृतेः परमीश्वरं ॥ ६६ ॥ गोलोके राधिका साध्यो नान्येषां च कदाचन ॥ मां भज स्वम
हाभागे नृपाणामीश्वरं पतिम् ॥ ६७ ॥ बलवंतं च देवेभ्यो दैत्येभ्यश्च वरानने ॥ सुखानि यानि कल्याणि त्रिषु लोकेषु संति वै
॥ ६८ ॥ भुंक्ष्वतान्येव सर्वाणि मत्प्रसादान्न संशयः ॥ सप्तसागरपारे च कांचनरीरुचिरावरे ॥ ६९ ॥ देवानां क्रीडनार्थाय वि

॥ ६४ ॥

धात्रा निर्मितापुरी ॥ तत्रैव गच्छ भद्रं ते रमामे मया सह ॥ ७० ॥ महेंद्रस्य प्रियवनं पुष्पोद्यानसमन्वितम् ॥ गच्छ स्वर्णमयीं
 लंकां नानारत्नविभूषितां ॥ ७१ ॥ तत्रैव गच्छ भद्रं ते रमामे मया सह ॥ विस्पंदकं सुवसनं नंदकं पुष्पभद्रकं ॥ ७२ ॥ तत्रैव
 गच्छ भद्रं ते ॥ सुमैरुगह्वरं वापि क्षीरोदं वामनो हरम् ॥ ७३ ॥ तत्रैव ॥ सत्यलोकं ब्रह्मलोकं रम्यं सद्यस्त्वनुत्थलं ॥ ७४ ॥ त
 त्रैव ॥ मलयं निलयं रम्यं महेंद्रसारनिर्मितं ॥ ७५ ॥ सुगंधियुक्तं सततं शुद्धं चंदनवायुना ॥ मालतीयूथिकारम्याकेतकी
 माधवी तथा ॥ ७६ ॥ चारुचपकपुष्पाणां गंधनसुमनोहरं ॥ तत्रैव ॥ ७७ ॥ पिकानां भ्रमराणां च मधुरध्वनिसंयुतम् ॥
 तत्रैव ॥ ७८ ॥ इन्द्रस्य वरुणस्यैव वायोरिव यमस्य च ॥ धनेश्वरस्य बन्धेश्वरस्य शशिनस्तथा ॥ ७९ ॥ सुरम्यं लोक
 मेषां मध्ये देवियथेच्छसि ॥ तत्रैव ॥ ८० ॥ रत्नद्वीपं मणिद्वीपं रम्यं चंद्रसरोवरम् ॥ तत्रैव गच्छ भद्रं ते ॥ ८१ ॥ इत्येवमु
 त्कासंभोक्तुं गच्छतं तच्छलेन च ॥ नवांस्तव परीक्षार्थं मती त्वं बोधितुं व्रज ॥ उवाच सानृपसुता कोपवक्त्रास्यलोचना ॥ ८२ ॥
 हितं सत्यं योगयुक्तं धर्मार्थं च यशस्करं ॥ ८३ ॥ श्रीवृंदोवाच ॥ ८४ ॥ धैर्यं कुरु महाभाग श्रेष्ठो जातिपुत्राह्वयः ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणा
 नांतपोमूलं सत्यं वेदव्रतं धृतिः ॥ परस्त्रीसहसंभोगः स्वभावश्चाप्यधर्मिणां ॥ ८६ ॥ अधर्मेणैव हे विप्रदुष्टो भद्राणि पश्य
 ति ॥ ततः सपत्ने जयति समूलस्थो विनश्यति ॥ ८७ ॥ पतिव्रतानां गमने बलात्कारेण निश्चितम् ॥ मातृगामी भवेत्स यो ब
 ह्महत्याशतं भवेत् ॥ ८८ ॥ कुंभीपाके पच्यते च यावच्चंद्रदिवा करौ ॥ प्रदग्धस्तैलतप्तेषु न मृतः सूक्ष्मदेहतः ॥ ८९ ॥ ताडि
 तोयमदूतैश्च लोहदंडेन मूर्धनि ॥ क्षणं सुखं चिरंदुःखं सर्वनाशस्य कारणम् ॥ ९० ॥ अगम्यागमनंदुःखं धर्मिष्ठो नैव वांच्छ
 ति ॥ क्षमस्व गच्छ भद्रं ते ब्राह्मणज्ञानदुर्बलः ॥ ९१ ॥ यथादीपशिखां दृष्ट्वा कीटः पतति निश्चितम् ॥ मिष्टं दृष्ट्वा बडीशाग्रे लु

ज.उ.
॥ ६५ ॥

बधमीनोमृगोयथा ॥ १० ॥ यथाविषाक्तं भक्ष्यं च भुंक्ते भोक्ता बुभुक्षितः ॥ गृह्णाति दुष्टो दुष्टं च विषकुंभं पयोमुखं ॥ ११ ॥
 तथा दृष्ट्वा परस्त्रीणां मुखपद्मं मनोहरम् ॥ विनाशबीजं मोहेन भ्रान्तो भवति लंपटः ॥ १२ ॥ मुखं च रुधिरं स्त्रीणां श्रोणी युग्मं
 स्तनं तथा ॥ कामाधारं नाशबीजमधर्मस्थलमेव च ॥ १३ ॥ भगं नरककुंडं चलालामूत्रसमन्वितं ॥ दुर्गंधियुक्तं पापंचय
 मदंडस्य कारणम् ॥ १४ ॥ यथा लिङ्गं विशत्येव पापयो नौ च योषिताम् ॥ तथा पुमान् विशत्येव रौरेव च युगे युगे ॥ १५ ॥ र
 हस्यं चापदं दृष्ट्वा मां त्वंधर्षितुमिच्छसि ॥ अत्रैव सर्वदेवाश्च लोकपालाश्च ब्राह्मण ॥ १६ ॥ जाज्वल्यमानो धर्मश्च साक्षी शा
 स्ता च कर्मणाम् ॥ यमश्च दंडकर्ता च स्थापितो हरिणा स्वयम् ॥ १७ ॥ स्वयं कृष्णश्च धर्मात्मा ज्ञानरूपो महेश्वरः ॥ दुर्गा बु
 द्विर्मनो ब्रह्मा चेंद्रियाणि सुरास्तथा ॥ १८ ॥ सर्वप्राणिपुतिष्ठंतिसाक्षिणः कर्मणां द्विज ॥ क गुप्तं करहस्यं वा ब्राह्मणज्ञान
 दुर्बल ॥ १९ ॥ क्षमस्व गच्छ भद्रं ते अवध्याश्च द्विजातयः ॥ शक्ता हं भस्मसात्कर्तुं गच्छ वत्स यथा सुखम् ॥ १०० ॥ तपस्या
 सुममगतमष्टोत्तरशतं युगम् ॥ नास्ति गोत्रं मत्पितुश्च न मातानपि नाम मम ॥ १ ॥ सर्वांतरात्मा भगवान् कृष्णो रक्षति मां द्विज ॥
 कृष्णेन स्थापितो धर्मो मां च रक्षति नित्यशः ॥ २ ॥ आदित्यश्च तथा चंद्रः पवनश्च हुताशनः ॥ ब्रह्माशंभुर्भगवती दुर्गारक्षति मां स
 दा ॥ ३ ॥ येन शुक्ली कृताहंसाः शुकाश्च हरिताः कृताः ॥ मयूराश्चित्रिता येन समेरक्षां करिष्यति ॥ ४ ॥ अनाथ बालवृद्धानां रक्ष
 काः सर्वदेवताः ॥ नारी बुद्ध्या न मां धर्मस्त्यक्ता गच्छेद्वि सर्वदा ॥ ५ ॥ मां मातरं परित्यज्य गच्छ वत्स यथा सुखं ॥ इत्येव मुक्त्वा
 देवी सा तस्थौ तत्र धरा यथा ॥ ६ ॥ आगच्छंतं च संभोक्तुं माया तं बोधनेन च ॥ शशापेति च सा कोपाद्ब्रह्मबंधोक्षयो भव ॥ ७ ॥
 क्षयो भवदुराचारहे पापिष्ठक्षयो भव ॥ पुनः शमुं स्वयं सूर्यो वारयामास यत्नतः ॥ ८ ॥ एतस्मिन् नंतरे तात तत्रैव जगदीश्वराः ॥

॥ ६५ ॥

ण्येन सत्येन द्विजो भवतु विज्वरः ॥ यद्विनारायणः सत्यः सर्वात्मानित्यविग्रहः ॥ २६ ॥ ज्ञानात्मकः शिवः सत्यो द्विजो भव
 तु विज्वरः ॥ ब्रह्म सत्यं च ते देवाः प्रस्थितिः परमा यदि ॥ २७ ॥ यज्ञः सत्यस्तपः सत्यं द्विजो भवतु विज्वरः ॥ इत्येवमुक्त्वा
 सा वृंदा धर्मक्रोडे चकार सः ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा च कलारूपं रुरोद कृपया सती ॥ एतस्मिन्नन्तरे मूर्तिर्धर्मभार्या शुचा कुला ॥ २९ ॥
 निपत्य विष्णुपादे च शिरसा चेत्युवाच सा ॥ मूर्तिरुवा ॥ हे नाथ करुणा सिंधो दीनबंधो कृपांकुरु ॥ ३० ॥ तूर्णं जीवय कांतं
 मे जगन्नाथ कृपामय ॥ पतिहीना च यानारी पापिनी सा भवार्णवे ॥ यथास्यं च क्षुर्विरतं प्राणहीना यथा तनूः ॥ ३१ ॥ मितं द
 दाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ॥ मितं बंधुर्मितं माता सर्वदा तापतिः प्रभुः ॥ ३२ ॥ इत्येवमुक्त्वा सा देवी तत्र तस्थौ रुरोद
 च ॥ उवाच वृंदां भगवान्सर्वात्मा प्रकृतेः परः ॥ ३३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ त्वया युस्तपसालब्धं यावदायुश्च ब्रह्मणः ॥
 तदेव देहि धर्माय गोलोकं गच्छ सुंदरि ॥ तन्वानया च तपसा पश्चान्मां च लभिष्यसि ॥ ३४ ॥ पश्चाद्गोलोकमागत्य वाराहे च व
 रानने ॥ वृषभानसुता त्वं च राधा छाया भविष्यसि ॥ ३५ ॥ मत्कलां शश्वरापाणस्त्वां विवाहे ग्रहिष्यति ॥ मां लभिष्यसि
 रासे च गोपीभी राधया सह ॥ ३६ ॥ राधा श्रीदामशापेन वृकभानसुता यदा ॥ सा चैव वास्तवी राधा त्वं च छाया स्वरूपिणी
 ॥ ३७ ॥ विवाहकाले रापाणस्त्वां च छायां ग्रहिष्यति ॥ त्वां दत्त्वा वास्तवी राधा सांतर्धाना भविष्यति ॥ ३८ ॥ राधे वेति विमूढा
 श्वविज्ञास्यंति च गोकुले ॥ स्वप्ने राधापदां भोजं न हि पश्यंति बलुवाः ॥ ३९ ॥ स्वयं राधाममक्रोडे छाया रापाणकामिनी ॥ वि
 ण्णोऽश्ववचनं श्रुत्वा ददा वायुश्च सुंदरि ॥ ४० ॥ उत्तस्थौ पूर्णधर्मश्च तप्तकांचनसन्निभः ॥ पूर्वस्मात् सुंदरः श्रीमान् प्रणनाम परा
 त्परं ॥ ४१ ॥ वृंदो उवाच ॥ देवाः शृणु तमद्वाक्यं दुर्लभं सावधानतः ॥ न हि मिथ्या भवेद्वाक्यं मदीयं च निशामय ॥ १४२ ॥

आजगमुरतिसंनस्ताब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १ ॥ धर्मदृष्टाकलारूपंरुदुस्त्रिदशेश्वराः ॥ कृत्वाक्रोडेतीवकृशंकुह्वाभीतंयथा
 विधुम् ॥ १० ॥ निश्चेष्टमलिनंदग्धंसतीकोपाग्निनाव्रज ॥ श्रीभ० ॥ क्षमस्ववृंदेमद्रक्तेजन्ममृत्युजराहरे ॥ ११ ॥ धर्मजीवय
 मद्रक्तरक्षधर्मपतिव्रते ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ध्वांतपूर्णजगत्सर्वविनाधर्मवभवह ॥ कंपितौचंद्रसूर्यौचशेषश्चापिवसुंधरा
 ॥ १२ ॥ महादेवउ० ॥ ॥ प्रनष्टंजगत्सर्वविनाधर्मेणसुंदरि ॥ धर्मजीवयभद्रंतेस्वस्तितेस्तुवरानने ॥ १३ ॥ सूर्यउ० ॥ व
 रंवृणीष्वभद्रंतेयत्तेमनसिवांछितम् ॥ धर्मजीवयभद्रंतेरक्षसृष्टिपतिव्रते ॥ १४ ॥ अनंत० ॥ ॥ धर्मकरोपितपसाकथंधर्म
 विहंसिच ॥ धर्मजीवयभद्रंतेसर्वधर्मोभवेत्तव ॥ १५ ॥ चंद्रउवा० ॥ ॥ द्विजरूपधरोधर्मस्त्वांपरीक्षितुमागतः ॥ ब्रह्मणाप्रे
 रितश्चैवनिर्दोषश्चविहंसितः ॥ १६ ॥ महेंद्रउवा० ॥ तपसोपार्जितोधर्मोधर्मेणचफलंनृणां ॥ कथंफलंचतपसांयदिधर्मःश
 यंगतः ॥ १७ ॥ वरुण० ॥ धर्मजीवयधर्मिष्ठेधर्मरक्षसनातनं ॥ निष्फलंकर्मिणांकर्मविनाधर्मेणधार्मिके ॥ १८ ॥ पवन० ॥
 जगत्पूतंकुरुशुभेधर्मजीवयसांप्रतम् ॥ धर्मप्रनष्टेपसांतवापूर्वविनंदयति ॥ १९ ॥ वह्निरुवाच ॥ ॥ स्वधर्मोपार्जनं
 कर्तुमागतासिचभारतम् ॥ विहंसिधर्ममज्ञात्वापुनर्जीवयसुंदरि ॥ २० ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ वेदोक्तकर्मकर्तृणामहंवि
 श्वेवरानने ॥ धर्मानुसारात्फलदोधर्मजीवयसत्वरं ॥ २१ ॥ देवानांवचनंश्रुत्वासमुत्थायपतिव्रता ॥ नमस्कृत्यसुरेशांश्च
 तानुवाचतपस्विनी ॥ २२ ॥ वृंदोवाच ॥ ॥ अहंदेवनजानामिधर्मब्राह्मणरूपिणम् ॥ कृतःक्षयोमयाकोपान्मांपरीक्षि
 तुमागतः ॥ जीवयामिध्रुवंधर्मयुष्माकंचप्रसादतः ॥ २३ ॥ इत्येवमुत्कासावृंदाचेत्युवाचव्रजेश्वर ॥ तपःसत्यंयदिमम
 सत्यंचविष्णुपूजनं ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनसद्योत्रद्विजोभवतुविज्वरः ॥ यदिमेचभवेत्सत्यव्रतंसत्यंतपःशुचिः ॥ २५ ॥ तेनपु

नाहर ॥ १८ ॥ सरोनदनदीनांचतीरेतीरेमनोहरे ॥ मधुवतपिकोक्तेचपुष्पोद्यानेसुपुष्पिते ॥ १९ ॥ रम्यायांपुष्पशय्या
 यांसरेमेरामयासह ॥ चंदनोक्षितसर्वांगोमधुपानरतःसुरः ॥ २० ॥ मुखसंभोगसंसक्तोबुबुधेनदिवानिशम् ॥ मलयेमलया
 रण्येमलयानिलसंयुते ॥ २१ ॥ स्यंदनेचंदनवनेपश्चिमोदधिसन्निधौ ॥ त्रिकूटवटमूलेचतत्रचंद्रसरोवरे ॥ २२ ॥ सुचारु
 शतपत्राणांपत्रेचंदनचर्चिते ॥ रत्नशैलेमणिमयेमणिमंदिरसुंदरे ॥ २३ ॥ माणिक्यमुक्तासारणेणहीरहारेणशोभिते ॥ सु
 चारुवस्त्रचित्राढ्येश्वेतचामरदर्पणैः ॥ २४ ॥ भूषितेरत्नदीपैश्चदेवक्रीडेप्रियस्थले ॥ वारुणीमदिरांपीत्वावरुणानीसम
 न्वितः ॥ २५ ॥ वरुणोरमतेयत्रतत्ररेमेतयासह ॥ पावनेपवनोद्यानेपारिजातानिलेनच ॥ २६ ॥ सुगंधिमोहितेरत्नमा
 लातीरेचनिर्मले ॥ ऋक्षशैलेकल्पवृक्षवनेवन्हिप्रियाश्रमे ॥ २७ ॥ पपौचकामधेनूनांक्षीरंक्षीरोदधेस्तटे ॥ वन्हिशुद्धांशु
 कयुगंवन्हिस्तस्मैददौमुदा ॥ २८ ॥ वरुणोरत्नमालांचरत्नच्छत्रंसमीरणः ॥ तत्रदृष्ट्वासुरगुरुंबलिगेहात्समागतं ॥
 ॥ २९ ॥ प्रणम्यसर्वमुक्ताचचंद्रस्तंशरणंययौ ॥ शुक्रस्तंबोधयामासवचनंनीतियुक्तितः ॥ ३० ॥ निरपेक्षोमुनिश्रे
 ष्ठोवेदवेदांगपारगः ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ शृणुवत्सप्रवक्ष्यामिगुरवेदेहितारकाम् ॥ ३१ ॥ शंभोश्चगुरुपुत्रायपौत्रा
 यब्रह्मणश्चवै ॥ पूजितायसुराणांचदेयातस्मैनिशापते ॥ ३२ ॥ प्रियायतत्प्रियांदत्वाशीघ्रंत्वंशरणंव्रज ॥ गुरुपत्नी
 माभूतुल्यांत्यजमद्वचनाद्विधौ ॥ ३३ ॥ कुरुपापक्षयंपापनिवृत्तिस्तुमहाफला ॥ सतीनांगुरुपत्नीनांग्रहणेचबलेनच ॥
 ॥ ३४ ॥ ब्रह्महत्यासहस्राणांपातकंलभतेजनः ॥ कुंभीपाकेचपच्यंतेयावद्वैब्रह्मणःशतम् ॥ ३५ ॥ साम्यंनारायणस्थाने
 तृणपर्वतयोःसुर ॥ कस्त्वंवत्सहरेःस्थानेकर्मभोगोस्तिब्रह्मणः ॥ नारायणाश्रिताःसर्वेजीविनस्त्रिविधाभवे ॥ ३६ ॥

इति श्रीब्रह्मवै० म० श्रीकृष्ण० भगवन्नंदसंवादे ताराहरणैः शीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे
शुक्रः सुरश्रेणीं ददर्श सः ॥ आकाशमार्गादायां तीरणशस्त्रास्त्रधारिणीम् ॥ १ ॥ पताकानां त्रिकोटिश्च शतकोटिर्महारथम् ॥ श
तकोटिर्गजेंद्राणां रथानां तच्चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ अश्वानां तच्छतगुणं समूहं च सुदारुणम् ॥ पदातीनां समूहं चतुरगेष्वश्वषड्गुणं
॥ ३ ॥ दुंदुभीवाद्यभांडानां पंचलक्षं तथैव च ॥ पटहानां त्रिलक्षं च डिंडिमानां त्रिलक्षकम् ॥ ४ ॥ ऐरावते महेंद्रं च श्वेताश्वे धर्ममे
व च ॥ कुबेरं वरुणं वन्हिं रथस्थं पवनं तथा ॥ ५ ॥ महिषस्थं यमं चैव रथं दनस्थं दिवाकरम् ॥ ईशानं च गजेंद्रस्थं मनंतं नाम वा
हनम् ॥ ६ ॥ आदित्यांश्च वसून् रुद्रान्सिद्धं गंधर्वकिन्नरान् ॥ जीवन्मुक्तमुनीनां च समूहं सूर्यवर्चसम् ॥ ७ ॥ तान् दृष्ट्वा निर्भयः
शुक्रः समाश्वास्य निशाकरम् ॥ सुराणां द्विगुणं सैन्यमाजुहाव व्रजेश्वर ॥ ८ ॥ रत्नमालानदीतीरे हुताशनप्रियाश्रमे ॥ तत्र
तस्थौ दैत्यसैन्यं पुण्यक्षीरोदधेस्तटे ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नंतरे शुक्रः समीपे सरसस्तटे ॥ पुण्याश्रमेऽक्षयवटे सुरसैन्यात्समागतम् ॥
॥ १० ॥ ददर्श वृषभस्थं च शंकरं सर्वशंकरम् ॥ त्रिशूलपट्टिशधरं व्याघ्रचर्मोवरं वरम् ॥ ११ ॥ तेजःस्वरूपं परमं भक्तानुग्रहविग्र
हम् ॥ सर्वसंपत्प्रदातारं सर्वज्ञं सर्वकारणम् ॥ १२ ॥ सर्वेश्वरं सर्वपूज्यं सर्वरूपं सनातनम् ॥ शरणागतदीनार्तपरित्राणपरा
यणम् ॥ १३ ॥ सस्मितं परमात्मानं ज्वलंतं ब्रह्मतेजसा ॥ संव्रस्तः सहस्रोत्थाय प्रणनाम पदांबुजे ॥ १४ ॥ ददौ शुभां शिषंत
स्मै सुप्रसन्नः परात्परः ॥ स्तनसिंहासने तं च वासयामास सादरम् ॥ १५ ॥ अथ तत्रांतरे विप्रपुत्रस्तं ददर्श सः ॥ शांतं स्वयं विधा
तारं रत्नस्थं दनसुंदरम् ॥ १६ ॥ वन्हिं शुद्धां शुकाधानं रत्नमालाविभूषितम् ॥ प्रसन्नं सुस्मितं शुद्धं जगतामीश्वरं परम् ॥ १७
॥ रत्नां फलदातारं तपोरूपं तपस्विनाम् ॥ वेदानां जनकं वेदप्रसूकं तं मनोहरम् ॥ १८ ॥ पुटांजलिस्तदा व्रतः प्रणनाम सुरे

वरम् ॥ रत्नसिंहासनेरम्येवासयामासभक्तिः ॥ १९ ॥ पूजांचकारभक्त्याचतयोश्चरणपंकजे ॥ नोचितंकुशलप्रश्नंतयोः
 कल्याणमेवच ॥ २० ॥ विधाताजगतांशुकमाचार्यपुस्तःस्थितम् ॥ सुनीतिकथयामासयत्नतःशंभुसंमतः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ शृणुशुक्रप्रवक्ष्यामिदुर्नीतिंशशिनःसुत ॥ लज्जाकरंत्रिजगतांकर्मवेदबहिष्कृतम् ॥ २२ ॥ स्नात्वागृहोन्मुखीं
 तारांगुरुपत्नींपतिव्रताम् ॥ गृहीत्वाशरणापन्नस्त्वयिपापश्रसांप्रतम् ॥ २३ ॥ प्रस्तुतंदेवसैन्यंचपश्यवत्सरणोद्यतम् ॥
 अहंशंभुस्त्वत्समीपंतर्ध्वंचसमागतौ ॥ २४ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ चंद्रमानयहेविप्रयद्यात्मशिवमिच्छसि ॥ संहारिष्येशिर
 स्तस्यत्रिशूलेनचपापिनः ॥ २५ ॥ अन्यथासंहारिष्यामिसर्वदैत्यान्क्षणेनच ॥ मयिरुष्टेरक्षिताकोदैत्यानांचभवेद्विज ॥ २६ ॥
 सद्यःपाशुपतेनैववाय्वास्त्रेणचसांप्रतम् ॥ सुराणांरिपुवर्गंचहरिष्यामिचलीलया ॥ २७ ॥ दुर्वाससोमदंशस्यगुरुस्तरुपां
 गिरामुनिः ॥ परस्पराच्चसंबंधाद्गुरुपुत्रोगुरुर्मम ॥ २८ ॥ बृहस्पतिश्चतेजस्वीतंभस्मीकर्तुमीश्वरः ॥ नचकारकृपालुश्चेत्प्रि
 यशिष्येणहेतुना ॥ २९ ॥ उत्थयपत्नींदृष्ट्वासपुरारेमेस्वकामतः ॥ तत्पतेःशापतोस्यैवपरग्रस्ताप्रियासती ॥ ३० ॥ पत्नींम
 दुरुपुत्रस्यदेहितारांमनोहराम् ॥ मद्द्वारिणंचचंद्रंचभ्रातृभार्यापहारिणम् ॥ ३१ ॥ शरणागतदीनार्तनहिरक्षेद्यदीश्वरः ॥ प
 च्यतेनिरयेतावद्यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ३२ ॥ अत्रनास्तिविचारोमेपापिष्ठेशरणागते ॥ पापीयंशरणंयातिसपापीचनसंशयः
 ॥ ३३ ॥ देहितंविप्रशार्दूलपापिनंमातृगामिनम् ॥ बहिष्कृत्यस्वाश्रमाच्चतारासाध्वीसमन्वितम् ॥ ३४ ॥ शुक्रउवाच ॥ सुरा
 णामसुराणांचसर्वेषांजगतामपि ॥ त्वमेवशास्ताभगवान्कोवाशास्तिपुरेऽसुरे ॥ ३५ ॥ कृत्वासुराणांसाहाय्यंकथंदैत्यान्हनि
 ष्यसि ॥ संहर्तुःसर्वजगतांदैत्यौघेकिंचपौरुषं ॥ ३६ ॥ त्वंजयोतिःपरमंब्रह्मसगुणोनिर्गुणःस्वयं ॥ गुणभेदान्मूर्तिभेदोब्रह्म

विष्णुशिवात्मकः ॥ ३७ ॥ बलिद्वारेगदापाणिः स्वयमेवभवान्प्रभो ॥ स्वयंप्रदत्ताशुक्रायतस्मैश्रीरपिलीलया ॥ ३८ ॥
 क्षमस्वभगवन्छंभोहरक्रोधंचसंहर ॥ किंपौरुषंचभवतोब्राह्मणस्यापिहिंसया ॥ ३९ ॥ अहंजीवन्छरीरेणनदास्यामि
 निशाकरम् ॥ शरणागतदीनार्तलज्जितंपापसंयुतम् ॥ ४० ॥ अहंचत्वत्पदांभोजेशरणंयामिशंकर ॥ यथोचितंकुरुविभो
 जगत्सर्वतथैवच ॥ ४१ ॥ शुक्रस्यवचनंश्रुत्वाप्रसन्नोभगवान्छिवः ॥ इत्युवाचनिशानाथंसमानयशुभंभवेत् ॥ ४२ ॥ ए
 तस्मिन्नंतरेब्रह्माबोधयित्वाकविंविभुः ॥ समानीयनिशानाथंतारकासहितंव्रज ॥ ४३ ॥ शंभोश्चचरणांभोजेचकारचस
 मर्पणम् ॥ शंभुस्तंप्रीतियुक्तश्चवासयामासवक्षसि ॥ ४४ ॥ दत्त्वातस्मैपादरेणुंनिष्पापंचचकारसः ॥ दत्त्वातन्मस्तकेहस्तं
 कृपालुरभयंददौ ॥ ४५ ॥ क्षीरोदेस्नापयित्वाचप्रापश्चित्तेनशंकरः ॥ चकारचंद्रंनिष्पापंब्रह्मणासहितःशुचिम् ॥ ४६ ॥ यो
 गेनचंद्रंयोगीद्रोद्विखंडंतंचकारसः ॥ रक्षार्धललाटेचसोप्यर्द्धब्रह्मणःपुरः ॥ ४७ ॥ एवमेवमहादेवोबभूवचंद्रशेखरः ॥ मृ
 गांकोलजितस्तत्रकलंकीदेवसंसदि ॥ ४८ ॥ लज्जयाचस्वयोगेनदेहत्यागंचकारसः ॥ तच्छरीरंचक्षीरोदेब्रह्मणाचसम
 र्पितम् ॥ रुरोदात्रिश्वरूपयाशुचाक्षीरोदधेस्तटे ॥ ४९ ॥ अत्रेश्वक्षुर्जलंतस्यपपातचजलेव्रज ॥ तस्माद्बभूवचंद्रश्चनिष्पापो
 देवसंसदि ॥ ५० ॥ ब्रह्माचभगवान्छंभुरभिषेकंचकारतं ॥ उवाचतंमहादेवोनिर्भयंदेवसंसदि ॥ ५१ ॥ ॥ महादेवउवाच
 स्वस्थानंगच्छपुत्रत्वंकुरुष्वविषयमुदा ॥ पश्चात्तस्याश्चशापेनयक्ष्मग्रस्तोभविष्यसि ॥ ५२ ॥ व्यर्थंपतिव्रताशापंकर्तुमी
 शश्चकोभुवि ॥ मदाशिषायक्ष्मणश्चप्रतीकारोभविष्यति ॥ ५३ ॥ यस्माद्भाद्रचतुर्थ्यातुगुरुपत्नक्षितिःकृता ॥ तस्मात्तस्मि
 द्दिनेवत्सपापदृश्योयुगेयुगे ॥ ५४ ॥ नाभुक्तंक्षीयतेकर्मकल्पकोटिशतैरपि ॥ अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभम्

॥ ५६ ॥ देहत्यागेन हेवत्सकर्मभोगोन नश्यति ॥ प्रायश्चित्तान्नसंदेहो ह्यस्तमेव भविष्यति ॥ ५७ ॥ ताराहरणाद्वत्सकलं
 कश्चंद्रमंडले ॥ मृगाकृतिविलम्बश्च भविष्यति युगे युगे ॥ ५८ ॥ शृणुवाक्यमिहा गच्छतारकं च पतिव्रते ॥ सत्यं ब्रूहिकस्य
 गर्भं त्यक्त्वा शुद्धा भवा प्रिये ॥ ५९ ॥ अकामतो बलात्साध्वी न स्त्रीजारेण दुष्यति ॥ कामतो नरकं याति यावच्चंद्रदिवा करौ
 ॥ ६० ॥ उवाच ताराब्रह्माणं गर्भचद्रस्य सस्मितम् ॥ जहसुर्देवताः सर्वाः शंभुश्च मुनिसंघकाः ॥ ६१ ॥ ददौ तारां च गुरवे लज्जि
 ताय ब्रजेश्वर ॥ बृहस्पतिर्ययौ गेहं गृहीत्वा च पतिव्रताम् ॥ ६२ ॥ तया प्रसूतं पुत्रं च सुंदरं कनकप्रभम् ॥ गृहीत्वा प्रययौ चं
 द्रो नमस्कृत्य विधिं शिवम् ॥ ६३ ॥ ययुर्देवाश्च मुनयः शंभुश्च कमलोद्भवः ॥ प्रययौ स्वगृहं शुक्रो दैत्ययुक्तो मुदान्वितः ॥ ६४ ॥
 एतत्ते कथितं नंदत्वा ख्यानं पुण्यदं शुभम् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु निष्पापो निष्कलं कीनरो भवेत् ॥ ६५ ॥ धन्यं यशस्यमा युष्यं सर्व
 संपत्करं परम् ॥ शोकापनोदनं हर्षकरं सर्वत्र मंगलम् ॥ ६६ ॥ त्यज शोकं सदानंदं गृहं ब्रजेश्वर ॥ ब्रूहि सर्वं यशोदां च म
 त्प्रसूंगोपिका गणम् ॥ ६७ ॥ बोधयेष्यमि सर्वां तां स्त्रीजातिं शोकसंयुताम् ॥ मदीयज्ञानदत्तेन हर्षयुक्तः सदा भव ॥ ६८ ॥
 इति श्रीब्रह्म ० श्रीकृष्ण ० ताराहरणं नामैकाशीतिमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं क
 थय प्रभो ॥ उवाच तं वै भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वप्ने हसति धो हर्षाद्विवाहं यदि पश्य
 ति ॥ नर्तनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं ॥ २ ॥ दंताय स्याद्विपीडयंते विचरंतं च पश्यति ॥ धनहानिर्भवेत्तस्य पीडा चापिशरी
 रजा ॥ ३ ॥ अभयं गितस्तु तैलेन योगच्छेदक्षिणां दिशम् ॥ खरोष्ट्रमहिषारूढो मृत्युस्तस्य न संशयः ॥ ४ ॥ स्वप्ने कर्णे जपा
 पुष्पमशोकं करवीरकम् ॥ विपत्तिस्तस्य तैलं चलवणं यदि पश्यति ॥ ५ ॥ नम्रां कृष्णां छिन्नासां शूद्रस्य विधवां तथा ॥ कप

कृ. ज. उ.

॥ ४८ ॥

दंकंतालफलं दृष्ट्वा शोकमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ स्वप्ने रुष्टं ब्राह्मणं च ब्राह्मणी कोपसंयुताम् ॥ विपत्तिश्च भवेत्तस्य लक्ष्मीर्यातिगृहा
 त्ध्रुवम् ॥ ७ ॥ वनपुष्पं रक्तपुष्पं पलाशं च सुपुष्पितम् ॥ कार्पासं शुक्लवस्त्रं च दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ गायंतीं च हसंतीं
 च कृष्णांबरधरां स्त्रियम् ॥ दृष्ट्वा कृष्णां च विधवां नरो मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ देवतायत्र नृत्यंति गायंति च हसंति च ॥ आस्फो
 टयंति धावंति तस्य देहो मरिष्यति ॥ १० ॥ मृतवत्सं च मुंडं च मृगस्य च नरस्य च ॥ यः प्राप्नोत्यस्थिमालां च विपत्तिस्तस्य
 निश्चितम् ॥ ११ ॥ रथं खरोष्ठं संयुक्तमेकाकीयो धिरो हयेत् ॥ तत्र स्थोऽपि च जागर्ति मृत्युरेव न संशयः ॥ १२ ॥ अभ्यंगित
 स्तु हविषा क्षीरेण मधुनाऽपि च ॥ तत्रेणापि गुडेनैव पीडा तस्य विनिश्चितम् ॥ १३ ॥ रक्तांबरधरां नारीं रक्तमाल्यानुलेपनाम् ॥
 उपगूहति यः स्वप्ने तस्य व्याधिर्विनिश्चितम् ॥ १४ ॥ पतितां नृखकेशांश्च निर्वाणां गारमेव च ॥ भस्मपूर्णचित्तां दृष्ट्वा लभ
 ते मृत्युमेव च ॥ १५ ॥ श्मशानं शुष्ककाष्ठं च तृणानि लोहमेव च ॥ शर्मां च किंचित् कृष्णांश्च दृष्ट्वा दुःखं लभेत् ध्रुवम् ॥ १६ ॥
 पादुकां फलकं रक्तं पुष्पमाल्यं भयानकम् ॥ माषं मसूरं मुद्गं वा दृष्ट्वा सद्यो व्रणं लभेत् ॥ १७ ॥ कटकं सरठं काकं भल्लुकं वानरं ग
 वम् ॥ पूयं गात्रमलं स्वप्ने केवलं व्याधिकारणम् ॥ १८ ॥ भस्मभांडं क्षतं शूद्रं गलत्कुष्ठं च रोगिणम् ॥ रक्तांबरं च जटिलं सू
 करं महिषं खरम् ॥ १९ ॥ अंधकारं महाघोरं मृतं जीवं भयंकरम् ॥ दृष्ट्वा स्वप्ने यो निलिङ्गं विपत्तिं लभते ध्रुवम् ॥ २० ॥ कुवे
 षरूपं म्लेच्छं च यमदूतं भयंकरम् ॥ पाशहस्तं पाशशस्त्रं दृष्ट्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥ २१ ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी बाला बालको वा सुतः
 सुता ॥ विलापं कुरुते को पाददृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ कृष्णं पुष्पं च तन्माल्यं सस्यं शस्त्रास्त्रधारिणम् ॥ म्लेच्छां च विकृ
 ताकारां दृष्ट्वा मृत्युं लभेत् ध्रुवम् ॥ २३ ॥ मत्स्यादिधारमो यो हितवान् मृगं ध्रुवम् ॥ वाद्यं च नर्तनं गीतं गायनं रक्तवाससम् ॥

॥ २४ ॥ मृदंगं वाद्यमानं तं दृष्ट्वा दुःखं लभेत् ध्रुवम् ॥ छिन्नं वापि कबंधं वा विकृतं मुक्तकेशिनम् ॥ २५ ॥ क्षिप्रं नृत्यं च कुर्वतं दृष्ट्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥ मृतो वापि मृता वापि कृष्णम्लेच्छाभयानका ॥ २६ ॥ उपगूह्यतियः स्वप्ने तस्य मृत्युर्विनिश्चितम् ॥ येषां दंताश्च भग्नाश्च केशाश्चापि पतन्ति हि ॥ २७ ॥ धनहानिर्भवेत्तस्य पीडा वातच्छरीरजा ॥ उपद्रवंतियं स्वप्ने शृंगिणो द्रंष्टृणोपि वा ॥ २८ ॥ बालकामानवाश्चैव तस्य राजकुलाद्भयम् ॥ छिन्नवृक्षं पतंतं च शिलावृष्टिं तुषंक्षुरम् ॥ २९ ॥ रक्तांगारं भस्म वृष्टिं दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ ग्रहं पतंतं शैलं वा धूमकेतुं भयानकम् ॥ ३० ॥ भस्मस्कंधं नरं वापि दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ रथगे हशैलवृक्षगोहस्तितुरगां वरात् ॥ ३१ ॥ भूमौ पततियः स्वप्ने विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ॥ उच्चैः पतन्ति गर्तेषु भस्मांगारयुतेषु च ॥ ३२ ॥ क्षारकुंडेषु चूर्णेषु मृत्युस्तेषां न संशयः ॥ बलाद्गृह्णाति दुष्टश्च छत्रं च यस्य मस्तकात् ॥ ३३ ॥ पितुर्नाशो भवेत्तस्य गुरोर्वापि नृपस्य वा ॥ सुरभीयस्य गोहाच्च याति त्रस्ता स वत्सिका ॥ ३४ ॥ प्रयाति पापिनस्तस्य लक्ष्मीरपि वसुंधरा ॥ पाशेन कृत्वा बद्धं च यंगूहीत्वा प्रयाति च ॥ ३५ ॥ यमदूताश्च ये म्लेच्छास्तस्य मृत्युर्विनिश्चितम् ॥ गणको ब्राह्मणो वापि ब्राह्मणी वा गुरुस्तथा ॥ ३६ ॥ परिरुष्टः शपतियं विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ॥ विरोधिनश्च काकाश्च कुक्कुटाभलुकास्तथा ॥ ३७ ॥ पतंत्यागत्य यद्वा त्रेतस्य मृत्युर्न संशयः ॥ महिषाभलुका उष्ट्रासूकरा गर्दभास्तथा ॥ ३८ ॥ रुष्टा धावंतियं स्वप्ने स रोगी निश्चितं भवेत् ॥ रक्तचंदनकाष्ठानि घृताक्तानि जुहोतियः ॥ ३९ ॥ गायत्र्याश्च सहस्रेण तेन शांतिर्विधीयते ॥ सहस्रधा जपेद्यो हि भक्त्यै नमधुसूदनं ॥ ४० ॥ निष्पापो हि भवेत्सोऽपि दुःस्वप्नः सुखवान् भवेत् ॥ अच्युतं केशवं विष्णुं हरिं सत्यं जनार्दनं ॥ ४१ ॥ हंसं नारायणं चैव तन्नामाष्टकं शुभम् ॥ शुचिः पूर्वमुखः प्राज्ञो दशकृत्वश्च योजयेत् ॥ ४२ ॥ निष्पापोऽपि भवेत्सोऽपि दुःस्व

प्रः शुभवान् भवेत् ॥ विष्णुं नारायणं कृष्णं माधवं मधुसूदनम् ॥ ४३ ॥ हरिं नरहरिं रामं गोविंदं दधि वामनं ॥ भक्त्या च मानि
 नामानि दशभद्राणि योजयेत् ॥ ४४ ॥ शतकृत्वो भक्ति युक्तो जप्त्वा नीरोगतां व्रजेत् ॥ लक्षधा हि जपेद्यो हि बंधनान्मुच्यते
 ध्रुवम् ॥ ४५ ॥ जप्त्वा च दशलक्षं च महाबन्ध्या प्रसूयते ॥ हविष्याशीयतः शुद्धो दरिद्रो धनवान् भवेत् ॥ ४६ ॥ शतलक्षं च
 जप्त्वा च जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ ओं नमः ॥ शिवं दुर्गा गणपतिं कार्तिकेयं दिनेश्वरम् ॥ ४७ ॥ धर्मगंगां च तुलसीं राधां लक्ष्मीं
 सरस्वतीम् ॥ नामान्येतानि भद्राणि जले स्नात्वा च योजयेत् ॥ ४८ ॥ वाञ्छितं च लभेत् सोऽपि दुःस्वप्नः शुभवान् भवेत् ॥ ओं
 नमः श्रीं क्लीं पूर्वदुर्गतिनाशिन्यै महा मायायै स्वाहा ॥ ५० ॥ कल्पवृक्षो हिलोकानां मंत्रः सप्तदशाक्षरः ॥ शुचिश्च दशधा जप्त्वा
 दुःस्वप्नः सुखवान् भवेत् ॥ ५१ ॥ शतलक्षजपेनैव मंत्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ सिद्धमंत्रस्तु लभते सर्वसिद्धिं च वाञ्छिताम् ॥
 ॥ ५२ ॥ ओं नमो मृत्युं जयायेति स्वाहा तं लक्षधा जपेत् ॥ दृष्ट्वा च मरणं स्वप्ने शतायुश्च भवेन्नरः ॥ ५३ ॥ पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा
 स्वप्नं प्राज्ञे प्रकाशयेत् ॥ काश्यपे दुर्गते नीचे देवब्राह्मणनिंदके ॥ ५४ ॥ मूर्खे चैवानभिज्ञे च न च स्वप्नं प्रकाशयेत् ॥ अश्वत्थे ग
 णके विप्रे पितृदेवासनेषु च ॥ ५५ ॥ आर्ये च वैष्णवे मित्रे दिवा स्वप्नं प्रकाशयेत् ॥ इति ते पुण्यमाख्यातं कथितं पापनाशनम्
 धन्यं यशस्य मायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महा० श्रीभगवत्तदसंवादे द्व्यशीतितमोऽध्यायः
 ॥ ८२ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ वेदानां कारणं त्वंच ब्रह्मादीनां च पुत्रक ॥ सर्वकथय भद्रं ते कं पृच्छामि त्वया विना ॥ १ ॥ वि
 प्राणां यो हि धर्मश्चक्षत्रविट्शूद्रकर्मणाम् ॥ संन्यासिनां च यो धर्मो यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ २ ॥ विप्राणां विधवास्त्रीणां वै
 णवानां सतामपि ॥ पतिव्रतानां स्त्रीणां च तत्सर्वं कुर्महे ॥ ३ ॥ गृहिणां गृहिणीनां च शिष्याणां च विशेषतः ॥ पुत्राणां च

कन्यानां पितरं मातरं प्रति ॥ ४ ॥ स्त्रीजातिश्च कतिविधा भक्तः कतिविधः प्रभो ॥ ब्रह्मांडं च कतिविधं वदनं च किमात्मकम् ॥ ५ ॥ किं नित्यं कृत्रिमं किंच ब्रूहि सर्वक्रमेण च ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संध्या पूतः सदा विप्रः कुरुते मम सेवनम् ॥ ६ ॥ नित्यं भुंक्ते मत्प्रसादमनिवेद्य कदाचन ॥ अन्नं विष्टा जलं मूत्रं यद्विष्णो रनिवेदितम् ॥ ७ ॥ विष्णुप्रसादभोजी च जीवन्मुक्तश्च ब्राह्मणः ॥ नित्यं तपस्या निरतः शुचिः शांतश्च शास्त्रवित् ८ व्रततीर्थाश्रितो धर्मानानाध्यापनसंयुतः ॥ विष्णुमंत्रं गृहीत्वा च कृत्वा च गुरुसेवनम् ॥ ९ ॥ गृहीत्वा तदनुज्ञां च पश्चाद्भवति संगृही ॥ दक्षिणां नित्यपूजानां गुरुवे च निवेदयेत् ॥ १० ॥ गुरुणां पोषणं नित्यं कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ सर्वेषामपि वंद्यानां पिता चैव महान् गुरुः ॥ ११ ॥ पितुः शतगुणैर्माता मातुः शतगुणैः सुरः ॥ मंत्रदस्तं त्रदश्चैव सुराणां च चतुर्गुणः ॥ १२ ॥ नारायणश्च भगवान् गुरुः प्रत्यक्ष ईश्वरः ॥ उद्देशे दीयते तस्मै सुरायेति श्रुतौ श्रुतम् ॥ १३ ॥ प्रत्यक्षभोक्ता स्वगुरुः स्वयं देही जनार्दनः ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्वैश्वर्येशिवः ॥ १४ ॥ गुरौ च सर्वदेवाश्च तिष्ठन्ति सततं मुदा ॥ गुरौ तुष्टे हरिस्तुष्टो यस्मिंस्तुष्टे च देवताः ॥ १५ ॥ गुरुः पुत्रसमं स्नेहं शिष्येषु न करिष्यति ॥ लभते ब्रह्म हत्यां च भुंक्ते कृत्वा च नाशिषम् ॥ १६ ॥ स्वधर्मनिरतो विप्रो ब्राह्मणश्च सदा शुचिः ॥ विष्णुसेवी सदा विप्रस्तदन्योऽप्यशुचिः सदा ॥ १७ ॥ ब्राह्मणो वृषवाहश्च शूद्राणां सुपकारकः ॥ ब्राह्मणो देवलश्चैव संध्याहीनश्च दुर्बलः ॥ १८ ॥ ब्राह्मणश्च दिवा शायी शूद्रश्चाद्वान्न भोजकः ॥ शूद्राणां शिवदाही च ते च शूद्रसमाद्विजाः ॥ १९ ॥ शालग्राममहामंत्रं कृत्वा पूजां विधानतः ॥ भुंक्ते नैवेद्यशेषं च तत्पादोदकमेव च ॥ २० ॥ हरेः पादोदकं पीत्वा तीर्थस्नायी भवेन्नरः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ २१ ॥ सस्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ॥ शालग्रामशिलातोयैर्यो भिषेकं समाचरेत् ॥ २२ ॥ गंगाजलाद्दशगुणं शालग्रामजलं वज्रं ॥ नित्यं भुंक्ते च यो

विप्रोजीवन्मुक्तः सुरैः समः २३ विप्राणां नित्यकृत्यं च विष्णोर्नैवेद्यभोजनं ॥ यत्नेन पूजनं तस्य तत्पादोदकसेवनं २४ नित्यं त्रि
 संध्यं कुरुते भक्त्या च मम पूजनं ॥ एकादश्यां न भुंक्ते च मम वैजन्मवासरे २५ शिवरात्रौ च हेतातश्चिरामनवमीदिने ॥ न च भुंक्ते व
 तोयो हि जीवन्मुक्तो हि स द्विजः ॥ २६ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि तस्य पादेन तानि च ॥ विप्रपादोदकपीत्वा तीर्थस्नाना भवेन्नरः
 ॥ २७ ॥ विप्रपादोदकं किन्नायावत्तिष्ठति मेदिनी ॥ तावत्पुष्करपात्रेषु पिबंति पितरो जलम् ॥ २८ ॥ वह्निवायुसमः पूत
 स्तेजसा आस्करो ममः ॥ यमदूतं यमं चैव स च स्वप्नेन पश्यति ॥ २९ ॥ वैकुण्ठे मोदते सोऽपि पार्षदो हरिणा सह ॥ न भवेत्तस्य पा
 तो हि विप्रस्य हरिसेविनः ॥ ३० ॥ विष्णुमंत्रोपासकश्च स एव वैष्णवो द्विजः ॥ ब्राह्मणो वैष्णवः प्राज्ञो न हितस्मात्परः पुमान् ॥
 ३१ ॥ वेदोक्तो वा पुराणोक्तस्तत्रोक्तो वा मनुः शुचिः ॥ विचारतो गृहीत्वा तं शैवः शाक्तश्च वैष्णवः ॥ ३२ ॥ गुरुवक्त्रा द्विष्णुमंत्रो य
 स्य कर्णो विशत्ययम् ॥ तं वैष्णवं महापूतं प्रवदंति मनीषिणः ॥ ३३ ॥ मंत्रग्रहणमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ भित्वा ब्रह्मांड
 मखिलं यास्यत्येव हरेः पदम् ॥ ३४ ॥ पूर्वान्सप्त परान्सप्त सप्तमातामहादिकान् ॥ सोऽदरानुद्धरेद्भक्तस्तत्प्रसूतत्प्रसूतथा ॥
 ३५ ॥ जपेन्नारायणं क्षेत्रे पुरश्चरणपूर्वकम् ॥ पुरुषाणां सहस्रं च लीलयात्मानमुद्धरेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रग्रहणमात्रेण फलमेतद्
 जेश्वर ॥ पुरश्चरणसंपर्कात् पुरुषाणां शतं शतम् ॥ ३७ ॥ एकांतिको वैष्णवश्च पूसां लक्षं समुद्धरेत् ॥ क्रियाविष्णुपदे यस्य संक
 ल्पाश्च बहिष्कृताः ॥ ३८ ॥ द्विजाः सुरा मम प्राणा भक्तः प्राणात्परः प्रियः ॥ विश्वेषु प्रियपात्रेषु न मे भक्तात्परः प्रियः ॥ ३९ ॥
 ते जीयांसं गुरुं दृष्ट्वा सर्वत्र रक्षितुं क्षमम् ॥ करोति मंत्रग्रहणं तस्माद्गुह्याद्विचक्षणः ॥ ४० ॥ वयोहीना ज्ञानहीना द्विधा हीना त
 ॥ जातिहीना दुरोर्मंत्रं गृहीयात्कदाचन ॥ ४१ ॥ शास्त्रार्थचाक्षतं मंत्रं न गृहीयात्कदाचन ॥ मुख्यादाश्च महोनाच्चपि

तुः संन्यासिनस्तथा ॥ ४२ ॥ रोगिणो वंशहीनाश्च भार्याहानास्तथैव च ॥ मंत्रक्षिप्तास्तथा मंत्रं न गृह्णीयात्कदाचन ॥ ४३ ॥ वि
 ष्णुमंत्रं न गृह्णीयाद्विष्णुभक्तिविहीनतः ॥ न च शैवान्न शाक्ताश्च गृह्णीयाद्वैष्णवास्तद्विजातः ॥ ४४ ॥ वयोहीनास्तथा लपायुर्ज्ञान
 हीनादपंडितः ॥ विद्याहीना द्रवेन्मूढो जातिहीनात्क्षयो भवेत् ॥ ४५ ॥ मूर्खान्मूर्खो भवेत्स यो दुःखी स्वाश्रमहीनतः ॥ य
 शोहानिः पितुश्चैव मृत्युः संन्यासिनस्तथा ॥ ४६ ॥ रोगिणो व्याधियुक्तश्चानेर्वंशहीनतः ॥ भार्याहीनोऽपि स्त्रीहीनान्मंत्र
 क्षिप्तास्तु तत्समः ॥ ४७ ॥ विष्णुभक्तिविहीनाश्च भक्तिहीनो भवेन्नरः ॥ शैवाच्छाक्ता द्रुहीत्वा च हरौ भक्तिर्न वर्द्धते ॥ ४८ ॥
 ब्राह्मणो वैष्णवः शुद्धः पक्वान्नं दातुमीश्वरः ॥ पक्वान्नं हरये दातुमक्षमश्चेतरो जनः ॥ ४९ ॥ ओंकारोच्चारणाद्बोमाच्छालग्राम
 शिलार्चनात् ॥ मत्पक्वान्नदानाच्च विप्रादन्यो ब्रजेदधः ॥ ५० ॥ उदासीनादुराचारात् न गृह्णीयान्मनुंसुधीः ॥ देवाद्यदि च गृ
 ह्णीयाद्वनहीनो भवेत्ध्रुवम् ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणानां सदा भक्ष्यं हविष्यं च निरामिषम् ॥ आमिषस्य परित्यागात्सूर्यवत्तेजसा भवे
 त् ॥ ५२ ॥ नित्यं नूतनभांडेन कर्तव्यः पाक एव च ॥ अथवा पक्षपर्यंतं ततस्त्याज्यं मनीषिभिः ॥ ५३ ॥ स्थानं सुसंस्कृतं कृत्वा
 पाकं निर्वृत्य पूजकः ॥ स्थाने परिष्कृते विप्रो दत्त्वा मत्पक्वान्नं च भक्तिः ॥ ५४ ॥ तदानिवेद्य भुंक्ते च दत्त्वा विप्राय सादरम् ॥ अनि
 वेद्यं च भुक्त्वा च सुरापीति भवेद्विजः ॥ ५५ ॥ चंद्रसूर्योपरागो वैवाशांचैव मृतजातयोः ॥ स्पृष्टेनाशुचिना सद्यः पाकभांडं परित्य
 जेत् ॥ ५६ ॥ भ्रष्टद्रव्यं तथा न च धृत्वा धौते च वाससी ॥ पादप्रक्षालनं कृत्वा भुंक्ते स्थाने परिष्कृते ॥ ५७ ॥ द्विर्भोजनं न कर्त
 व्यं स्थिते सूर्योदयादिभिः ॥ निष्फलं तद्रवेत्कर्म भुक्त्वा च नरकं व्रजेत् ॥ ५८ ॥ यात्रायुद्धं न दीतीरं पुनर्भोजनमैथुने ॥ वर्ज
 येत् श्राद्धदिवसे हविष्याशीचसंयमी ॥ ५९ ॥ द्विजाय विष्णुभक्ताय पात्रं दद्याद्बुधाय च ॥ वृषलीपतये चैव न दद्याच्छूद्राय

जिने ॥ ६० ॥ संध्याहीनायदुष्टायवृषवाहाययत्नतः ॥ शुक्रविक्रयिणेचैवदेवलायकदावन ॥ ६१ ॥ प्रदत्तपात्रमेतेभ्योब्रा
ह्मणोनरकंव्रजेत् ॥ पात्रंभुक्कातद्विवसेमैथुनान्नरकंव्रजेत् ॥ ६२ ॥ सर्वेभ्यःपातकीतातकन्याविक्रयकारकः ॥ मूल्यगृही
त्वायोदयात्समहारौरवंव्रजेत् ॥ ६३ ॥ कन्यालोमप्रमाणांतवर्षचपितृभिःसह ॥ कुंभीपाकेपच्यतेचपुत्रश्चापिपुरोहितः
॥ ६४ ॥ तस्मात्कन्यांसुपुत्रायदानंकुर्याद्विचक्षणः ॥ शूद्रवद्ब्राह्मणेभ्यश्चनैवतद्वंशजायच ॥ ६५ ॥ विप्रवैष्णवयोर्धर्मःक
थितश्चव्रजेश्वर ॥ यदुक्तंचपुराणैश्चतुर्भिःश्रुतिभिस्तथा ॥ ६६ ॥ द्विजार्चनंक्षत्रियाणांतथानारायणार्चनम् ॥ राज्या
नांपालनंचैवरणेनिर्भयतातथा ॥ ६७ ॥ नित्यंदानंब्राह्मणेभ्यःशरणागतरक्षणम् ॥ पुत्रतुल्यंप्रजानांचदुःखिनांपरिपा
लनम् ॥ ६८ ॥ शस्त्रास्त्राणांचनैपुण्यंरणेशौडीर्यमेवच ॥ तपश्चधर्मकृत्यंचयत्नतःकुरुतेसदा ॥ ६९ ॥ पंडितंनीतिशास्त्रज्ञं
नित्यंचपरिपालयेत् ॥ नियोजयेत्सभामध्येनित्यंसद्भिश्चसंयुते ॥ ७० ॥ हस्त्यश्वरथपादातंसेनांगंचचतुष्टयम् ॥ पालये
द्यत्नतो नित्यंयशस्वीचप्रतापवान् ॥ ७१ ॥ रणेनिमंत्रितश्चैवदानेनविमुखोभवेत् ॥ रणेवायस्त्यजेत्प्राणान्तस्यस्वर्गा
यशस्करः ॥ ७२ ॥ वैश्यानामपिवाणिज्यमीश्वरःकृषिपालने ॥ विप्रदेवार्चनंदानंतपस्याव्रतसेवनम् ॥ ७३ ॥ विप्राणा
मर्चनंनित्यंशूद्रधर्मोविधीयते ॥ तत्कृषीतद्वनग्राहोशूद्रांङ्गालतांव्रजेत् ॥ ७४ ॥ गृध्रःकोटिसहस्राणिशतजन्मानिसूकरः ॥
श्वापदःशतजन्मानिशूद्रोविप्रधनापहः ॥ ७५ ॥ यःशूद्रोब्राह्मणीगामीमातृगामीसपातकी ॥ कुंभीपाकेपच्यतेसयावद्वै
ब्रह्मणःशतम् ॥ ७६ ॥ कुंभीपाकेतप्ततैलेभुक्तःसर्पैरहर्निशम् ॥ शब्दंचविकृताकारंकुरुतेयमताडनात् ॥ ७७ ॥ ततश्चांङ्ग
कयोनिःस्यात्सप्तजन्मसुपातकी ॥ सप्तजन्मसुसर्पश्चजन्मदौकाःसप्तजन्मसु ॥ ७८ ॥ जन्मकोटिसहस्रंचविष्टायांजाय

कामः ॥ पुंश्चलीनां योनिः कृमिः स भवेत्सप्तजन्मसु ॥ ७९ ॥ गवां वृणः कृमिः स्याच्च पातकी सप्तजन्मसु ॥ योनौ यो नौ भ्रम
 त्येवं न पुनर्जायते नरः ॥ ८० ॥ संन्यासिनां च यो धर्मो मन्मुखाच्च निशामय ॥ दंडग्रहणमात्रेण नरो नारायणो भवेत् ॥
 ॥ ८१ ॥ पूर्वकर्माणि दग्ध्वा च परकर्म निवृत्तनम् ॥ कुरुते चिंतयेन्मां च त्वायाति मम मंदिरम् ॥ ८२ ॥ संन्यासिनः पदः स्पर्शा
 त्सद्यः पूता वसुंधरा ॥ सद्यः पुनर्नितीर्था निवैष्णवस्य यथा व्रज ॥ ८३ ॥ संन्यासिनश्च स्पर्शेन निष्पापो जायते नरः ॥ भुक्त्वा
 संन्यासिनं लोकश्चाश्वमेधफलं लभेत् ॥ ८४ ॥ नत्वा च कामतो दृष्ट्वाराजसूयफलं लभेत् ॥ फलं संन्यासिनां तु त्यंयती
 नां ब्रह्मचारिणाम् ॥ ८५ ॥ संन्यासी याति सायान्हेक्षुधितो गृहिणां गृहम् ॥ स दन्नं वा कदन्नं वा तदन्नं नैव वर्जयेत् ॥ ८६ ॥
 न याचते च मिष्टान्नं न कुर्यात्कोपमेव च ॥ निर्धनं गृहणं कुर्यादेकवासानिरीहितः ॥ ८७ ॥ शीतग्रीष्मे समानश्च लोभमोह
 विवर्जितः ॥ तत्र स्थित्वैकरात्रं च प्रातरन्यत्स्थलं व्रजेत् ॥ ८८ ॥ यानमारोहणं कृत्वा गृहीत्वा गृहिणो धनम् ॥ गृहं
 कृत्वा गृहीरम्यात्स्वधर्मात्पतितो भवेत् ॥ ८९ ॥ कृत्वा च कृषिवाणिज्यं कुवृत्तिं कुरुते च यः ॥ स संन्यासी त्दृताचारः स्वध
 र्मात्पतितो भवेत् ॥ ९० ॥ अशुभं च शुभं वापि स्वकर्म कुरुते यदि ॥ बहिष्कृतः स्वधर्मावाप्युपहास्यश्च वै भवेत् ॥ ९१ ॥
 ब्राह्मणीपतिर्हीनाया भवेन्निष्कामिनी सदा ॥ एकभुक्तादिनां ते सा हविष्यान्नरता सदा ॥ ९२ ॥ न धत्ते दिव्यवस्त्रं च गं
 धद्रव्यं सुतैलकम् ॥ स जंच चंदनं चैव शंखसिंदूरभूषणम् ॥ ९३ ॥ त्यक्त्वामलिनवस्त्रास्यान्नित्यं नारायणं स्मरेत् ॥ ना
 रायणस्य सेवां च कुरुते नित्यमेव च ॥ ९४ ॥ तन्नामोच्चारणं शश्वत्कुरुते न न्यभक्तिः ॥ पुत्रतुल्यं च पुरुषं सदा पश्यति धर्मतः
 ॥ ९५ ॥ मिष्टान्नं न च भुंक्ते सान् कुर्याद्विभवं व्रज ॥ एकादश्यां न भोक्तव्यं कृष्णजन्माष्टमीदिने ॥ ९६ ॥ श्रीरामस्य न वन्यां

तु शिवरात्रौ पवित्रया ॥ अघोरायां च प्रेतायां चंद्रसूर्योपरागयोः ॥ १७ ॥ अष्टद्वयं परित्यज्य भुज्यते परमेव च ॥ तांबूलं विध
वास्त्रीणां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ १८ ॥ संन्यासिनां च गोमांससुरातुल्यं श्रुतौ श्रुतम् ॥ रक्तशाकं मसूरं च जंबीरं पर्णमेव च
॥ १९ ॥ अलाबुवर्तुलाकारावर्जनीया च तैरपि ॥ पर्यकशायिनी नारी विधवा पातयेत्पतिम् ॥ १०० ॥ यानमारोहणं कृत्वा वि
धवानरकं व्रजेत् ॥ न कुर्यात्केशसंस्कारं गात्रसंस्कारमेव च ॥ ११ ॥ केशवेणी जटारूपं तत्क्षौरं तीर्थकं विना ॥ तैलाभ्यंगं न कुर्वी
त न हि पश्यति दर्पणम् ॥ २ ॥ मुखं च परपुंसां च यात्रां नृत्यं महोत्सवम् ॥ नर्तकं गायनं चैव सुवेषं पुरुषं शुभम् ॥ ३ ॥ शृणुयाच्च
सतां धर्मसामवेदनिरूपणम् ॥ परमार्थं परंचैव निबोध कथयामिते ॥ ४ ॥ अध्यापनमध्ययनं शिष्याणां परिपालनम् ॥ गुरु
णां सेवनं नित्यं द्विजदेवार्चनं तथा ॥ ५ ॥ सिद्धांतशास्त्रनैपुण्यं भावनं स्वात्मतोषणम् ॥ व्याख्यानं परिशुद्धं च ग्रंथाभ्यस्तं च सत
तम् ॥ ६ ॥ व्यवस्थापरिशुद्ध्यर्थं विचारो वेदसंमतः ॥ शास्त्रार्थाचरणं चैव कर्तव्यं स्वयमेव च ॥ ७ ॥ देवान्निहकेषु नैपुण्यं वेदा
चरणमीप्सितम् ॥ वेदोक्तभक्षणं चैव पवित्राचरणं सदा ॥ ८ ॥ पतिव्रतानां यंधर्मतन्निबोध व्रजेश्वर ॥ नित्यं तु भर्तव्यैस्सु
क्यात्तत्पादोदकमीप्सितम् ॥ ९ ॥ भक्तिभावेन सततं भोक्तव्यं तदनुज्ञया ॥ व्रतंतपस्यां देवार्चां परित्यज्य प्रयत्नतः ॥ १० ॥
कुर्याच्चरणसेवां च स्तवनं परितोषणं ॥ तदा ज्ञारहितं कर्म न कुर्याद्द्वैरतः सती ॥ ११ ॥ नारायणात्परं कान्तं ध्यायते सततं सती ॥ परं पुं
सा परंचैव सुवेषपुरुषं परम् ॥ १२ ॥ यात्रामहोत्सवं नृत्यं नर्तकं गायनं व्रज ॥ परक्रोडां च सततं न हि पश्यति सुव्रता ॥ १३ ॥ यद्ग
क्ष्यं स्वामिनां नित्यं तदेव मपि योषिताम् ॥ न हित्यजेत्तु तत्संगं क्षणमेव च सुव्रता ॥ १४ ॥ उत्तरेनोत्तरं दद्यात्स्वामिनां पतिव्रता
॥ अकोपं कुरुते शुद्धाताडिताचापिकोपतः ॥ १५ ॥ क्षुधितं भोजयेत्कान्तं दद्यात्पानं च भोजनं ॥ न बोधयेत्तन्निद्रालुं प्रेरयेन्नैव क

पु ॥ १६ ॥ पुत्राणां च शतगुणं स्नेहं कुर्यात्पतिं सती ॥ पतिर्विधुर्गतिर्भर्ता दैवतं कुलयोषितः ॥ १७ ॥ शुभं दृष्ट्वा सुधातुल्यं कांतं प
 श्याते सुंदरी ॥ सस्मितं वदनं कृत्वा भक्तिभावेन यत्नतः ॥ १८ ॥ पुरुषाणां सहस्रं च सती स्त्री च समुद्धरेत् ॥ पतिः पतिव्रतानां च मु
 च्यते सर्वपातकात् ॥ १९ ॥ नास्ति तेषां कर्मभोगः सतीनां व्रततेजसा ॥ तथा सार्द्धं च निष्कर्मो मोदते हरिर्मंदिरे ॥ २० ॥ पृथि
 व्यां यानि तीर्थानि सतीपादेषु तान्यपि ॥ तेजश्च सर्वदेवानां मुनीनां च सतीषु च ॥ २१ ॥ तपस्विनां तपः सर्वव्रतीनां यत्फलं व्रज
 ॥ दाने फलं यद्वा तृणां तत्सर्वं तासु संततम् ॥ २२ ॥ स्वयं नारायणः शंभुर्विधाता जगतामपि ॥ सुराः सर्वे च मुनयो भीतास्ता
 भ्यां च संततम् ॥ २३ ॥ सतीनां पादरजसा सद्यः पूता वसुंधरा ॥ पतिव्रतानमस्कृत्वा मुच्यते पातकान्नरः ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यं भ
 र्मसात्कर्तुं क्षणे नैव पतिव्रता ॥ स्वतेजसा समर्था सामहा पुण्यवती सदा ॥ २५ ॥ सतीनां च पतिः साधुः पुत्रो निःशंक एव च ॥ न
 हितस्य भयं किंचिद्देवेभ्यश्च यमादपि ॥ २६ ॥ शतजन्म पुण्यवतां गोहेजाता पतिव्रता ॥ पतिव्रता प्रसूः पूता जीवन्मुक्तः पि
 ता तथा ॥ २७ ॥ सती स्त्री प्रातरुत्थाय त्वक्त्वा चरात्रिवाससम् ॥ भर्तारं च नमस्कृत्य करोति स्तवनं मुदा ॥ २८ ॥ गृहकार्यं ततः
 कृत्वा स्नात्वा धौते च वाससी ॥ गृहीत्वा शुक्लपुष्पं च भक्तिः पूजयेत्पतिम् ॥ २९ ॥ स्नापयित्वा सपूतेन जलेन निर्मलेन च ॥ तस्मै
 दत्वा धौतवस्त्रं तत्पादौ क्षालयेन्मुदा ॥ ३० ॥ आसने वासपित्वा च दत्वा भाले च चंदनम् ॥ सर्वांगलेपनं कृत्वा दत्वा माल्यंगलेऽपि च
 ॥ ३१ ॥ सामवेदोक्तमंत्रेण भोगद्रव्यैः सुधोपमैः ॥ संपूज्य भक्तिः कांतं स्तुत्वा च प्रणमेन्मुदा ॥ ३२ ॥ ओं नमः कांताय शांताय सर्व
 देवाश्रयाय स्वाहा ॥ इत्यनेनैव मंत्रेण दत्वा पुष्पं च चंदनम् ॥ ३३ ॥ पाद्यार्घ्यधूपदीपौ च वस्त्रनैवद्यमुत्तमम् ॥ जलं सुवासितं शुद्धं
 तांबूलं च सुवासितं ॥ ३४ ॥ दत्वा स्तोत्रं पठेद्यत्कृतं वै पाठय मेव च ॥ ओं नमः कांताय भर्त्रे च शिरोऽर्च्यं द्रव्यं रूपिणे ॥ ३५ ॥ नमः

रु.ज.उ.
॥ ५३ ॥

अ० ८४

शांतायदांतायसर्वदेवाश्रयायच ॥ नमोब्रह्मस्वरूपायसतीप्राणपरायच ३६ नमस्यायचपूज्यायहृदाधारायतेनमः ॥ पंच
प्राणाधिदेवायचक्षुषस्तारकायच ३७ ज्ञानाधारायपत्नीनांपरमानंदरूपिणे ॥ पतिर्ब्रह्मापतिर्विष्णुःपतिरेवमहेश्वरः ३८
पतिश्चानिर्गुणाधारोब्रह्मरूपनमोस्तुते ॥ क्षमस्वभगवन्दोषंज्ञानाज्ञानकृतंचयत् ॥ ३९ ॥ पत्नीबंधोदयासिंधोदासीदोषंक्षम
स्वमे ॥ इदंस्तोत्रंमहापुण्यंसृष्ट्यादौपद्मयाकृतम् ४० सरस्वत्याचधरयागंगयाचपुराव्रज ॥ सावित्र्याचकृतंपूर्वब्रह्मणेचा
पिनित्यशः ४१ पार्वत्याचकृतंभक्त्याकैलासेशंकरायच ॥ मुनीनांचसुराणांचपत्नीभिश्चकृतंपुरा ४२ पतिव्रतानांसर्वासांस्तो
त्रमेतच्छुभावहम् ॥ इदंस्तोत्रंमहापुण्यंयाशृणोतिपतिव्रता ४३ नरोन्योवापिनारीवालभतेसर्ववांच्छितम् ॥ अपुत्रोलभ
तेपुत्रंनिर्धनोलभतेधनम् ॥ ४४ ॥ रोगीचमुच्यतेरोगाद्बद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ पतिव्रताचस्तुत्वाचतीर्थस्नानफलंलभेत्
॥ ४५ ॥ फलंचसर्वतपसांव्रतानांचव्रजेश्वर ॥ इदंस्तुत्वानमस्कृत्वाभुंक्तेसातदनुज्ञया ॥ ४६ ॥ उक्तःपतिव्रताधर्मो गृहि
णांश्रूयतांव्रज ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०भगवन्नंदसंवादेऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवा
च ॥ ॥ द्विजदेवार्चनंचैवकरोतिसततंगृही ॥ स्वधर्माचरणंचैवचातुर्वर्ण्यंचनित्यशः ॥ १ ॥ कुर्वतिगृहिणामाशांसर्वदेवा
दयस्तथा ॥ अकृत्वातिथिपूजांचगृहस्थश्चसदाशुचिः ॥ २ ॥ पितरःकर्मकालेचतिथिकालेचदेवताः ॥ सर्वगृहस्थमायां
तिनिपानमिवधेनवः ॥ ३ ॥ समायातिप्रयत्नेनसायान्हेक्षुधितोऽतिथिः ॥ पूजांकृत्वाशिषंलब्ध्वाप्रयातिगृहिणोगृहात्
॥ ४ ॥ अकृत्वातिथिपूजांचगृहीभवतिपातकी ॥ त्रैलोक्यजनिंतपापंलभतेनात्रसंशयः ॥ ५ ॥ अतिथिर्यस्यभग्नशोगू
प्रतिनिवर्तते ॥ पितरस्तस्यदेवाश्चवन्हयश्चतथैवच ॥ ६ ॥ निराशाःप्रतिगच्छंतिगृहिणोतिथयोगृहात् ॥ स्त्रीघ्नैर्गोघ्नैः

॥ ५३ ॥

६॥ तत्रैश्वर्याद्यैर्गुरुतल्पगैः ॥ ७ ॥ तुल्यदोषो भवत्येव येनातिथिरनर्चितः ॥ स्वात्मनः पातकं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति ॥
 ८ ॥ तस्मात्कृत्वा सर्वसेवां देवादींश्च शुभाशयः ॥ पोष्याणां भरणं कृत्वा पश्चाद्भुक्ते स धर्मवित् ॥ ९ ॥ यस्य माता गृहे नास्ति
 भार्या च पुंश्चली तथा ॥ अरण्यं तेन गंतव्यं अरण्याद्दुःखदं गृहम् ॥ १० ॥ पतिं द्वेष्टि स दातुं शक्तिं विषतुल्यं च पश्यति ॥ ददाति तस्मै
 नाहारं भर्त्सनं कुरुते सदा ॥ ११ ॥ पूजितं मुनितुल्यं च सा च पापीयसी परम् ॥ संततं तृणवन्मत्वा न्यकारं कुरुते सदा ॥ १२ ॥ दु
 र्वाक्रियवन्निनादग्धो मृततुल्यं च जीवति ॥ यावज्जीवनपर्यंतं संप्राप्य दुष्टवंशजाम् ॥ १३ ॥ गृहिणीनां सदाचारं श्रूयतां त
 च्छ्रुतौ श्रुतम् ॥ गृहिणी पतिभक्ता च देवब्राह्मणपूजिता ॥ १४ ॥ सा शुद्धा प्रातरुत्थाय नमस्कृत्य पतिं सुरम् ॥ प्रांगणे मंगलं द
 द्याद्गोमयेन जलेन च ॥ १५ ॥ गृहकृत्यं च कृत्वा च स्नात्वा गत्य गृहं सती ॥ सुरं विप्रं पतिं नत्वा पूजयेद्गृहदेवताम् ॥ १६ ॥ गृहक
 र्त्यं सुनिर्वृत्य भोजयित्वा पतिं सती ॥ अतिथिं पूजयित्वा च स्वयं भुंक्ते सुखं सती ॥ १७ ॥ पुत्रैश्च पूजितस्तातो शिष्यैश्च पूजि
 तो गुरुः ॥ आज्ञया कुरुते कर्म पुत्रः शिष्यश्च भृत्यवत् ॥ १८ ॥ न प्रेरयन् गुरुं तातं पुत्रः शिष्यश्च कर्मसु ॥ पित्रे च गुरवे नित्यं सर्व
 स्वं च समर्पयेत् ॥ १९ ॥ न कुर्यान्न रबुद्धिं च गुरौ पितरि संततम् ॥ कृत्वा च न रबुद्धिं च ब्रह्महत्यां लभेत्ध्रुवम् ॥ २० ॥ मातरं पू
 जयेद्भक्त्या पितुश्चाप्यधिकां तथा ॥ मातुः परं गुरुं चैव पूजयेद्भक्तियोगतः ॥ २१ ॥ पिता माता गुरुर्भार्या शिष्यः पुत्रः सदा क्ष
 मः ॥ अनाथा भगिनी कन्या नित्यं पोष्या गुरुप्रिया ॥ २२ ॥ एवं च कथितं तात सर्वेषां धर्ममुत्तमम् ॥ स्त्रीजातिर्वास्तु बीशुद्धा
 ताश्च सर्वाः पतिव्रताः ॥ २३ ॥ सर्वा जातिरेकविधा चादौ सृष्टा च ब्रह्मणा ॥ ताः सर्वाः प्रकृतेरंशाः पवित्राः पंडिताधिकाः ॥
 २४ ॥ केदारकन्याशापेन सहि धर्मः क्षयंगतः ॥ तदा कोपेन धात्रा च कृत्या स्त्री च विनिर्मिता ॥ २५ ॥ कृत्या स्त्री त्रिविधा जा

तिर्ब्रह्मणानिर्मितापुरा ॥ उत्तमाप्रथमासाचमध्यमाचाधमाव्रज ॥ २६ ॥ उत्तमापतिभक्तासाकिंचिद्धर्मसमन्विता ॥ प्रा
 णांतेपिनकुरुतेतंजारमयशस्करम् ॥ २७ ॥ पूजयेत्सायथाकांतंतथादेवद्विजातिथीन ॥ वतानिचोपवासांश्चकुरुतेसर्वपू
 जनम् ॥ २८ ॥ गुरुणारक्षितायत्नाज्जारंचनभजेद्भयात् ॥ साकृन्निमामध्यमाचयथाकिंचित्पतिभजेत् ॥ २९ ॥ स्या
 नंनास्तिक्षणंनास्तिनास्तिप्रार्थयितानरः ॥ तेनहेनंदतासांचसतीत्वमुपजायते ॥ ३० ॥ अधमापरमादुष्टात्पंतासदृशजा
 तथा ॥ अधर्मशीलादुःशीलादुर्मुखाकलहान्विता ॥ ३१ ॥ पतिंभर्त्सयतेनित्यंजारंचसेवतेसदा ॥ दुःखंददातिकान्ता
 यविषतुल्यंचपश्यति ॥ ३२ ॥ जारद्वारमुपायेनहंतिकांतंमनोहरम् ॥ धर्मिष्ठंचवरिष्ठंचगरिष्ठंचमहीतले ॥ ३३ ॥
 कामदेवसमंचापिजारंपश्यतिकामतः ॥ शुभदृष्ट्याकटाक्षेणशश्वत्पापीयसीमुदा ॥ ३४ ॥ सुवेषंपुरुषंदृष्ट्वायुवानरं
 तिशरकम् ॥ योनिःक्लिद्यतिनारीणांकामिनीनानिरंतरम् ॥ ३५ ॥ ददातिभर्त्रेनीहारंविषोक्तिंवक्तिसंततम् ॥ अ
 धर्मंचिंतयेच्छश्वज्जारंचपरमंमुदा ॥ ३६ ॥ गुरुभिर्भर्त्सितासाचरक्षिताचशतेनच ॥ तथापिजारंकुरुतेनापिसाध्या
 नृपैरपि ॥ ३७ ॥ नास्तितस्याःप्रियंकिंचित्सर्वकार्यवशेनच ॥ गावस्तृणमिवारण्येप्रार्थयन्तिनवंनवम् ॥ ३८ ॥ वि
 द्युदाभाजलेखातस्याःप्रीतिस्तथैवच ॥ अधर्मयुक्तासततंकपटंवक्तिनिश्चितं ॥ ३९ ॥ व्रतेतपसिधर्मंचनमनोगृहकर्मणि ॥
 नगुरौनचदेवेषुजारेस्निग्धंचंचलम् ॥ ४० ॥ स्त्रीजातित्रिविधानांचकथाचकथितामया ॥ भक्तानांत्रिविधानांचलक्षणं
 श्रूयतामिति ॥ ४१ ॥ तृणशय्यारतोभक्तोमन्त्रामगुणकीर्तिषु ॥ मनोनिवेशयेत्यक्त्वासंसारसुखकारणम् ॥ ४२ ॥ ध्याय
 तैमत्पदाब्जंचपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ अहैतुर्कांतस्मदेवासांकलमरहिवरुचय ॥ ४३ ॥ सर्वसिद्धिंनवांछितितेऽणिमादिकमीप्सि

॥ ब्रह्मत्वममरत्वं वासुरत्वं सुखकारणं ॥ ४४ ॥ दास्यं विना न होच्छंति सलोक्यादिचतुष्टयं ॥ नैव निर्वाणमुक्तिं च सुधा
 पानमभीप्सितं ॥ ४५ ॥ वाञ्छंति निश्चलां भक्तिं मदीयामनुलामपि ॥ स्त्रीपुंविभेदो नास्त्येवं सर्वजीवेषु भिन्नता ॥ ४६ ॥ ते
 षां सिद्धेश्वराणां च प्रवराणां त्रिजेश्वर ॥ क्षुत्पिपासादिकं निद्रां लोभमोहादिकरिपुं ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा दिवानिशं मां च ध्यायंते च
 दिगंबरः ॥ समद्रुक्तमोनंदश्रूयतां मध्यमादिकं ॥ ४८ ॥ नासक्तः कर्मसु गृही पूर्वप्राक्तनतः शुचिः ॥ करोति सततं कर्म पूर्वक
 र्म निवृत्तनं ॥ ४९ ॥ न करोत्यपरं यत्नात्संकल्पपरहितः स च ॥ सर्वकृष्णस्य यत्किंचिन्नाहं कर्ता च कर्मणः ॥ ५० ॥ कर्मणा मन
 सा वाचा सततं चिंतयेदिति ॥ न्यूनभक्तश्च न्यूनः स च प्राकृतिकः श्रुतौ ॥ ५१ ॥ यमं वायमदूतं वा स्वप्नेन च न पश्यति ॥ पुरुषा
 णां सहस्रं च पूर्वभक्तः समुद्धरेत् ॥ ५२ ॥ पुंसां शतं मध्यमश्च तच्चतुर्थं च प्राकृतः ॥ भक्तश्च त्रिविधस्तातकथितश्च तवाज्ञया ॥
 ॥ ५३ ॥ ब्रह्मांडरचनाख्यानं श्रूयतां सावधानतः ॥ ब्रह्मांडरचनार्थं च भक्ता जानांतियत्नतः ॥ ५४ ॥ मुनयश्च सुराः संतः किं
 चिज्जानांति दुःखतः ॥ जानामि विश्वं सर्वार्थं ब्रह्मानंतो महेश्वरः ॥ ५५ ॥ धर्मः स नत्कुमारश्च नरनारायणवृषी ॥ कपिलश्च ग
 णेशश्च दुर्गालक्ष्मीः सरस्वती ॥ ५६ ॥ वेदाश्च वेदमाता च सर्वज्ञा राधिका स्वयम् ॥ एते जानांति विश्वार्थं नान्यो जानाति कश्चन
 ॥ ५७ ॥ वैष्ण्वार्थं च सुधियः सर्वे विज्ञातुमक्षमाः ॥ नित्याकाशो यथात्मा च तथा नित्यादिशो दश ॥ ५८ ॥ यथानित्या च प्रकृ
 तिस्तथैव विश्वगोलकः ॥ गोलोकश्च यथानित्यस्तथा वैकुण्ठ एव च ॥ ५९ ॥ एकदामपि गोलोके रासे नित्यं प्रकुर्वति ॥ आ
 विर्भूता च वामांगाद्वाला षोडशवार्षिकी ॥ ६० ॥ श्वेतचंपकवर्णाभा शरच्चंद्रसमप्रभा ॥ अतीव सुंदरी रामारमणीनां परावरा
 ॥ ६१ ॥ ईषद्दास्यप्रसन्नास्या कोमलांगी मनोहरा ॥ बन्धि शुद्धांशुकाधाना रत्नाभरणभूषिता ॥ ६२ ॥ यथा जलदपंक्तिश्च

बलाकाभिर्विभूषिता ॥ सिंदूरविंदुनाचारुचंद्रचंदनविंदुभिः ॥ ६३ ॥ कस्तूरीविंदुभिः सार्धं सीमंताधःस्थलोज्ज्वला ॥ अमू-
ल्यरत्ननिर्माणसुस्निग्धकिरणोज्ज्वला ॥ ६४ ॥ रत्नकुंडलयुग्मेन गंडस्थलसमुज्ज्वला ॥ कुंकुमालक्तकस्तूरीचारुचंदनपत्र-
कैः ॥ ६५ ॥ विचित्रैश्चमुचित्रैश्चसुकपोलस्थलोज्ज्वला ॥ खगेंद्रचंचुविजितनासामौक्तिकशोभिता ॥ ६६ ॥ गजेंद्रगंडनि-
र्मुक्तमुक्ताभूषणभूषिता ॥ शुक्तयाविमुक्तमुक्ताभदंतपंक्तिमनोहरा ॥ ६७ ॥ वलिताकलितातीवपक्वविंबधरावरा ॥ शश्व-
त्पूर्णदुर्निदास्यापद्मनिंदितलोचना ॥ ६८ ॥ कृष्णसारनिभोद्भिन्नसुचारुकज्जलोज्ज्वला ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणकेयूरकंक-
णोज्ज्वला ॥ ६९ ॥ मणींद्रराजिराजीभिः शंखयुग्मकरोज्ज्वला ॥ रत्नांगुलीयकैरेभिरमृतांगुलिभूषिता ॥ ७० ॥ रत्नेंद्ररा-
जराजेन कृष्णन्मंजीररंजिता ॥ रत्नपाशकराजीभिः पादांगुलिविराजिता ॥ ७१ ॥ सुंदरालक्तरागेण चरणाधःस्थलोज्ज्व-
ला ॥ गजेंद्रगामिनीरामाकामिनीवामलोचना ॥ ७२ ॥ मांददर्शकटाक्षेण रमणीरमणोत्सुका ॥ रासेसंभूय रामासादधा-
रपुरतोमम ॥ ७३ ॥ तेन राधासमाख्याता पुराविद्धिः प्रपूजिता ॥ प्रहृष्टा प्रकृतिश्चास्यास्तेन प्रकृतिरीश्वरी ॥ ७४ ॥ शक्ता-
स्यात्सर्वकार्येषु तेन शक्तिः प्रकीर्तिता ॥ सर्वाधारा सर्वरूपा मंगलार्हा च सर्वतः ॥ ७५ ॥ सर्वमंगलदक्षा सा तेन स्यात्सर्वमंग-
ला ॥ वैकुण्ठे सामहालक्ष्मीमूर्तिभेदे सरस्वती ॥ ७६ ॥ प्रसूयवेदान्विदिता वेदमाता च सा सदा ॥ सा वित्री सा च गायत्री धा-
त्री त्रिजगतामपि ॥ ७७ ॥ सुरासंहृत्य दुर्गचसादुर्गा च प्रकीर्तिता ॥ तेजसः सर्वदेवानां माविर्भूता पुरासती ॥ ७८ ॥ तेनाद्य-
प्रकृतिर्ज्ञेया सर्वासुरविमर्दिनी ॥ सर्वानंदा च सानंदा दुःखदारिद्र्यनाशिनी ॥ ७९ ॥ शत्रूणां भयदात्री च भक्तानां भयहारिणी
॥ रक्षकन्या सती सा च शैलजा तेति पार्वती ॥ ८० ॥ सर्वाधारस्वरूपा सा कलया सा वसुंधरा ॥ कलया तुलसी गंगा कलया स

णापितः ॥ ८१ ॥ सृष्टिकरोमिचययातातशक्त्यापुनःपुनः ॥ दृष्टांतरासमध्यस्थाममक्रीडातयासह ॥ ८२ ॥ बभूवसु
 चिरंतातयावद्वैब्रह्मणःशतं ॥ अत्यद्भुतंकौतुकंचमहाशृंगारमीप्सितं ॥ ८३ ॥ तयोर्द्वयोर्धर्मराशिःसुखावरासमंडले ॥ त
 स्मान्मनोहरंजज्ञेनाम्नाकारसरोवरं ॥ ८४ ॥ पपातधर्मधाराधोवेगेनविश्वगोलके ॥ बभूवजलपूर्णचब्रह्मांडानांच
 गोलकं ॥ ८५ ॥ जलपूर्णपुरासर्वसृष्टिशून्यंवजेश्वर ॥ शृंगारान्तेचतस्यांचवीर्याधानंमयाकृतं ॥ ८६ ॥ दधारगर्भसाराधा
 यावद्वैब्रह्मणःशतं ॥ सुखावसातदंतैचडिभंचपरमाद्भुतं ॥ ८७ ॥ चुकोपदेवीतंदृष्टारुरोदविषसादसा ॥ पादेनप्रेरयामासत
 मधोविश्वगोलके ॥ ८८ ॥ सपपातजलेतातसर्वाधारोमहान्विराट् ॥ दृष्टापत्यंजलस्थंचमयाशप्ताचसापुरा ॥ ८९ ॥
 अनपत्याचसाराधामच्छापेनपुराविभो ॥ तेनप्रभूताक्रमतोदुर्गालक्ष्मीःसरस्वती ॥ ९० ॥ चतस्रःपरिपूर्णास्ताःप्रसूता
 श्रमुनिश्चितं ॥ देव्योऽन्याश्चापिकामिन्योताःप्रसूतावजेश्वर ॥ ९१ ॥ कलयाप्रभवंयासांकलांशांशेनवाव्रज ॥ जज्ञेम
 महान्विराडयेनडिभेनकलयाश्रयः ॥ ९२ ॥ अमृतांगुष्ठपीयूषंमयादत्तंपपौचसः ॥ जलेस्थावररूपश्चशेतेचनिजकर्मणः
 ॥ ९३ ॥ उपाधानंजलंतल्पंतस्ययोगबलेनच ॥ तस्यलोभांचकूपानिजलपूर्णानिसंततं ॥ ९४ ॥ प्रत्येकंक्रमतस्तेषुशेतेक्षुद्रवि
 राट्पुनः ॥ सहस्रपत्रंकमलंजज्ञेक्षुद्रस्यनाभितः ॥ ९५ ॥ तत्रजज्ञेवरोब्रह्मातेनायंकमलोद्भवः ॥ तत्राविर्भूयसविधिश्चिंता
 ग्रस्तोबभूवसः ॥ ९६ ॥ कस्माद्देहःकृमातामेपितावाक्चबांधवः ॥ दिव्यंत्रिलक्षवर्षचवभ्रामकमलांतरे ॥ ९७ ॥ ततोदि
 व्यंपंचलक्षंस्मरतपसाचमां ॥ तदामयादत्तमंत्रंजजापकमलांतरे ॥ ९८ ॥ दिव्यसप्तवर्षलक्षंनियतंसंपतःशुचिः ॥ तदाम
 तोवरंलब्ध्वास्मृष्टासृष्टिंचकारसः ॥ ९९ ॥ माययाप्रतिब्रह्मांडेब्रह्माविष्णुशिवात्मकाः ॥ दिक्पालाद्वादशादित्यारुद्राश्चैका

दशापिच ॥ १०० ॥ नवग्रहाष्टोवसवोदेवाः कोटित्रयंतथा ॥ ब्राह्मणक्षत्रविद्शूद्रायक्षगंधर्वकिन्नराः ॥ १ ॥ भूतादयोराक्ष
साध्याप्येवंसर्वेचराचरं ॥ विश्वेविश्वेविनिर्माणस्वर्गाः सप्तक्रमेणच ॥ २ ॥ सप्तसागरसंयुक्तासप्तद्वीपावसुंधरा ॥ कांचनीभू
मिसंयुक्तातमोयुक्तंस्थलंतथा ॥ ३ ॥ पातालाश्चतथासप्तब्रह्मांडमभिरेवच ॥ विश्वेविश्वेचंद्रसूर्यौपुण्यक्षेत्रंचभारतं ॥ ४ ॥
तीर्थान्येतानिसर्वत्रगंगादीनिब्रजेश्वर ॥ यावंतिलोमकूपानिमहाविष्णोःक्रमेणच ॥ ५ ॥ विश्वान्येवहितावंतित्यसंख्याता
निचध्रुवम् ॥ विश्वेषामूर्ध्वभागेचवैकुण्ठश्चनिराश्रयः ॥ ६ ॥ मदिच्छयाविनिर्माणोवेदाः कथितुमक्षमाः ॥ कुयोगिनामदृष्ट
श्चाभक्तानांचविनिश्चितं ॥ ७ ॥ तस्मादुपरिगोलोकः पंचाशत्कोटियोजनः ॥ वायुनाधार्यमाणश्चविचित्रः परमाश्रयः ॥ ८ ॥
अतीवरम्यनिर्माणोनित्यरूपोमदिच्छया ॥ शतशृंगेणशैलेनपुण्यवृंदावनेनच ॥ ९ ॥ सुरासमंडलेनापिनद्याविरजयायुतः ॥
कोटियोजनविस्तीर्णाप्रस्थेनविरजाव्रज ॥ १० ॥ दैर्घ्यतस्यशतगुणंपरितः परमाशुभा ॥ अमूल्यरत्ननिकरैर्ह्रीरमाणिक्य
योस्तथा ॥ ११ ॥ मणीनांकौस्तुभादीनामसंख्यानांमनोहरा ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंतत्रापिप्रतिमांदिरं ॥ १२ ॥ मनोहरंचप्रा
कारमदृष्टंविश्वकर्मणा ॥ गोपीभिर्गोपनिकरैर्वेष्टितंकामधेनुभिः ॥ १३ ॥ कल्पवृक्षैः पारिजातैरसंख्यैश्चसरोवरैः ॥ पुष्पोद्या
नैःकोटिभिश्चसंवृतंरसमंडलं ॥ १४ ॥ वेष्टितंवेष्टितैर्गोपैर्मंदिरैः शतकोटिभिः ॥ रत्नप्रदीपयुक्तैश्चपुष्पतल्पसमन्वितैः ॥
॥ १५ ॥ सुगंधिचंदनामोदैः कस्तुरीकुंकुमान्वितैः ॥ क्रीडोपयुक्तैर्भोगैश्चतांबूलैर्वासितैर्जलैः ॥ १६ ॥ धूपैः सुरभिरम्यैश्चमा
ल्यैश्चरत्नदर्पणैः ॥ रक्षकैरक्षितंशश्वद्राधादासीत्रिकोटिभिः ॥ १७ ॥ अमूल्यरत्नाभरणैर्वन्दिशुद्धांशुकैरपि ॥ लक्षमत्तग
जंजाणांवेष्टितंचबलैः क्रमात् ॥ १८ ॥ नवयौवनसंपन्नैर्हृषीकेशैर्निरुपमैरपि ॥ रम्यंचवर्तुलाकारंचंद्रविंबंयथाव्रज ॥ १९ ॥

अमूल्यरत्नरचितंदशयोजनविस्तृतम् ॥ कस्तूरीकुंकुमैरम्यैःसुगंधिचंदनार्चितं ॥ २० ॥ आवृतंमंगलघटैःफलपल्लव
 संयुतैः ॥ दधिलाजैश्चपणैश्चस्निग्धदूर्वाकुरैःफलैः ॥ २१ ॥ श्रीरामकदलीस्तंभैरसंख्यैश्चमनोहरैः ॥ पट्टसूत्रनिबद्धैश्चस्नि
 ग्धैश्चंदनपल्लवैः ॥ २२ ॥ चंदनासक्तमाल्यैश्चभूषणैश्चविभूषितं ॥ अमूल्यरत्नरचितंशतशृंगमनोहरं ॥ २३ ॥ कोटियोज
 जनमूर्ध्वचद्वैर्दशगुणोत्तरं ॥ शैलप्रस्थपरिमितंपंचाशत्कोटियोजनं ॥ २४ ॥ अतीवकामनीयंचवेदानिर्वचनीयकं ॥ प्रा
 कारमिवतस्यापिगोलोकस्यमनोहरं ॥ २५ ॥ परितोवेष्टितंरम्यंहीरहारसमन्वितं ॥ तत्रचुंदावनंरम्यंयुक्तंचंदनपादपैः ॥
 ॥ २६ ॥ कल्पवृक्षैश्चरम्यैश्चमंदारैःकामधेनुभिः ॥ शोभितंशोभनाढ्यैश्चपुष्पोद्यानैर्मनोहरैः ॥ २७ ॥ क्रीडासरोवरैरम्यैः
 सुरम्यैरतिमंदिरैः ॥ अतीवरम्यंरहसिरासयोग्यस्थलान्वितं ॥ २८ ॥ रक्षितंरक्षकैरम्यैरसंख्यैर्गोपिकागणैः ॥ परितोवर्तुला
 कारंत्रिलक्षयोजनंवरं ॥ २९ ॥ षट्पदध्वनिसंयुक्तंपुंस्कोकिलरुतान्वितं ॥ तत्राक्षयोवटोरम्योरहस्येबहुविस्तृतः ॥ ३० ॥
 सहस्रयोजनोर्ध्वश्चपरितश्चचतुर्गुणः ॥ गोपीनांकल्पवृक्षश्चसर्वज्ञाच्छाफलप्रदः ॥ ३१ ॥ क्रीडान्वितैरावृतश्चराधादासीत्रिल
 क्षकैः ॥ विरजातीरनीराणांवायुनाशीतलेनच ॥ ३२ ॥ पुष्पान्वितेनमंदेनपवित्रश्चसुगंधिना ॥ दासीगणैरसंख्यैश्चचुंदा
 वनविनोदिनी ॥ ३३ ॥ तत्रक्रीडतिराधासाममप्राणाधिदेवता ॥ सेयंश्रीदामशापेनवृषभानुसुताधुना ॥ ३४ ॥ ब्रह्मादिदे
 वैःसिद्धैर्द्रुमैर्नादैःपूजिताव्रज ॥ सिद्धैर्गुणैर्बलैर्बुद्ध्याज्ञानयोगैश्चविद्यया ॥ ३५ ॥ तातसर्वप्रकारेणबंधामत्सदृशीप्रिया ॥
 इत्येवंकथितंनंदब्रह्मांडानांचवर्णनं ॥ यथोचितंपरिमितंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ३६ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै०म०श्रीकृ०भगव
 न्नंदसंवादेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ नंदउवाच ॥ ॥ वर्णानांचचतुर्णांचभक्ष्याभक्ष्यंचसांप्रतं ॥ विपाकं क

मर्णांचैव सर्वेषां प्राणिनामपि ॥ १ ॥ कथयस्व महाभाग कारणानां च कारणं ॥ त्वत्तो न्ययं कंच पृच्छामि नितांतं संतमश्चिरं ॥
॥ २ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ ॥ भक्ष्या भक्ष्यं चतुर्णां च वर्णानां च यथोचितं ॥ वेदोक्तं श्रूयतां तात सावधानं निशामय ॥
॥ ३ ॥ अयः पात्रे पयः पानं गव्यं सिद्धान्नमेव च ॥ भ्रष्टादिकं मधुगुडं नालिकेरोदकं तथा ॥ ४ ॥ फलं मूलं यच्च किंचिदभक्ष्यं
नुरन्नवीत् ॥ दग्धान्नं तप्तसौवीरमभक्ष्यं ब्रह्मनिर्मितं ॥ ५ ॥ नालिकेरोदकं कां स्येतां पात्रे स्थितं मधु ॥ गव्यं च तां पात्र
स्थं सर्वमद्य घृतं विना ॥ ६ ॥ तां पात्रे पयः पानमुच्छिष्टं घृतं भोजनं ॥ दुग्धं सलवणं चैव सद्यो गोमांसभक्षणं ॥ ७ ॥ अभक्ष्यं
मधुमिश्रं च घृतं तैलं गुडं तथा ॥ आर्द्रकं गुडसंयुक्तमभक्ष्यं श्रुतिसंमतं ॥ ८ ॥ पीतशेषजलं चैव माघे च मूलकं तथा ॥ जपा
दिकं च शयनं सदा प्राज्ञः परित्यजेत् ॥ ९ ॥ द्विभाजनं चादेव भोक्तव्यं यो भोजनं तथा ॥ भक्ष्यं च रात्रि शेषे च ध्रुवं प्राज्ञः परित्य
जेत् ॥ १० ॥ पानीयं पायसं चूर्णं घृतं लवणमेव च ॥ स्वस्तिकं गुडकं चैव क्षीरं तक्रं तथा मधु ॥ ११ ॥ हस्ताद्वस्तु गृहीतं च सद्यो
गोमांसमेव च ॥ कर्पूरं रौप्यपात्रस्थमभक्ष्यं श्रुतिसंमतं ॥ १२ ॥ परिवेषणकारी चेद्भोक्तारं स्पृशते यदि ॥ अभक्ष्यं च तदन्नं च
सर्वेषामेव संमतं ॥ १३ ॥ नकुलानां गंडकानां महिषाणां च पक्षिणां ॥ सर्पाणां सूकराणां च गर्दभानां विशेषतः ॥ १४ ॥ मा
र्जाराणां सुगालानां कुक्कुटानां व्रजेश्वर ॥ व्याघ्राणामपि सिंहानां त्याज्यं मांसं नृणां सदा ॥ १५ ॥ जलौकसां च नकाणां गो
धिकानां तथैव च ॥ मंडुकानां कर्कटीनां च चुकानां च निश्चितं ॥ १६ ॥ गवां च चमरीणां च नकलौ मांसभक्षणं ॥ हस्तिनां घो
टकानां च नृणामेव च रक्षसां ॥ १७ ॥ दंशश्च मशकश्चैव मक्षिका च पिपीलिका ॥ अन्येषां च निषिद्धानां लोके वेदे व्रजेश्वर ॥ १८ ॥
वानराणां भलुकानां शरभाणां तथैव च ॥ निषिद्धं मृगनामिनां च गर्दभानां च मांसकं ॥ १९ ॥ अभक्ष्यं महिषीणां च दुग्धं दधि घृ

तसाक्षीत्वं सर्वकर्मणां ॥ ४५ ॥ कुत्रचिद्विवसे ब्रह्मन्त्वांतत्र कुत्रचित्क्षणं ॥ भविष्यसि घनाच्छन्नः सद्यो मुक्तो भविष्यसि ॥ ४६ ॥
 न्यूनातिरिक्ते वर्षे च राहुग्रस्तो भविष्यसि ॥ तत्रादृश्यश्च केषांचित्पुण्यदृश्यो हि कस्यचित् ॥ ४७ ॥ अन्यथा सर्वकालेन पुण्यदृश्यो
 भवान्भुवि ॥ त्वां दृष्ट्वा च नमस्कृत्य सर्वे निष्पापिनो जनाः ॥ ४८ ॥ जन्मसप्ताष्टरिः फांकचतुर्थे दशमे तथा ॥ जन्मक्षे निधनं नृ
 णामदृश्यस्त्वं भविष्यसि ॥ ४९ ॥ अस्तकाले घनाच्छन्नमध्याह्नस्थे जले पिवा ॥ अर्द्धादिते च काले च पापदृश्यो भविष्य
 सि ॥ ५० ॥ भार्यादुःखनिमित्तेन भार्यया हेतुभूतया ॥ श्वशुरेण शालकेन हतते जा भविष्यसि ॥ ५१ ॥ अन्यथा तव तेजश्च
 संज्ञा साहितुमक्षमा ॥ मालीमुमालि युद्धे च शंभुना त्वंपराजितः ॥ ५२ ॥ इत्येवमुक्त्वा सूर्यच बोधयामास ब्राह्मणम् ॥ नम्रं
 शापपराभूतं लज्जितं कोपितं व्रज ॥ ५३ ॥ हे विप्रस्वगृहं गच्छ गच्छ वत्स यथा सुखम् ॥ त्वत्तेजसाक्षणे नैव भस्मीभूतं भवे
 ज्जगत् ॥ ५४ ॥ सूर्यस्त्वत्परिपाल्यश्च भवान्सूर्यस्य नित्यशः ॥ परस्परं च पुज्यश्च संबंधः पोष्यपोषकः ॥ ५५ ॥ हर्यशेनक्ष
 त्रियेण कार्तवीर्यार्जुनेन च ॥ भविष्यसि न संदेहः पराभूतो द्विजो मृतः ॥ ५६ ॥ पुराते प्राक्तनं सर्वकदा चिन्नहि खंडितम् ॥
 नारायणश्च स्वांशेन तव पुत्रो भविष्यति ॥ ५७ ॥ त्रिः सप्त कृत्वा जगतीं निःक्षत्रां च करिष्यति ॥ मृत्युस्ते यशसो बीजं भवि
 ष्यति महीतले ॥ ५८ ॥ इत्येवमुक्त्वा ब्रह्मा च ययौ गेहं ब्रजेश्वर ॥ प्रययौ जमदग्निश्च भास्करश्च स्वमंदिरम् ॥ ५९ ॥ इत्ये
 वं कथितं तात आख्यानं पुण्यकारकम् ॥ राहुग्रस्तो भास्करश्चाप्यदृश्यो येन हेतुना ॥ ६० ॥ चतुर्थ्यामुदितश्चंद्रो जाद्रे मासि
 सितासिते ॥ अदृश्यो नष्टरूपश्च श्रूयतां येन हेतुना ॥ ६१ ॥ राहुग्रस्तो कलंको वा पुरा शप्तो मया पितः ॥ सर्वत्वां कथयिष्यामि
 स्थामेतां पुरातनीम् ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्री ब्रह्मवै० श्री कृष्णज० भगवन्नंदसंवादे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ श्री

कृष्ण उवाच ॥ १ ॥ पुरा तारागुरोः पत्नी नवयौवन संयुता ॥ रत्नभूषणभूषाढ्यावरसूक्ष्मांबरासती ॥ १ ॥ सुश्रोणीसस्मिता
 रम्यासुंदरीसुमनोहरा ॥ अतीवकवरीरम्यामालतीमाल्यभूषिता ॥ २ ॥ सिंदूरविंदुनासाकंचारुचंदनविंदुभिः ॥ कस्तूरी
 विंदुनाधश्चभालमध्यस्थलोज्ज्वला ॥ ३ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणकणन्मंजरिरंजिता ॥ सुवक्त्रलोचनाश्यामासुचारुकज्जलो
 ज्ज्वला ॥ ४ ॥ सुचारुसारमुक्ताभदंतपंक्तिमनोहरा ॥ रत्नकुंडलयुग्मेनचारुगंडस्थलोज्ज्वला ॥ ५ ॥ कामिनीष्वतुला
 बालागजेंद्रमंदगामिनी ॥ सुकोमलाचंद्रमुखीकामाधाराचकामुकी ॥ ६ ॥ स्वर्गमंदाकिनीतीरेस्त्रातास्निग्धांबरावरा ॥
 ध्यायंतीगुरुपादंसास्वगृहंगमनोन्मुखी ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा तस्याश्चसर्वांगमनंगबाणपीडितः ॥ भाद्रेचतुर्थ्याचंद्रश्चजहारचेतनां व्र
 ज ॥ ८ ॥ ज्ञानक्षणेनसंप्राप्यरथस्थोरसिकोबली ॥ रथमारोहयामासकरेधृत्वाचतारकाम् ॥ ९ ॥ कामोन्मत्तः कामिनीं
 तां समाश्लिष्य चुचुंब च ॥ शृंगारं कर्तुमुद्यंतं तमुवाच गुरुप्रिया ॥ १० ॥ ॥ तारकोवाच ॥ ॥ त्यज मां त्यज मां चंद्रसुरे
 षुकुलपांसन ॥ गुरुपत्नीविप्रपत्नीयदिसाचपतिव्रता ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यासहस्रं च तस्याः संगमनेलभेत् ॥ पुत्रस्त्वं तव मा
 ताहं धैर्यं कुरु सुरेश्वर ॥ धित्कां श्रुत्वा सुरगुरुर्भस्मीभूतं करिष्यति ॥ १२ ॥ पुत्राधिकश्च शिष्यश्च प्रियो मत्स्वामिनो भवान् ॥
 स्वधर्मरक्षपापिष्ठमामेवं मातरं त्यज ॥ १३ ॥ दास्यामि स्त्रीवधंतुभ्यं यदि मां संग्रहिष्यसि ॥ विलंघ्य तारावचनं तां च संभोक्तु
 मुद्यतम् ॥ १४ ॥ शशापताराकोपेन निष्कामासापतिव्रता ॥ राहुग्रस्तो धनग्रस्तः पापदृश्यो भवान् भव ॥ १५ ॥ कलंकीय
 क्षमणाग्रस्तो भविष्यसि न संशयः ॥ चंद्रशब्दात् दातुर्णकामदेवं शशापसा ॥ १६ ॥ तेजस्विना केनचित्त्वं भस्मीभूतो भविष्यसि ॥
 चंद्रस्तारां गृहीत्वा च कृत्वा पिरमणं व्रज ॥ १७ ॥ क्रोदे निधाय प्रययौ रुदंती तां शुचान्विताम् ॥ निर्जने निर्जने रम्ये शैले शैले

॥ ३६ ॥ ओं सर्वेश्वरेश्वराय सर्वविघ्नविनाशिने मधुमूदनाय स्वाहेति ॥ अयं मंत्रो महागूढः सर्वेषां कल्पपाद
 पः ॥ सामवेदे च कथितः सिद्धानां सर्वसिद्धिदः ॥ ३७ ॥ अनेन योगिनः सिद्धामुनीन्द्राश्च सुरास्तथा ॥ शतलक्षजपेनैव मंत्रसिद्धि
 र्भवेत्सताम् ॥ ३८ ॥ यद्दिनारायणे क्षेत्रे हविष्यान्नरतोजपेत् ॥ गत्वा कुरुजपं तात काशिकां मणिकर्णिकाम् ॥ ३९ ॥ शृ
 णु नारायण क्षेत्रं जलाधस्तच्चतुष्टयम् ॥ अत्र नारायण स्वामी नान्यः स्वामी कदाचन ॥ ४० ॥ ज्ञानं चात्र मृते लोके मूर्तिर्भव
 तितस्य वै ॥ व्रतं विनापि मंत्रेण जीवन्मुक्तो न संशयः ॥ ४१ ॥ व्रजं कुरुपवित्रं च व्रजनाथ व्रजं व्रज ॥ पापं यद्दर्शने तात कथ
 यामि निशामय ॥ ४२ ॥ दुःस्वप्नं पापबीजं च केवलं विघ्नकारणम् ॥ गोघ्नं च ब्राह्मणघ्नं वा कृतघ्नं कुटिलं तथा ॥ ४३ ॥ देवघ्नं
 पितृमातृघ्नं पापं विश्वासघातिनम् ॥ मिथ्यासाक्षिप्रदातारं यंचातिथ्यविवंचनम् ॥ ४४ ॥ ग्रामयाजिनमेवेति देवविप्रस्वहा
 रिणम् ॥ अश्वत्थघातिनं दुष्टं शिवविष्णुविनिंदकम् ॥ ४५ ॥ अदीक्षितमनाचारं संध्याहीनं द्विजं तथा ॥ देवलं वृषवाहं च
 शूद्राणां सूपकारकम् ॥ ४६ ॥ शवदाहं च शूद्राणां शूद्राश्चाद्धान्नभोजनम् ॥ अवीरां छिन्ननासां च देवब्राह्मणनिंदकाम् ॥ ४७ ॥
 पतिभक्तिविहीनां च विष्णुभक्तिविहीनकाम् ॥ शूद्राणां विधवांचैव चांडालीं वयमिचारिणीम् ॥ ४८ ॥ शश्वत्कोपयुतं दुष्टं
 मूलग्रस्तं च जारजम् ॥ चोरं मिथ्यावादिनं च शरणागतयायिनम् ॥ ४९ ॥ मांसापहारिणं चैव ब्राह्मणं वृषलीपतिम् ॥ ब्रा
 ह्मणीगामिनं शूद्रं द्विजं वार्द्धुषिकं तथा ॥ ५० ॥ अगम्यागामिनं दुष्टं चतुर्वर्णनराधमम् ॥ मातासपत्नीमाताचश्वश्रूश्च भगि
 नी तथा ॥ ५१ ॥ गुरुपत्नीपुत्रपत्नीसोदरस्यप्रियासती ॥ मातृस्वसापितृस्वसाभागिनेयप्रिया तथा ॥ ५२ ॥ मातुलानी
 नवोठाचपितृव्यस्त्रीरजस्वला ॥ पितृमातृप्रसूश्चैव चागम्याष्टादश स्मृताः ॥ ५३ ॥ कीर्तिताः सामवेदे च परिपाल्याः सतां व्रज

॥ एतादृष्ट्वाचरुष्ट्वाचब्रह्महत्यांलभेन्नरः ॥ ५४ ॥ तस्माद्देवेनतादृष्ट्वासूर्यदृष्ट्वाहरिस्मरेत् ॥ कामतोयदिपश्यंतिविनिद्यास्ते
 भवंतिवै ॥ ५५ ॥ तस्मात्संतो न पश्यंतिशापभीतावजेश्वर ॥ राहुग्रस्तंरविंसोमंन पश्यंतिविपश्चितः ॥ ५६ ॥ जन्माष्टसप्तारिः
 फांकदशमस्थेदिवाकरे ॥ जन्मर्क्षेनिधनंचापिचतुर्थेपिकलानिधौ ॥ ५७ ॥ नष्टचंद्रो न दृश्यश्चभाद्रमासिसितासिते ॥ चतु
 र्थ्यामुदितश्चंद्रः परित्यक्तो मनीषिभिः ॥ चंद्रस्तारापहरणंकलंकमतिदुष्करं ॥ ५८ ॥ तस्मैददातिहेनंदकामतोयदिपश्यति ॥
 अकामतो नरोदृष्ट्वा मंत्रपूतं जलं पिबेत् ॥ ५९ ॥ तदा शुद्धो भवेत्सद्यो निष्कलं कीमहीतले ॥ सिंहः प्रसेनमवधीत्सिंहो जांबवता
 हतः ॥ ६० ॥ सुकुमारकमारो दीस्तवत्येषः स्यमंतकः ॥ इति मंत्रेण पूतं च जलं साधु पिबेत्ध्रुवं ॥ इति ते कथितं सर्वमपरं कथया
 मिते ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म० श्रीकृष्ण० भगवन्नंदसंवादे षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रीनंद उवाच ॥
 राहुग्रस्तः कथं सूर्यश्चंद्रो वापि जगत्प्रभो ॥ नेष्टुश्चंद्रः कथं भाद्रे चतुर्थ्या चासिते सिते ॥ १ ॥ वेदानां जनकस्त्वं च कं पृच्छामित्वा
 याविना ॥ वेदे पुराणे गोप्यं यन्न जानंति विपश्चितः ॥ २ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा चेदं वचनमब्रवीत् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 अकथ्यं वचनं चेदं निषिद्धं वैदिकैरपि ॥ क्षमस्वनंद भद्रं ते प्रश्नमन्यं कुरुष्व माम् ॥ ३ ॥ विश्वस्तं वचनं तात न प्रकाशयं मनीषि
 भिः ॥ विघ्नः प्रकाशे भवति सतां छिद्रं च दैवतः ॥ ४ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ कथयस्व जगन्नाथ न भक्ते वचनं कुरु ॥ अदृश्यौ चापि
 देवेशौ राहुग्रस्तौ च पुण्यदौ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ शृणु नंद प्रवक्ष्यामि कथामेतां पुरातनीम् ॥ यां श्रुत्वा निष्कलं क
 श्मतीर्थस्नायी भवेन्नरः ॥ ६ ॥ सर्वपातकिनं दृष्ट्वा यत्पापं लभते नरः ॥ आख्यानश्रवणेनैव भस्मीभूतं भविष्यति ॥ ७ ॥ ए
 तदा जमदग्निश्च महाकौतूहलान्वितः ॥ रेणुका सहितस्तुष्टोजगाम नर्मदातटम् ॥ ८ ॥ निर्जने नर्मदातीरे विजहार तया सह ॥

॥ १० ॥ सुंदरीणामतुलयाश्वेतचंपकवर्णया ॥ सुपूर्णचंद्राननयाकटाक्षयुतया तथा ॥ ११ ॥ अतीवसूक्ष्मांबरयाकामबाणा
 र्त्तयाव्रज ॥ पुलकांचितसर्वांगसंभोगेनापिमूर्च्छया ॥ १२ ॥ पुंस्कोकिलयुतेरम्येशब्दितेसुमधुव्रते ॥ सुगंधिवायुसंयुक्तेपु
 ष्पतल्पान्वितेशुभे ॥ १३ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगवस्त्रमाल्यधरंमुनिम् ॥ महारासरसाढ्यंतमुवाचभास्करःस्वयम् ॥ १४ ॥ वेद
 कर्तुःप्रपौत्रस्त्वंब्रह्मणश्चजगत्पतेः ॥ चतुर्वेदविधेयेषुसुनिष्णातःसदाशुचिः ॥ १५ ॥ वेदांगकर्ताधर्मज्ञःश्रेष्ठोवेदविदांबरः ॥
 महातपस्वतिजस्वीब्रह्मचारीचसुव्रती ॥ १६ ॥ युष्मद्विधोक्तंशास्त्रंचपठित्वान्यश्चपंडितः ॥ वेदप्राणिहितोधर्मोत्तमधर्मस्त
 द्विपर्ययः ॥ १७ ॥ धर्मत्यजतिधर्मज्ञोत्तमधर्मेणरतःकथम् ॥ दिवामैथुनदोषंचवक्तिवेदोविशेषतः ॥ १८ ॥ अहंचधर्मिणां
 साक्षीतेनत्वांकथयामिते ॥ सूर्यस्यवचनंश्रुत्वातत्त्याजमैथुनंद्विजः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वापुरोविप्ररूपंसूर्यतेजस्विनंसुरम् ॥ उ
 वाचसूर्यरक्तास्यःकोपलज्जासमान्वितः ॥ २० ॥ रेणुकालज्जितातत्रविधायवाससीसती ॥ जमदग्निरुवाच ॥ ॥ कोभवा
 न्पंडितमन्योनत्वदन्योस्तिपंडितः ॥ २१ ॥ अहंभृगोर्भगवतःशिष्यस्त्वंकश्यपस्यच ॥ चतुर्वेदांश्चजानामिधर्माधर्मनिरू
 पणे ॥ २२ ॥ वेदप्राणिहितोधर्मोत्तमधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ अज्ञानीपुरुषःशश्वज्जडितश्चस्वकर्मणा ॥ २३ ॥ तेजीयसांनदोषा
 यवन्हेःसर्वभुजोयथा ॥ अन्येभवांश्चधर्मश्चाक्षीसर्वेचकर्मणाम् ॥ २४ ॥ फलदाताचशास्त्रज्ञोयतस्त्वत्तनयःसदा ॥ नवै
 ष्णवानांशास्तारोयूयमस्माकमेवच ॥ २५ ॥ नवासुदेवभक्तानामशुभंविद्यतेक्वचित् ॥ हरेःसुदर्शनंचक्रंशश्वद्रक्षतिवैष्णवान् ॥
 ॥ २६ ॥ नारायणश्चभगवान्स्वयंब्रह्माचशंकरः ॥ शास्तायमश्चनास्माकंत्वंवैनापिदिवाकर ॥ २७ ॥ राजपुत्रोयथास्थाने

१.३.
४४॥

अ० ७९

वयं स्वच्छंदगामिनः ॥ शक्तो हं भस्मसात्कर्तुं यमं सर्वसुरांस्तथा ॥ २८ ॥ महेंद्रप्रभृतीन्सूर्यक्षणेनैव च लीलया ॥ कस्त्वं ध-
र्मप्रवक्ता मे याहि स्वस्थानमेव च ॥ २९ ॥ यमः शास्तानुभगवान् श्रीकृष्णः प्रकृतेः परः ॥ अद्य मे निर्जने स्थाने स भगंस्त्व-
याकृतः ॥ ३० ॥ मम शापात्पापदृश्यो राहुग्रस्तो भविष्यसि ॥ द्रष्टुं त्वामेघनाः सर्वे दूरीभूता भवन्ति ते ॥ ३१ ॥ त्वामाच्छन्नं क-
रिष्यन्ति वायुना प्रेरितास्तथा ॥ स्वतेजसा भवान् गर्वाद्धतते जा भविष्यसि ॥ ३२ ॥ मेघाच्छन्नः स्वल्पतेजो राहुग्रस्तो भवान्-
भव ॥ ब्राह्मणस्य वचः श्रुत्वा भगवान् भास्करः स्वयम् ॥ ३३ ॥ ततः पुटांजलिर्भूत्वा तुष्टावमुनिपुंगवम् ॥ ॥ श्रीभगवा-
नुवाच ॥ ॥ ॥ अवध्याः सर्वधर्मज्ञधन्यामान्याः पुरस्कृताः ॥ ३४ ॥ नारायणश्च भगवान् शंभुर्ब्रह्मा स्वयं प्रभुः ॥ गणेशश्चा-
पि शेषश्च धर्मश्चापि सनातनः ॥ ३५ ॥ स्तुवंति ब्राह्मणं सर्वे विप्ररूपि जनार्दनम् ॥ क्षमस्व वैष्णवः शुद्धः स्वधर्मच समाचर ॥ ३६
वैष्णवानां कुतः कोपो हृदियेषां जनार्दनः ॥ अस्माभिः पूजिता विप्रायुष्माभिः पूजिताः सुराः ॥ ३७ ॥ परस्परं स्नेहपात्रं चेद-
माचरणं द्विज ॥ अहमेव त्वया शप्तो मया शप्तो भवान् भव ॥ ३८ ॥ अन्यथामां वदं त्येवं सूर्ये निस्तेज संजनाः ॥ पराभूतः क्ष-
त्रियेण भविष्यसि द्विजेश्वर ॥ ३९ ॥ मरणं क्षत्रियास्त्रेण भवतश्च भविष्यति ॥ सूर्यस्य वचनं श्रुत्वा चुकोप ब्राह्मणः पुनः ॥
तं शशापातिरक्तास्यः शंभुना निर्जितो भवान् ॥ ४० ॥ उभयोः कलहं ज्ञात्वा कश्यपेन सह ब्रज ॥ आजगाम स्वयं ब्रह्मा विधाता
जगतामपि ॥ ४१ ॥ आगत्य ब्रह्मा सं त्रस्तं बोधयामास भास्करं ॥ मुनिश्रेष्ठं च धर्मज्ञं धर्मज्ञानां गुरोर्गुरुः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
क्षमस्व भास्करत्वं च साक्षान्नारायणो भवान् ॥ युष्माकं परिपाल्य श्वाप्यवध्यो ब्राह्मणः सदा ॥ ४३ ॥ अहं करोमि भवतो विप्र-
मूलवर्णं ॥ अत्राहमागतस्वस्तो भृगुणा प्रेरितस्ततः ॥ ४४ ॥ स्फुटो हं प्रेरितश्चापि कश्यपेन मरीचिना ॥ शांतो भव सुश्रे-

४४॥

॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते ० श्रीकृष्णज ० सुस्वप्नदर्शननामसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥
 श्रीकृष्णजगतां नाथ सुस्वप्नश्च श्रुतो मया ॥ वेदसारो नीतिसारो लौकिको वैदिकस्तथा ॥ १ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छामि पापं येषां च
 दर्शनम् ॥ यस्मिन्कर्मणि वा वत्स तन्मां कथितुमर्हसि ॥ २ ॥ वचनं वेदशास्त्रोक्तं तथा वेदानुयायिनः ॥ श्रोतुमिच्छंति संतप्ता
 लोकास्त्वन्मुखतः स्तथा ॥ ३ ॥ वेदानां जनकस्त्वं च वैदिकानां सतामपि ॥ ब्रह्मादीनां सुराणां च मुनीनां जगतामपि ॥ ४ ॥ श्रु
 तं यत्त्वं मुखां भोजात्प्रमाणं वचनामृतम् ॥ तेन देहोऽभिषिक्तो मेव त्स विच्छेददाहनः ॥ ५ ॥ स्वप्ने यच्च रणां भोजं सर्वकामफ
 लप्रदम् ॥ ब्रह्मादयो न पश्यन्ति तद्दृष्टिगोचरम् ॥ ६ ॥ अतः परं तत्पदाब्जं कपश्यामि च पातकी ॥ विष्णुमूत्रधारी देहो मे नि
 बद्धश्च स्वकर्मणा ॥ ७ ॥ ईदृशं च दिनं वत्स कदा मम भविष्यति ॥ त्वया ब्रह्मादिनाथेन संवादो मम पापिनः ॥ ८ ॥ कृपां कुरु कृ
 पानाथ मम दोषं क्षमस्व च ॥ वत्स बुद्ध्या च दुर्नीतं यत्कृतं च महेश्वर ॥ ९ ॥ ब्रह्मेश शेषमुनयो ध्यायन्ते त्वत्पदां बुजं ॥ सरस्वती
 श्रुतिर्यस्य स्तवने जडतां व्रजेत् ॥ १० ॥ इत्येव मुक्त्वा नंदश्च निरानंदः शुचाकुलः ॥ मूर्च्छामापरुदित्वा च पुत्रविच्छेदविबहलः
 ॥ ११ ॥ संत्रस्तो भगवान्कृष्णो बोधयामास यत्नतः ॥ परमाध्यात्मिकं ज्ञानं ददौ तस्मै जगत्पतिः ॥ १२ ॥ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ ॥ हे नंद जनक श्रेष्ठ सर्वश्रेष्ठ व्रजेश्वर ॥ चेतनं कुरु कल्याण ज्ञानं च परमं शृणु ॥ १३ ॥ परमाध्यात्मिकं ज्ञानं ज्ञानिनां च सु
 दुर्लभं ॥ वेदशास्त्रे गोपनीयं तु भयमेव ददाम्यहम् ॥ १४ ॥ निबोध श्रूयतां नंद सानंदः सुसमाहितः ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिय
 दभ्यासान्न जायते ॥ १५ ॥ स्थिरो भव महाराज व्रजनाथ व्रजं व्रज ॥ ज्ञानं लब्ध्वा सदानंदः शोकमोहविवर्जितः ॥ १६ ॥ जल
 बुद्बुदवत्सर्वसंसारं सचराचरम् ॥ प्रभाते स्वप्नवन्निमिष्यामो हकारणमेव च ॥ १७ ॥ मिथ्या कृत्रिमनिर्माणहेतुश्च पांच भौतिकः ॥

माययासत्यबुद्ध्याचप्रतीतिंजायतेनरः ॥ १८ ॥ कामक्रोधलोभमोहैर्वेष्टितःसर्वकर्मसु ॥ माययामोहितःशश्वत्ज्ञानहीनश्च
दुर्बलः ॥ १९ ॥ निद्रातंद्राक्षुत्पिपासाक्षमाश्रद्धादयादिभिः ॥ लज्जाशांतिर्धृतिःपुष्टिस्तुष्टिश्चाभिश्चवेष्टितः ॥ २० ॥ मनोबुद्धिचे
तनाभिःप्राणज्ञानात्मभिःसह ॥ संसक्तःसर्वदेवैश्चयथावृक्षश्चवायसैः ॥ २१ ॥ अहमात्माचसर्वेशःसर्वज्ञानात्मकःस्मृतः ॥
मनोब्रह्माचप्रकृतिर्बुद्धिरूपासनातनी ॥ २२ ॥ प्राणाविष्णुश्चेतनासापद्मातुचाधिदेवता ॥ मयिस्थितोस्थिताःसर्वगता
स्तेपिगतेमयि ॥ २३ ॥ अस्माभिश्चविनादेहःसद्यःपततिनिश्चितम् ॥ पांचभूतोविलीनश्चपंचभूतेषुतत्क्षणम् ॥ २४ ॥ ना
मसंकेतरूपंचनिष्फलंमोहकारणम् ॥ शोकश्चाज्ञानिनांतातज्ञानिनांनास्ति किंचन ॥ २५ ॥ निद्रादयःशक्तयश्चताः
सर्वाःप्रकृतेःकलाः ॥ लोभादयोत्यधर्माशास्तथाहंकारपंचमः ॥ २६ ॥ तेब्रह्मविष्णुरुद्रांशागुणाःसत्त्वादयस्त्रयः ॥ ज्ञा
नात्मकःशिवोज्योतिरहमात्माचनिर्गुणः ॥ २७ ॥ यदाविशामिप्रकृतौतदाहंसगुणःस्मृतः ॥ सगुणाविषयाविष्णुब्रह्म
रुद्रादयस्तथा ॥ २८ ॥ धर्मोमदंशोविषयीशेषःसूर्यःकलानिधिः ॥ एवंसर्वमत्कलांशामुनिमन्वादयःसुराः ॥ २९ ॥ सर्व
देहेप्रविष्टोहंनलिप्तःसर्वकर्मसु ॥ जीवन्मुक्तश्चमद्भक्तोजन्ममृत्युजराहरः ॥ ३० ॥ सर्वसिद्धेश्वरःश्रीमान्कीर्तिमान्पंडितः
कविः ॥ चतुस्त्रिंशद्विधःसिद्धःसर्वकर्मापहारकः ॥ ३१ ॥ तमुपैमिस्वयंसिद्धंभक्तस्त्वन्यन्नवांच्छति ॥ द्वाविंशतिविधंसिद्धं
सिद्धसाधनकारणम् ॥ ३२ ॥ मन्मुखाच्छ्रूयतांनंदसिद्धमंत्रंगृहाणच ॥ अणिमालघिमाप्राप्तिःप्राकाश्यंमहिमातथा ॥ ३३ ॥
ईशित्वंचवशित्वंचतथाकामावशायिता ॥ दूरश्रवणमेवेतिपरकायाप्रवेशनम् ॥ ३४ ॥ मनोयायित्वमेवेतिसर्वज्ञत्वमभीप्सि
तम् ॥ वन्हिस्तंभंजलस्तंभंचिरंजीवित्वमेवच ॥ ३५ ॥ कायव्यूहंचवाक्सिद्धिमृतानयनमीप्सितम् ॥ सृष्टीनांकरणंचैव

॥ ४० ॥ फलं ददाति यस्मै च तस्य पुत्रो भविष्यति ॥ यं स्वप्ने ब्राह्मणानंदं कुर्वति च शुभाशिषम् ॥ ४० ॥ यद्वदंति भवेत्तस्य तस्यैश्वर्यं भवेत् ध्रुवम् ॥ परितुष्टो द्विजश्रेष्ठ आयाति यस्य मंदिरम् ॥ ४१ ॥ नारायणः शिवो ब्रह्मा प्रविशेत्तु तदाश्रमम् ॥ संपत्तिस्तस्य भवति यशश्च विपुलं शुभम् ॥ ४२ ॥ पदे पदे सुखं तस्य समानं गौरवं लभेत् ॥ अकस्मादपि स्वप्ने तु लभते सुरभिं यदि ॥ ४३ ॥ भूमिलाभो भवेत्तस्य भार्या चापि पतिव्रता ॥ करेण कृत्वा हस्तीयं मस्तके स्थापयेद्यदि ॥ ४४ ॥ राजलाभो भवेत्तस्य निश्चितं च श्रुतौ मतम् ॥ स्वप्ने तु ब्राह्मणस्तुष्टः समाश्लिष्यति यं व्रज ॥ ४५ ॥ तीर्थस्त्रायी भवेत्सोऽपि निश्चितं च श्रिया न्वितः ॥ स्वप्ने ददाति पुष्पं च यस्मै पुण्यवते द्विजः ॥ ४६ ॥ जययुक्तो भवेत्सोऽपि यशस्वी च धनी सुखी ॥ स्वप्ने दृष्ट्वा च तीर्थानि सौधरत्नगहाणि च ॥ ४७ ॥ जययुक्तश्च धनवान् तीर्थस्त्रायी भवेन्नरः ॥ स्वप्ने तु पूर्णकलशं कश्चित्कस्मै ददाति च ॥ ४८ ॥ पुत्रलाभो भवेत्तस्य संपत्तिं वासमालभेत् ॥ हस्ते कृत्वा तु कुडवमाढकं वारसुंदरी ॥ ४९ ॥ यस्य मंदिरमायाति स लक्ष्मीं लभते ध्रुवम् ॥ दिव्यास्त्री यद्गृहं गत्वा पुरीषं विसृजे द्विज ॥ ५० ॥ अर्थलाभो भवेत्तस्य दारिद्र्यं च प्रयाति च ॥ यस्य गेहं समायाति ब्राह्मणो भार्यया सह ॥ ५१ ॥ पार्वत्या सह शंभुर्वालक्ष्म्या नारायणो भुवा ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि स्वप्ने तस्मै प्रदीयते ॥ ५२ ॥ धान्यं पुष्पांजलिं वापि तस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ मुक्ताहारं पुष्पमाल्यं च दनं च लभेद् व्रज ॥ ५३ ॥ स्वप्ने ददाति विप्रश्च तस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ गोरोचनं पताकां वा हरिद्रामिक्षुदंडकम् ॥ ५४ ॥ सिद्धान्नं च लभेत् स्वप्ने तस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि ददाति यस्य मस्तके ॥ ५५ ॥ छत्रं वा शुक्लधान्यं वा स च राजा भविष्यति ॥ स्वप्ने रथस्थः पुरुषः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ ५६ ॥ तत्र स्थो दधिभुंक्ते च पायसं वानृपो भवेत् ॥ स्वप्ने ददाति विप्रश्च ब्राह्मणी च सुधां दधि ॥ ५७ ॥ प्रशस्तपात्रं यस्मै वा सोऽपि राजा भवेत् ध्रुवां ॥

कुमारीचाष्टवर्षीयारत्नभूषणभूषिता ॥ ५८ ॥ यस्यतष्टाभवेत्स्वप्नेसभवेत्कविपंडितः ॥ ददातिपुस्तकंस्वप्नेयस्मैपुण्यव
 तेचसा ५९ सभवेद्विष्वविख्यातःकवीद्रःपंडितेश्वरः ॥ यंपाठयतिस्वप्नेवामातेवचसुतंयथा ६० सरस्वतीसुतःसोपितत्परो
 नास्तिपंडितः ॥ ब्राह्मणःपाठयेद्यंचपितेवयत्नपूर्वकम् ॥ ६१ ॥ ददातिपुस्तकंप्रीत्यासचतत्सदृशोभवेत् ॥ प्राप्नोतिपुस्तकं
 स्वप्नेपथिवायत्रतत्रवा ६२ सपंडितोयशस्वीचविख्यातश्चमहीतले ॥ स्वप्नेयतोमहामंत्रंविप्रोविप्रेददातिचेत् ६३ सभवेत्पु
 रुषःप्राज्ञोधनवान्गुणवान्मुधीः ॥ स्वप्नेददातिविप्रंवाप्रतिमांवाशिलामयीम् ॥ ६४ ॥ यस्मैददातिविप्रश्चमंत्रसिद्धिश्चतद्ग
 वेत् ॥ विप्रोविप्रसमूहंचदृष्ट्वानत्वाशिषंलभेत् ॥ ६५ ॥ राजेंद्रःसभवेद्वापिकिंवाचकविपंडितः ॥ शुक्लधान्ययुतांभूमियस्मैवि
 प्रःसमुत्सृजेत् ॥ ६६ ॥ स्वप्नेपिपरितुष्टश्चसभवेत्पृथिवीपतिः ॥ स्वप्नेविप्रोरथेकृत्वानानास्वर्गं प्रदर्शयेत् ॥ ६७ ॥ चिरंजीवी
 भवेदायुर्धनवृद्धिर्भवेत्ध्रुवम् ॥ विप्रायविप्रःसंतुष्टोयस्मैकन्यांददातिच ॥ ६८ ॥ स्वप्नेचसभवेन्नित्यंधनाढ्योभूपतिःस्वयं ॥
 स्वप्नेसरोवरंदृष्ट्वासमुद्रंवानदींनदम् ॥ ६९ ॥ शुक्लाहिंशुक्लशैलंचदृष्ट्वाश्रियमवाप्नुयात् ॥ यंपश्यंतिमृतंस्वप्नेसभवेच्चिरजीव
 नः ॥ ७० ॥ अरोगीरोगिणंदुःखीसुखिनंचध्रुवंभवेत् ॥ दिव्यास्त्रीयंप्रवदतिममस्वामीभवानिति ॥ ७१ ॥ स्वप्नेदृष्ट्वाचजा
 गर्तिसचराजाभवेद्दृढम् ॥ स्वप्नेवाकालिकांदृष्ट्वालब्ध्वास्फटिकमालिकाम् ॥ ७२ ॥ इंद्रचापंशक्रवज्रंसप्रतिष्ठांलभेत्ध्रुवं ॥
 स्वप्नेवदतियंविप्रोममदासोभवेतिच ॥ ७३ ॥ हरिदास्यंचमद्रक्तिंसलब्ध्वावैष्णवोभवेत् ॥ स्वप्नेविप्रोहरिःशुंभुर्ब्राह्मणकिम
 लाशिवा ॥ ७४ ॥ शुक्लास्त्रीदेवमातावाजान्हवीवासरस्वती ॥ गोपालिकावेषधारीबालिकाराधिकामम ॥ ७५ ॥ बालश्चबाल
 गोपालःस्वप्नाविद्विःप्रकाशितः ॥ एतत्तेकथितोत्तंदसुस्वप्नःपुण्यहेतुकः ॥ ७६ ॥ श्रोतुमिच्छसिकिंवात्वांकिंभूयःकथयामि

तानीखिलं तातकथयामि निशामय ॥ ३ ॥ स्वप्राध्यायं प्रवक्ष्यामि बहुपुण्यफलप्रदम् ॥ स्वप्राध्यायं नरः श्रुत्वा गंगा स्ना-
 नफलं लभेत् ॥ ४ ॥ स्वप्रस्तुप्रथमेयामे संवत्सरफलप्रदः ॥ द्वितीये चाष्टभिर्मासैस्त्रिभिर्मासैस्तृतीयके ॥ ५ ॥ चतुर्थे चार्द्धमा-
 सेन स्वप्रः स्वात्मफलप्रदः ॥ दशाहेफलदः स्वप्रोप्यरुणोदयदर्शने ॥ ६ ॥ प्रातः स्वप्रश्चफलदस्तत्क्षणं यदि बोधितः ॥ दिने मन-
 सियद्दृष्टं तत्सर्वं च लभेत् ध्रुवम् ॥ ७ ॥ चिंता व्याधिसमायुक्तो नरः स्वप्रं च पश्यति ॥ तत्सर्वं निष्फलं तात प्रयात्येव न संशयः ॥
 ॥ ८ ॥ जडो मूत्रपुरीषेण पीडितश्च भयाकुलः ॥ दिगंबरमुक्तकेशो न लभेत् स्वप्रजं फलम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा स्वप्रं च निद्रालुर्यादिनि-
 द्रां प्रयाति च ॥ विमूढो वक्ति चेद्रात्रौ न लभेत् स्वप्रजं फलम् ॥ १० ॥ उक्त्वा काश्यपगोत्रं च विपत्तिं लभेत् ध्रुवं ॥ दुर्गते दुर्गतिं
 याति नीचे व्याधिं प्रयाति च ॥ ११ ॥ शत्रौ भयं च लभेत् मूर्खं च कलहं लभेत् ॥ कामिन्यां धनहानिः स्याद्रात्रौ चोरभयं भवेत् ॥ १२ ॥
 निद्रायां लभेत् शोकं पंडिते वांछितं फलं ॥ न प्रकाश्यश्च स्वप्रः पंडितैः काश्यपे व्रज १३ गवां च कुंजराणां च हयानां च व्रजेश्व-
 र ॥ प्रासादानां च शैलानां वृक्षाणां च तथैव च ॥ १४ ॥ आरोहणं च धनदं भोजनं रोदनं तथा ॥ प्रतिगृह्यतथा वीणां सस्याढ्यां भू-
 मिमालभेत् ॥ १५ ॥ शस्त्रास्त्रेण यदा विद्वो व्रणेन कृमिणा तथा ॥ विष्ठयारुधिरेणैव स युक्तोऽप्यर्थवान् भवेत् ॥ १६ ॥ स्वप्नेऽप्य-
 गम्या गमनो भार्या लाभं करोति यः ॥ मूत्रसिक्तः पिबेच्छुक्रं नरकं च विशत्यपि ॥ १७ ॥ नगरं प्रविशेद्रक्तं समुद्रं वा सुधां पिबे-
 त् ॥ शुभवार्ता मवाप्नोति विपुलं चार्थमालभेत् ॥ १८ ॥ गजं नृपं सुवर्णं च वृषभं धेनुमेव च ॥ दीपमन्नं फलं पुष्पं कन्यां च चर-
 यंध्वजम् ॥ १९ ॥ कुटुंबं लभेत् दृष्ट्वा कीर्तिं च विपुलां श्रियम् ॥ पूर्णकुंभं द्विजं वह्निं पुष्पतांबूलमंदिरम् ॥ २० ॥ शुक्लधान्यं न-
 टं वेश्यां दृष्ट्वा श्रियमवाप्नुयात् ॥ गोक्षीरं च घृतं दृष्ट्वा चार्थं पुण्यधनं लभेत् ॥ २१ ॥ पायसं पद्मपत्रे च दधि दुग्धं घृतं मधु ॥ मिष्टा-

न्नं स्वस्तिकं भुङ्क्त्वा ध्रुवं राजा भविष्यति ॥ २२ ॥ पक्षिणां मानुषाणां च भुङ्क्ते मांसं नरो यदि ॥ बह्वर्थं शुभवार्तां च लभते वां
 छितं फलम् ॥ २३ ॥ छत्रं वा पादुकां वा पिलब्ध्वा धान्यं च गच्छति ॥ असिं च निर्मलं तीक्ष्णं तत्तथैव भविष्यति ॥ २४ ॥ हेल
 यासंतरे यो हि स प्रधानो भविष्यति ॥ दृष्ट्वा च फलितं वृक्षं धनमाप्नोति निश्चितम् ॥ २५ ॥ सर्पेण भक्षितो यो हि अर्थलाभश्च तद्भ
 वेत् ॥ स्वप्ने सूर्यं विधुं दृष्ट्वा मुच्यते व्याधिबंधनात् ॥ २६ ॥ वडवां कुक्कुटीं दृष्ट्वा कौचीं भार्या लभेत् ध्रुवम् ॥ स्वप्ने यो निगडैर्बद्धः
 प्रतिष्ठां पुत्रमालभेत् ॥ २७ ॥ दध्यन्नं पायसं भुङ्क्ते पद्मपत्रेण दीतटे ॥ विशीर्णं पद्मपात्रे च सोपिराजा भविष्यति ॥ २८ ॥ ज
 लौकसं वृश्चिकं च सर्पं च यदि पश्यति ॥ धनं पुत्रं च विजयं प्रतिष्ठां च लभेदिति ॥ २९ ॥ शृंगिभिर्दंष्ट्रिभिः कोलैर्वानरैः पीडितो
 यदि ॥ निश्चितं च भवेद्राजा धनं च विपुलं लभेत् ॥ ३० ॥ मत्स्यं मांसं मौक्तिकं च शंखं चंदनं हीरकम् ॥ यस्तु पश्यति स्वप्नांते
 विपुलं धनमालभेत् ॥ ३१ ॥ सुतं च रुधिरं स्वर्णं भुङ्क्त्वा विष्टां धनं लभेत् ॥ प्रतिमां शिवलिंगं च लभेत् दृष्ट्वा जयं धनम् ॥ ३२ ॥
 फलितं पुष्पितं बिल्वमाघं दृष्ट्वा लभेद् धनम् ॥ दृष्ट्वा च ज्वलदग्निं च धनं बुद्धिं श्रियं लभेत् ॥ ३३ ॥ आमलकं धात्रीफलमुत्पलं
 च धनागमम् ॥ देवताश्च द्विजागावः पितरो लिंगिनस्तथा ॥ ३४ ॥ यद्ददाति मिथः स्वप्ने तत्तथैव भविष्यति ॥ शुक्रांबरधरानार्यः
 शुक्लमाल्यानुलेपनाः ॥ ३५ ॥ समाश्लिष्यंति यं स्वप्ने तस्य श्रीः सर्वतः सुखम् ॥ पीतांबरधरानारी पीतमाल्यानुलेपनाम् ॥
 ॥ ३६ ॥ अवगूहति यः स्वप्ने कल्याणं तस्य जायते ॥ सर्वाणि शुक्लानि प्रशंसितानि भस्मास्थिकार्पासविवर्जितानि ॥ सर्वाणि
 कृष्णान्यतिनिंदितानि गोहस्तिवाजिद्विजदेववर्ज्यम् ॥ ३७ ॥ दिव्यास्त्री सस्मिता विप्रारत्नभूषणभूषिता ॥ यस्य मंदिरमा
 गतिसप्रियं लभते ध्रुवम् ॥ ३८ ॥ स्वप्ने च ब्राह्मणो देवो ब्राह्मणी देवकन्यका ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि सन्तु शास्मिता सती

तजन्मनःफलम् ॥ ४१ ॥ उपोष्यप्रतिसंपूज्यदृष्ट्वास्तुत्वाचतौनतः ॥ पारणंचदधिप्राश्यकरोतिजन्मनःफलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ पुष्पोद्यानंचशंकुंचसेतुंखातंसरोवरम् ॥ विप्रसंस्थापनंकृत्वाकरोतिजन्मनःफलं ॥ ४३ ॥ नचवेदाःपुराणानि
 ब्रह्मसंस्थापनंफलम् ॥ जानंतिसंतोमुनयःसुराविप्रादयःपितः ॥ ४४ ॥ गण्यंतेपांसवोभूमौगण्यंतेवृष्टिर्बिंदवः ॥ नगण्यते
 विधात्रापिविप्रसंस्थापनेफलम् ॥ ४५ ॥ कृत्योपजीवंविप्रस्यजीवन्मुक्तोभवेन्नरः ॥ अचलांश्रियमाप्नोतिपरेमुक्तिचतु
 ष्टयम् ॥ ४६ ॥ मदास्यभक्तिसलभेद्वैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ नहिपातोभवेत्तस्ययथामेपरमात्मनः ॥ ४७ ॥ कुमारीमष्टवर्षीयां
 सुविप्रायददातियः ॥ संपूज्यसर्वाभरणांदुर्गादानफलंलभेत् ॥ ४८ ॥ सर्वस्वर्ग्यसमालोक्यब्रह्मलोकेषुपूजितः ॥ लभते
 ममदास्यंचवैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ ४९ ॥ विवाहदर्शनेकोटिस्वर्णदानफलंलभेत् ॥ अंतेस्वर्गेप्रयात्येवमिहैवनिश्चलांश्रियं ॥
 ॥ ५० ॥ यःसुविप्रमनाथंचदरिद्रंचसुपंडितम् ॥ दृष्ट्वाकुर्यात्तद्विवाहंसमोक्षंलभतेध्रुवम् ॥ ५१ ॥ यच्छत्रपादुकादानंशाल
 ग्रामस्ययोषितः ॥ करोतिभक्त्यापुण्याहेपृथ्वीदानफलंलभेत् ॥ ५२ ॥ गजदानेचतल्लोमानवर्षश्रुतौश्रुतम् ॥ चतुर्गुणं
 गजेंद्रेचमोदतेमममंदिरे ॥ ५३ ॥ गजार्द्धश्वेततुरगेतदूर्ध्वचेतरेपितः ॥ गजतुल्यंरुष्णगवांदानेचतत्फलंलभेत् ॥ ५४ ॥ त
 तुल्यंधेनुदानेचअर्द्धसामान्यगोस्तथा ॥ लभेद्वत्सप्रसूतानांदानेदानेफलंभुवः ५५ भूमिदानेरेणुमानवर्षस्थानंचमत्पदे ॥
 ज्ञानदानेमहत्पुण्यंवैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ ५६ ॥ श्रियंलभेत्स्वर्णदानेराजत्वंरजतेनच ॥ अन्नदानेफलंनाहंकथंजानातिवै
 श्रुतम् ॥ ५७ ॥ लभतेसर्वदानस्यफलंब्राह्मणभोजने ॥ अन्नदानात्परंदानंनभूतंनभविष्यति ॥ ५८ ॥ नात्रपात्रपरीक्षा
 सानकालनियमःकचित् ॥ अन्नदानेशुभंपुण्यंदातुःपात्रंत्वपातकी ॥ ५९ ॥ अन्नदानंचधन्यस्याद्रूमौवैकुण्ठहेतुकम् ॥ व

१.३. ३९ ॥ खंददातिविप्रायदरिद्रायकुटुंबिने ॥ ६० ॥ वस्त्रसूत्रमानवर्षवैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ सुरम्येचंद्रलोकेचवारुणेचतथैवच ॥ ६१ ॥
 कृत्वालोहप्रदीपंचस्वर्णवर्तिसमन्वितम् ॥ दत्त्वाघृतप्रदीपंचहरयेपरमात्मने ॥ ६२ ॥ अंधकारंचनगृहंमहद्भूतंयमंतथा ॥
 नहिपश्यतिदाताचप्रयातिमममंदिरम् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मणायचदत्त्वैव नयातियमयातनाम् ॥ दिव्यवर्षसहस्रंचमोदतेशक्रमं
 दिरे ॥ ६४ ॥ आसनंलभतेस्वर्गेवस्तुमानानुरूपतः ॥ फलदानफलंस्वर्गलभतेनात्रसंशयः ॥ ६५ ॥ सामान्यशय्यादाने
 नस्वर्गेवर्षशतंत्रजेत् ॥ चतुर्गुणंप्रकृष्टानांगुणलक्षंविलक्षणे ॥ ६६ ॥ अनाथायसुविप्राययदिगेहंप्रदीयते ॥ अत्रैवमान
 वर्षचशक्रलोकेमहीयते ॥ ६७ ॥ दृष्ट्वाबुभुक्षितंविप्रमन्नंतस्मैप्रदीयते ॥ अचलाश्रियमाप्नोतिपुत्रपौत्रविवर्द्धिनीम् ॥ व्रज
 नाथव्रजंगत्वाव्रजभूमौव्रजाधुना ॥ ६८ ॥ व्रजभोजयविप्रांश्चव्रजसर्वव्रजेव्रजे ॥ गोकुलेगोकुलेवत्सवत्सनिगोकुले
 ॥ ६९ ॥ व्याकुलानांगोकुलानांसंकुलेचव्रजेव्रजे ॥ एतत्तेकथितंनंदसानंदंपुण्यवर्द्धनम् ॥ ७० ॥ सुस्वप्नदर्शनंपुण्यंयदि
 नीचंनवक्तिच ॥ काश्यपंदुर्भगंनीचंशत्रुमज्ञानिनंस्त्रियम् ॥ ७१ ॥ त्यक्त्वात्रात्रिंचदिवसेवक्तिविप्रंसुपंडितम् ॥ देवालयेच
 देवंवाप्यश्वत्थतुलसीवटम् ॥ ७२ ॥ उक्त्वातद्विगुणंपुण्यमप्रकाश्यंचतुर्गुणं ॥ सुस्वप्नदर्शनेप्राज्ञोगंगास्नानफलंलभेत् ॥
 ॥ ७३ ॥ अर्थवित्तंचभार्याचभूमिंपुत्रंलभेच्चसः ॥ मोक्षंचपरमैश्वर्यंलभतेसर्ववांच्छितम् ॥ ७४ ॥ इत्येवंकथितंतातकिंभू
 यःश्रोतुमिच्छसि ॥ ७५ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्म०श्रीरुष्ण० षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ नंदउवाच ॥ ॥ केनस्वप्ने
 नाकिंपुण्यंकेनमोक्षोभवेत्सुखम् ॥ कोपिकोपिचसुस्वप्नस्तत्सर्वंकथयप्रभो ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ वेदेषु
 वेदश्चप्रशस्तःसर्वकर्मसः ॥ तथैवकाण्वशाखायांपुण्यकाण्डेनोदरे ॥ ७८ ॥ सव्यक्तोयश्चदुःस्वप्नःशश्वत्पुण्यफलप्रदः ॥

॥ २ ॥ सूर्यस्य दर्शने भक्त्या सतीनां दर्शने तथा ॥ संन्यासिनां यतीनां च तथैव ब्रह्मचारि
 णाम् ॥ ३ ॥ भक्त्या गवां च वन्हीनां गुरूणां च विशेषतः ॥ गजेंद्राणां च सिंहानां श्वेताश्वानां च तथैव च ॥ ४ ॥ शुकानां च पिकानां
 च खंजनानां च तथैव च ॥ हंसानां च मयूराणां चाषाणां शंखपक्षिणाम् ॥ ५ ॥ वत्सप्रयुक्तधेनूनां च श्वत्थानां च तथैव च ॥ पतिपु
 त्रवतीनां च नराणां तीर्थयायिनाम् ॥ ६ ॥ प्रदीपानां सुवर्णानां मणीनां च विशेषतः ॥ मुक्तानां हीरकाणां च माणिक्यानां महा
 शयम् ॥ ७ ॥ तुलसीशुक्लपुष्पाणां दर्शनं पापनाशनम् ॥ फलानि शुक्लधान्यानि घृतं दधि मधूनि च ॥ ८ ॥ पूर्णकुंभं च लाजांश्च रा
 जेंद्रदर्पणं जलम् ॥ मालां च शुक्लपुष्पाणां दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥ ९ ॥ गोरोचनं च कर्पूरं रजतं च सरोवरम् ॥ पुष्पोद्यानं पुष्पि
 तं च दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥ १० ॥ शुकपक्षस्य चंद्रं च पीयूषं च दनं तथा ॥ कस्तूरीं कुंकुमं दृष्ट्वा नंदं पुण्यं लभेन्नरः ॥ ११ ॥ पताकामक्ष
 यवटतरुं देवोत्थितं शुभम् ॥ देवालयां देवखातं दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥ १२ ॥ देवाश्रितं देवघटं मुग्गंधिपवनं तथा ॥ शंखं च दुंदुभिं
 दृष्ट्वा सद्यः पुण्यं लभेन्नरः ॥ १३ ॥ सूक्तिं प्रवालं रजतं स्फाटिकं कुशमूलकं ॥ गंगामृदं कुशं ताम्रं दृष्ट्वा पुण्यं ॥ १४ ॥ पुराणपु
 स्तकशुद्धसबीजं विष्णुयंत्रकम् ॥ स्निग्धदुर्वाक्षतं रत्नं दृष्ट्वा पु० ॥ १५ ॥ तपस्विनां सिद्धमंत्रं समुद्रं कृष्णसारकम् ॥ यज्ञं महो
 त्सवं दृष्ट्वा स पुण्यं लभेन्नरः ॥ १६ ॥ गोमूत्रं गोमयं दुग्धं गोधूलिं गोष्ठगोष्पदम् ॥ पक्षस्य चान्वितं क्षेत्रं दृष्ट्वा पुण्यं लभेत् ध्रुवम्
 ॥ १७ ॥ रुचिरां पद्मिनीं श्यामान्यग्रोधपरिमंडलाम् ॥ सुवेषकां सुवसनां दिव्यभूषणभूषिताम् ॥ १८ ॥ वेश्यां क्षेमकरीं गंधं सु
 दुर्वाक्षतं तुलम् ॥ सिद्धान्नं परमान्नं च दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥ १९ ॥ कार्तिकी पूर्णिमायां च राधिकाप्रतिमां शुभाम् ॥ संपूज्य
 दृष्ट्वा नत्वा च करोति जन्मखंडनम् ॥ २० ॥ हिंगुलायां तथा घृम्यामिषेमासि सितेशुभे ॥ श्रीदुर्गाप्रतिमां दृष्ट्वा करोति जन्मखंड

नं ॥ २१ ॥ शिवरात्रौ च काश्यां च विश्वनाथस्य दर्शनं ॥ कृत्वा पवासां पूजां च करोति जन्मखंडनं ॥ २२ ॥ जन्माष्टमी दिने भक्तो ह
 ष्ठामां बिंदुमाधवम् ॥ प्रणम्य पूजां कृत्वा च करोति जन्मखंडनं ॥ २३ ॥ पौषे मासि शुकुरात्रौ यत्र यत्र स्थले नरः ॥ प्रतिमां ह
 ष्ठापद्मायाः करोति जन्म ॥ २४ ॥ सप्तजन्म भवेत्तस्य पुत्रः पौत्रो धनेश्वरः ॥ उपोष्यैकादशीं स्नात्वा प्रभाते द्वादशी दिने ॥ दृष्ट्वा
 काश्यामन्नपूर्णं करोति ॥ २५ ॥ उपोष्य पुष्करे स्नात्वा किंवा बदरिकाश्रमे ॥ संपूज्य दृष्ट्वा मामेकं करोति ॥ २६ ॥ दत्त्वा वि
 ष्णुपदे पिंडं विष्णुं यश्च प्रपूजयेत् ॥ पितॄणां स्वात्मनश्चैव करो ॥ २७ ॥ सिद्धिं कृत्वा च बदर्शि भुंक्ते बदरिकाश्रमे ॥ दृष्ट्वा मत्प्रतिमां न
 दकरोति ॥ २८ ॥ दोलायमानं गोविंदं पुण्ये वृंदावने च माम् ॥ दृष्ट्वा संपूज्य नत्वा च करोति जन्म ॥ २९ ॥ आद्रे दृष्ट्वा च
 मंचस्थं मामेव मधुसूदनं ॥ संपूज्य नत्वा भक्तश्च करोति ॥ ३० ॥ रथस्थं च जगन्नाथं यो द्रक्ष्यति कलौ नरः ॥ संपूज्य नत्वा भक्त्या च
 करोति ॥ ३१ ॥ उत्तरायणसंक्रांत्यां प्रयागे स्नानमाचरेत् ॥ संपूज्य नत्वा मामेव करोति ॥ ३२ ॥ कार्तिकी पौर्णिमायां च दृ
 ष्ठ्वा मत्प्रतिमां शुभाम् ॥ उपोष्य कृत्वा पूजां च करोति ॥ ३३ ॥ चंद्रभागा समीपे च माध्यां च मानमेतु सुधीः ॥ राधया सह मां ह
 ष्ठा करोति ॥ ३४ ॥ रामेश्वरं सेतुबंधे आषाढी पूर्णिमा दिने ॥ उपोष्य दृष्ट्वा संपूज्य करोति ॥ ३५ ॥ स्वर्गविद्याधरी रात्रौ नृत्यं
 ति च मुहुर्मुहुः ॥ प्रणामं कर्तुं मीशं तं समायाति विभीषणः ॥ ३६ ॥ गायंति किन्नरा रात्रौ गंधर्वाश्च मनोहरम् ॥ प्रणामं कर्तुं
 मीशं तं समायाति च माधवः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा साक्षाद्दसंतं च सर्वेशं चंद्रशेखरम् ॥ जीवन्मुक्तो भवेदंते प्रयाति हरि मंदिरम् ॥
 ॥ ३८ ॥ दीननाथं दिनकरं कोणार्कं चोत्तरायणे ॥ उपोष्य दृष्ट्वा संपूज्य करोति जन्मनः क्षयम् ॥ ३९ ॥ रुधिकोष्ठे सुवसने क
 लविंकेव सुंधरे ॥ विरूपदके राजकोष्ठे नंदके पुष्पभद्रके ॥ ४० ॥ पार्वती प्रतिमां दृष्ट्वा कार्तिकेयं गणेश्वरम् ॥ नंदिनं शंकरं दृष्ट्वा

हलमूलजलातेके ॥ ६८ ॥ देवांतिकेसस्यभूमौपुरीषनोत्सृजेद्बुधः ॥ बल्मीकमूषकोत्खातांमृदमंतर्जलांतथा ॥ ६९ ॥
शौचावशिष्टांगेहाच्चनदद्याल्लेपसंभवाम् ॥ अंतःप्राणिपिपित्यांचहलोत्खातांब्रजेश्वर ॥ ७० ॥ आलवालोत्थितांचैवस
स्यक्षेत्रोत्थितांतथा ॥ वृक्षमूलोत्थितानंदनदीगर्भोत्थितांतथा ॥ ७१ ॥ परित्यजेन्मृदस्त्वेताःसकलाःशौचसाधने ॥ कू
ष्मांडघातिकायास्त्रीदीपनिर्वाणकःपुमान् ॥ ७२ ॥ सप्तजन्मभवेद्रोगीदरिद्रोजन्मजन्मनि ॥ प्रदीपंशिवलिंगंचशालग्रा
मंमणितथा ॥ ७३ ॥ प्रतिमांयज्ञसूत्रंचसुवर्णशंखमेवच ॥ हीरकंचतथामुक्तांगोमूत्रंगोमयंघृतम् ॥ ७४ ॥ शालग्राम
शिलातोयंभूमौत्यक्त्वावजेद्बुधः ॥ दरिद्रःरूपणःकुष्ठीवंशहीनोप्यभार्यकः ॥ ७५ ॥ भूमिहीनःप्रजाहीनोबंधुहीनश्चकुत्सि
तः ॥ अंधःपंगुर्वाखरश्चखंजश्चैवांगहीनकः ॥ ७६ ॥ भवेत्क्रमेणपापीसद्येतान्भूमौत्यजेत्तुयः ॥ दिवसेसंध्ययोर्निद्रांस्त्रीसं
भोगंकरोतियः ॥ ७७ ॥ सप्तजन्मभवेद्रोगीदरिद्रःसप्तजन्मसु ॥ उदिनेजगतीनाथेयःकुर्याद्दंतधावनम् ॥ ७८ ॥ सपापिष्ठः
कथंब्रूतेपूजयामिजनार्दनम् ॥ मृद्रस्मगोशकृत्पिंडैस्तथावालुकयापिवा ॥ ७९ ॥ कृत्वालिंगंसकृत्पूज्यवसेत्कल्पश
तंदिवि ॥ सहस्रपूजनात्सोपिलभतेवांच्छितंफलम् ॥ ८० ॥ लक्षंचपूजयेद्यस्तुशिवत्वंलभतेध्रुवम् ॥ जीवन्मुक्तोभवेद्दि
प्रोलिगमभ्यर्चयेत्तुयः ॥ ८१ ॥ शिवपूजाविहीनश्चब्राह्मणोनरकंवजेत् ॥ मत्पूजितंप्रियतमंशिवंनिंदंतियेनराः ॥ ८२ ॥
पच्यंतेनिरयेतावद्यावद्ब्रह्मणःशतम् ॥ पूजितेशिवलिंगेचयदिस्यात्केशवालुका ॥ ८३ ॥ समहांधोवालुकयाकेशेनयव
नोभवेत् ॥ क्षुद्रोदरिद्रःरूपणोव्याधिःस्यात्केशितेयथा ॥ ८४ ॥ सर्वेभ्योमानहानिःस्याज्जायतेनीचयोनिषु ॥ सर्वेषुप्रि
यमात्रेषुब्राह्मणश्चममप्रियः ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणप्रियालक्ष्मीःसुतंनक्षत्रस्थिता ॥ ततोऽधिकाप्रियाराधाप्रियाभक्तास्त

म.उ.
३७॥

तोदिकाः ॥ ८६ ॥ ततोधिकः शंकरो मेना ॥ रात्रिप्रियः ॥ महादेव महादेव महादेवेति वादिनः ॥ ८७ ॥ पश्चाद्यामिचसं
तृप्नोनामश्रवणलोभतः ॥ मनोमेभक्तमूलेच ॥ आराधात्मिकाध्रुवम् ॥ ८८ ॥ आत्मामेशंकरस्थानं शिवः प्राणाधिकश्रवः
आद्यानारायणीशक्तिः सृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥ ८९ ॥ करोमिचयथा सृष्टियथा ब्रह्मादिदेवताः ॥ यथा जयति विश्वं च यथा
सृष्टिः प्रजायते ॥ ९० ॥ यथा विना जगन्नास्ति मया दत्ता शिवाय सा ॥ दयानिद्राचक्षुस्तृप्तिस्तृष्णाश्च द्वाक्षमाधुतिः ॥ ९१ ॥
तुष्टिः पुष्टिस्तथा शांतिर्लज्जाधिदेवता हि सा ॥ वैकुण्ठे सा महालक्ष्मीर्गोलोके राधिका सती ॥ ९२ ॥ मर्त्ये लक्ष्मीश्च क्षीरोदे दक्ष
कन्या सती च सा ॥ सा दुर्गामेन का कन्या दैन्यदुर्गतिना शिनी ॥ ९३ ॥ स्वर्गलक्ष्मीश्च दुर्गा सा शक्रादीनां गृहे गृहे ॥ सा वा
णी सा च सा वित्री विद्याधिष्ठातृदेवता ॥ ९४ ॥ बन्धो सा दाहिका शक्तिः प्रभा शक्तिश्च भास्करे ॥ शोभा शक्तिः पूर्णचंद्रे जले
शक्तिश्च शीतता ॥ ९५ ॥ सस्य प्रसूता शक्तिश्च धारणा च धरा सुसा ॥ ब्राह्मण्यशक्तिर्विप्रेषु देवशक्तिः सुरेषु सा ॥ ९६ ॥ तप
स्विनांतपस्या सा गृहिणां गृहदेवता ॥ मुक्तिशक्तिश्च मुक्तानां माशासां सारिकस्य सा ॥ ९७ ॥ मद्रक्तानां भक्तिशक्तिर्मयि भ
क्तिप्रदा सदा ॥ नृपाणां राज्यलक्ष्मीश्च वणिजां लभ्यरूपिणी ॥ ९८ ॥ सत्सु सद्बुद्धिरूपा सा मेधाशक्तिस्वरूपिणी ॥ व्याख्याश
क्तिकः श्रुतौ शास्त्रे दातृशक्तिश्च दातृषु ॥ ९९ ॥ क्षत्रादीनां विप्रभक्तिः पतिभक्तिः सतीषु च ॥ एवं रूपा च या शक्तिर्मया दत्ता शि
वाय सा ॥ १०० ॥ एवं ते कथितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ प्रश्नं करोषि यद्यन्मां तत्सर्वं कथयामि ते ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ इति श्री
ब्रह्मवैवर्ते म० श्रीकृष्णज० भगवन्नंदसंवादे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ श्रीनंद उवाच ॥ ॥ येषां च दर्शने पुण्यं पापं च
पश्यदर्शने ॥ तत्सर्वं वद सर्वं श्रोतुं कौतूहलं मम ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सुब्राह्मणानां तीर्थानां वैष्णवानां च दर्शने ॥

३

॥ ३

कृष्णपदांबुजं ॥ १०० ॥ पुनर्मूर्च्छांचसंप्राप्यरुदंतीपुलकान्विता ॥ ॥ इति श्रीब्रह्म० महापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेराधो
 द्ववसंवादे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ उद्धवो विस्मयं प्राप्य भयं च विपुलं मुने ॥ चेतनं
 कारयामासतामुवाच मृतामिव ॥ १ ॥ तद्भक्तिं समभिज्ञाय स्वात्मानं भक्तसंख्यकं ॥ तुच्छं मे ने जगत्सर्वं दृष्ट्वा भाग्यवतीं सतीं
 ॥ २ ॥ उद्धव उवाच ॥ ॥ चेतनं कुरु कल्याणि जगन्मातर्नमोस्तुते ॥ त्वमेव प्राक्तनं सर्वं कृष्णं द्रक्ष्यसि सांप्रतम् ॥ ३ ॥ त्व
 तो विश्वं पवित्रं च त्वत्पादरजसामही ॥ सुपवित्रं त्वद्वदनं पुण्यवत्यश्वगोपिकाः ॥ ४ ॥ लोकास्त्वामेव गायंति संगीतैर्मंगल
 स्तवैः ॥ त्वत्सुकीर्तिं च वेदाश्च सनकाद्याश्च संततम् ॥ ५ ॥ कृतपापहरां पुण्यां तीर्थपूजां च निर्मलाम् ॥ हरिभक्तिप्रदां भद्रां स
 र्वविघ्नविनाशिनीं ॥ ६ ॥ त्वमेव राधात्वं कृष्णस्त्वं पुमान्प्रकृतिः परा ॥ राधामाधवयोर्भेदो न पुराणेश्रुतौ तथा ॥ ७ ॥ राधि
 कां मूर्च्छितां दृष्ट्वा पश्चात्कृत्वा तमुद्धवं ॥ उवाच माधवी गोपीराधायाः पुरतस्थिता ॥ ८ ॥ माधव्युवाच ॥ ॥ किं वाचोरस्य
 कृष्णस्य रूपं वा वेषमुत्तमं ॥ किं सुखं विभवं किं वा गौरवं चाप्यमुत्तमम् ॥ ९ ॥ किं वा तद्दीर्यं मैश्वर्यं शौर्यं वा दुरतिक्रमं ॥ किं
 वा सिद्धं प्रसिद्धं वा किं वा तुल्यं गुणोत्तमम् ॥ १० ॥ इतो वा कुत आयातः पुनरेव कुतो गतः ॥ बालको गोपवेषश्च न हिराजाल्मजः
 पुमान् ॥ ११ ॥ त्वं किं स्मरसि कल्याणि गोपालं नंदनं दनं ॥ आत्मानं रक्षयन्नेन कः प्रियः स्वात्मनः परः ॥ १२ ॥ मालत्युवाच
 धिक्त्वां राधेति निर्लज्जां तवैव जीवनं वृथा ॥ जगतो युवतीनां च करोषि सुयशः क्षयम् ॥ १३ ॥ नारीणां गोपनं कार्यं सुव्यते
 सयशः क्षयम् ॥ यत्नेन च क्षुणो बार्हसखि संचरणं कुरु ॥ अंतरे पतिभावं च संगोप्य भावनं कुरु ॥ १४ ॥ न वै जातिश्च शत्रूणां
 मित्राणां च सुरेश्वरि ॥ शत्रुः कार्यवशेनैव मित्रं च कर्मणा भवेत् ॥ १५ ॥ स्वकार्यमुद्धरेत्प्राज्ञः कार्यध्वंसेन मूर्खता ॥ कः क

स्यवल्लभोराधेकः कस्याप्रिय एव च ॥ १६ ॥ कार्यं च समयं ज्ञात्वा संतः कुर्वन्ति संततं ॥ शत्रुर्धनापहारी च प्राणहर्ता तितः परः ॥ १७ ॥ कटुवक्ता दुःखदाता शत्रूणां लक्षणं शृणु ॥ स्वकुलात्वां बहिष्कृत्य विसृज्य शोकसागरे ॥ १८ ॥ गृहीत्वा चेतनं प्रा-
 णान्निष्ठुरोदारुणो गतः ॥ किं किं स्मरसि मूढे हित्यज शोकं सुदारुणम् ॥ १९ ॥ आत्मानं रक्षयन्नेन कः प्रियः स्वात्मनः परः ॥
 पद्मावत्युवाच ॥ ॥ भवता कथितं पूर्णं यमुना जलसन्निधौ ॥ २० ॥ अरसस्य रतिर्दूरं नारीणां न मुखं प्रिये ॥ विद्युज्जलां
 जले रेखा खलानां प्रीतिरेव च ॥ २१ ॥ न नीतिर्नातिशास्त्रेषु सुविश्वासः खलेषु च ॥ यदा त्वं यमुना कूले मुखं वीक्ष्य हरे रहो
 ॥ २२ ॥ सस्मितं सुकटाक्षं च पुनः कृत्वा स्य गोपनं ॥ पुनः पुनस्त्वं संवीक्ष्य त्वया त्यक्तं च चेतनम् ॥ २३ ॥ गृहं त्यक्त्वा गुरुभ-
 यं सखीनां वचनं शुभं ॥ संततं ध्यायते कृष्णं नाहारं जीवनं तथा ॥ २४ ॥ ककृष्णो मथुरायां च क्वापि त्वं कदलीवने ॥ त्वं यदि
 त्यजसि प्राणान्ना विभ्रं वतिसोधुना ॥ २५ ॥ काले द्रक्ष्यसि स्वात्मानं यदि रक्षसि सुंदरि ॥ ॥ चंद्रमुख्य उवाच ॥ ॥ प्रा-
 क्तनेन शुभं सर्वं सुखं च विभवश्चिरम् ॥ २६ ॥ दुःखं शोकं प्राकृतनेन विपत्संपन्नं सांप्रतं ॥ भारते पुण्यभूमौ च सर्वेषां मीप्सिते
 वरे ॥ २७ ॥ लभेत्पतिं हरिं कांतं तपसा प्रकृतेः परं ॥ तथा विप्रदहेद्वात्रं कामबाणेन सांप्रतं ॥ २८ ॥ अस्याः शत्रुः कथं चंद्रो मधु-
 र्वा मधुमाधवौ ॥ शंकरेण प्रदग्धो भूत्पुनरेव समन्मथः ॥ २९ ॥ चंद्रं भक्षतुराहुश्च पुनश्चाद्वमनं तथा ॥ मधुश्च मित्रशोकेन प्रा-
 णांस्त्यक्त्वा ययौ वनं ॥ ३० ॥ सुधासिंधुश्च चंद्रयौ विषसिंधुश्च मां प्रति ॥ सुवेषोऽस्या ज्वलद्बह्निश्चंदनं तत्पृता हुतिः ॥ ३१ ॥
 संततं प्रदहेद्वात्रं सुगंधिश्च समीरणः ॥ त्यक्त्वा हाराम सखी पश्य श्वसितजीवती ॥ ३२ ॥ प्रशंसां कुरु कृष्णस्य मुखेन कुरु
 नंदन ॥ तन्नाम स्मृतिमात्रेण तदुणश्च वाणेन च ॥ ३३ ॥ तद्द्वार्तया च शुभया सह सा चेतनं भवेत् ॥ ॥ शशिकलोवाच ॥

चरत्नभूषणं ॥ वह्निशुद्धांशुकंकाचिदमूल्यंपरिरक्षति ॥ २६ ॥ काचिद्रक्ष्योपहारंचगृहीत्वापरिवर्तते ॥ काचिच्चकेशवेषा
 र्थं करोतिमाल्यमीप्सितम् ॥ २७ ॥ काचित्कंकतिकांधृत्वापुरतःपरितिष्ठति ॥ काचिद्यावकहस्ताचकाचिद्वात्रीरसंमु
 दा ॥ २८ ॥ दूरतोपिवहत्येवंभीताचपरितिष्ठति ॥ काचिद्भीताभियास्तौतिकाचिद्रोदतिशोकतः ॥ २९ ॥ काचित्तांबो
 धयत्येवविदग्धाविरहातुराम् ॥ काचिदुत्तापतप्ताचस्निग्धतल्पेमनोहरे ॥ ३० ॥ स्थापयेद्देहदूरार्थंस्निग्धपद्मदलेशुभे ॥ ए
 वंभूतांचतांदृष्ट्वाचोवाचपुनरुद्धवः ॥ ३१ ॥ सुप्रियंकर्णपीयूषंविनयेनचभीतवत् ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ जानेत्वांदेवदेवी
 शांसुस्निग्धांसिद्धयोगिनीम् ॥ ३२ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपांचमूलप्रकृतिमीश्वरी ॥ श्रीदामशापाद्धरणींप्राप्तागोलोककामिनीं
 ॥ ३३ ॥ कृष्णप्राणाधिकांदेवींतद्वक्षस्थलवासिनीं ॥ सर्वशक्तिस्वरूपांचमूलप्रकृतिमीश्वरीम् ॥ ३४ ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्या
 मिशुभवार्तामभीप्सितां ॥ सुस्थिरंसखिभिःसार्द्धंहृदयस्निग्धकारिणीं ॥ ३५ ॥ दुःखदावाम्निदग्धायाःसुधावर्षणरूपि
 णीं ॥ विरहव्याधियुक्तायारसायनसमांशुभां ॥ ३६ ॥ तत्रतिष्ठतिर्नंदोयंसानंदोमुदितःसदा ॥ निमंत्रितश्चवसुनाकृष्णोप
 नयनावधि ॥ ३७ ॥ गृहीत्वासबलंकृष्णंसांगेमंगलकर्मणि ॥ सनंदोपरमानंदोमुदायास्यतिगोकुलं ॥ ३८ ॥ आदित्यकृ
 णोमुदितःप्रणम्यमातरंपुनः ॥ नक्तमायास्यतिमुदापुण्यंवृंदावनंवनम् ॥ ३९ ॥ अचिराद्रक्ष्यसिसतिश्रीकृष्णमुखपंक
 जं ॥ सर्वविरहदुःखंचसंत्यक्ष्यसिचसांप्रतम् ॥ ४० ॥ सुस्थिराभवमातस्त्वंत्यजशोकंसुदारुणम् ॥ वह्निशुद्धांशुकंरम्यं
 परिधायप्रहर्षिता ॥ ४१ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणग्रहणंकुरु ॥ गृहाणचंदनंस्निग्धंकस्तूरीकुंकुमान्वितं ॥ ४२ ॥ कुरु
 ष्वकेशसंस्कारंमालतीमाल्यभूषितम् ॥ सुवेषंकुरुकल्याणिगंडेचचित्रपत्रकम् ॥ ४३ ॥ सिंदूरविंदुंसीमंतेकस्तूरीचंदना

न्वितम् ॥ अलक्तकाक्तं चरणं युक्तं यावकभूषणैः ॥ ४४ ॥ कुरुष्वतिष्ठचोत्तिष्ठरत्नसिंहासनेवरे ॥ संपंकपंकजंतल्पंत्यज
 सार्द्धं शुचासति ॥ ४५ ॥ भुंक्ष्वकृष्णेन मनसा विशुद्धं मधुरं मधु ॥ संस्कृतं भासितं तोयं तांबूलं च सुवासितम् ॥ ४६ ॥ रत्नेन्द्र
 सारनिर्माणपर्यं केसु मनोहरे ॥ वह्निशुद्धांशुकांते च मालतीमाल्यभूषिते ॥ ४७ ॥ सुगंधियुक्ते कस्तूरीजातीचंपकचंदनैः ॥
 परितो मालतीमाल्यहीरहारविभूषिते ॥ ४८ ॥ मणींद्रमुक्तामाणिक्यसुंदरैश्च परिष्कृते ॥ पुष्पमाल्योपधाने च मंगलार्हे मु
 दान्विता ॥ ४९ ॥ शयनंकुरुदेवेशि गोपीभिः सेविता सदा ॥ करोति सेवनं शश्वत्प्रियालीश्वेतचामरैः ॥ ५० ॥ पदारविंद
 सेवांच गोपीभक्ता मनोहरे ॥ सद्रत्नसारनिर्माणपर्यं केसु मनोहरे ॥ ५१ ॥ इत्येवमुक्त्वा स्वमुने पुनस्तूर्ण्णां बभूव ह ॥ प्रणम्य
 पादपद्मं च ब्रह्मादि सुरवंदितं ॥ ५२ ॥ उद्धवस्य वचः श्रुत्वा सस्मिताराधिका सती ॥ कौतुकं च ददौ तस्मै रत्नसारांगुलीयकं
 ॥ ५३ ॥ अमूल्यं सुंदरं रम्यं विश्वकर्मविनिर्मितं ॥ मुखशोभं पीतवर्णं सुदीप्तं सुप्रदीपवत् ॥ ५४ ॥ कृष्णाय वह्निना दत्तमपू
 र्वं रासमंडले ॥ मणिकुंडलयुग्मं चामूल्यरत्नविनिर्मितं ॥ ५५ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं सर्वभूषणमीप्सितम् ॥ वह्निशुद्धांशु
 कयुगं रत्ननिर्माणनायकम् ॥ ५६ ॥ हीरहारविनिर्माणं हारं च सुमनोहरं ॥ पुरा दत्तं च सुप्रीत्या कृष्णाय वरुणेन च ॥ ५७ ॥
 श्रीसूर्येण च यद्दत्तं श्रीकृष्णाय स्यमंतकं ॥ प्रदत्तं कौतुकं तस्मै यद्दत्तं हरिणा पुरा ॥ ५८ ॥ यद्दत्तं च महेंद्रेण रत्नसिंहासनं परं ॥
 तत्प्रदत्तं मुदा देव्या तस्मै प्रीत्या चराधया ॥ ५९ ॥ मणींद्रसारनिर्माणं चित्ररत्नं मनोहरं ॥ मुक्तामाणिक्यसारेण हीरहारसम
 न्वितं ॥ ६० ॥ विचित्ररत्नपद्मेन चित्रितं वारुणं सदा ॥ शोभितं परितश्चान्यै रत्ननिर्माणदर्पणैः ॥ ६१ ॥ यद्दत्तं ब्रह्मणा
 प्रीत्या हरये रासमंडले ॥ सुप्रीत्याराधया तत्र प्रदत्तमुद्धवाय च ॥ ६२ ॥ मणिसारविनिर्माणं मणिराजविराजितं ॥ जपा

यैचनमोनमः ॥ क्षुत्पिपासास्वरूपायैलज्जायैचनमोनमः ॥ ८१ ॥ नमो धृत्यैक्षमायैचचेतनायैनमोनमः ॥ सर्वशक्ति
 स्वरूपिण्यैसर्वमात्रेनमोनमः ॥ ८२ ॥ अमौदास्वरूपायैभद्रायैचनमोनमः ॥ शोभायैपूर्णचंद्रेचशरत्पद्मेनमोनमः ॥ ८३ ॥
 नास्तिभेदोयथादेविदुग्धधावत्ययोःसदा ॥ यथैवंगंधभूम्योश्चयथैवजलशैत्ययोः ॥ ८४ ॥ यथैवशब्दनभसोज्योतिः
 सूर्यकयोर्यथा ॥ लोकेवेदेपुराणेचराधामाधवयोस्तथा ॥ ८५ ॥ चेतनंकुरुकल्याणिदेहिमामुत्तरंसति ॥ इत्युक्त्वाचोद्धव
 स्तत्रप्रणनामपुनःपुनः ॥ ८६ ॥ इत्युद्धवकृतंस्तोत्रंयःपठेद्भक्तिपूर्वकं ॥ इहलोकेसुखंभुक्त्वायात्यंतेहरिमंदिरं ॥ ८७ ॥ नभ
 वेद्वंधुविच्छेदोरोगःशोकःसुदारुणः ॥ प्रोषितास्त्रीलभेत्कान्तंभार्याभेदीलभेत्प्रियां ॥ ८८ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रान्निर्धनोल
 भतेधनं ॥ निर्भूमिर्लभतेभूमिंप्रजाहीनोलभेत्प्रजां ॥ ८९ ॥ रोगाद्विमुच्यतेरोगीबद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ भयान्मुच्येतभी
 तस्तुमुच्येतापन्नआपदः ॥ ९० ॥ अस्पृष्टकीर्तिःसुयशामूर्खाभवतिपंडितः ॥ ९१ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०राधास्तो
 त्रेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ श्रीनारायणउ० ॥ ॥ उद्धवस्तवनंश्रुत्वाचेतनंप्राप्यराधिका ॥ विलोक्यकृष्णाकारंचत
 मुवाचशुचान्विता ॥ १ ॥ श्रीराधिकोवाच ॥ ॥ किन्नामभवतोवत्सकेनवाप्रेरितोभवान् ॥ आगतोवाकुतइतिब्रूहिमांके
 नहेतुना ॥ २ ॥ कृष्णाकृतिस्त्वंसर्वांगैर्मन्येत्वांकृष्णपार्षदं ॥ कृष्णस्यकुशलंब्रूहिबलदेवस्यसांप्रतं ॥ ३ ॥ नंदस्तिष्ठतित
 त्रैवहेतुनाकेनतद्वद ॥ समायास्यतिगोविंदोरम्यंवृंदावनंवनं ॥ ४ ॥ पुनर्द्रक्ष्यामितस्यैवपूर्णचंद्रमुखंशुभं ॥ पुनःक्रीडां
 करिष्यामितेनाहरासमंडले ॥ ५ ॥ जलेचविहरिष्यामिपुनर्वासखिभिःसह ॥ श्रीनंदनंदनांगेचपुनर्दास्यामिचंदनं ॥ ६ ॥
 उद्धवउ० ॥ ॥ उद्धवेत्यभिधानंमेक्षत्रियोहंवराणने ॥ प्रेषितःशुभवार्तार्थंकृष्णेनपरमात्मना ॥ ७ ॥ तवांतिकंसमायातःपा

षेदाहंहरपि ॥ कृष्णस्य बलदेवस्य शिवं नंदस्य सांप्रतम् ॥ ८ ॥ श्रीराघिकोवाच ॥ ॥ अस्तितद्यमुनाकूलं सुगंधिपवनो
स्तिसः ॥ तस्य केलिकदंबानां मूलमस्त्येव सांप्रतम् ॥ ९ ॥ पुण्यं वृंदावनं रम्यं तद्विद्यमानमोप्सितं ॥ पुंस्को किलानां विरु
तंतल्पं चंदनचर्चितं ॥ १० ॥ चतुर्विधं च भोज्यं च मधुपानं च मुंदरं ॥ दुरंतो दुःखदोऽप्यस्ति पापिष्ठो मन्मथस्तथा ॥ ११ ॥ ते
चरन् प्रदीपाश्च ज्वलंति रासमंडले ॥ मणींद्रसारनिर्माणमस्त्येवं रतिमंदिरं ॥ १२ ॥ गोपांगना गणोस्त्येवं पूर्णचंद्रोऽस्ति शो
भितः ॥ सुगंधिपुष्परचितं तल्पं चंदनचर्चितं ॥ १३ ॥ तांबूलं रतिभोगार्हं कर्पूरादिसुसंस्कृतं ॥ सुगंधिमालतीमाल्यं श्वेत
चामरदर्पणं ॥ १४ ॥ मुक्तामाणिक्यसंसक्तहीरहारमनोहरं ॥ नानोपकाननं रम्यं रम्यक्रीडासरोवरं ॥ १५ ॥ सुगंधिपुष्पो
द्यानं च पद्मश्रेणीमनोहरं ॥ अस्त्येवं सर्वविभवः प्राणनाथः कुतो मम ॥ १६ ॥ हा कृष्णहारमानाथकासिमे प्राणवल्लभ ॥ कवा
पराधोदास्याश्च दासीदोषः पदे पदे ॥ १७ ॥ इत्येव मुक्तासादेवी पुनर्मूर्छामवापसा ॥ चेतनं कारयामास पुनरेव स उद्धवः ॥ तां
दृष्ट्वा परमाश्चर्यमेनेक्ष त्रियपुंगवः ॥ १८ ॥ सखिभिः सप्तभिः शश्वत्सेवितां श्वेतचामरैः ॥ गोपीनां च त्रिलक्षैश्च सुप्रियैः प्रियसे
विताम् ॥ १९ ॥ दिवानिशं वेष्टितां च गोपीनां शतकोटिभिः ॥ काचित्कज्जलहस्ता च काचिन्माल्यधरापरा ॥ २० ॥ काचि
त्सिंदूरहस्ता च काचिद्गोरोचनाकरा ॥ काचिच्चंदनपात्रा च हस्ते कृत्वा च तिष्ठति ॥ २१ ॥ काचिद्वर्णहस्ता च काचित्कुंकु
मवाहिका ॥ कस्तूरीपात्रमिष्टं च काचिद्द्वहतितत्र वै ॥ २२ ॥ काचिच्चंपकपात्रं च करे धृत्वा च तिष्ठति ॥ मधुभिर्मधुरैः पूर्ण
पात्रं धृत्वा शुचान्विता ॥ २३ ॥ काचित्सुगंधितैलं च गृहीत्वा परितिष्ठति ॥ काचिद्द्वहति तांबूलं कर्पूरादिसुवासितं ॥ २४ ॥
काचिद्वासितमिष्टं च जलं धृत्वा च तिष्ठति ॥ क्रीडापुलिकां काचिच्चित्राद्वयं परिरक्षति ॥ २५ ॥ काचिद्द्वहति कंदूकं काचि

अ० ९३

॥ ७७ ॥

४३ ॥ ददर्श सिंहद्वारं च युक्तं रत्नकपाटकैः ॥ द्वारोपरिविचित्रं चरम्यं बृंदावनं वनं ॥ ४४ ॥ कदंबकाननं रम्यं तद्वस्त्रह
 रणादिकं ॥ विश्वकर्माविरचितं सुरम्यं रासमंडलं ॥ ४५ ॥ नानारत्नकुटीरं च गोपगोपीसमन्वितं ॥ रक्षितं गोपिकालक्षैर्वे
 त्रहस्तैर्मनोहरैः ॥ ४६ ॥ स्वच्छंदाचरणैः शश्वदभीतैर्वलिभिर्मुदा ॥ तद्वारं पुरतो दृष्ट्वा विलंघ्य च जगाम सः ॥ ४७ ॥ द्वितीय
 द्वारमुलंघ्य तस्मादुत्तममीप्सितं ॥ द्वारं चतुर्थं संप्राप्य सर्वस्माच्च विलक्षणं ॥ ४८ ॥ तत्पश्चात्पंचमं द्वारं ददर्श चित्रमुत्तमं ॥
 द्वारषट्कं च प्रययौ सर्वतोरुचिरं परं ॥ ४९ ॥ रामरावणयोर्युद्धं भित्तिचित्रं मनोहरम् ॥ दशावतारं विष्णोश्च कृत्रिमं रासमंड
 लं ॥ ५० ॥ यमुनां जलकेलां च रचितां विश्वकर्मणा ॥ गोपिकानां सहस्रेण षष्ठद्वारं च रक्षितं ॥ ५१ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणभूषणै
 र्भूषितेन च ॥ सद्रत्नदंडहस्तेन हीरकैर्भूषितेन च ॥ ५२ ॥ मणींद्रमुक्तामाणिक्यहीरहारान्वितेन च ॥ माधवीतत्प्रधानासा
 पप्रच्छ सांप्रतं शिवम् ॥ ५३ ॥ ददौ प्रत्युत्तरं सर्वक्रमेण च स उद्धवः ॥ गत्वा विज्ञापयामास राधाप्रियसखीगणम् ॥ ५४ ॥
 सामाधवी महादृष्टा तत्र संस्थाप्य तं मुदा ॥ श्रुत्वामंगलवार्तां च राधाप्रियसखीगणैः ॥ ५५ ॥ कृत्वा शंखध्वनिघंटां मृदंग
 पणहस्वनं ॥ कृत्वानिर्मथनशीघ्रमुद्धवं प्रियमागतम् ॥ ५६ ॥ कृष्णाप्रवेशयामास राधाभ्यंतरमुत्तमं ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं
 गत्वामंदिरमुत्तमं ॥ ५७ ॥ ददर्श पुरतो राधां कुक्कुटचंद्रकलोपमाम् ॥ सुषकपद्मनेत्रां च शयानां शोकमूर्छितां ॥ ५८ ॥ रुदंतीं
 रक्तवदनां क्लिष्टां च त्यक्तभूषणां ॥ निश्चेष्टां च निराहारां सुवर्णवर्णकुंडलां ॥ ५९ ॥ शुष्किताधरकंठां च किंचिन्निश्वाससंयुतां
 ॥ प्रणनाम च तां दृष्ट्वा भक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ ६० ॥ पुलकांचितसर्वांगो भक्त्या भक्तः स उद्धवः ॥ उद्धव उ० ॥ वंदे राधापदां भो
 जंब्रह्मादिसुरवंदितं ॥ यत्कीर्तिकीर्तने नैव पुनाति भुवनत्रयम् ॥ ६१ ॥ नमो गोकुलवासिन्यै राधिकायै नमो नमः ॥ शतशृं

गनिवासिन्यैचंद्रवत्यैनमोनमः ॥ ६२ ॥ तुलसीवनवासिन्यैवृंदारण्यैनमोनमः ॥ रासमंडलवासिन्यैरासेश्वर्यैनमोनमः ॥
 ॥ ६३ ॥ विरजातीरवासिन्यैवृंदायैचनमोनमः ॥ वृंदावनविलासिन्यैकृष्णायैचनमोनमः ॥ ६४ ॥ नमःकृष्णप्रियायैच
 शांतायैचनमोनमः ॥ कृष्णवक्षस्थितायैचतत्प्रियायैनमोनमः ॥ ६५ ॥ नमोवैकुण्ठवासिन्यैमहालक्ष्म्यैनमोनमः ॥ विद्या
 धिष्ठातृदेव्यैचसरस्वत्यैनमोनमः ॥ ६६ ॥ सर्वैश्वर्याधिदेव्यैचकमलायैनमोनमः ॥ पद्मनाभप्रियायैचपद्मायैचनमोनमः
 ॥ ६७ ॥ महाविष्णोश्चमात्रेचपराधायैनमोनमः ॥ नमःसिंधुसुतायैचमर्त्यलक्ष्म्यैनमोनमः ॥ ६८ ॥ नारायणप्रियायैचना
 रायण्यैनमोनमः ॥ नमोस्तुविष्णुमायायैवैष्णव्यैचनमोनमः ॥ ६९ ॥ महामायास्वरूपायैसंपदायैनमोनमः ॥ नमःकल्या
 णरूपिण्यैशुभायैचनमोनमः ॥ ७० ॥ मात्रेचतुर्णांवेदानांसावित्र्यैचनमोनमः ॥ नमोदुर्गविनाशिन्यैदुर्गादेव्यैनमोनमः ॥
 ॥ ७१ ॥ तेजःसुसर्वदेवानांपुराकृतयुगेमुदा ॥ अधिष्ठानकृतायैचप्रकृत्यैचनमोनमः ॥ ७२ ॥ नमस्त्रिपुरहारिण्यैत्रिपुरायैन
 मोनमः ॥ मुंदरीषुचरम्यायैनिर्गुणायैनमोनमः ॥ ७३ ॥ नमोनिद्रास्वरूपायैनिर्गुणायैनमोनमः ॥ नमोदक्षसुतायैचन
 मःसत्यैनमोनमः ॥ ७४ ॥ नमःशैलसुतायैचपार्वत्यैचनमोनमः ॥ नमोनमस्तपस्विन्यैद्युमायैचनमोनमः ॥ ७५ ॥ निरा
 हारस्वरूपायैद्यपर्णायैनमोनमः ॥ गौरीलोकविलासिन्यैनमोगौर्यैनमोनमः ॥ ७६ ॥ नमःकैलासवासिन्यैमाहेश्वर्यैन
 मोनमः ॥ निद्रायैचदयायैचश्रद्धायैचनमोनमः ॥ ७७ ॥ नमोधृत्यैक्षमायैचलज्जायैचनमोनमः ॥ तृष्णायैक्षुत्स्वरूपा
 यैस्थितिकट्यैनमोनमः ॥ ७८ ॥ नमःसंहाररूपिण्यैमहामाथैनमोनमः ॥ भयायैचाभयायैचमुक्तिदायैनमोनमः ॥ ७९ ॥
 नमःस्वधायैस्वाहायैशांत्यैकांत्यैनमोनमः ॥ नमस्तुष्ट्यैचपुष्ट्यैचदयायैचनमोनमः ॥ ८० ॥ नमोनिद्रास्वरूपायैश्रद्धा

आं डीरवटमक्षयं ॥ ५ ॥ स्निग्धपूर्णरक्तवर्णपुण्यदंतीर्थमीप्सितं ॥ सुवेषान्बालकांश्चैवरक्तभूषणभूषितान् ॥ ६ ॥ वदतो बल
 कृष्णेतिरुदतश्च शुचान्वितान् ॥ तानाश्वास्य ययौ दूरं प्रविश्य नगरं मुदा ॥ ७ ॥ ददर्शनं दशिविरं रचितं विश्वकर्मणा ॥ मणि
 रत्नविनिर्माणं मुक्तामाणिक्यहीरकैः ॥ ८ ॥ पारच्छिन्नमनोरम्यं सद्रत्नकलशान्वितं ॥ द्वारं चित्रं विचित्राढ्यं दृष्ट्वा च प्रवि
 वेशसः ॥ ९ ॥ अवरुह्य रथात्तूर्णतस्थौ तत्प्रांगणे मुदा ॥ यशोदारो हिणीशीघ्रं प्रच्छकुशलं परम् ॥ १० ॥ आसनं च जलं
 गां च मधुपर्कं ददौ मुदा ॥ कनं दः कबलः कृष्णः सत्यं तत्कथयोद्धव ॥ ११ ॥ उद्धवः कथयामास सर्वभद्रं क्रमेण च ॥ सार्द्धं च बलकृ
 ण्णाभ्यां नंदः सानंदपूर्वकं ॥ १२ ॥ आयास्यति विलंबेन कृष्णोपनयनावधि ॥ युष्माकं कुशलं तत्त्वं विज्ञाय विधिपूर्वकं ॥ १३ ॥
 अहं यास्यामि मथुरां यशोदेश्च णुसां प्रतं ॥ श्रुत्वा मंगलवार्तां च यशोदारो हिणी मुदा ॥ १४ ॥ ब्राह्मणा यददौ रत्नं सुवर्णं वस्त्रमी
 प्सितं ॥ उद्धवं भोजयामास मिष्टान्नं च सुधोपमं ॥ १५ ॥ मणिश्रेष्ठं च रत्नं च ददौ तस्मै च हीरकं ॥ वाद्यं च वादयामास भद्रं ना
 नाविधंतथा ॥ १६ ॥ ब्राह्मणान् भोजयामास कारयामास मंगलं ॥ वेदांश्च पाठयामास परमानंदपूर्वकं ॥ १७ ॥ शंकरं पूजया
 मास विप्रद्वारा परं विभुं ॥ नानोपहारैर्नैवेद्यैः पुष्पधूपप्रदीपकैः ॥ १८ ॥ चंदनैर्वस्त्रतांबूलैर्मधुगव्यघृतादिभिः ॥ भवानीं पूजया
 मास श्रीवृंदारण्यदेवतां ॥ १९ ॥ षोडशोपचारैर्द्रव्यैश्च बलिभिर्विविधैर्मुने ॥ महिषाणां शतशुद्धं छागलानां सहस्रकं ॥ २० ॥ मेघा
 णामयुतं शुद्धं युक्तमादाय पंचकं ॥ ब्राह्मणेभ्यः स्वर्णशतं धेनूनां च शतं तथा ॥ २१ ॥ प्रददौ दक्षिणां तूर्णं कृष्णकल्याणहेतवे ॥
 उद्धवं पूजयामास सादरं च पुनः पुनः ॥ २२ ॥ समाश्वास्य यशोदां च रोहिणीं गोपबालकान् ॥ वृद्धान् गोपालिकाः सर्वाः प्रययू
 रासमंडलं ॥ २३ ॥ ददर्श रासरुचिरं चंद्रमंडलवर्तुलं ॥ श्रीरामकदलैस्तंजैः शतकैरुपशोभितं ॥ २४ ॥ युक्तैश्च स्निग्धवसनैश्च दना

नांचपल्लवैः॥ पट्टसूत्रनिबद्धैश्चश्रीयुक्तमाल्यजालकैः॥ २५॥ दधिलाजफलैःपट्टैःपुष्पैर्दूर्वांकुरैरपि॥ चंदनागरुकस्तूरीकुं
कुमैःपरिसंस्कृतं॥ २६॥ वेष्टितंरक्षितंयत्नाद्गोपिकानांत्रिकोटिभिः॥ त्रिलक्षैःसुंदरैरम्यैःसंसिक्तंरतिमंदिरैः॥ २७॥ लक्षगो
पैःपरिवृतंकृष्णागमनशंकितैः॥ यमुनांदक्षिणांकृत्वाप्रययौमालतीवनं॥ २८॥ चंदनानांचंपकानांयूथिकानांतथैवच॥
केतकीमाधवीनांचवनंकृत्वाप्रदक्षिणं॥ २९॥ बकुलानांवजुलानामशोकानांचकाननं॥ मल्लिकानांपलाशानांशिरीषाणां
तथैवच॥ ३०॥ धात्रीणांकांचनानांचकर्णिकानांवनंतथा॥ नागेश्वराणांविपिनंलवंगानांतथैवच॥ ३१॥ वनंचशालता
लानांहितालानांवनंतथा॥ पनसानांसालानांलांगलानांमनोहरम्॥ ३२॥ मंदारकाननंरम्यंवामंकृत्वाचसत्वरं॥ दृष्ट्वा
कुंदवनंरम्यंसंप्राप्यमधुकाननं॥ ३३॥ पुंस्कोकिलानांशब्देनमधुरेणसमन्वितं॥ मधुव्रतसमूहानांमधुरध्वनिपूजितं॥
॥ ३४॥ वन्यवृक्षैःपरिवृतंमाध्वीकाधारमीप्सितं॥ वातेनवन्यपुष्पाणांपरितःसुरभीकृतम्॥ ३५॥ तट्टृष्ट्वाराजमार्गेणय
शोदोक्तेनसांप्रतं॥ ययौशीघ्रंनिरुद्धिग्रंरहस्यंबदरीवनं॥ ३६॥ श्रीफलानांचनिंबानांनारिगाणांवनंतथा॥ पद्मानांकरवी
राणांतुलसीनांचकाननं॥ दृष्ट्वारक्तिमवर्णंचसुपक्वफलमीप्सितं॥ ३७॥ तदेववामतःकृत्वाविवेशकदलीवनम्॥ अती
वनिर्जनेरम्येददर्शराधिकाश्रमम्॥ ३८॥ मणींद्राणांचप्राकारंपरिखादुर्गवेष्टितं॥ अत्यगम्यंरिपूणांचमित्राणांसुगमं
सुखं॥ ३९॥ गोप्यंसंकेतमार्गंचरक्षकैःपरिरक्षितं॥ नानाचित्रविचित्राढ्यंनिर्मितंविश्वकर्मणा॥ ४०॥ मणींद्रमुक्ता
माणिक्यहीरहारोज्ज्वलंपरम्॥ रत्नैद्रसाररचितंरत्नस्तंभैःसुशोभितं॥ ४१॥ रत्नसोपानसंसक्तमंदिरेणमनोहरम्॥ अमू
ल्यरत्नरचितंकलशैःपरिशोभितं॥ ४२॥ वह्निशुद्धांशुकाभिश्चपद्माकाभिःपरिष्कृतं॥ सद्रत्नदर्पणोत्कृष्टंचर्चितंश्वेतचा

हं दुग्धमुखो बालः पुत्रस्ते कथयामि किं ॥ ६५ ॥ नवनीतं घृतं दुग्धं दधितक्रं परिष्कृतं ॥ स्वस्तिकं शुभं कर्माहं मिष्टान्नं च सु
 धोपमं ॥ ६६ ॥ मिष्टद्रव्यं च यत्किंचित्पितृदेवनिमित्तकं ॥ भुक्तं बलाच्च तत्सर्वं बालानां रोदनं बलं ॥ ६७ ॥ तत्क्षमस्वापरा
 धं मे बालदोषः पदे पदे ॥ त्वं पिता तव पुत्रो हं यशोदा जननी मम ॥ ६८ ॥ मदीयं परिहासं च यशोदां रोहिणीं विद ॥ कुमारस्या
 च्छ्रुतं सर्वं सोहमित्येव मीप्सितं ॥ ६९ ॥ कीर्तयिष्यसि तत्सर्वं सर्वगोकुलवासिनं ॥ कालः करोति संसर्गबंधूनां बंधुभिः सह ॥
 ७० ॥ कालः करोति विच्छेदं विरोधं प्रीतिमेव च ॥ कालः सृष्टिं च कुरुते कालश्च परिपालनं ॥ ७१ ॥ कालः करोति सानंदं का
 लः संहरते प्रजाः ॥ सुखं दुःखं भयं शोकं जरां मृत्युं च जघ्न च ॥ ७२ ॥ सर्वकर्मानुरोधेन काल एव करोति च ॥ सर्वकालकृतं ता
 तविस्मयं न ब्रजं ब्रज ॥ ७३ ॥ कुतस्त्वं गोकुले वैश्यानां दोषैश्चाधिपो नृपः ॥ वसुदेवसुतो हं च मथुरायामहो कुतः ॥ ७४ ॥
 पित्रामेकं स भीतेन त्वद्गृहे च समर्पितः ॥ पितुः परः पिता त्वं च माता मातुः परा पिता ॥ ७५ ॥ मया दत्तेन ज्ञानेन पार्वत्या च व्रजे
 श्वर ॥ त्यज मोहं महाभाग गच्छ तात सुखं गृहम् ॥ ७६ ॥ नंद उवाच ॥ स्मरं वृंदावनं तातरम्यं पुण्यं महोत्सवं ॥ गोकुलं गो
 कुलं रम्यं सुंदरं यमुना तटम् ॥ ७७ ॥ रमणीनां सुरम्यं च त्वत्प्रियं रासमंडलं ॥ गोपालिका गोप बालान्यशोदां रोहिणीं प्रि
 याम् ॥ ७८ ॥ प्राणाधिकां राधिकां कथं स्मरसि पुत्रक ॥ वारमेकं स्वल्पदिनं गोकुलं गच्छ वत्सक ॥ ७९ ॥ इत्येव मुत्कानं
 दश्चक्रो देकृष्णं च कारसः ॥ नेत्राश्रुणा च पूर्णेन तं सिषे च शुचान्वितः ॥ ८० ॥ चुचुं बतद्गंडयुगं कृत्वा वक्षसि मोहतः ॥ सानंदः
 परमानंदो भगवांस्तमुवाच सः ॥ ८१ ॥ इति श्रीब्रह्मवैव० महापु० श्रीकृष्णज० नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ निषेकेन परिष्वंगो विभेदस्तेन वा भवेत् ॥ क्षणेन दर्शनं तेन निषेकः केन वार्यते ॥ १ ॥ गमनागमनार्थं चाप्युद्धवः कथयि

प्यति ॥ प्रस्थापयामितंशीघ्रंविज्ञास्यसिततःपितः ॥ २ ॥ यशोदांरोहिणींचैवगोपिकांगोपबालकान् ॥ प्राणाधिकांरा
धिकांतांगत्वासंबोधयिष्यति ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रवसुदेवश्चदेवकी ॥ बलदेवश्चोद्धवश्चतथाकूरश्चसत्वरम् ॥ ४ ॥ व
सुदेवउ० ॥ ॥ नंदत्वंबलवानूज्ञानीसद्वंधुश्चसखामम ॥ त्यजमोहंगृहंगच्छवत्सस्तेयंयथामम ॥ ५ ॥ द्वारभूतागोकुलाच्च
मथुरानास्तिबांधवः ॥ महोत्सवेसदानंदेनंदद्रक्ष्यसिपुत्रकं ॥ ६ ॥ श्रीदेवक्युवाच ॥ ॥ यथायमावयोःपुत्रस्तथैवभवतो
ध्रुवम् ॥ सालसःकेनहेनंदशुचादेहोहिलक्ष्यते ॥ ७ ॥ एकादशाब्दंसबलःस्थित्वातेमंदिरेसुखं ॥ कथंस्वल्पदिनेनैवशोकप्र
स्तोभविष्यसि ॥ ८ ॥ तिष्ठपुत्रेणसार्द्धंचमथुरायांकियद्दिनम् ॥ पूर्णचंद्राननंपश्यजन्मत्वंसफलंकुरु ॥ ९ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ ॥ गच्छोद्धवसुखंभद्रंभविष्यतितवप्रियं ॥ प्रहर्षेगोकुलगत्वायशोदांरोहिणींप्रसूम् ॥ १० ॥ गोपबालसमूहंच
राधिकांगोपिकागणम् ॥ प्रबोधयाध्यात्मिकेनमदत्तेनशुचिच्छिदा ॥ ११ ॥ नंदस्तिष्ठतुसानंदंमन्मातुराज्ञयाशुचा ॥ नं
दस्थितिंमद्विनयंयशोदांकथयिष्यसि ॥ १२ ॥ इत्येवमुक्त्वाश्रीकृष्णःपित्रामात्राबलेनच ॥ अकूरेणसमंतूर्णंययावा
भयंतरंगृहम् ॥ १३ ॥ उद्धवोरजनींस्थित्वामथुरायांचनारद ॥ प्रभातेप्रययौशीघ्रंरम्यंवृंदावनंवनं ॥ १४ ॥ इतिश्रीब०
म०श्रीकृष्णजन्मखंडैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ श्रीकृष्णप्रेरितोदृष्टःप्रणम्यचगणेश्वरं ॥
स्मरन्नारायणंशंभुंदुर्गालक्ष्मीसरस्वतीं ॥ १ ॥ गंगांचमनसिध्यात्वादिगीशंतंमहेश्वरम् ॥ प्रजगायोद्धवश्चैवदृष्ट्वांमंगल
सूचकं ॥ २ ॥ शुश्रावदुंदुभिर्घंटानादंशंखध्वनिंतथा ॥ हरिंशब्दंचसंगीतंशुश्रावमंगलध्वनिम् ॥ ३ ॥ बाह्यणानांसमूहं
चकृष्णसारंवृषधृतं ॥ सद्योमांसंगजेद्रंचनृपेद्रंश्वेतघोटकं ॥ ४ ॥ दृष्ट्वैवंपथिकल्याणंप्रापवृंदावनंवनं ॥ ददर्शपुरतोदृक्षं

॥ २८ ॥ कलेर्दोषनिधेस्तातगुणएकोमहानपि ॥ मानसंचभवेत्पुण्यंसुकृतंनहिदुष्कृतं ॥ २९ ॥ तीर्थादिकेगतेतातनष्टो
 धर्मांशएवच ॥ कलारूपश्चधर्मश्चयथाकुह्मांनिशाकरः ॥ ३० ॥ नंदउवाच ॥ तीर्थान्येतानिसर्वाणितिष्ठंत्येवकियद्दिनं ॥
 माधवोग्राम्यदेवाश्चास्त्राण्येतानिवत्सक ॥ ३१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ कलौदशसहस्राणिहरिस्तिष्ठतिमेदिनीम् ॥ देवा
 नांप्रतिमापूज्याशास्त्राणिचपुराणकं ॥ ३२ ॥ तदर्धमपितीर्थानिगंगादीनिमुनिश्रितं ॥ तदर्धग्रामदेवाश्चवेदाश्चविदुषा
 मपि ॥ ३३ ॥ अधर्मःपरिपूर्णश्चतदंतेचकलौपितः ॥ एकवर्णाभविष्यंतिवर्णाश्चत्वारएवच ॥ ३४ ॥ नमंत्रपूतोद्वाहश्चनहि
 सत्यंनचक्षमा ॥ स्त्रीस्विकाररतोनित्यंग्राम्यधर्मप्रधानतः ॥ ३५ ॥ नयज्ञसूत्रंतिलकंब्राह्मणानांचनित्यशः ॥ संध्याशा
 स्त्रविहीनाश्चविप्रवंशाःश्रुताअपि ॥ ३६ ॥ सर्वैःसार्धंचसर्वेषांभक्षणंनियमच्युतं ॥ अभक्ष्यभक्षालोकाश्चचतुर्वर्णाश्चलंप
 टाः ॥ ३७ ॥ नारीषुनसतीकाचित्पुंश्चलीचगृहेगृहे ॥ करोतितर्जनंकांतंभृत्यतुल्यंचकंपितं ॥ ३८ ॥ जारायदत्त्वामिष्टा
 न्नंतांबूलंवस्त्रचंदनम् ॥ नददात्येवचाहारंस्वामिनेदुःखिनेपितः ॥ ३९ ॥ पुत्रेणभर्त्सितस्तातशिष्येणभर्त्सितोगुरुः ॥ प्र
 जाभिस्ताडितोभूपोभूपेनताडिताःप्रजाः ॥ ४० ॥ दस्युचोरैश्चदुष्टैश्चशिष्टाश्चपरिपीडिताः ॥ सस्यहीनाचवसुधाक्षीरही
 नाश्चधेनवः ॥ ४१ ॥ स्वल्पक्षीरेघृतंनस्तिनवनीतंचनित्यशः ॥ सत्यहीनाजनाःसर्वैनित्यमिथ्यावदंतिच ॥ ४२ ॥ शौच
 संध्याशास्त्रहीनाब्राह्मणावृषवाहकाः ॥ सूपकाराश्चशूद्राणांशूद्राणांशवदाहकाः ॥ ४३ ॥ शूद्रस्त्रीनिरताःशश्वच्छूद्राविप्रवधू
 रताः ॥ स्वादंतियस्यविप्रस्यभक्ष्यंचपरिपाचकाः ॥ ४४ ॥ मातुःपरांतस्यपत्नींशूद्रागृहंतिलंपटाः ॥ भृत्यश्चहत्वाराराजा
 नंस्वयंराजाभविष्यति ॥ ४५ ॥ नारीहत्वापतिकामाद्रजेज्जारंचकौतुकात् ॥ पुत्रश्चपितरंहत्वास्वयंभूपोभविष्यति ॥

क.ज.उ.
॥ ७३ ॥

अ० ९८

॥ ७३ ॥

॥ ४६ ॥ सर्वेस्वच्छंदनिरताः शिश्रोदरपरायणाः ॥ वंखराव्याधियुक्ताश्चकुत्सिताश्चकुचैलकाः ॥ ४७ ॥ विक्षुण्णमंत्रलि
प्ताश्चमिथ्यामंत्रप्रचारकाः ॥ जातिहीनाश्चगुरवोवयोहीनाश्चनिंदकाः ॥ ४८ ॥ राजानश्चापिम्लेछाश्चयवनाधर्मनिंदकाः ॥
सत्कीर्तिमपिसाधूनांकुर्वंत्युन्मूलनमुदा ॥ ४९ ॥ पितृदेवद्विजातीनामतिथीनांचनित्यशः ॥ पूजानास्तिगुरुणांचपित्रो
श्चपूजनंस्त्रियः ॥ ५० ॥ स्त्रीबंधूनांगौरवंचस्त्रीणांचसततंपितः ॥ चोरः सत्कुलजातिश्चब्राह्मणोदेवहारकः ॥ ५१ ॥ मानं
वहंतिलोभेनयुगेधर्मेणकौतुकात् ॥ देवायतनहीनंचजगत्सर्वभयाकुलं ॥ ५२ ॥ अराजकंचदुर्नीतंसंततंकलिदोषतः ॥
बुभुक्षिताः कुचैलाश्चदरिद्राव्याधिनोनराः ॥ ५३ ॥ कपर्दकघटाध्यक्षोराजेंद्रोहिघटेश्वरः ॥ वृद्धांगुष्ठसमालोकावृक्षाः शा
कसमास्तथा ॥ ५४ ॥ तालानांनारिकेराणांपनसानांतथैवच ॥ फलानिसर्षपाण्येवतत्क्षुद्रंचततः परं ॥ ५५ ॥ जलभाजन
पात्रेणसस्येनवाससातथा ॥ विहीनमंदिरंसर्वगृहाणामपरिष्कृतं ॥ ५६ ॥ गंधकेनपरिवृतं दीपहीनंतमोयुतं ॥ हिंस्रजंतुभ
याद्वीताजनाः सर्वेचपापिनः ॥ ५७ ॥ सर्वेचफललोभिष्ठाः पुंश्चल्यः कलहप्रियाः ॥ रूपवत्योनकामिन्योनराश्चापिनरूपिणः
॥ ५८ ॥ नद्योनदाः कंदराश्चतडागाश्चसरोवराः ॥ जलपद्मविहीनाश्चजलहीनाघनास्तथा ॥ ५९ ॥ अपत्यहीनानार्यश्चका
मुक्थोजारसंयुताः ॥ अश्वत्थच्छेदिनः सर्वेवृक्षहीनावसुंधरा ॥ ६० ॥ फलहीनाश्चतरवः शाखास्कंधाविहीनकाः ॥ फला
निस्वादुहीनानिचान्त्रानिचजलानिच ॥ ६१ ॥ मानवाः कटुवक्तारो निर्दयाधर्मवर्जिताः ॥ तदंतेद्वादशादित्याः संहरिष्यन्ति
मानवान् ॥ ६२ ॥ सर्वान्जंतूंश्चतापेनबहुवृष्ट्याव्रजेश्वर ॥ अवशिष्टाचपृथिवीकथामात्रावशेषिता ॥ ६३ ॥ कलौगते
चपृथिवीक्षेत्रं वर्षागतेतथा ॥ पुनः सत्यप्रवृत्तिश्चापिच्यति क्रमेणैव ॥ ६४ ॥ इत्येवंकथितंसर्वगच्छतातव्रजंसुखं ॥ अ

कलावती ॥ १२ ॥ यास्यत्येवहितेनैव नित्यदेहेन निश्चितं ॥ पितृणां मानसी कन्या धन्या मान्या कलावती ॥ १३ ॥ धन्या
 च सीता माता च दुर्गा माता च मेनका ॥ अयोनि संभवा दुर्गा तारा सीता च सुंदरी ॥ १४ ॥ अयोनि संभवास्ताश्च धन्या मेना क
 लावती ॥ इत्येवं कथितं तात गोपनीयं सुदुर्लभम् ॥ वरोचं दत्तस्तुभ्यं च मया च दुर्गया तथा ॥ १५ ॥ श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा
 प्रत्युवाच ब्रजेश्वरः ॥ पुनरेव जगन्नाथं तद्भक्तो भक्तवत्सलं ॥ १६ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ युगानां च चतुर्णां च यं यं धर्मसनात
 नम् ॥ क्रमेण कृष्ण विस्तीर्णं कृत्वामां कथय प्रभो ॥ १७ ॥ कलीशेषे भवेद्यद्गुणदोषं कलेस्तथा ॥ कागतिर्वापृथिव्याश्च धर्म
 स्य प्राणिनां तथा ॥ १८ ॥ नंदस्य वचनं श्रुत्वा तृष्टः कमललोचनः ॥ कथां कथितुमारेभे विचित्रां मधुरान्विताम् ॥ १९ ॥
 इति श्री ब्रह्म • महापु • श्रीकृष्णज • भगवन्नंदसंवादेन वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु नंद प्रव
 क्ष्यामि सानंदं मानसं यथा ॥ कथारम्यां सुमधुरां पुराणेषु परिष्कृताम् ॥ १ ॥ परिपूर्णतमो धर्मो धार्मिकाश्च कृते युगे ॥ परि
 पूर्णतमं सत्यं परिपूर्णतमा दया ॥ २ ॥ अतीव प्रज्वलद्रूपावेदाश्च त्वारण्यवच ॥ वेदांगाश्चापि विविधाश्चेति हासश्च संहिता
 ॥ ३ ॥ पुराणानि सुरम्याणि पंचरात्राणि पंचच ॥ रुचिराणि सुभद्राणि धर्मशास्त्राणि यानि च ॥ ४ ॥ विप्रावेदविदः सर्वे
 पुण्यवंतस्तपस्विनः ॥ नारायणं ते ध्यायंते तन्मनस्क राजपति च ॥ ५ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याश्चतुर्वर्णाश्च वैष्णवाः ॥ श
 द्रा ब्राह्मणभृत्याश्च सत्यधर्मपरायणाः ॥ ६ ॥ राजानो धार्मिकाश्चैव प्रजापालनतत्पराः ॥ गृह्णंत्येव प्रजानां च षोडशांशं
 कलानृपाः ॥ ७ ॥ करशून्याश्च विप्राश्च पूज्याः स्वच्छंदगामिनः ॥ संततं सर्वसस्याढ्यारत्नाधारावसुंधरा ॥ ८ ॥ गुरुभ
 क्ताश्च शिष्याश्च पितृभक्ताः सुतास्तथा ॥ योषितः पतिभक्ताश्च पतिव्रतपरायणाः ॥ ९ ॥ ऋतौ संभोगिनः सर्वे न स्त्रीलुब्धानलं

पटाः ॥ नभयंदस्युचौर्याणां तत्र पारदारिकाः ॥ १० ॥ तरवः पूर्णफलिनः पूर्णक्षीराश्वधेनवः ॥ बलवंतोजनाः सर्वदीर्घाः
सौंदर्यसंयुताः ॥ ११ ॥ लक्षवर्षायुषः केचित्पुण्यवंतो ह्यरोगिणः ॥ यथाविप्राविष्णुभक्तास्त्रिवर्णाविष्णुसेविनः ॥ १२ ॥
जलपूर्णानि दानघः संततं कंदरास्तथा ॥ तीर्थपूताश्चतुर्वर्णास्तपःपूता द्विजातयः ॥ १३ ॥ मनःपूताश्च निखिलाखलहीनं
जगत्रयं ॥ सत्कीर्तिपरिपूर्णचयशस्यं मंगलान्वितं ॥ १४ ॥ पितरः सर्वकालेषु तिथिकालेषु देवताः ॥ सर्वकालेष्वतिथयः
पूजिताश्च गृहे गृहे ॥ १५ ॥ त्रिवर्णाविप्रभक्ताश्च विप्रभोजनतत्पराः ॥ ब्राह्मणस्य मुखं क्षेत्रमनूपरमकंठकं ॥ १६ ॥ नाराय
णोत्कीर्तनेन हर्षयुक्तास्तदुत्सवे ॥ न देवानां द्विजानां च विदुषां तत्र निदकाः ॥ १७ ॥ नात्मप्रशंसकाः केचित्सर्वपरगुणोत्सु
काः ॥ न शत्रवोजनानां च सर्वसर्वहितैषिणः ॥ १८ ॥ पुरुषा योषितश्चापि न हि मूर्खाश्च पंडिताः ॥ न दुःखिनो जनाः सर्वसर्वेषां
रत्नमंदिरं ॥ १९ ॥ मणिमाणिक्यरत्नौघरत्नस्वर्णसमन्वितं ॥ न भिक्षुकानरोगार्ताः शोकहीनाश्च हर्षिताः ॥ २० ॥ न हि भू
षणहीनाश्च न रानार्यश्च केचन ॥ न पापिनो न धूर्ताश्च न क्षुधार्तान् कुत्सिताः ॥ २१ ॥ जराहीनाः प्राणिनश्च शश्वद्यौवनसंस्थि
ताः ॥ आधिव्याधिविहीनाश्च निर्विकाराश्च देहिनः ॥ २२ ॥ यदुक्तो वै सत्ययुगे धर्मः सत्यं दयादिकम् ॥ पादहीनश्च त्रेतायां स
त्यार्द्धद्वापरेऽपि च ॥ २३ ॥ धर्मैकपाच्च प्रथमे कलेश्चापि कृशो बलः ॥ दुष्टानां दस्युचौर्याणामंकरः प्रभवे द्विज ॥ २४ ॥ अधर्म
निरताः केचिद्गीताः संगोपिनस्तथा ॥ भीता गुप्ताश्च पुंश्चल्यो भीताश्च परदारिकाः ॥ २५ ॥ धर्मिष्ठानां भयं शश्वदधर्मिष्ठाश्च
कंपिताः ॥ स्वल्पधर्मरता भूपाः स्वल्पवेदरता द्विजाः ॥ २६ ॥ व्रतधर्मरताः केचित्सर्वस्वच्छंदगामिनः ॥ यावत्तिष्ठंति तीर्था
न्यावत्तिष्ठंति साधवः ॥ २७ ॥ यावत्तिष्ठंति ग्रामाणां देवाः शास्त्राणि पूजनं ॥ तावत्किंचित्तपः सत्यं स्वर्गधर्मांश्च एव च ॥

ध्याप्रसूयते ॥ ५१ ॥ बंधनान्मुच्यतेदुःखीभयान्मुच्येतनिश्चितम् ॥ रोगाद्विमुच्यतेरोगीदरिद्रश्चधनीभवेत् ॥ दावा
 ग्निमध्येनमृतोमग्नःपोतोमहार्णवे ॥ दस्युग्रस्तोरिपुग्रस्तोहिंस्रजंतुसमन्वितः ॥ ५३ ॥ स्तोत्रेणानेनवैश्येन्द्रकल्याणंल
 भतेनरः ॥ तैजसानांयथारत्नमाश्रमाणांद्विजोयथा ॥ ५४ ॥ नदीनांचयथागंगामंत्राणांप्रणवोयथा ॥ तुलसीसर्वपत्रा
 णांधराणांचवसुंधरा ॥ ५५ ॥ पुष्पाणांपारिजातंचकाष्ठानांचंदनंयथा ॥ विष्णुपूजाचतपसांव्रतेष्वेकादशीयथा ॥ ५६ ॥
 ज्ञानिनांचयथाशंभुःसिद्धानांचगणेश्वरः ॥ देवानांचयथाविष्णुर्वेदाःशास्त्रेषुतंत्रतः ॥ ५७ ॥ देवीनांचयथादुर्गाशांतानां
 कमलायथा ॥ सरस्वतीचविदुषांराधिकासुंदरीषुच ॥ ५८ ॥ तथास्तोत्रेष्विदंस्तोत्रंनातःपरतरंव्रज ॥ पुरादत्तंब्रह्मणेचपु
 ष्करेसूर्यपर्वणि ॥ ५९ ॥ दैत्यग्रस्तायभीतायसर्वदुर्गहरंपरम् ॥ शिवायशत्रुग्रस्तायददौब्रह्मामदाज्ञया ॥ ६० ॥ शिव
 श्वसनकादिभ्यःपुरादुर्वाससेददौ ॥ सनत्कुमारोभगवान्कृपयागौतमायच ॥ ६१ ॥ पुलहायपुलस्त्यायददौचांगिरसेमु
 दा ॥ तथाचंद्रायसूर्यायसूर्यश्वापियमायच ॥ ६२ ॥ यमश्चचित्रगुप्तायकृपयाचपुराददौ ॥ नित्यंपठिष्यसिस्तोत्रंगो
 लोकगमनायवै ॥ ६३ ॥ साक्षात्पश्यसिभोताततामेवपार्वतीमिह ॥ यस्मैकस्मैनदातव्यंपापिनेगोपनंकुरु ॥ ६४ ॥ नारा
 यणस्यभक्तायशांतायविदुषेतथा ॥ सर्वज्ञायचविप्रायप्रदातव्यंप्रयत्नतः ॥ ६५ ॥ विप्रायवृषवाहायवृषलीपतयेतथा
 ॥ शूद्राणांसूपकारायशूद्रश्चाद्वात्रभोजिने ॥ ६६ ॥ कन्याविक्रयिणेचैवब्राह्मणायविशेषतः ॥ सर्वसिद्धिंचलभतेसिद्धस्तो
 त्रोभवेद्यदि ॥ ६७ ॥ दशायुतजपेनैवसिद्धस्तोत्रोभवेन्नरः ॥ अग्निस्तंभंजलस्तंभंमृतस्तंभंमनसस्तथा ॥ ६८ ॥ अश्वमेध
 सहस्राच्चपृथिव्याश्चप्रदक्षिणात् ॥ स्नानाच्चसर्वतीर्थानांस्तोत्रमेतच्चपुण्यदं ॥ ६९ ॥ दत्तंतुभ्यंमयातातममप्राणसमं

क.ज.उ.
॥ ७१ ॥

अ० ८९

॥ ७१ ॥

ज ॥ स्तवनंकुरुपार्वत्याश्वेदानीममसंसदि ॥ ७० ॥ श्रीकृष्णस्यवचःश्रुत्वानंदस्तुष्टावपार्वतीम् ॥ स्तोत्रेणानेनविप्रेन्द्रसर्व
संपत्प्रदायिनी ॥ ७१ ॥ वरंतरस्मैददौदुर्गागोलोकवासमीप्सितम् ॥ दुर्लभंपरमंज्ञानंवेदेयन्नश्रुतंमुने ॥ ७२ ॥ राजेंद्रत्वं
गोकुलेचकृष्णभक्तिंसुदुर्लभम् ॥ तद्दास्यंचापिपरतोमहत्त्वंसिद्धमेवच ॥ ७३ ॥ वरंदत्वाययौदुर्गासंभाष्यशंभुनासह ॥
जग्मुर्देवाश्चमुनयःस्तुत्वाचनंदनंदनं ॥ ७४ ॥ उवाचनंदंश्रीकृष्णोव्रजनंदव्रजान्वितः ॥ प्रहृष्टस्त्यक्तमोहश्चबोधेनदुर्लभे
नच ॥ ७५ ॥ इतिश्रीब्रह्ममहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेभगवन्नंदसंवादेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ श्रीकृष्णउवाच
गच्छगच्छगृहंगच्छव्रजराजव्रजं व्रज ॥ सर्वतत्त्वंत्वयाज्ञातदृष्टाश्चमुनयःसुराः ॥ १ ॥ श्रुतंमेधन्यमाख्यानंनानाख्यानं
सुदुर्लभम् ॥ दुर्गायाःस्तोत्रराजंचजन्मपापनिकृंतनं ॥ २ ॥ स्थितंतत्तेनिगदितंहर्षेणचसुखेनच ॥ यत्कृतंवालभावेनचा
पराधंचतत्क्षम ॥ ३ ॥ यत्सुखंनकृतंतातपित्रोश्चनृपमंदिरे ॥ कृतंसुखंतत्परंचस्वर्गादपिसुदुर्लभम् ॥ ४ ॥ मदीयंप्रियवा
क्यंचप्रहृत्त्वंविनयंनयम् ॥ परिहासंबहुतरंयशोदांगोपिकागणम् ॥ ५ ॥ बालकानांसमूहंचराधांचापिविशेषतः ॥ एक
त्रचस्थितंतेषुबंधुवर्गेषुकर्मणा ॥ ६ ॥ इहैवापिसुखंभुक्त्वागच्छगोलोकमुत्तमं ॥ सार्द्धंयशोदयातातरोहिण्यागोपिकाग
णैः ॥ ७ ॥ गोपानांबालकैःसार्द्धंवृषभानेनगोपकैः ॥ राधामात्राकलावत्याराधयासहयास्यसि ॥ ८ ॥ रथानांशतलक्षंच
गोलोकादागतंपितः ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंहीरहारपरिष्कृतं ॥ ९ ॥ मणिमाणिक्यमुक्तानांमालाजालविभूषितं ॥ वह्नि
शुद्धांशुकैरम्यैराच्छिन्नंपीतवर्णकैः ॥ १० ॥ पार्षदप्रवरैरम्यैर्वेष्टितंश्वेतचामरैः ॥ सद्रत्नदर्पणैरम्यैर्गोपिकाभिश्चगोपकैः ॥
वेष्टितंचतदारुह्यकौतुकाद्यास्यसिधुवं ॥ ११ ॥ त्यक्त्वापार्थिवंदेहंदिव्यदेहंविधायच ॥ अयोनिसंभवाराधाराधामाता

दुर्गतिनाशिनी ॥ १५ ॥ मांभक्तमनुरक्तं च शत्रुग्रस्तेरूपमयि ॥ विष्णुमाये महाभागे नारायणिसनातनि ॥ १६ ॥ ब्र
 ह्मस्वरूपे परमेनित्यानंदस्वरूपिणि ॥ त्वंच ब्रह्मादिदेवानामंबिके जगदंबिके ॥ १७ ॥ त्वं साकारे च गुणतो निराकारे च
 निर्गणात् ॥ मायया पुरुषस्त्वं च मायया प्रकृतिः स्वयम् ॥ १८ ॥ तयोः परं ब्रह्म परं त्वं विभर्षि सनातनि ॥ वेदानां जननी त्वंच
 सावित्री च परात्परा ॥ १९ ॥ वैकुण्ठे च महालक्ष्मीः सर्वसंपत्स्वरूपिणी ॥ मर्त्यलक्ष्मीश्च क्षीरोदे कामिनी शेषशायिनः ॥ २० ॥
 स्वर्गेषु स्वर्गलक्ष्मीस्त्वं राजलक्ष्मीश्च भूतले ॥ नागादिलक्ष्मीः पाताले गृहेषु गृहदेवता ॥ २१ ॥ सर्वसस्यस्वरूपत्वं सर्वैश्वर्यवि
 धायिनी ॥ रागाधिष्ठातृदेवी त्वंच ब्रह्मणश्च सरस्वती ॥ २२ ॥ प्राणानामधिदेवि त्वं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ गोलोके च स्वयं रा
 धाश्रीकृष्णस्यैव वक्षसि ॥ २३ ॥ गोलोकाधिष्ठिता देवी वृंदावनवने वने ॥ श्रीरासमंडले रम्या वृंदावनविनोदिनी ॥ २४ ॥ श
 तशृंगाधिदेवी त्वं नाम्नाचित्रावलीति च ॥ दक्षकन्याकुत्र कल्पे कुत्र कल्पे च शैलजा ॥ २५ ॥ देवमाता दितिस्त्वं च सर्वाधारा
 वसुंधरा ॥ त्वमेव गंगा तुलसी त्वंच स्वाहा स्वधा सती ॥ २६ ॥ त्वदंशांशांशकलया सर्वदेवादयोषितः ॥ स्त्रीरूपं चातिपुरुषंदे
 वित्वंच न पुंसकम् ॥ २७ ॥ वृक्षाणां वृक्षरूपा त्वं सृष्टाचां कुररूपिणी ॥ वह्नौ च दाहिका शक्तिर्जलेशैत्यस्वरूपिणी ॥ २८ ॥
 सूर्यतेजःस्वरूपा च प्रभारूपा च संततं ॥ गंधरूपा च भूमौ च आकाशेशब्दरूपिणी ॥ २९ ॥ शोभास्वरूपा च द्रेच पद्मसंघे च नि
 श्रितम् ॥ सृष्टौ सृष्टस्वरूपा च पालने परिपालका ॥ ३० ॥ महामारी च संहारे जले च जलरूपिणी ॥ क्षुत्वं दया त्वं निद्रा त्वं तृ
 ण्णा त्वं बुद्धिरूपिणी ॥ ३१ ॥ तुष्टिस्त्वं चापि पुष्टिस्त्वं श्रद्धा त्वं च क्षमा स्वयम् ॥ शांतिस्त्वं च स्वयं भ्रांतिः कांतिस्त्वं कीर्तिरेव च ॥
 ॥ ३२ ॥ लज्जा त्वं च तथा माया भुक्तिमुक्तिस्वरूपिणी ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा त्वं सर्वसंपत्प्रदायिनी ॥ ३३ ॥ वेदे निर्वचनीया

त्वं त्वां न जानाति कश्चन ॥ सहस्रवेक्रस्त्वांस्तोतुं न च शक्तः सुरेश्वरि ॥ ३४ ॥ वेदानशक्ताः को विद्वान् न च शक्तः सरस्वती ॥ स्वयं
विधाता शक्तो न च विष्णुः सनातनः ॥ ३५ ॥ किं स्तौमि पंचवक्त्रेण रणत्रस्तो महेश्वरि ॥ कृपां कुरु महामाये मम शत्रुक्षयं
कुरु ॥ ३६ ॥ इत्युक्त्वा च सकरुणं रथस्थे पतिते रणे ॥ आविर्भवसादुर्गासूर्यकोटिसमप्रभा ॥ ३७ ॥ नारायणेन कृपया प्रे
रिता परमात्मना ॥ शिवस्य पुरतः शीघ्रं शिवाय च जयाय च ॥ ३८ ॥ इत्युवाच महादेवी माया शक्त्या सुरं जहि ॥ ॥ श्रीदु
र्गावाच ॥ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यत्ते मनसि वाञ्छितं ॥ ३९ ॥ भवान् वरः सुराणां च जयंतु भयं ददाम्यहं ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच
क्षयो भवतु दैत्यस्य इति मे वरमीश्वरि ॥ देहीति वाञ्छितं दुर्गे परमाद्ये सनातनि ॥ ४० ॥ ॥ भगवत्यु ॥ ॥ हरिं स्मर महाभाग
जय दैत्यं जगद्गुरो ॥ स्वयं विधाता भगवान् त्वमेव ज्योतिरीश्वर ॥ ४१ ॥ एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्वृषरूपो बभूव ह ॥ दधारक
लयामूर्धा शूलपाणे रथं विभुः ॥ ऊर्ध्वचक्रमथोग्रं च प्रकृतिं च चकार सः ॥ ४२ ॥ शस्त्रं ददौ मंत्रं पूतमुद्धारत तोरथम् ॥ शिवः
शस्त्रं गृहीत्वा च ध्यात्वा विष्णुं महेश्वरीम् ॥ ४३ ॥ जघान त्रिपुरं शीघ्रं सपपात महीतले ॥ तुष्टुवुः शंकरं देवाश्चक्रुः पुष्पव
र्षणं ॥ ४४ ॥ दुर्गा तस्मै ददौ शूलं पिनाकं विष्णुरेव च ॥ ब्रह्मा शुभाशिषं चैव मुनयश्चापि हर्षिताः ॥ ४५ ॥ नन्तु देवताः सर्वा
जगुर्गंधर्वकिन्नराः ॥ एतस्मिन्नंतरे तातस्तव राजमनुत्तमं ॥ ४६ ॥ विघ्नं विघ्नकरं शीघ्रं शत्रुसंहारकारणं ॥ परमैश्वर्यं ज
नकं सुखदं परमं शुभं ॥ ४७ ॥ निर्वाणमोक्षदं चैव हरिभक्तिपदं ध्रुवम् ॥ गोलोकवासदं चैव सर्वसिद्धिप्रदं वरम् ॥ ४८ ॥ स्तो
त्रराजप्रपठनात् प्रसन्ना पार्वती सदा ॥ लोभमोहकामक्रोधकर्ममूलनिहंतनं ॥ ४९ ॥ बलं बुद्धिं करं चैव जन्ममृत्युविनाश
नम् ॥ धनपुत्रप्रियाभूमि सर्वसंपत्प्रदं नृणाम् ॥ ५० ॥ शौकदुःखहरं चैव सर्वसिद्धिप्रदं वरं ॥ स्तोत्रराजप्रपठनात् महावं

तेवेदावदंत्यत्रमनीषिणः॥६१॥यूयंधन्याश्चमान्याश्चेत्युत्कावेदामयाततः॥ ऊचुस्तेनवयंधन्यायज्ञसंधश्चासांप्रतं॥६२॥
 वयंव्यवस्थाकर्तारोयज्ञौघःफलदःस्वयम्॥ तस्माद्हन्यःसएवापिगच्छगच्छमहामुने॥ ६३ ॥ धन्योसियज्ञसंधोसीत्यु
 क्तस्तत्रमयाविभो॥ ऊचुस्तेनवयंधन्याधन्यंकर्मशुभंमुने॥६४॥शुभकर्मासिधन्यत्वंनाहंधन्यमुवाचतत्॥ कर्मणांफ
 लदातारोकर्महेतुश्चासांप्रतं॥ ६५ ॥ धातुर्विधाताभगवान्सर्वादिःसर्वकारकः॥ श्रीकृष्णःपरमात्माचधन्योमान्यश्चनिश्चितं
 ॥६६॥ धर्नालयंततोगत्वानदृष्टाजगदीश्वरं॥ मथुरामागतंद्रष्टुंपरिपूर्णतमंप्रभुं॥ ६७॥ यज्ञानांतपसांचैवव्रतानांशुभक
 र्मणां॥ ईश्वरंफलदातारंपरमात्मानमेवच॥ ६८॥ कारणंकारणानांचब्रह्मादीनांपुरःसरम्॥ धन्योसीतिमयोक्तश्चदक्षि
 णाभिःसहेतिच॥ ६९॥ इत्युक्तेनभगवताकथितंसर्वकारणं॥ दक्षिणाभिश्चफलदोहतयज्ञोत्पदक्षिणः॥ ७०॥ दक्षिणा
 विप्रमुद्दिश्यतत्कालेतुनदीयते॥ एकरात्रेव्यतीतेतुतद्दानंद्विगुणंभवेत्॥ ७१॥ मासेशतगुणंप्रोक्तंद्विमासेतुसहस्रकम्॥
 संवत्सरेव्यतीतेतुसदातानरकंव्रजेत्॥ ७२॥ वर्षाणांचसहस्रंचमूत्रकुंडेनिपत्यच॥ ततश्चांडालतांयातिव्याधियुक्तश्चपा
 तकी॥ ७३॥ दात्रानदीयतेदानंगृहीत्राचेन्नगृह्यते॥ उभौतौनरकंप्राप्तौवर्षाणांचसहस्रकं॥ ७४॥ यजमानश्चांडालोब्रा
 ह्मणस्तत्पुरोहितः॥ व्याधियुक्तावुभौतौचपापिनौकर्मणःफलात्॥ ७५॥ सर्वदेवाश्चमुनयोजहसुर्विस्मयंययुः॥ विस्म
 यंचययौनंदस्तत्याजपुत्रभावकं॥ ७६॥ रुरोदचसभामध्येलज्जाहीनःशुचाकुलः॥ त्यजमोहमितीत्युत्काबोधयामा
 सपार्वती॥ ७७॥ श्रीनंदउ०॥ अमूल्यरत्नंमाणिक्यंयथाकुजन्मनोगृहे॥ स्थितंतेनचदेवेशतथाहंवंचितःप्रभो॥ ७८॥
 ममापराधंभगवन्क्षमस्वप्रकृतेःपरः॥ यास्यामिनुनर्गोदंशुकुलंयनुनातं॥ ७९॥ वृंदावनंतथावासंकीडावासंगदाग्र

ज ॥ तत्सर्वचयशोदायागोपिकांतिकमेवच ॥ ८० ॥ किंब्रवीमियशोदांचप्रेयसीराधिकामपि ॥ प्रेमपात्रंचबालौघंवद
 भोक्तययामिकिं ॥ ८१ ॥ इत्युक्त्वाचसभामध्येमूर्त्तासंप्रापनारद ॥ क्रोडेकृत्वाजगन्नाथोबोधयामासतत्क्षणम् ॥ ८२ ॥
 इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्ण० भगवन्नंदसंवादेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ श्रीकृष्ण० ॥ चेतनंकुरुहेतातहे
 तातचेतनंकुरु ॥ जलबुद्बुदवत्सर्वसंसारंसचराचरम् ॥ १ ॥ त्यजमोहंमहाभागमायांस्तौहिपरात्पराम् ॥ ब्रह्मस्वरूपांप
 रमांसर्वमोहनिर्कृतनीम् ॥ २ ॥ मुक्तिप्रदामहाभागांविष्णुमायांसनातनीम् ॥ त्रिपुरस्यवधेघोरेमहायुद्धेभयाकुले ॥ ३ ॥
 येनस्तोत्रेणशंभुश्चतयादैत्यंजघानसः ॥ स्तोत्रराजंप्रदास्यामिसर्वमोहनिर्कृतनं ॥ ४ ॥ सर्ववांछाप्रदंनंदश्रूयतामत्रसंस
 दि ॥ श्रीनंदउ० ॥ सर्वविघ्नविनाशाद्यदुःखप्रशमनायच ॥ ५ ॥ विभूतयेचयशसेनृणांवांछितसिद्धये ॥ स्तोत्रमेकंमहादे
 व्याजगन्मातुर्जगत्प्रभो ॥ ६ ॥ परंदुर्गतिनाशिन्यागोपनीयंसुदुर्लभम् ॥ देहिमत्तंविनीतायभक्तायभक्तवत्सल ॥ ७ ॥ वे
 दानांजनकस्त्वंचनिर्गुणश्चपरात्परः ॥ श्रीभग० ॥ शृणुवक्ष्यामिवैश्येंद्रस्तोत्रंयत्परमाद्भुतम् ॥ सर्वविघ्नविनाशार्थंमोह
 पाशनिर्कृतनं ॥ रणत्रस्तेनविभुनाशंकरेणपुराकृतं ॥ ९ ॥ नारायणोपदेशेनप्रेरितेनचब्रह्मणा ॥ शत्रुग्रस्तंशिवंदृष्ट्वासब्र
 ह्माणमुवाचह ॥ १० ॥ उवाचशंकरंब्रह्मांथस्थंपतितंरणे ॥ शूरसंकटशांत्यर्थंदुर्गादुर्गतिनाशिनीम् ॥ ११ ॥ मूलप्रकृ
 तिमायांतांस्तौहिब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ हरिणाप्रेरितोहंचत्वांवदामिसुरेश्वर ॥ १२ ॥ विनाशक्तिसहायेनकोवाकंजेतुमी
 श्वरः ॥ ब्रह्मणश्चवचःश्रुत्वादुर्गासस्मारशंकरः ॥ १३ ॥ पुटांजलिपरोभूत्वाभक्तिनम्राभकंधरः ॥ स्नातःपादौचप्रक्षाल्य
 धृत्वाधौतेचवाससी ॥ १४ ॥ आचांतःकुशहस्तयशुर्विष्णुंनमस्कृत्य ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ रक्षरक्षमहादेविदुर्गे

त्वं किं माधवि जानासि कृष्णमात्मानमीश्वरं ॥ ३४ ॥ यंतं ब्रह्मादयो देवा वेदाश्च त्वार एव च ॥ ध्यायंतिसंततं संतः पादपद्मं सुरे
 प्सितं ॥ ३५ ॥ पद्मा सरस्वती दुर्गा सो न तोपि महेश्वरः ॥ यं न जानंति सिद्धेन्द्रा मुनीन्द्रा मनवस्तथा ॥ ३६ ॥ सर्वात्मनः कुतो
 रूपं निर्गुणस्य कुतो गुणाः ॥ सत्यमुक्तं च सत्यस्य यत्तदेव यथोचितम् ॥ ३७ ॥ धत्ते भारावतरणे पृथिव्याश्च मनोहरम् ॥
 सुखमालहादकरम्यं भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ३८ ॥ किमनिर्वचनीयं च रूपं जनमनोहरं ॥ कोटिकंदर्पलावण्यं लीलाधाम
 शुभाश्रयं ॥ ३९ ॥ यत्पादपद्ममधुरं मधुमं दाकिनीजलम् ॥ दधेशिरसि भक्त्या च सर्वेशः शंकरः परः ॥ ४० ॥ शश्वत्करो
 तिवैरागी तीर्थकीर्तेश्च कीर्तनं ॥ क्षणं नृत्यति भक्त्या च पंचवक्त्रेण गायति ॥ ४१ ॥ आहारं भूषणं वस्त्रं परित्यज्य दिगंबरः ॥
 ब्रह्मज्योतिस्वरूपं च ध्यात्वा शुभ्रं सुनिर्मलं ॥ ४२ ॥ ब्रह्मा च तपसा जन्मन यत्येव हि सेवया ॥ शेषः स नत्कुमारश्च सिद्धसं
 घश्च योगवित् ॥ ४३ ॥ सुशीलो वाच ॥ ॥ निर्मथ नार्हन् भवेत्तस्य कामशतं शतम् ॥ चंद्रो शिवनी कुमारो वारू पेषु केन गुण्य
 ते ॥ ४४ ॥ असंख्येषु च विश्वेषु ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ मुनयो मनवः सिद्धा भक्ताः संतश्च संततम् ॥ ४५ ॥ ध्यायंते यत्पदां
 भोजं निर्गुणस्यात्मनश्च वै ॥ वेदास्तोतुं न शक्ताश्च यमीशं च सरस्वती ॥ ४६ ॥ जडीभूता च भीता च स्तवने न क्षमापयेत् ॥ स
 हस्रवक्त्रस्तवने कं पितश्च निरंतरम् ॥ ४७ ॥ वेदानां जनको ब्रह्मास्तोत्रेण तस्य हीश्वरः ॥ तं सत्यं नित्यमीशं च माधवी परि
 निंदति ॥ ४८ ॥ अपवित्रा स भाभूता गोपीनां जीवनं वृथा ॥ तासु पुण्यवती राधा ध्यायते यं दिवानिशम् ॥ ४९ ॥ यन्नाम
 स्मृतिमात्रेण कोटिजन्मार्जितं सखि ॥ कृतं पापभयं शोकं प्रणश्यति न संशयः ॥ ५० ॥ रत्नमालो वाच ॥ ॥ दधारवाम
 हस्तेन शैलं गोवर्धनं हरिः ॥ ततः किं द्यशः शौर्यं जगतां जनकस्य च ॥ ५१ ॥ शैलानां च सहस्रं यो भोक्तुं शक्तश्च दैत्यराट् ॥

कृ.ज.उ.
॥ ८१ ॥

लीलामात्रेण तेषां चलसंहंतुं क्षमो हरिः ॥ ५२ ॥ यदंशकलया जातः सूकरो विष्णु रीश्वरः ॥ वसुधां दशनाग्रेण चोद्धधार चली
लया ॥ ५३ ॥ शैलानां च सहस्राणि यत्र संति महीतले ॥ दैत्याश्च वाप्यसंख्याश्च वीराः शूरास्तथैव च ॥ ५४ ॥ तेनैव कर्मणा
तस्य न शौर्येन च पौरुषम् ॥ न यशश्च प्रशंसा वा सखि सर्वात्मनात्मना ॥ ५५ ॥ पारिजातो वाच ॥ ॥ सप्तद्वीपा च वसुधा स
शैलवनसागरा ॥ कांचनी भूमि सहिता सर्वा धारामनोहरा ॥ ५६ ॥ सप्तस्वर्गाश्च विविधा ब्रह्मलोका वधिप्रिये ॥ विचित्राः
सुंदराश्चैव पातालानां च सप्त च ॥ ५७ ॥ एतैः परिमितं विश्वं ब्रह्मांडं ब्रह्मणा कृतम् ॥ महद्विष्णोर्लोमकूपेतदेवं चाणुवत्स्थितं
॥ ५८ ॥ तस्य यावन्तिलोमानितानि विश्वानि संति च ॥ स एव षोडशांशश्च कृष्णस्य परमात्मनः ॥ ५९ ॥ तस्यैव किं यशः शौ
र्यं महिमानमनूपमं ॥ यत्स्मरीगोपकन्या च किं वा जानाति माधवी ॥ ६० ॥ माधव्युवाच ॥ ॥ मया यदुक्तं न ज्ञात्वा मूढा
जल्पन्ति गोपिकाः ॥ उद्धवश्च णुमेवाक्यं यन्मया कथितं शुभम् ॥ ६१ ॥ स्वेच्छया सगुणो विष्णुः स्वेच्छया निर्गुणो भवेत् ॥
भुवोभारावतरणे गोपवेषः शिशुर्विभुः ॥ ६२ ॥ यदि वेदापुराणानि सिद्धाः संतश्च संततं ॥ ब्रह्मेश शेष भक्ताश्च न जानन्ति यमी
श्वरं ॥ ६३ ॥ तं किं जानामि मूढा हं यत्स्मरीगोपकन्यका ॥ तथापि मूढः सत्यं श्रूयतां वत्स तत्क्षणम् ॥ ६४ ॥ किमनिर्वच
नीयं च रूपं शौर्यं यशो बलम् ॥ वीर्यं वेषं च सिद्धिं चाप्यन्यो वा योगुणो हरेः ॥ ६५ ॥ स्वेच्छामयस्य तस्यैव सगुणस्य च सांप्र
तम् ॥ किमनिर्वचनीयं च वर्तते तद्विशेषणम् ॥ ६६ ॥ निर्गुणस्य च विष्णोश्च देहहीनश्च स्वात्मवान् ॥ वर्तते च किमाख्येयं
तस्य रूपादिकं च किम् ॥ ६७ ॥ मां निंदति महामूढान्बुध्वावचनं मम ॥ एषा जानाति किं मूढा तं सत्यं प्रकृतेः परम् ॥ ६८ ॥
ज्योतिः स्वरूपं परमं परमात्मानमीश्वरं ॥ तमनिर्वचनीयं च भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ ६९ ॥ यत्पादपद्मं पद्मासात्रैलोक्यजन

॥ ८१ ॥

नीपरा ॥ सेवतेकल्पिताभीतादासीवत्सततंभिया ॥ ७० ॥ विष्णुमायाचप्रकृतिर्मूलरूपासनातनी ॥ ब्रह्मस्वरूपापरमा
 भीतादक्षिणपार्श्वतः ॥ ७१ ॥ सरस्वतीजडीभूताभीताचपरमेश्वरी ॥ स्तोतुंनशक्तावेदाःकिंस्तुवंतिपरमेश्वरम् ॥ ७२ ॥
 तासांतद्वचनंश्रुत्वाचोद्वोभक्तिविह्वलः ॥ पुलकांचितसर्वांगोरुरोदचपपातच ॥ ७३ ॥ मूर्छासंप्रापभक्त्याचध्यात्वातं
 परमेश्वरम् ॥ तुच्छंमेनेसचात्मानंगोपीभक्त्याप्युवाचसः ॥ ७४ ॥ उद्ववउवाच ॥ ॥ धन्यंयशस्यंद्वीपानांजंबुद्वीपंम
 नोहरं ॥ यत्रभारतवर्षंचपुण्यदंशुभदंतथा ॥ ७५ ॥ वणिजांचपुण्यकृतंवाणिज्यस्थलमीप्सितं ॥ अत्रकृत्वासुपुण्यंच
 भुंक्तेन्यत्रशुभंफलम् ॥ ७६ ॥ धन्यंभारतवर्षंचपुण्यदंशुभदंवरम् ॥ गोपीपादाब्जरजसापूतंपरमनिर्मलम् ॥ ७७ ॥ ततो
 पिगोपिकाधन्यामान्यायोषित्सुभारते ॥ नित्यंपश्यंतिराधायाःपादपद्मंसुपुण्यदं ॥ ७८ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणितपस्तप्तंच
 ब्रह्मणा ॥ राधिकापादपद्मस्यरेणूनामुपलब्धये ॥ ७९ ॥ गोलोकवासिनीराधाकृष्णप्राणाधिकापरा ॥ तत्रश्रीदामशा
 पेनवृषभानसुताधुना ॥ ८० ॥ येयेभक्ताश्चकृष्णस्यदेवाब्रह्मादयस्तथा ॥ राधायाश्चापिगोपीनांकलानाहंतिषोडशीं ॥ ८१ ॥
 कृष्णभक्तिंविजानातियोगाद्रिश्वमहेश्वरः ॥ राधागोप्यश्चगोपाश्चगोलोकवासिनश्चये ॥ ८२ ॥ किंचित्सनत्कुमारश्चब्रह्मा
 चेद्विषयीतथा ॥ किंचिदेवविजानंतिसिद्धाभक्ताश्चनिश्चितं ॥ ८३ ॥ धन्योहंकृतकृत्योहमागतोगोकुलंततः ॥ गोपिकाभ्यो
 गुरुभ्यश्चहरिभक्तिंलभेचलाम् ॥ ८४ ॥ मथुरांचनयास्यामितीर्थकीर्तेश्चकीर्तनम् ॥ श्रोत्र्यामिकिकरोभूत्वागोपीनांज
 न्मजन्मनि ॥ ८५ ॥ नगोपीभ्यःपरोभक्तोहरेश्चपरमात्मनः ॥ यादृशीलेभिरेगोप्योभक्तिंनान्येचतादृशीम् ॥ ८६ ॥ क
 लावत्युवाच ॥ ॥ पितृणांमानसीकन्याधन्यामेनाकलावती ॥ वयंतिसोभगिन्यश्चभ्रमामःपृथिवीतले ॥ ८७ ॥ धन्या

क.ज.उ.
॥८२॥

अ० १४

जनकपत्नीचसीतामातापतिव्रता ॥ अयोनिसंभवाराधाअहंचायोनिसंभवा ॥ ८८ ॥ राधाश्रीदामशापेनवृषभानसुताभु
वि ॥ सनत्कुमारशापेनवयमेवमहीतले ॥ ८९ ॥ क्षीरोदसागरंरम्यंश्वेतद्विपमनोहरं ॥ तिस्रोभगिन्योभक्त्याचविष्णुंद्रुपुंग
तावयं ॥ ९० ॥ अश्रुत्थानादिनकृतंकोपादस्मान्शशापह ॥ सनत्कुमारोभगवान्योगीन्द्राणांगुरुर्गुरुः ॥ ९१ ॥ सनत्कु
मा ॥ मूढास्तिष्ठतभूमौचपुनःस्वर्गंनयास्यथ ॥ मर्त्यप्राणिप्रियाभूत्वाचाहंकारेणहेतुना ॥ ९२ ॥ पुनर्वरंचप्रत्येकंदौतुष्टो
द्विजेश्वरः ॥ विष्णोर्वैशस्यशैलस्यहिमाधारस्यकामिनी ॥ ९३ ॥ ज्येष्ठाभवतुत्वत्कन्याभविष्यत्येवपार्वती ॥ धन्याप्रि
यातुभवतुयोगिनोजनकरयच ॥ ९४ ॥ तस्यकन्यामहालक्ष्मीःसीतादेवीभविष्यति ॥ वृषभानस्यवैश्यस्ययोगिनां
प्रवरस्यच ॥ ९५ ॥ दुर्वाससश्चशिष्यस्यकनिष्ठाचकलावती ॥ भविष्यतिप्रियासाध्वीद्वापरांतेचगोकुले ॥ ९६ ॥ कला
वतीसुताराधादेविगोलोकवासिनी ॥ श्रीदामगोपशापेनभविष्यतिनसंशयः ॥ ९७ ॥ ईशोब्रह्मेशशेषाणांभारावतारणे
नच ॥ आगमिष्यतिपृथ्वीचपुण्यक्षेत्रंचभारतं ॥ ९८ ॥ कलावतीवृषभानःकौतुकात्कन्ययासह ॥ जीवन्मुक्तश्चगोलो
कंगमिष्यतिनसंशयः ॥ ९९ ॥ धन्याचसीतयासार्धवैकुण्ठंचगमिष्यति ॥ मेनकायोगिनीसिद्धापार्वत्याश्वरेणच ॥
॥ १०० ॥ कल्पांतेविष्णुलोकेचलक्ष्मीवन्मोदतेचिरं ॥ विनाविपत्यामहिमाकेषांकुत्रभविष्यति ॥ १०१ ॥ कर्मणाचगतेदुः
खेप्रभवेदुर्लभंसुखं ॥ पुरापितृणांकन्याश्चस्वर्गभोगविलासिकाः ॥ २ ॥ लक्ष्मीसमावरेणापिविप्रस्यविष्णुदर्शनात् ॥
कर्मक्षयंचाप्यस्माकंबभूवविष्णुदर्शनात् ॥ ३ ॥ पण्येनतेनतीव्रेणकुमारस्यापिदर्शनम् ॥ श्रुतंतत्रकुमारास्यात्ज्ञानंपर
मदुर्लभम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांसिद्धानांजगतामापि ॥ इश्वरःपरमात्माचश्रीकृष्णःप्रकृतेःपरः ॥ ५ ॥ निर्गुणश्चनि

॥८२॥

रीहश्चपरःस्वेच्छामयोवरः ॥ तुलस्युवाच ॥ ॥ सर्वप्राणिषु देवाश्च तिष्ठन्त्येव पृथक् पृथक् ॥ ६ ॥ प्राणो विष्णुश्च विषयीम
 नो ब्रह्मा च चेतना ॥ प्रकृतिर्बुद्धिरूपा च सर्वशक्त्याधिदेवता ॥ ७ ॥ ज्ञानस्वरूपः शंभुश्च स्वयं धर्मश्च पूरुषः ॥ निर्गुणः परमात्मा
 च तद्ब्रह्म प्रकृतेः परं ॥ ८ ॥ स एव कृष्णः साक्षी च कर्मणां जीविनामपि ॥ शोक्ता च सुखदुःखानां जीवस्तत्प्रतिबिम्बकः ॥ ९ ॥
 चक्षुषोऽश्वं द्रसूर्यौ च जिह्वायां च सरस्वती ॥ वसुंधरा त्वचि सदा बाह्वोस्ते लोकपालकाः ॥ १० ॥ आत्मनश्चापिते सर्वे परिचारक
 रूपिणः ॥ आत्मन्येव प्रियास्ते च सर्वे गच्छन्ति जीविनः ॥ ११ ॥ यथा संसदि संसारे नरदेहमिवानुगाः ॥ तस्मात्सर्वात्मनात्मानं भ
 जन्ति संततं सदा ॥ १२ ॥ संतश्च परया भक्त्या ध्यायन्ते योगिनो मुदा ॥ कर्मणां कर्मणा साक्षी कुतः कर्म च गोपनं ॥ १३ ॥ अं
 तर्यामी च कृष्णश्च प्रचारं कुरुते मुदा ॥ कालिको वाच ॥ ॥ नरा बालाश्च वृद्धाश्च युवानस्त्रिविधास्तथा ॥ १४ ॥ देवादयश्च ये
 सिद्धाः सर्वे जानन्ति तं परम् ॥ सांप्रतं मूर्छितं राधां युक्तो बोधयितुं बुधः ॥ १५ ॥ अत्र युक्तिः प्रधाना च तां प्रबोधय चोद्धव ॥ उ
 द्भव उवाच ॥ ॥ चेतनं कुरु कल्याणि जगन्मातर्निबोध माम् ॥ १६ ॥ उद्धवं कृष्ण भक्तस्य किं करस्यापि किं करम् ॥ प्रसादं
 कुरु मातर्मीयास्यामि मथुरां पुनः ॥ १७ ॥ न स्वतंत्रः पराधीनो योषादारुमयी यथा ॥ यथा वृषो वशीभूतो वृषवाहस्य संततं
 ॥ ११८ ॥ इति श्री ब्र० म० श्री कृ० राधोद्धवसंवादे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ उद्धवस्य वचः श्रु
 त्वा चेतनं प्राप्य राधिका ॥ सा चोवाच समुत्थाय रत्नसिंहासने वरे ॥ १ ॥ उवाच मधुरं देवी त्वदयेन विदूयता ॥ गोपीभिः सप्त
 भिर्भक्त्या सेविता श्वेतचामरैः ॥ २ ॥ श्रीराधिको वाच ॥ ॥ मथुरां गच्छ वत्सत्वं मां च विस्मर संपदा ॥ अतोऽप्यधर्मो नास्त्ये
 व भवतो भवसागरे ॥ ३ ॥ मदीयं वचनं सर्वगत्वा कथय सांप्रतं ॥ श्रीकृष्णं परमानंदं शीघ्रं मानय मत्प्रभुं ॥ ४ ॥ योषिज्जन्म

नियोषित्सुसंप्राप्यतादृशंपतिं ॥ भेदोवभूवकस्यावामदन्याकापिदुःखिनी ॥ ५ ॥ किंददासिप्रबोधंमेनास्तिमेबोधमोचितं
 ॥ निष्फलोदेहिनादेहोविनात्मानंसदोद्धव ॥ ६ ॥ संप्रीत्यासहसौभाग्यंगौरवंनित्यनूतनं ॥ अतीवदुर्लभंप्रेमरहस्यंनवसंग
 मं ॥ ७ ॥ स्मरामिमनसाशश्वन्नान्योमनसिवर्तते ॥ रात्रौनिद्रांपरित्यज्यस्मरणंशोकवर्धनम् ॥ ८ ॥ मामुद्धरध्रुवंवत्सनि
 मग्नांशोकसागरे ॥ जीवाभयप्रदानेनतीर्थेस्नानफलंनृणाम् ॥ ९ ॥ प्रबोधितुंनशक्नोमिदुर्निवारंचमानसं ॥ चिंतयेचर
 णांभोजंकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ १० ॥ तद्गुणमहिमानंचप्रीतिंचप्रेमसागरं ॥ स्मारंस्मारंचसौभाग्यंमनोमेनस्थिरंचिरम् ॥
 ॥ ११ ॥ जगतांयुवतीनांचकासांवादुःखमीदृशम् ॥ श्रीकृष्णभेददुःखंचकावाजानातिमांविना ॥ १२ ॥ किंचिज्जानाति
 सीतासाप्यहंचविधिबोधितम् ॥ मत्परादुःखिनीनास्तिकामिनीषुजगन्नये ॥ १३ ॥ कावायातिप्रतीतिंमेश्रुत्वाचमान
 सीव्यथाम् ॥ कासांवामत्समंदुःखंयुवतीनांसुतोद्धव ॥ १४ ॥ राधिकासदृशीस्त्रीषुनभूतानभविष्यति ॥ दुःखिनीविरहा
 तप्तासुखसौभाग्यवर्जिता ॥ १५ ॥ संप्राप्यकल्पवृक्षंचपतिंचजगतांपतिम् ॥ वंचिताहंविधात्राचनिर्दयेनचपापिना ॥
 ॥ १६ ॥ जीवनंसफलंजन्मसुस्निग्धंचक्षुषीमनः ॥ तत्पादपद्मवक्त्रेन्दुरूपवेषप्रदर्शनात् ॥ १७ ॥ यन्नामश्रुमिमात्रेणपंच
 प्राणाःप्रहर्षिताः ॥ स्मृतिमात्रात्प्रफुल्यंतेआत्मासुस्निग्धएवच ॥ १८ ॥ यश्चपस्पर्शसुरतौयशस्त्रिभुवनेष्वपि ॥ कयावा
 संपदावत्सविस्मरामितमीश्वरम् ॥ १९ ॥ त्रैलोक्यविजयंरूपंगुणमेवविभर्तियत् ॥ ननिर्मितोयोविधिनातेनैवनिर्मि
 तोविधिः ॥ २० ॥ तंविधेश्वविधातारंदानारंसर्वसंपदाम् ॥ कल्पवृक्षात्परंशांतंलक्ष्मीकांतंमनोहरं ॥ २१ ॥ सर्वेशंसर्वबीजं
 चपरमात्मानमीश्वरम् ॥ कयावासंपदातातविस्मरामिचतंपतिम् ॥ २२ ॥ यस्यनिर्मथनार्हंचनचंद्रोनचमन्मथः ॥ नैवा